ကျနော်နှင့် ထူးဆန်းသော သစ်သားရုပ်ထုလေး

ကျနော်နှင့် ထူးဆန်းသော သစ်သားရုပ်ထုလေး

Channko

PDF by: Natthar

ကျနော်နှင့်ထူးဆန်းသောသစ်သားရုပ်ထုလေး

ပျောက်သွားတာနည်းနည်းကြာသွားလို့ ပိတ်သတ်တွေတောင် ချိုကန်းဆိုတာ ကြာဖူးကြသေးရဲ့လားမသိဘူးဗျာ။ ပြဿနာက အီစတာ ကျောင်းပိတ်ရက်တုံးက ကမြင်းကြောထပြီး ခြေဦးတည့်ရာ ခရီးထွက်လိုက်တာ ဘယ်ရောက်လို့ဘယ်ပေါက်သွားတယ်မသိဖြစ်သွားတယ်။ အလည်လွန်ရာကပြန်လာတော့ စာမေးပွဲတွေ၊ အဆိုင်းမန့်တွေတစ်ပုံကြီးက စောင့်နေပါလေရော။ အဲ့ဒီမှာတင် အသက်ထွက်မတတ်လုပ်လိုက်ရတာ ဒီဖက်ကို လုံးဝ လှည့်မကြည့်အားသလို ဖြစ်သွားတယ်။ မနေ့ကမှအားလုံး ဇာတ်သိမ်းသွားလို့ ခုလုပ်စရာဘာမှမရှိတော့ဘူး လွတ်လပ်ရေးရပါပြီ။ ဇာတ်လမ်းလေးပြန်စရေးကြည့်တာ ဟိုဖက်မောင်ပူစီကို တစ်ပို့စ်ရေးပီးတင်ကြည့်တယ်။ အာရုံက သိပ်မလာဘူးဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ ဟိုးအရင်ကထဲက ကျနော် စိတ်ကူးရထားတဲ့ ဇာတ်အိမ်တစ်ခုရှိတယ်ဗျ။ အဲ့ဒါလေးစရေးကြည့်မလားလို့။ ကျနော်ကလေးဘဝက ခဏခဏနေမကောင်းဖြစ်တတ်တယ်။ အဲ့ဒီအချိန်တွေဆို အိပ်ယာပေါ်မှာခွေခေါက်ပီး စာတွေပဲလိုမ့်ဖတ်နေတတ်တယ်ဗျ။ ထူးဆန်းတာက အဲ့ဒီအချိန်တွေတုံးက ဖျားတိုင်းဖတ်တဲ့စာအုပ်တွေက မော်၊စုန်း၊သရဲ ဇာတ်လမ်းတွေချည်းပဲ။ အေးတဲ့ဒေသဆိုတော့ စောင်ခြုံထဲခွေခေါက်ပီး သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်ရတဲ့ ဖုတ်ဂင်တဲ့ဇာတ်တွေ၊မော်ဆရာမုတ်တမ်း၊ ဆရာမနိုင်နှစ်ဆောင်ပြိုင်၊ညမဖတ်ရ အစရှိတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေပါတဲ့.. အဲ့ဒီရှေးခေတ်က ဂါကျင့်ကျင့်စာအုပ်ကြီးတွေနဲ့ငြိမ့်တော့တာကိုး။ လွယ်လွယ်ပြောကြစတမ်းဆိုရင် ရှေးခေတ်က ထုတ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သရဲ၊ဝတ္ထုမှန်သမျှ အကုန်မဖတ်ဖူးတာမရှိသလောက်ကိုဖြစ်မလားပဲ။ အားလုံးကိုမမှတ်မိတော့ပေမယ့် ကျနော်တော်တော်ကြိုက်တဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုတော့ မှတ်မိတယ်။ အဲ့ဒီစာရေးဆရာမက အနာကြီးရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားရှာတယ်လို့ကြားဖူးတယ်(ကိုsealion: ပြောတာက လေယာဉ်ပျက်ကျပီးဆုံးတာတဲ့..ကျေးဇူးငါ့ဆရာ)။ "ရေပြာအိုင်" ဆိုတဲ့ရွာကလေးတစ်ရွာမှာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုပီး ဇာတ်အိမ်တည်ထားတဲ့ ဂ္ဂမ္ဘီရဇာတ်လမ်းပေါင်းချုပ်ဗျ။ ဘာရယ်လို့မှန်းမသိပဲ အဲ့ဒီစာအုပ်ထဲက ဇာတ်ကွက်တွေကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျနော်စွဲလန်းမှတ်မိနေခဲ့ဖူးတယ်။ အဲ့ဒီစာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေထဲက ကျနော်အကြိုက်ဆုံး ဝတ္ထုတို လေးတစ်ပုဒ်ကို လုံးဝမတူအောင်မှီးပီး အောဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ်လောက်စမ်းရေးကြည့်မယ်ဗျာ။ အမှန်က ဒီလိုလိုင်းမျိုးဆိုတာ" အောဒဂုန်ရွှေမှုး" လို့ ကျနော်နောက်ပြောင်နေကြ ဘိုဂျင်(ကိုဂျင်ဂလိ) ရဲ့လိုင်းမျိုးပါ။ သို့သော် သူ့လို မပြောင်မြောက်ပေမယ့် ရင်တဖိုဖိုနဲ့ ဖီးလ်တက်စေမလားရယ်လို့ ကျနော်လက်တည့်စမ်းလိုက်ပါတယ်။ မကျေနပ်လျှင် ကျနော့်ကိုစာဆက်ရေးဖို့မြှောက်ပေးတဲ့ ကိုတံငါကိုသာ ကလော်ဆဲကြပါကုန်။

channko

ဆယ်တန်းကလည်းအောင်ပီးခါစ လတ်လျားလတ်လျားနဲ့ ကျနော်ဂေလေလေလုပ်နေစဉ်ကာလတွေပေါ့ဗျာ။
အဲ့ဒီရှေးခေတ်အခါက သိတဲ့အတိုင်း ခေတ်မှီအိမ်သာတွေမပေါ်သေးတော့ ခြံကျယ်ကြီးတွေနဲ့ နေလေ့ရှိတဲ့
ကျနော်တို့မြို့ကလေးက ခြံနောက်ဖေးထောင့်တွေမှာ အိမ်သာကို တွင်းအနက်ကြီးတူးပီး
ရေလောင်းအိမ်သာဆောက်ထားလေ့ရှိတယ်ဗျ။ နှစ်အတန်ကြာလို့ကျင်း
ပြည့်ပီဆိုရင် နောက်ထပ် ခြံထောင့်တစ်ခုမှာ တွင်းအသစ်တူး အိမ်သာကို အလုံးလိုက်ဖြုတ်ပီး ရွှေ့လိုက်ရုံပေါ့။
အဲ့ဒီနေ့က ကျနော်တို့ အိမ်ကအိမ်သာ တွင်းကပြည့်ခါနီးတော့ ထုံးစံအတိုင်းတွင်းအသစ်တူးဖို့ စီစဉ်ရတယ်။
လူငှါးဖို့ဘာညာဆိုတာက လည်းအဲ့ဒီခေတ်အခါအရ မလိုဘူးဗျ။ ကျနော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက ကာလသားခေါင်းကို
အကြောင်းကြားလိုက်ရုံပဲ။ သူက မောင်းထုလိုက်ရင်လူငယ်ချာတိတ်မှန်သမျှ အကုန်လုံးရပ်ကွက်ထိပ်က
မီးကင်းတဲကို အရောက်လာကြရတာကိုး။ ရောက်လာ
တော့မှ သူက ဟိုကောင်နဲ့ဒီကောင် ရော့! ဒီမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဇရပ် သော့ ယူသွား၊
ရပ်ကွက်ပိုင်ပစ္စည်းတွေထဲက တူရွင်း၊ဂေါ်ပြား၊ပေါက်ပြားတွေသွားယူချေ၊ မင်းနဲ့မင်းက ခြံထောင့်က
ခြုံကိုသွားရှင်းထားနှင့်၊ ငါနဲ့နောက်ထပ်ဘယ်နှစ်ယောက်က လိုက်ခဲ့ ဘုရားဇုတ်တို
နားမှာ ဂါးသွားခုတ်မယ်။ ပီးမှ" ခြင်း"(တွင်းမပြိုအောင်ကာတဲ့ ဂါးနဲ့လုပ်ထားတယ်) ယက်ရမယ်
ဘာညာအစရှိသဖြင့်စီစဉ်တော့တာပါပဲ။
အခကြေးငွေရယ်လို့ အိမ်ရှင်ဖက်က ပေးစရာမလိုပါဘူး။ ထမင်းဟင်းလေးတစ်နပ်လောက်ချက်ကျွေး။ တတ်နိုင်ရင်
နေ့ခင်းပိုင်း လက်ဖက်ရည်အချိုနဲ့ ခေါပုတ်ကင်လေးတိုက်ကျွေးလိုက်ရင်ပီးသွားတာပါပဲ။ အဲ!ဆေးပေ့ါလိပ်ကလေး
တစ်စည်းလောက်တော့ပါ
ရတာပေ့ါလေ။ အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဓလေ့လေးတွေပေ့ါဗျာ။ (အိမ်ဆောက်ရင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပါပဲ
ပိုင်းကူကြတာဗျ)

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

မနက်မိုးလင်းမျက်လုံးပွင့်လာတော့ အသံခပ်အောအောနဲ့ လူတစ်ယောက်အော်ဟစ်နေသံကြားရလို့ အိပ်ယာထဲမှာ
ဇိမ်နဲ့နှပ်နေရင်းက ပြုံးနေမိတယ်။
တလောကလုံး ဒင်းအသံကြီးပဲလို့ စိတ်ထဲက ပြောမိရင်း ဟိုအော်ဒီအော် အော်နေတဲ့ သူ့အသံကြောင့်
ဆက်မအိပ်နိုင်တော့ပဲ ထလာပီး အိမ်နောက်ဖေး ဂရံတာကနေ ခြံထဲကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ကျနော်တို့ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်လူရွယ်တွေ အလုပ်ရှုပ်နေကြတာကို
တွေ့လိုက်ရတယ်။ အေးစိမ့်စိမ့် မနက်ခင်းမှာ စွပ်ကျယ်စကာပေါက်ခပ်ကြပ်ကြပ်နဲ့ ပုဆိုးတိုတိုစည်းထားရင်း
ဟိုကောင် ဟိုဟာလုပ် ဒီကောင်ဒီဟာလုပ် ဆိုပီး အမိန့်ပေးနေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည် ဗလတောင့်တောင့်နဲ့
ဆရာသမားက လှမ်းကြည့်ပီး အေဘေးလေး! ခုမှထတယ်
ဟတ်လား လို့ ကျနော့်ကိုလှမ်းဆဲလာတယ်။
ဘယ်သူရှိရဦးမလဲဗျာ။ ကျနော်တို့ ဖိန့်ဖိန့်တုန်ရတဲ့ကာလသားခေါင်း "ကိုရွှေဘ" ပေ့ါ။ ရွှေသွားတဂင်းဂင်းနဲ့
တရှီးရှီးဆဲရင်း ဟိုကောင်တွေကို ခြုံရှင်းခိုင်းနေတာ ခြံထောင့်က တောထနေတာတွေတောင်
အတော်ပြောင်သွားနေပီဗျ။

ကျနော်လည်း အိမ်အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာပီး မျက်နာသစ်သွားတိုက်လိုက်တယ်။ ပီးမှ အမေ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဒန်ချိုင့်ကြီးကို မ ပီး အလုပ်များနေတဲ့ လူတွေဆီသယ်လာခဲ့တယ်။
ဆရာသမားတွေ အုန်းထမင်းနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဖန်ချိူ တဲ့ဗျို့ ..

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

စားသောက်ပီး ဆေးပေ့ါလိပ်ကလေးတွေကိုယ်စီနဲ့ ခဏနပ်ရင်း ခြံထောင့်မှာ ထွေရာလေးပါး ကျနော်တို့လူငယ်တစ်စု အာလူးဖုတ်နေကြသေးတယ်။
အာလူးဖုတ်ကြတယ်ဆိုတာ ကလည်း ခင်ဗျားတို့သိတဲ့အတိုင်း ကျနော်တို့ ပြောတာက နည်းနည်း ကိုရွှေဘ ရဲ့ လေကြောမှာ အားလုံးမျှောနေကြတာချည်းပဲဗျ။ ခုကျနော်တို့ ခြံကြီးရဲ့ရာဇဝင်ကို သူက ရှေ့မှီနောက်မှီဆိုတော့ လူကြီးသူမတွေပြောဖူးတာအကုန်ကြားခဲ့တယ်
ဆိုတာကိုး။
ဖိုးသက်တို့ ခြံက ငါတို့ချာတိတ်ဘဝက ဆို တော်ရုံဝင်မဆော့ရဲဘူးဆရာ
အမ်! ဘာလို့လဲကိုရွှေဘ?
ဟ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးတောင် ကျောစိမ့်စရာကောင်းတာလေ.. ဒီနေရာကနေ လှမ်းကြည့်လိုက် ဟိုကုန်းကမူလေး တွေ့တယ်မလား အဲ့ဒါ ရာဇဝင်ထဲကနာမည်ကျော် "မောင်ဖေငယ်" ကို ကားစင်တင်ပီးသတ်တဲ့နေရာကွ
ဩော်!
ဒီထက်ထူးတာက ဒီနေရာတည့်တည့်က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က မဟာမိတ်တွေစခန်းချတဲ့ ခံတပ်တစ်ခုကွ၊ဟိုးအရင်ကဆို တင့်ကားအပျက်၄-၅စီးလောက်ဒီခြံထဲမှာကျန်ခဲ့လို့ ငါတို့တက်ဆော့နေကြ ငါတို့ခု အိမ်သာတွင်းတူးရင် အုတ်ခဲ အပြာရောင်အကြီးကြီးတွေ ကျည်ဆံတွေ အများကြီးထွက်လာလိမ့်မယ် ..
အရင်တစ်ခါကဆို တော်မီဂန်း ၄လက်
လောက်ရဖူးတယ်.. နောက်ထပ်ထူးခြားတာ ထပ်ပြောရရင် ငါတို့ကလေးဘဝက အင်မတန်နာမည်ကြီးတဲ့ အောက်လမ်းဆရာ "ဦးလူကြီး" ဆိုတာ အဲ့ဒီတုံးက ပုံးကြဲခံထားရလို့ တစ်ဂက်တစ်ပျက်ပြိုကျနေတဲ့ ဟော့ဒီနေရာတည့်တည့်မှာရှိလောက်တဲ့ မဟာမိတ်ခံတပ်အဟောင်း
ကြီးထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနေသွားဖူးတယ်ဟ.. ဒါတွေမင်းတို့ဘယ်သိမှာလဲ.. မင်းတို့မမွေးခင်နှစ်ပေါင်းများစွာက ဖြစ်ခဲ့တာတွေကိုး
ကိုရွှေဘ ပြောမှပဲ ကိုယ့်ခြံထဲကိုယ်လမ်းတောင်လျှောက်ရမှာခပ်လန့်လန့်ဗျာ ဟီးဟီး
ကဲ! အာလူးဖုတ်တာများသွားပီ စမယ်စမယ် .. ဒီနေ့ညနေမစောင်းခင် အားလုံး ကွန်ပလိ ဖြစ်အောင် ချလိုက်ကြစို့ ..

ပေါက်ပြား၊တူရွင်း၊ဂေါ်ပြားများကို ယူငင်ကာ ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်များလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြင့် တွင်းစတူးရန်ပြင်ဆင်ကြလေပီ။

အကုန်လုံးက ကျန်းမာသန်စွမ်းတဲ့လူငယ်တွေဆိုတော့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာကို တစ်ယောက်နှစ်ယောက်ပဲ ဝင်တူးရသေးတယ် တွင်းကရုပ်လုံးပေါ် စပြုလာတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ထောင့်ထွာလောက်အနက် အရောက်မှာ မြေလွှာအပျော့မဟုတ်တော့ပဲ အုတ်ခဲတွေကိုစတူးမိပီ။
ပေါက်ပြား၊တူရွင်းပြားတွေဘေးချပီး သံတိုင်(သံတူရွင်းအချွန်) ကိုင်ပီးဗလက်မပတ်လည် အုတ်အပြာတွေကို
ကလော်ထုတ်ပီးတူးနေရတယ်။ ဆေးပေ့ါလိပ်ကိုက်
ပီး စကားဟောင်ဖွာဖွာနဲ့ ကိုရွှေဘက စီစဉ်ညွှန်ကြားနေတဲ့အချိန် ကျနော်နဲ့နောက်ထပ် ချာတိတ်၂ကောင်က
အသင့်ခုတ်ပီးယူလာတဲ့ တင်းဂါးတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပီး တွင်းထဲချဖို့ ခြင်းကြားယက်နေကြတယ်။
ချထား ငှါကောင်တွေ ဒီအုတ်ခဲကြီးတွေရှိတဲ့အလွှာကျော်သွားရင် မြေပျော့ပျော့တွေလာတော့မှာ
အေးဆေးဖြစ်သွားပီ.. ကံကောင်းရင် ကျည်ဆံသေတ္တာတွေ သေနတ်တွေပါ ရနိုင်တယ်
… … …
အရင်တစ်ခါ တော်မီဂန်း၄လက်နဲ့ ကျည်ဆံတွေအများကြီးရတုံးက တပ်ကိုသွားအပ်လိုက်တာ
ဘဲငန်း၃ကောင်လက်ဆောင်ရလို့ ချက်စားလိုက်ရဖူးတယ်.. ယမ်းထုပ် တွေရလာရင်လည်း မြစ်ထဲသွားပီး ငါး
မိုင်းခွဲလို့ရတယ်..
ကိုရွှေဘ ရဲ့မစားရဝခမန်း မြှောက်ပေးသံကြောင့် တွင်းတူးနေတဲ့ လူငယ်တွေ တဟေးဟေး တဟားဟားနဲ့
တက်တက်ကြွကြွဖြစ်လာကြတယ်။ ဂါးခြမ်းတွေကိုအချောသပ်ရင်း ခြင်းယက်နေရာကနေ ကျနော်ကိုရွှေဘကို
လှမ်းစကားပြောလိုက်တယ်။
ကိုရွှေဘ.. ဟိုးအရင်တစ်ခါက ဦးစိန်တို့ အိမ်မှာ အိမ်သာတွင်းတူးကြတုံးက ကျောက်တွေဘာတွေရဖူးတယ်ဆို?
ဟ..ဦးစိန်တို့အိမ်ဆိုတာ စစ်ကြီးမဖြစ်ခင်က တရုတ်ကျောက်သူဌေးတွေနေသွားဖူးတာတဲ့..
ကျောက်ခုံထောင်သွားဖူးတာပေ့ါ.. အဲ့မှာ ငါနဲ့ချီးပူး ၂ကောင်တွင်းထဲဆင်းတူးရင်းရတာပေ့ါ
အင်း..
အိမ်ရှင်သိရင် ရှယ်ယာခွဲရမှာစိုးလို့ ခါးပုံစထဲထည့်ပီးဖွက် ဘယ်သူ့မှအသိမပေးပဲ အသာလေးပိုက်လာကြတာ..
သွားရောင်းစားတော့ အဲ့ဒီခေတ်က ပိုက်ဆံနဲ့ ၄ဂဂဂကျော်လောက်ရတယ်.. ချီးပူးနဲ့ငါတစ်ယောက်
၂ဂဂဂလောက်စီပေ့ါ
ဟာ..အများကြီးပေ့ါ အဲ့ဒီခေတ်ကဆိုတော့?
မသုံးလိုက်ရပါဘူးကွာ.. ကိုယ်နဲ့မှမထိုက်တာချီး!
ဖဲရှုံးသွားလို့လားဗျ?
နောက်နေ့မှာအစိုးရက ပိုက်ဆံတွေတရားမဝင်ကြေငြာတော့ အကုန်ပါသွားပါလေရော
တစ်ပြားမှကိုမသုံးလိုက်ရတာ တောက်! တွေးမိတိုင်းအသည်းနာတယ်ကွာ
ဟားဟားဟား.. ပေါက်တီးပေါက်ရှာဗျာ
ဗျိုး.. ကိုရွှေဘ ဒီမယ် လာပီလာပီ လာကြည့်ဦး
ခါးလည်လောက်ရောက်နေတဲ့ တွင်းတူးတဲ့လူတွေဆီက အော်သံကြားရလို့ အားလုံးဝိုင်းအုံကြည့်လိုက်ကြတယ်။
လာပါပီဗျာ။ အုတ်ခဲအပြာကြီးတွေကုန်သွားတာနဲ့ မြေကြီးကိုတူးလိုက်တိုင်း ထွက်လာတာတွေက ပစ္စည်းအစုံတွေ။
သံချေးကိုက်နေတဲ့စစ်သံခမောက်တစ်လုံး၊
ဘရင်းဂန်း ကျည်ဆံမဂ္ဂဇင်းသုံးခု၊ ဘက်နက်၂ချောင်း၊ ဂေါ်ပြားနဲ့ မြေကြီးကိုဖိဖိပီး ကလော်လိုက်တိုင်းထွက်လာတဲ့
ကျည်ဆံတောင့်တွေဖွေးဖွေးလှုပ်လို့။ လူတွေအားလုံးက တွင်းနှုတ်ခမ်းဝမှာ စုပြုံပီး
စိတ်ဝင်တစားရပ်ကြည့်နေကြတယ်။ မသိရင် ရတနာသိုက်တစ်ခုကိုဖော်

နေကြတဲ့အတိုင်းပဲ။ သူတူးမယ်ငါတူးမယ်ဆိုပီး လုနေကြသေးတယ်။
ဒီလိုနဲ့ နေ့လည်ထမင်းစားချိန်အရောက်မှာ ၁၁ထောင်အနက်ရှိတဲ့ တွင်းကိုသပ်သပ်ရပ်ရပ်တူးလို့ပီးသွားတယ်။
စစ်သုံးရိုင်ဖယ်၂လက်ရယ်၊ တင့်ကားဖျက်မိုင်းလို အပိုင်းကြီးတစ်ခု၊ စစ်ခရာသံချေးကိုက်တစ်ခု၊ လူရိုးခေါင်းခွံတစ်ခု၊ ကျည်ဆံသေတ္တာမဖွင့်ရသေး
တာတစ်ခုနဲ့စာရင်းပိတ်သွားတယ်။ နေ့လည်စာကို အမေချက်ပေးတဲ့ ဂဏ်သားနီချက်နဲ့ မုန်ညင်းချဉ်ရည်၊ ခရမ်းသီးမီးဖုတ်သုတ်စပ်စပ်ကလေးနဲ့ အားလုံးစားသောက်ကြပီး ကျနော်တို့ခြံထဲက အရိပ်ကောင်းတဲ့ ကုက္ကိုပင်အုပ်အုပ်ကြီးအောက်မှာ ဖျာလေးတွေခင်းပီး အားလုံး
လှဲလျောင်းရင်း တွင်းတူးရာက ထွက်လာတဲ့ပစ္စည်းတွေအကြောင်း အာလူးဖုတ်ရင်းထမင်းလုံးစီနေကြလေရဲ့။
ခဏနေရင် အိမ်သာကို တွင်းဟောင်းကနေအလုံးလိုက်ဖြုတ်ပီးရွှေ့တော့မှာမို့လို့ တွင်းအသစ်ထဲ ခြင်းကြားချဖို့ တာဝန်ယူထားတဲ့ကျနော် တွင်းပတ်ပတ်လည်မြေသားညီမညီ စစ်ကြည့်ဖို့ တူးထားတဲ့ တွင်းဖက်ကိုတစ်ယောက်ထဲထွက်လာခဲ့တယ်။
တွင်းနံရံတစ်ဖက်တစ်ချက် မှာ ခြေကန်စရာ အရာ ကလေးတွေပေးထားတော့ ကျနော်ပေါင်ကိုကား ဟိုကန်ဒီထောက်လုပ်ရင်း တွင်းထဲဆင်းချလာခဲ့တယ်။ မြေကြီးအောက် အနက်၁၁ထောင်လောက်ဆိုတော့ နည်းနည်းမှောင်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေတဲ့ အပြင် မြေနံ့လေးက
သင်းနေတယ်။ တွင်းအောက်ခြေရောက်သွားတော့ အပေါ်ကိုမော့ကြည့်ရင်း ခြင်းကြားချရင် လျှော၂ရှ၂
ဖြစ်မဖြစ်စူးစမ်းကြည့်နေလိုက်တယ်။ အားလုံးအဆင်ချောနေတာမို့ တွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်ပြန်တက်ဖို့ပြင်တယ်။
အပေါ်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျနော်တွေကနဲဖြစ်သွားပီ။
တွင်းအပေါက်ဘယ်မှာလဲဗျ? ဘာလို့ရုတ်တရက်မှောင်အတိပီးနေရတာလဲ?
ဘေးဘီဝဲယာကိုကြည့်လိုက်တော့လည်း မှောင်မည်းနေတာပဲ။ ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားပီး ကယောင်ကတမ်းနဲ့ လက်က မြေသားနံရံတွေကိုလျှောက်စမ်းကြည့်မိတယ်။ ခုနက ခြေကန်ပီးဆင်းလာတဲ့
ခြေကန်နင်းစရာ အပေါက်ကလေးတွေကိုစမ်းမိတယ်။ ချက်ချင်းပဲ အပေါ်ကို ကမူးရှူးတိုးတက်ဖို့ကြိုးစားတယ်။
ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူးဆိုတာ ငါအောက်ဆီဂျင်ပြတ်ချင်လာတာနေမယ်။ လူမမြင်သူမြင်နဲ့
အသက်ရှူကြပ်ပီးသေတော့မယ်ဆိုတဲ့စိတ်က ကြီးစိုးလာပီးရုန်းရင်း
ဆန်ခတ်နဲ့ အတင်းနံရံတွေကိုကုတ်ခြစ်ရင်းတွယ်တက်နေမိပီ။ ဒါပေမယ့် လူက အပေါ်ကိုသာတက်နေတာ
တွင်းနှုတ်ခမ်းကို မရောက်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ မောလည်းမော၊ကြောက်လည်းကြောက်လာပီ။
နံရံ၂ဖက်ကိုခြေကန်ထားရင်း နောက်ထပ် ထပ်တက်ဖို့ အပေါ်တစ်ဆင့်
က နံရံအခွက်ကလေးကို လက်နဲ့ဆွဲကိုင်ကုတ်တွယ်ပီးအားယူလိုက်ရာကနေ မြေသားက ပွဲပါလာပီး
ကျနော်နောက်ပြန်ပြုတ်ကျသွားတယ်။
အင့်! ဘုန်း!
တွင်းအောက်ခြေကို ကျောပြင်နဲ့ကျသွားတော့ လူလည်းအီစလံဂေသွားတယ်။ လက်ထဲမှာတော့ ကယောင်ကတမ်းကိုင်မိထားတဲ့ မြေကြီးတွေကိုဆုပ်ထားတုံး။ တအားကြီးဆုပ်ကိုင်ထားတာတောင် မြေကြီးတွေက ကြေမသွားပဲခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေသေးလို့ လက်နဲ့အသာအယာ
ပွတ်ချေပီး စမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရုပ်ကလေးလိုလို၊လူရုပ်လိုလိုကလေးပါလား.. ဘာလေးတုံးဟ? လက်မနဲ့

အမှောင်ထဲမှာ အသာအယာပွတ်စမ်းနေတုံးမှာပဲ..

ဖိုးသက်..

လို့ခပ်တိုးတိုး နားရွက်နားကပ်ပြီးတစ်စုံတစ်ယောက်ကခေါ် လိုက်သလိုအသံထွက်လာတော့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါသွားတောင်လန့်ဖျန့်သွားတယ်။ ကြက်သီးတွေလည်း ဖြန်းကနဲ။ လက်ထဲကဆုပ်ကိုင်ထားမိတဲ့အရုပ်ကလေးကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားမိရင်း အသက်ရှူ ကြပ်တာကလည်း ပိုဆိုးလာပြီ။ အမှောင်ထုကြီးထဲမှ ဘာမှန်းမသိတဲ့ အသံတစ်ခုက နားရွက်နားကနေ ဖိုးသက်..ဖိုးသက်.. ဖိုးသက် လို့ ဆက်တိုက်ခေါ် နေတာကို ခြောက်ခြားလွန်းလို့ တစ်ခုခု ထအော်ချင်နေတာကို အော်လို့ကိုမရဘူး။ ကျနော်သေတော့မယ်လို့တောင်ထင်

နေမိပြီ။

အေဘေးလေး.. ဖိုးသက် သေနေပြီလား..ဟကောင်.. အောင်မာ ချီးလုပ်နေတာလားအဲ့ဒါ..

ဒါကိုရွှေဘအသံပဲဆိုတာသတိရသွားလို့ အားတက်သွားတယ်။ မျက်လုံးစုံမှိတ်နေရာကနေ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်သာတွင်းနှုတ်ခမ်းအဂေကနေ ကိုရွှေဘကော ကျန်တဲ့လူတွေပါပိုင်းအုံကြည့်နေတာတွေ့လိုက်ရမှ ဂမ်းသာအားရထထိုင်လိုက်မိတယ်။ လက်ထဲမှာဆုပ်ထားမိ

တာကိုကြည့်လိုက်တော့ သစ်သားရုပ်ထုလိုလိုဘာလိုလိုလေး။ ဘောင်းဘီအိပ်ကပ်ထဲအသာထိုးထည့်ပြီး တွင်းအပေါ် ဖက်ဆီ ခပ်သွက်သွက်ကလေးတွယ်တက်လာခဲ့မိတယ်။

စားသောက်လို့လည်းပြီးရော တွင်းထဲဆင်းအိပ်နေတယ်ဟုတ်လား.. ပြီးတော့ အိပ်တာကလည်း သေနေသလားမှတ်ရ မသာကလေး

ဟီးဟီး..

ကျနော်အိပ်ပျော်နေတာမဟုတ်မှန်းကျနော်ပဲသိတယ်ဗျ။ တွင်းထဲပြုတ်ကျပြီး တက်လို့မရဖြစ်နေခဲ့မှန်းလည်း အောင့်နေတဲ့ နောက်ကျောက သက်သေခံနေတယ်။ ခြောက်ခြားနေတဲ့စိတ်က ခုထိအရှိန်မသေသေးပေမယ့် ဘာမှမဖြေရှင်းချင်တော့လို့ သွားဖြီးပြီးတဟီးဟီးပဲ

ရယ်ပြနေလိုက်တယ်။ သူတို့တာ အချိန်မှီရောက်မလာခဲ့ရင် ကျနော်တော့ အသက်ရှူရပ် ခြောက်ခြားပြီး သေသွားနိုင်တယ်ဆိုတာသေချာတယ်ဗျာ။

ကဲ! ခြင်းကြားချဖို့ပြင်.. ဟိုကောင်တွေ ဟိုဖက်က အိမ်သာကို ဖြုတ်ပြီး အလုံးလိုက်မဖို့ ပျဉ်းကတိုးယက်မတန်း တွေသွားယူခဲ့.. ခပ်မြန်မြန်လုပ်ကြစမ်း.. ဒါပြီးမှ မြစ်ထဲ ငါး မိုင်းခွဲဖို့ မြန်မြန်လစ်ရမှာ..လုပ်ကြလုပ်ကြ

ဒီနေ့ အိမ်သာအသစ်တည်ဆောက်ရေး အော်ပရေးရှင်းပြီးဆုံးသွားလို့ ကျနော်တို့ အုပ်စုလေးအောင်ပွဲခံနေကြတယ်ဗျ။

ထုံးစံအတိုင်းရပ်ကွက်ထိပ်က မီးကင်းတဲမှာ ညဉ့်အတော်နက်တဲ့အထိ ချက်ပြုတ်စားသောက် ပေးလားဂါးလားပေါ့လေ။ မီးကင်းတဲဆိုတာကလည်း တစ်ခါက ကျနော်ပြောခဲ့ဖူးသလို ခနော်ခနဲ့လေးမဟုတ်ဘူး။ ကြက်ခွပ်ပင်အုပ်အုပ်ကြီးတွေအောက်မှာ ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုး

အသေအချာကြီးဆောက်ပြီး တစ်ခြမ်းက အခန်းတောင်ဖွဲ့ထားလိုက်သေး။ ကျန်တဲ့တစ်ခြမ်းက ကွပ်ပျစ်အကျယ်ကြီးလိုပျဉ်ချောခင်းထားသေးတယ်။ လူငယ်တွေဂေဟာပေါ့။ နေ့လည်က အိမ်သာတွင်းတူးရင်း ရလာတဲ့ ကျည်ဆံတွေ၊သေနတ်တွေကို မြို့ပြင်တပ်ထဲသွားပို့

လိုက်ရာက ဂတ်ဘဲ၃ကောင်ရလာတယ်။ အမေက ကလေးတွေစားဖို့သောက်ဖို့ဆိုပြီး ဘေးခြံက
အိမ်ကြက်၂ကောင်ဂယ်၊ "ခတ်ချို" ရှမ်းဆန်အရက်မွှေးမွှေးလေး
သံပုံးလေးထောင့်ပုံးနဲ့တစ်ပုံးလက်ဆောင်ရထားတာကိုစတိုခန်းထဲက ထုတ်ပေးလိုက်ရင်း ကိုရွှေဘ ကို သိပ်
ပီးဆူဆူညံညံမလုပ်ကြနဲ့လို့မှာလိုက်သေးတယ်။ ညနေက ကျနော်တို့အုပ်စု အလုပ်တွေအပီး မြစ်ထဲရေဆင်းချိုးရင်း
မိုင်းခွဲရာက ရလာတဲ့တစ်တောင့်ထွာလောက်ရှိတဲ့ "ငါးချောင်း" ၃-
၄ကောင်ဆူဖြိုး၂ကြီးတွေ၊ရေချိုကျောက်ပုဇွန်ကွေးကြီးတွေပါသေးသဗျ။ ငါးမိုင်းခွဲတာကို
အထူးအဆန်းလုပ်ပီးပြောရရင်သိပ်မခက်ပါဘူး။ မြို့ထဲမှာ အဲ့ဒီခေတ်က ဒီတိုနေတာ(စနက်တံ)လုပ်တဲ့
ယမ်းအချောင်းလေးက တစ်ခုမှ ငါးမတ်ပေးရတာ။ အိမ်သာတွင်းတူးရင်းရထားတဲ့ ကျည်ဆံတွေကို အသာလေးချိုးပီး
ယမ်းမှုန့်တွေထုတ် လက်တိုဂျင် နို့မှုန့်သံဗူးထဲကို
ထုချေထားတဲ့ ကျောက်ခဲတွေနဲ့ရောပီးသိပ်ထည့် အဖုံးအုပ်ပီး စနက်တံတပ်လိုက်ရင် အင်မတန်ပြင်းတဲ့
ငါးမိုင်းဖြစ်သွားတာပါပဲ။ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ငါးတွေခိုအောင်းနိုင်တဲ့ ကမ်းပါးလိုဏ်ခေါင်းနေရာတွေကို သွား မီးရှို့ပီး
နို့မှုန့်ဗူး မိုင်းကို ကန်ချလိုက်ရုံပေါ့။ တစ်ခုပဲရှိတယ်
လက်ဆတော့လိုတယ်။ မီးရှို့ပီးချက်ချင်းပစ်ချလိုက်လို့ကလည်းမဖြစ်၊ စနက်တံမီးစွဲလို့ အနေတော်လေးဖြစ်မှ
ပစ်ချပီးလှည့်ပြေးရတာမျိုးဆိုတော့ အတော်အန္တရာယ်တော့များသားဗျ။ ရိုးရိုး ငါးမိုင်းလက်ထဲကွဲရင်
လက်ပြတ်ခြေပြတ်လောက်ပဲဖြစ်တယ်.. ခုလိုစပါယ်ရှယ်နို့
မှုန့်ဗူးမျိုး လက်ထဲထကွဲလို့ကတော့ အသေပဲဆိုတော့ ကျနော်တော့ ဘယ်တော့မှအနားမကပ်ဘူးဆရာရေ့။
ဇာတ်လိုက်ကြီး ဆရာရွှေဘပဲ ဆေးပေါ့လိပ်မီးတရဲရဲဖွာလို့ သူပဲခွဲနေကြပေါ့။ တခါတလေ စနက်တံက တိုဂင်သွားပီး
မီးသေသွားတာမျိုးမှာ မိုင်းကြီးမျက်နှာနားကပ်
ဆေးလိပ်မီးနဲ့ တို့တို့လိုက်သေးတာ အသည်းယားစရာဗျာ။
ညမိုးအတော်ချုပ်မှ မီးကင်းတဲမှာချက်ကြပြုတ်ကြတယ်။
ငါးချောင်းတွေနဲ့ ပုဇွန်ကွေးတွေကိုမီးဖုတ်၊ ဘဲ၃ကောင်ကို မီးခဲရဲရဲထည့်ထားတဲ့သံစည်ပိုင်းပြတ်နဲ့ကင်၊
ကြက်၂ကောင်ကိုတော့ သင်္ဘောသီးစိမ်းတွေနဲ့ ကာလသားအရည်သောက်ချက်။ ရှမ်းအရက်လေးတမြမြ၊
စားလိုက်သောက်လိုက်နဲ့ အတော်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ညဗျ။ သန်းခေါင်ကျော်လောက်
ရောက်မှ အားလုံးစားသောက်သိမ်းဆည်းလို့ပီးသွားကြတယ်။ ဗိုက်လည်းကား၊လူတိုင်းနီးပါးကလည်း ရီဝေဝေနဲ့
ကင်းတဲကွပ်ပျစ်ကျယ်ကြီးပေါ် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ရင်း လုံလျှောင်းရင်း ဆေးပေါ့လိပ်ကလေး၊ဒူးယားစိမ်းလေးတွေကိုယ်စီနဲ့
နပ်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာလေးတွေဟိုပြော
ဒီပြောလုပ်နေကြတယ်။ နွေနှောင်းပိုင်းရက်တွေရောက်နေပီဆိုပေမယ့် မိုးကနည်းနည်းလေးမှမရွာသေးတော့
အတော်ပူတယ်လို့ဆိုရမယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်တွေမှာထက် ကင်းတဲကွပ်ပျစ်လေးက လေတဖြူးဖြူးနဲ့ဆိုတော့
ဇိမ်အတော်တွေ့သား။ ကြက်ခွပ်ပင်ကြီးတွေရဲ့သစ်ရွက်
တွေကို လေတိုးသံတရှဲရှဲကြားမှာ ကွပ်ပျစ်ပေါ်ဇိမ်နဲ့ နပ်၊ဆေးပေါ့လိပ်ကလေးတွေဖွာနေကြရင်း အားလူးဖုတ်ရတဲ့
အဲ့ဒီအရသာကို နောင်ဆယ်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကြာသွားတဲ့အချိန်ထိလွမ်းကောင်းတုံး။
ရီဝေဝေနဲ့အတော်လေးမူးနေတဲ့အသံနဲ့ ကိုရွှေဘအာလူးဖုတ်နေတာကို လူ
ငယ်တွေအကုန်လုံးစိတ်ဝင်စားနေကြတယ်။

ငါနေ့လည်ကပြောတဲ့ မောင်ဖေငယ် ကုန်းကတစ်ခေတ်တစ်ခါက အတော်နာမည်ကြီးဆရာရေ့..
ဘယ်လိုနာမည်ကြီးတာတုံးလုပ်ပါဦးဗျ
ဟ..လပြည့်ညရောက်တိုင်း အဲ့ဒီကုန်းပေါ် မှာ ထိုင်ထိုင်နေတာတဲ့ဆရာ..
စစ်ကြီးဖြစ်ပီးနှစ်အတော်ကြာတဲ့အထိရုပ်ကွက်ထဲကလူတိုင်းနီးပါး မြင်ခဲ့ဖူးတာတဲ့..အဲ့ဒီနေရာက
ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ပါကွာ..ငါတို့ချာတိတ်ဘဂအထိ ဂျပန်စစ်သားသရဲတို့၊ အရပ်၃ပေလောက်
ပဲရှိတဲ့ မှင်စာပေါက်စလေးတို့ဘာတို့လည်း ရှိတယ်ဆိုပီးနာမည်ကြီးဖူးတယ်..
ကိုရွှေဘပြောမှပဲ ကျနော်တို့ရပ်ကွက်က သရဲတစ္ဆေတွေများလိုက်တာလို့ယူဆရတော့မလိုဖြစ်နေတယ်
ဟီဟိ..ငါတော့မကြောက်ပေါင်..ငါ့စော်ကြီးနဲ့ငါကြိုက်တုံးကဆို ညဖက်တွေမှာ အဲ့ဒီကုန်းလျှောလေးက
ချုံပုတ်တွေထဲသွားသွားချိန်းတာပဲ.. အနောက်အယှက်ကိုကင်းရော..သရဲခြောက်တယ်ဆိုပီး လူမှမလာရဲတာကိုးဟ
ဘယ်စော်ကြီးလဲ ကိုရွှေဘ?
ခုကျောင်းအုပ်လုပ်နေတဲ့ဟိုဖက်ရပ်ကွက်က အပျိုကြီးပါကွာ.. သူ့ခေတ်သူ့အခါက စူပါစတားပေ့ါ..ငါက
ဆယ်ကျော်သက်ချာတိတ်အရွယ်မှာ ဆယ်တန်းကျပီး ညကျောင်းတက်ရင်းငြိကြတာ..
မရဲ့မောင်လေးဇာတ်လမ်းဟီးဟီး
နည်းနည်းပါးပါး အညီအဟောက်လေးတွေလုပ်လေဗျာ.. ချိန်းတွေတဲ့ချုံထဲက ကိစ္စလေးတွေနားထောင်ချင်တယ်..
ဟဲဟဲ..

ကိုရွှေဘက ရွှေသွားတွေတဂင်းဂင်းပေါ် တဲ့အထိ တဟဲဟဲရယ်လိုက်ရင်း ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်လာတယ်။
အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းက ဖန်တစ်ရာတေအောင် ကျနော်ကြားဖူးပီးသားမဟုတ်လား။ သူကမူးမူးနဲ့
ချေးခြောက်ရေနူးချင်နေပီ။ မရေမတွက်နိုင်အောင် အဲ့ဒီအကြောင်းတွေနားထောင်ဖူးတဲ့ကျနော့် အရှေ့မှာဆိုတော့
ကျန်တဲ့လူတွေကိုအာလူးဖုတ်ဖို့ ခက်နေဟန်တူပါရဲ့။ အလိုက်တသိ
နဲ့ မီးသေနေတဲ့ဆေးပေ့ါလိပ်ကို မီးငြိဖွာရှိုက်ရင်း ထိုင်ရာက ကျနော်ထလိုက်တယ်။

ကဲ.. ပြန်မယ်ကွာ.. ဗိုက်တင်းပီး အိပ်ငိုက်လာတယ်.. ကိုရွှေဘရဲ့
ရင်သိမ့်တုန်အချစ်ဇာတ်လမ်းလေးကိုဆက်ပီးနားထောင်ကြပေတော့.. ငါတော့ပြန်ပီဟေ့
နေပါဦး ဖိုးသက်ရ
အမလေး.. ခင်ဗျားဇာသာဆက်ပြောပါ ငါ့ဆရာ.. ကျနော်အိပ်ချင်နေပီ နက်ဖန်မနက်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ဖို့လာနှိုးဖို့မမေ့နဲ့ ပြန်ပီဒါပဲ..

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခြံဂင်းတံခါးစေ့ထားတာကိုအသာတွန်းဖွင့်ပီးဂင်လိုက်တယ်။
ကျနော်တို့ခြံထဲမှာ အိမ်က၂ဆောင်ဆောက်ထားပီး ကျနော်အိပ်တာက မြောက်ဖက်က အိမ်တစ်လုံးမှာသပ်သပ်ဗျ။
အမေတို့က တောင်ဖက်က အိမ်မကြီးမှာ အားလုံးနေကြပီး ကျနော်က အထက်တန်းအောင်ပီးကထဲက ဒီဖက်မှာ
လွတ်၂လပ်၂နေမယ်ဆိုပီးရွှေ့အိပ်လာတာ
၄-၅လလောက်ရှိနေပီ။ ဘောင်းဘီအိပ်ထဲက သော့ကိုအသာစမ်းပီး အိမ်တံခါးသော့ကိုဖွင့်လိုက်တယ်။
အိမ်ထဲရောက်သွားမှ နံရံက မီးခလုတ်ကိုအသာစမ်းပီးဖျောက်ကနဲဖွင့်လိုက်တော့

လေးပေမီးချောင်းအရောင်ကြောင့်ဖွေးကနဲလင်းထိန်သွားတယ်။ အိမ်အတွင်းဖက်လှေ့ခါးရင်း
နားက ကျနော့်ကုတင်နားကို ရောက်တော့ လူက အတော်လေးမူးချင်သလိုဖြစ်လာလို့
ခြင်ထောင်မြန်မြန်ထောင်လိုက်တယ်။ ပူသလိုလိုဖြစ်နေလို့ ပြူတင်းပေါက်တွေအကုန်လှျောက်ဖွင့်လိုက်မှ
လေလေးတဖြူးဖြူးတိုက်လာလို့နေသာထိုင်သာရှိသွားတယ်။ မီးချောင်းကိုပိတ်
ခြေရင်းက မီးလုံးဝါကျင့်ကျင့်လေးကိုဖွင့် ကုတင်ပေါ် တက်ဖို့ပြင်တယ်။ ဘောင်းဘီအိပ်ကပ်ထဲကို
မတော်တဆနှိုက်လိုက်မိတော့ ခိုးလို့ခုလုကလေးစမ်းမိတာနဲ့ အသာဆွဲထုတ်လိုက်တော့ နေ့လည်က
အိမ်သာတွင်းတူးရင်းရထားတဲ့ သစ်သားရုပ်ထုကလေးဖြစ်နေတယ်။ ဘာရယ်
မဟုတ်ပဲ ခြင်ထောင်အမိုးပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပီး ခြင်ထောင်ကိုအသာမ လို့ အိပ်ယာထဲဝင်လိုက်တယ်။
တနေကုန်ပင်ပန်းထားတာရယ်၊ဗိုက်ကားပီး အရက်မူးနေတာရယ်ကြောင့် တစ်မိနစ်လောက်တောင်မကြာလိုက်ဘူး
တုံးကနဲပဲ ကျနော်အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပီ။
ကျနော့်ကုတင်ကို ဆွဲခါသလိုလှုပ်ရှားနေသလိုခံစားနေရတယ်။ လူကလည်း အတော်အိပ်ချင်နေတော့
မျက်လုံးဖွင့်မရဘူးဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ကျွတ် ကနဲမြည်အောင်ပြူစူသံပေးရင်း
တစ်ဖက်ကိုလှည့်ပီးဆက်အိပ်ဖို့ကြိုးစားတယ်။ မရဘူး ကုတင်တစ်ခုလုံးခါရမ်းနေတယ်။

ဖိုးသက်.. ဖိုးသက်..ဖိုးသက်.. ထစမ်း..ဟေ့ကောင

အိပ်ရေးပျက်အောင် အလုပ်ခံရတာကို အလွန်မုန်းတီးတဲ့ကျနော် သည်းမခံနိုင်တော့ပဲ ဆတ်ကနဲထထိုင်လိုက်တယ်။
ဘုရားဘုရား! ဘာကြီးလဲဗျ? ဝါကျင့်ကျင့်မီးရောင်နဲ့ ကုတင်အောက်က ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတဲ့
လူနီကြီးကိုမြင်လိုက်ရတော့ ငါများအရက်အမူးလွန်နေပီလားလို့ တွေးရင်း
မျက်လုံးကိုလက်၂ဖက်နဲ့ပွတ်ကြည့်မိသေးတယ်။ ကျနော်အမြင်မှားတာမဟုတ်ဘူး။
လူနီနီကြီး၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေတယ်။ ဆံပင်တွေတောင်ထောင်ထလာမတတ်ကျနော်ခြောက်ခြားသွားတယ်။
သတိမလွှတ်သွားအောင်ထိန်းရင်း အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ကျနော့်လက်တစ်ဖက်က အသာလေး
ခေါင်းအုံးအောက်ကိုစမ်းနေတယ်။ မာကျော
ကျော အရိုးတစ်ခုစမ်းမိမှ အသာအယာလေးဆွဲယူလိုက်ပီး ကျောမှာကပ်ထားလိုက်တယ်။ ဒါဟာဘယ်နည်းနဲ့မှ
လူမဟုတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျနော်ရိပ်မိလို့ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင်ထိန်းရင်း ကျောမှာကပ်ထားတဲ့ ဇလက်မ
အသွားရှည်တဲ့ဓားမြှောင်ကို ဓားအိမ်ကနေအသာလေး
ဆွဲချွတ်လိုက်ပီ။ ဘယ်ဖက်လက်က ခြင်ထောင်ကိုအသာအယာဆွဲမ လိုက်ပီး ကုတင်အောက်ကိုအဆင်း
ညာဖက်လက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ထားတဲ့ ဓားမြှောင်ကို အချွန်ဖက်နဲ့ချိန်ထားရင်း လူနီကြီးဆီ ခုန်အုပ်လိုက်တယ်။
အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ တိုးဝင်လာတဲ့ ကျနော့်ဓားမြှောင်
ကိုင်လက်ကို အဲ့ဒီလူနီကြီးက အသာအယာပဲ လက်ကောက်ဝတ်ကနေဖမ်းကိုင်မိသွားတယ်ဗျ။ ဘယ်လိုမှဖိပီး
ထိုးထိုး ဆက်ထိုးလို့ကိုမရတော့တာ။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ ကျန်တဲ့ ကျနော့်ဘယ်ဖက်လက်သီးနဲ့ သူ့မျက်ခွက်ကို
လှမ်းပီးအရှိန်ပြင်းပြင်းထိုးချလိုက်တယ်။ ကြိုပီး
တွက်ဆထားတဲ့အတိုင်းပဲ ကျနော့်လက်သီးကို သူ့လက်ဖဝါးကြီးနဲ့ ဖမ်းဆုပ်ဖို့လှမ်းအကိုင်မှာ
သိုင်းပြောင်းပြန်အတိုက်အကွက်အတိုင်း လက်သီးကို စိုက်ချလိုက်ပီး တတောင်ဆစ်နဲ့

မျက်နာကိုဆက်ပီးရိုက်ချလိုက်တယ်။ ဖတ်ကနဲမြည်သံနဲ့ အတူ ကျနော့်တတောင်ကို သူ့လက်ဖျံ
နဲ့ အသာအယာလေး ပုတ်ထုတ်သွားတယ်။ ကျနော်ဒေါသထောင်းကနဲထွက်သွားပီ။ ဒီလူနီကြီးက
နာနာဘာဝ၊ဂိနာဘာဝ ဘာညာတွေကျနော်မသိတော့ဘူး။ စိတ်ထဲမှာ ခင်ဗျားကြီးကအလာကြီးပေ့ါ.. ကျုပ်ကလည်း
တစ်နယ်လုံးသိတဲ့ သိုင်းပြောင်းပြန်ဦးကျောက်တိုင်ရဲ့တပည့်
ဆိုတော့ အကြောင်းပြရသေးတာပေ့ါ။
ညာဖက်လက်က ကိုင်ထားတဲ့ဓားမြှောင်ကို လွှတ်ချလိုက်ပီး လက်ကိုလိမ်ပီးလျှိုရင်း
သူ့လက်ကောက်ဂတ်ကိုဖမ်းကိုင်လိုက်တယ်။ ကိုင်မိပီဆိုတာနဲ့ အားယူပီး မျက်ခွက်တည့်တည့်ကိုမှန်းပီးညာ
ဒူးပုံတစ်လုံးပစ်သွင်းလိုက်တယ်။
ဖန်း! ကနဲမြည်အောင်လက်ဖျံနဲ့ ကာထားရင်း ကျနော့်ဒူးကိုဖိချလာပြန်ပီ။ ဒေါသအတော်ထွက်နေပီဖြစ်လို့ ကျနော်
ကျား! ကနဲမာန်သွင်းပီး အော်ရင်း ဒူးနဲ့သူ့ရင်ဘတ်ကိုဖိရင်း ဂင်လုံးတယ်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ
သူနဲ့ကျနော်လုံးထွေးရစ်ပတ်ကုန်ပီဗျ။ ပျို့ရွယ်နပျိုပီး သန်မာစအရွယ်
ကျနော့် တစ်ကိုယ်လုံးချွေးတွေသာရွှဲရွှဲစိုလာတယ် သူ့ကိုခုထိ ထိထိရောက်ရောက် မထိုးနှက်ဘူး။ တဖြေးဖြေး
အားကုန်သလိုတောင်ဖြစ်စပြုလာပီ။ နပန်းသတ်ရင်း ဆက်တိုက်ပစ်သွင်းနေတဲ့ တတောင်ရိုက်ချက်တွေ၊
လက်သီးတွေဟာ တစ်ချက်ကလေးမှတောင်အရာမရောက်
မှန်းသတိထားမိတဲ့အချိန်မှာ ကျနော်ဆက်ပီး မချတော့ပဲစိတ်လျှော့သလိုလုပ်ရင်း ရပ်လိုက်တာနဲ့
ကျနော့်ကိုချုပ်ထားတဲ့သူ့လက်တွေကလည်း အလိုလိုပြေလျှော့သွားရောဗျ။
ဖားဖိုကြီးလို နိမ့်တုန်မြင့်တုန်နဲ့ ဟောဟဲလိုက်နေတဲ့ ရင်အစုံကြောင့် မောမောနဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခဏ
ပက်လက်လှန်နေမိသေးတယ်။
အမောပြေသွားတော့မှ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လူနီကြီးက ကျနော့်ဘေးမှာထိုင်နေတုံးပဲ။
အသက်အရွယ်ခန့်မှန်းလို့မရနိုင်တဲ့ ရောင်ထုံးကြီးနဲ့ ရှေးခေတ်အဘိုးကြီးဗျ။ ဒင်းကို ကျနော်ဘယ်လိုမှ
ထိခိုက်အောင်မလုပ်နိုင်တော့ဘူးဆိုတာသေချာသွားလို့ ကုတင်ခြေရင်းမှာချထား
တဲ့ ဖန်ချိုင့်ထဲက ရေအေးအေးလေးတစ်ခွက်လောက် ထပီးခပ်သောက်နေလိုက်တယ်။ ဂလုဂလုမြည်အောင်
သောက်ချလိုက်ပီးမှ သူ့ဖက်ကိုလှည့်ရင်း..

ဦးလေး.. ခင်ဗျား ကျနော့်ကိုဘာလုပ်ချင်တာလဲ.
... ...
ခင်ဗျား လူမဟုတ်မှန်းကျနော်ရိပ်မိပါတယ်.. ဂိဘာဥ်နှုတ်မလို့ဆိုလည်း လာလေ.. ကျနော်မကြောက်တတ်ပါဘူး..

ခပ်တည်တည်နဲ့သူ့ကို မိုက်ကြည့်ကြည့်ရင်းမေးလိုက်တာကို ခေါင်းခါပြတယ်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေရာကနေ
အသာအယာထရင်း ကျနော့်လက်တစ်ကမ်းအကွာမှာ မျက်နာချင်းဆိုင်လာရပ်တယ်။ အရပ်ငါးပေ
ဆယ်လက်မနီးနီးရှိတဲ့ ကျနော်နဲ့လုံးတူရွယ်တူကိုယ်လုံးလောက်
ရှိတာကိုသတိထားမိတယ်။ ထူးခြားတာက မျက်နာက လေးထောင့်ကျကျ၊ လက်ဖျံပေါ်မှာနဲ့
အင်းကျီမဂတ်ထားတဲ့ကိုယ်လုံးပေါ်မှာ အင်းကွက်တွေအပြည့်ထိုးထားတာကိုဗျ။ အောက်ပိုင်းက ပေါင်ပေါ်မှာလည်း
အင်းတွေချည်းပဲ။ ပုဆိုးကိုခတ်တိုတိုစည်းနှောင်ထားတဲ့ခါးနေရာ

တစ်ပိုက်ကလွဲပြီး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အင်းတွေ၊ဘာတွေမှန်းမသိတဲ့စာလုံးတွေနဲ့ပြည့်နှက်နေတာ။ ကျနော့်ကိုနီရဲတောက်ပြောင်နေတဲ့ မျက်လုံးစူးစူးတွေနဲ့စိုက်ကြည့်ရင်း လက်ဖဝါးကို မျက်နှာတည့်တည့်ဆန့်တန်းထားရင်း အနားကပ်လာတယ်။ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ချရနက်ရ အောင်လည်း စမ်းကြည့်ပြီးသလောက် မယှဉ်နိုင်တော့မဲ့အတူတူ ဘုရားတရင်း ကျနော်မျက်လုံးစုံမှိတ်လို့ငြိမ်ငြိမ်လေး ခပ်တောင့်တောင့်ရပ်ထားနေမိတယ်။ စက္ကန့်၂ဂလောက်ကြာသွားမလားမသိဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးရှိန်းကနဲဖြစ်သွားသလိုခံစားရပြီး လူလည်းပေါ့ရွှတ်ရွှတ်ကလေး ဖြစ်လာသလိုခံစားရလို့ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အဲ့ဒီလူနီကြီးကို မမြင်ရတော့ဘူးဗျ။ ဟာ! ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ.. ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ကြည့်မိတော့ ဘာဆိုဘာမှမတွေ့ရဘူး။ ငါများအိပ်မက် မက်နေတာလားလို့ စိတ်ကတွေကနဲဖြစ်သွားမိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော်အိပ်မက် မက်နေတာမဟုတ်မှန်း ခန္ဓာကိုယ်က ဖော်ပြလာတယ်။

အပြင်ကိုထွက်လိုက်ပါ..

နားရွက်နားကပ်ပြီးတစ်စုံတစ်ယောက်က တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သလိုအသံကိုကြားလိုက်ရတာနဲ့အတူ ကျနော့်ဖာသာဘာဖြစ်မှန်းမသိပဲ ပွင့်နေတဲ့ ပြူတင်းပေါက်ကနေ အိမ်အပြင်ဖက်ကို ပုန်းကနဲခုန်ထွက်သွားမိပြီ။ ဘုရားဘုရား! ကျနော့်ကိုယ်လုံးက သစ်ရွက်ကလေးအလား ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ခုန်ထွက်သွားပါရောလားဗျာ။ ကျနော်သိလိုက်ပြီ။ ခုနက လူနီကြီး ကျနော့်ကိုယ်ထဲဝင်နေပြီ။ ဒါဆိုကျနော်က ဘာလို့ အကုန်သိနေရတာလဲ။ ဘာလို့ ကျနော်ဟာ သူခိုင်းတဲ့အတိုင်းတွေလိုက်လုပ်နေမိတာလဲ။ ပြ

ခြံအပြင်ကိုထွက်..

သူ့စကားသံမှမဆုံးသေးဘူး ခြေလှမ်း၃-၄လှမ်းအားယူပြီး ကျနော့်တို့အိမ်အနောက်ဖက်က ခြံကာထားတဲ့ ၆ပေလောက်မြင့်တဲ့ အုတ်တံတိုင်းပေါ်ကို ကျနော် လွှားကနဲခုန်တက်လိုက်မိနေတာသတိထားလိုက်မိတယ်။ အုတ်တံတိုင်းပေါ်မှာ မတ်တပ်ရပ်ရင်း အပြင်ဖက်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဟာကနဲဖြစ်သွားတယ်။ မောင်ဖေငယ် ကုန်းတပိုက်ကြယ်ရောင်စုံအလင်းအောက်မှာ လူတွေအများကြီးပါလားဗျ။ ဟာ.. တခစ်ခစ်ရယ်မောပြီး ပြေးလွှားနေကြတဲ့ ကလေးအရွယ်မှင်စာလေးတွေ၊ သံခမောက်ဆောင်းထားတဲ့ မဟာမိတ်စစ်သားတွေ၊ ဘက်နက်အရှည်ကြီးတပ် ထားတဲ့ စစ်သုံးရိုင်ဖယ်ကိုလွယ်ထားတဲ့ ဂျပန်စစ်သား၊ ရွှေပါရောင်ဆံပင်ရှည်ကြီးနဲ့ ဘိုမ ထော့ကျိုးတစ်ယောက်ဆတ်တောက်ဆတ်တောက်နဲ့လမ်းလျှောက်နေတာတွေ လှမ်းမြင်နေရတယ်။ တစ္ဆေတွေ၊သရဲတွေကျနော်မြင်နေရပြီ။ ကြောက်လန့်သွားဖို့ထက် အံ့သြတကြီးဖြစ် လွန်းလို့ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကျနော်ငေးနေမိတယ်။ ငါလူမဟုတ်တော့ပဲ သေများသေသွားတာလားလို့တောင်တွေးနေမိသေးတယ်။ သိပ်ကြာကြာမကြည့်လိုက်ရဘူး ဆင်းလိုက်! ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ ကျနော် အုတ်တံတိုင်းပေါ်ကနေ ခုန်ချလိုက်ရတယ်။ လူနီကြီးဟာ ကျနော့်ကို မြင်းတစ်ကောင်လိုစီးနင်းနေပြီဆိုတာ ကျနော်သိနေပေမယ့် ဘာမှမတတ်နိုင်တော့တဲ့ဘဝမဟုတ်လားဗျာ။ နားရွက်နားကပ်ပြီး တီးတိုးသံနဲ့ အမိန့်ပေးတာနာခံရင်း ခုဆိုကျနော်ဟာ လေတိုးသံ

တရှီးရှီးမြည်တာကြားနေရတဲ့အထိ တရိပ်ရိပ်လမ်းမကြီးအတိုင်း ပြေးနေရပီ။
ထူးခြားတာက ကျနော်လုံးဝမမောသလို၊ ခြေသံကလေးမှမထွက်၊ လေအတိုင်မှာလွင့်နေတဲ့
သစ်ရွက်ခြောက်တစ်ခုလို အင်မတန်ပေါ့ပါးသွက်လက်နေတာပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သိုင်းဂိုဏ်းတွေထဲက
ကိုယ်ဖော့ပညာရှင်လိုဖြစ်လာသလား၊ ဟိုလူနီကြီးကြောင့်ပဲလားဆိုတာ ဝေခွဲလို့မရနိုင်
ဘူးဖြစ်လာတယ်။ ရပ်! ဆိုတဲ့အသံကြားလို့ ကျနော်တုံ့ကနဲရပ်ချလိုက်မိပီး ဘေးဘီဝဲယာကို အကဲခတ်လိုက်မိတော့
မြို့အစွန်ရပ်ကွက်တစ်ခုကိုရောက်နေမှန်းသတိထားလိုက်မိတယ်။ သေသေချာချာအကဲခတ်လိုက်တော့မှ
ကျနော်တို့မြို့က နာမည်ကျော် ရူပဗေဒ ကျူရှင်ပြတဲ့ အပျိုကြီး
ဆရာမ တစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ဖြစ်နေမှန်းသိလိုက်ရတယ်ဗျ။ ခွေးသမင်ကြီးတွေငှကောင်လောက်မွေးထားတဲ့
အဲ့ဒီဆရာမအပျိုကြီးပေါက်စရဲ့အိမ်ပေါက်ဝမှာ ကျနော်ကြာကြာမရပ်လိုက်ရဘူး နားထဲမှာကြားရတဲ့အမိန့်အတိုင်း
အိမ်ရှေ့ခြံစည်းရိုးနားကပ်ပေါက်နေတဲ့ သရက်ပင်
ပင်စည်ကို တစ်ချက်လောက်ခြေကန်ပီး အားယူရင်း ခြံထဲခုန်ဝင်လိုက်တယ်။ ခြေချမိတယ်ဆိုတာနဲ့
ပုန်းကနဲပြေးကပ်လာတဲ့ ခွေးအုပ်ကြီးနဲ့ရင်ဆိုင်မိပီ။ မဟောင်ပဲ ပြေးကိုက်တတ်တဲ့ ခွေးတွေက
ကျနော့်ကိုအနားရောက်တာနဲ့ တအီအီမြည်ပီး မြေကြီးပေါ်ဝပ်ကျသွားရောဗျ။
ထူးဆန်းပေမယ့် မထူးဆန်းတော့ဘူး။ ကျနော့်ကိုယ်ထဲဝင်နေတဲ့ လူနီကြီးရဲ့ အစွမ်းပဲဆိုတာ ကျနော်သိလိုက်ပီ။
လူနီကြီးရဲ့တီးတိုးအမိန့်ပေးသံကို ဆက်တိုက်နားထောင်ရင်း ဆရာမရဲ့ နှစ်ထပ်အိမ်ဘေးနားမှာကပ်ပေါက်နေတဲ့
မန်ကျည်းပင်ကြီးကနေတဆင့် ဖွင့်ထားတဲ့
အိပ်ခန်းပြူတင်းပေါက် ဘောင်ပေါ်ကို ကျနော်တွယ်တက်ရင်း ရောက်သွားပီ။

ပြူတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်ကနေ ကြောင်တစ်ကောင်လို အသာအယာခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။
အင်မတန် မျက်နှာကြောတင်းတဲ့ ဆရာမအပျိုကြီးပေါက်စရဲ့ အခန်းထဲကို ကျနော်ရောက်နေပီ။ အောက်ထပ်မှာ
တောနယ်က လာတဲ့ကျောင်းသူတွေဘော်ဒါဆောင်ဖွင့်ပီး အိမ်အပေါ်ထပ်မှာတစ်ကိုယ်ထည်းနေတဲ့ ဆရာမ ခမျာ
ကွေးကွေးလေးအိပ်မောကျနေရှာတယ်။
ဆယ်တန်းတုံးက ရူပဗေဒကျူရှင်ပြတဲ့ အဲ့ဒီဆရာမဆီမှာ အတန်းတက်ရင်း ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို
အငြင်းပွားမိပီးနောက်ပိုင်း ကျနော်သွားမတက်ဖြစ်တော့ဘူး။ အံ့သြစရာကောင်းတာက အိမ်ကျော်နင်းမှုဖြစ်နေတဲ့
အခြေအနေနဲ့ သူ့အခန်းထဲ ကျနော်ရောက်နေတာကို ကြောက်နေ
ရမယ့်အစား ရဲစိတ်ဝင်ပီး စိတ်လုံးဝမလှုပ်ရှားဘူးဗျ။ အသိစိတ်ပျောက်နေတာမျိုးလည်းမဟုတ်ပြန်ဘူး။
အကုန်လုံးကိုသိနေပေမယ့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာလုပ်လို့လုပ်နေမိမှန်း နားမလည်ဘူးဖြစ်နေတယ်။
၂ယောက်အိပ် ကုတင်အကြီးကြီးပေါ်မှာ ကွေးကွေးလေးအိပ်နေတဲ့ အသက်၃ဝပတ်ချာလည်အပျိုကြီးမလေး ကို
မတ်တပ်ရပ်ပီးသေချာငုံ့ကြည့်နေမိတယ်။
ကျူရှင်မှာ တုံးက စာအသင်အပြကောင်းသလောက် မရယ်မပြုံးခပ်တည်တည်လုပ်လွန်းလို့
သံစက်ရုပ်ဆရာမလေးလို့နာမည်ကြီးတဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေ ဆိုတာ ကျနော်နဲ့ခု
လက်တစ်ကမ်းအကွာမှာရောက်နေပါလား။ ထမီကိုတိုတိုတင်းတင်းစည်းနှောင်ပီး ဗမာရင်ဖုံးအင်းကျီခါးတို
လေးတွေပဲဝတ်၊ ဆံထုံးခပ်ကြီးကြီးထုံးထားတတ်တဲ့ ဆရာမကိုမမြင်တာတောင်၂နှစ်လောက်ရှိရော့မယ်။ ကျူရှင်မှာ
စာပြရင် ကျောင်းသားမှန်သမျှက ကျောခိုင်းပီး ဘလက်ဘုတ်မှာ စာရှင်းပြနေတဲ့ ဆရာမရဲ့ ထမီအောက်က

ကောက်ကြောင်းတုန်တုန်ကြီးကို ပေးပီးပိုင်းသွားရည်
ကျ၊ စာရေးခုံမှာ ထိုင်နေတာကို စာရှင်းပြခိုင်းသလိုလုပ် အပေါ်စီးကနေမိုးပီး ဆရာမရဲ့ ရင်ဖုံးအင်းကျီအောက်က ဆူဖြိုးလုတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို ကျောင်းသားတိုင်းဉာဏ်များပီး ဂလုကြတယ်လို့ နာမည်ကြီးခဲ့ဖူးတယ်လေ။
ရုတ်တရက်ဘာလုပ်လိုက်မှန်းမသိပဲ ကုတင်တိုင်မှာတွဲ
လျောင်းကျနေတဲ့ ကြိုးခလုတ်လေးကို ဖျောက်ကနဲဆွဲလိုက်တော့ ခေါင်းရင်းက ၂ပေမီးချောင်းလေးက ထိန်ကနဲလင်းသွားတယ်။
ဇာခြင်ထောင်ထဲမှာ အခါတိုင်း ဆံထုံးအက်အက်နဲ့ မြင်ဖူးနေကြဆရာမကို ပြေကျနေတဲ့ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကြားထဲမှာ မျက်တောင်လေးမေးစင်းပီး
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မောကျနေရှာတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။
ပူလို့အိုက်လို့လားမသိဘူး အပေါ်ပိုင်းက အင်းကျီလုံးဝမဂတ်ထားပဲ ဘော်လီပန်းရောင်၊ အောက်ပိုင်းက ထမီက ဒခေါက်ကွေးရောက်တဲ့အထိ လျှောကျနေပီ။ အောက်ခံဘောင်းဘီမဂတ်ထားတော့ ဖြူဖွေးနေတဲ့ ဖင်ပြောင်ကြီးက မီးရောင်အောက်မှာ ဂင်းလက်နေတာပဲဗျာ။
ကိုယ့်ကိုကိုယ်စိတ်မထိန်းနိုင်လိုက်ခင် ဇာခြင်ထောင်အနားစကိုအသာယာ မပီး ကုတင်ပေါ်
ကိုလှမ်းတက်လိုက်မိတယ်။

ငါ.. ငါ ဘာတွေလုပ်နေမိပါလိမ့်

အဲ့လိုအသိစိတ်တစ်ချက်လောက်ဂင်လာတဲ့အချိန်မှာ ကျနော် လက်ချောင်းတွေက တုန်တုန်ရီရီနဲ့ ဘော်လီပန်းရောင်ရဲ့ချိပ်တွေကိုဖြုတ်ချနေမိပီ။
ဖိုးဖိုးဇတ်ဇတ်နဲ့ ဘော်လီကိုချွတ်၊ ခြေဒခေါက်ကွေးရောက်နေတဲ့ထမီကို ပါ ခြေသလုံးတွေကို အသာမပီး ဂွင်းလုံးချွတ်ပီးယူလိုက်တယ်။ ဘော်လီနဲ့ ထမီကို ကုတင်ပေါ်ကနေကြမ်းပြင်ပေါ်
ဖတ်ကနဲပစ်ချလိုက်ပီးတဲ့နောက်မှာ မွှေးတေးတေးရနံ့လေးသင်းနေတဲ့ ဆရာမရဲ့ပါးပြင်
မို့မို့လေးကို ကျနော်နမ်းရှိုက်ကြည့်နေမိတယ်။ အင်း..ကနဲ ငြီးသံတစ်ချက်ထွက်လာပေမယ့် ပြန်ငြိမ်ကျသွားတယ်။
အပျိုနံ့ခေါ် မလား ယဉ်ယဉ်ကလေးနဲ့မွှေးတဲ့ ကိုယ်နံ့တစ်ခုကြောင့် ကျနော်စိတ်ဆင်ရိုင်းက ထောင်းကနဲထလာခဲ့တယ်ဗျာ။ ဆရာမ မျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေးကရှည်လျား
နက်မှောင်တဲ့ ဆံနွယ်ထူထူလေးတွေကြားထဲမှာ ဖုးဖုးကလေး။ နီထွေးထွေးလေးဖြစ်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိကလေးကို ကျနော့်နှုတ်ခမ်း၂လွှာနဲ့အသာ ဖိကပ်ပီးစုပ်ယူလိုက်တော့ ချိုမြမြအရသာလေး။ ၃-
၄ချက်လောက်ခပ်ကြမ်းကြမ်းစုပ်လိုက်ရင်ပဲ တအူးအူးတအားအားနဲ့ ဆရာမအိပ်ပျော်ရာက နိုးထသလိုဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်ကျနော်ဂရုမစိုက်တော့ပဲ ဆက်တိုက်အတင်းစုပ်နမ်းနေမိပီ။

အူး အွန်း .. ဘယ်.. ဘယ်သူလဲ..ဘာလုပ်တာလဲ

အတင်းစုပ်နမ်းနေတဲ့ကြားထဲက ဗလုံးဗထွေးနဲ့ အိပ်ယာကနိုးလာတဲ့ဒေါ် ခင်ချိုမေက လှမ်းမေးရင်း ရုန်းချင်သလိုကန်ချင်သလိုဖြစ်စပြုလာတယ်။
ကျနော်က နမ်းစုပ်နေရာက ခွာလိုက်ပီး မျက်နှာကိုမိုးရင်းအပေါ်စီးက တက်ဖိထားလိုက်တယ်။ အောက်ကနေများ

ပါးလှမ်းရိုက်လိုက်မလားလို့တွေးထားပေမယ့် ကြောက်စိတ်တော့တစ်ချက်မှမရှိဘူး။
အိပ်ချင်မူးတူးမျက်လုံးတွေကနေ ပြူးကျယ်စပြုလာတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့
ပက်လက်ကလေး ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်နေရာက တစ်ကိုယ်လုံးတုံးလုံးဖြစ်ပြီး တက်ခွခံနေရတာကို သိသွားဟန်နဲ့
မျက်နှာက ရှက်သွေးတွေဖြန်းကနဲထသွားရှာတယ်။ ဟင်! ဆိုတဲ့အာမေဋိတ်ကလေးမြည်လာပြီး သူ့ရင်အုံ၂ဖက်ကို
လက်ခုပ်ကလေးနဲ့ အတင်းကာထားတယ်။
ဒါပေမယ့် ထွားကြိုင်းလွန်းတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို အပြည့်အဝတော့ မဖုံးကွယ်နိုင်ရှာဘူး။ ကျနော်လည်း
မာန်ဖီနေတဲ့စိတ်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ လည်တိုင်ဖော့ဖော့ကလေးကို ရွရွကလေးငုံပြီးနမ်းလိုက်တယ်။ အို!
ဆိုတဲ့အသံလေးနဲ့ တီကောင်ဆားထိသလိုတစ်ကိုယ်လုံးတွန့်
လိမ်ပြီးခေါင်းကိုဘယ်ညာခါရမ်းရင်း ရှောင်တယ်။ ကျနော်ဂရုမစိုက်ပဲ ဘယ်ပြန်ညာပြန်
လည်တိုင်တစ်လျှောက်နမ်းစုပ်ပေးလိုက်တယ်။ ချွေးစေးလေးတွေနဲ့စံပယ်ပန်းအနံ့ကလေးရောထားတဲ့
အပျိုကြီးကိုယ်နံ့ကြောင့် ကျနော်စိတ်တအားထလာပြီဗျာ။ လည်တိုင်ကိုစုပ်နမ်းနေရင်း
ဆရာမ လက်နဲ့ကာထားလို့မရတဲ့ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ကလေးတွေကို လက်နဲ့ပွတ်သပ်ဆွရင်း
အမွှေးရေးရေးကလေးထနေတဲ့ ပါကင်ပိတ်ဖောက်ဖုတ်ဆီကို လက်ကအလိုလိုရောက်သွားပြီ။ အာ..အာ..
လို့မြည်သံလေးထွက်လာသလို နို့၂လုံးကိုဖုံးထားတဲ့လက်ကိုလွှတ်ချလိုက်
ရင်း အဖုတ်ကိုလှမ်းဆော့နေတဲ့ ကျနော့်လက်ကို လက်ကောက်ဝတ်ကနေအတင်းလာဆုပ်ကိုင်ထားတယ်။
အချိန်ကိုက်ပဲ အကာအကွယ်မဲ့သွားတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးရဲ့ပန်းသွေးရောင်ထနေတဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေကို ဘယ်ကောညာပါ
ဆက်တိုက်တပြွတ်ပြွတ်မြည်အောင် ကျနော်စို့
ပစ်လိုက်မိပြီ။
ယောက်ျားတွေနဲ့ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေတတ်တယ်လို့ နာမည်ကြီးတဲ့
အသားဖြူဆွတ်ဆွတ်ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်နဲ့ရုပ်ပေဒသင်တဲ့ ဆရာမလေးခမျာ
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဒုက္ခတွေ့နေရှာပြီ။
ယင်ဖိုတောင်မသမ်းဖူးဘူးဆိုတာလည်းမှန်ကြောင်း အရေတွေဒလဟောထွက်ကျလာတဲ့ အဖုတ်က
သက်သေခံနေရှာတယ်။ ခုဆို သူ့ခမျာအိပ်စုံမှုန်မွှားမဟုတ်တော့ပဲ ကောင်းကောင်းကြီး အသိစိတ်ဝင်နေသလို
ကျနော်အတင်းဆွပြီး သမ နေတာကိုအံကလေးတင်းတင်းကြိတ်ရင်း
ခံနေရှာတယ်။ မတော်မတရားအလုပ်ခံနေရတာကို ဘာလို့မအော်ဟစ်တာလဲဆိုတာ စဉ်းစားစရာပဲ။ ဒါပေမယ့်
ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း တသက်လုံးစိတ်ကူးထဲမထည့်ဖူးတဲ့ ခုလို သိက္ခာရှိ ကိုယ့်ဆရာမ ခေတ္တဖြစ်ဖူးသူလို
အတင်းအိပ်ယာပေါ် တက်ပြီးဒီလိုလုပ်နေမိတာဘာကြောင့်
မှန်းကိုမသိတော့ဘူးဗျာ။ ဖြန့်ချထားလိုက်ရင် တင်းပါးအောက်အထိရောက်တဲ့
ဆံပင်ရှည်နက်နက်တစ်ထွေးကြီးတွေကြားထဲမှာ အောက်နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်ရင်း ရှက်သွေးဖျာ၊ နို့စို့ခံရင်း
အဖုတ်ကိုလက်ချောင်းနဲ့အမွှေခံနေရှာတဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေက အသိစိတ်ဝင်လာတာနဲ့အမျှ
ကျနော်ဘယ်သူလဲဆိုတာကိုကော သေသေချာချာသိသွားပြီဆိုတာ သူ့မျက်ဝန်းတွေကဖော်ပြနေတယ်။
လောလောဆယ် ကြောက်လန့်ရမယ့်အစား နာမည်ကြီးတဲ့ အပျိုကြီးဆရာမကို အားရပါးရ
အသားကုန်တွယ်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ကျနော့်သွေးပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကတွန်းအား

ပေးနေတယ်ဗျာ။ ကျနော့်ဘောင်းဘီတိုကို ခပ်သွက်သွက်ကလေးလျှောချလိုက်တော့ အရမ်းကြီးကို
နီရဲမာတင်းနေတဲ့ တန်ဆာက ဖျောင်းကနဲထွက်ကျလာတယ်။ ခါတိုင်းနဲ့မတူတာက
သံပိုက်လုံးလိုကျစ်လစ်မာကျောနေတဲ့အပြင် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါပြီး ဟိုရမ်းဒီရမ်းနဲ့ဒေါသထွက်
နေတဲ့ မြွေတစ်ကောင်လိုဖြစ်နေတာပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်တောင် လန့်သလိုဖြစ်သွားတယ်။
ခေါင်းထောင်ပြီးလှမ်းကြည့်နေတဲ့ ရူပဗေဒဆရာမလေး ဒေါ်ခင်ချိုမေခမျာ.. မျက်လုံးလေးအပြူးသား
ထိတ်လန့်တကြားလှမ်းကြည့်နေတဲ့အပြင် အို! လို့တောင်အသံထွက်ပြီး သွေးပျက်နေရှာပြီ
ဗျာ။

အိ!

ဆရာမလေးဒေါ်ခင်ချိုမေရဲ့နှုတ်ဖျားကနေ ကယောင်ကတမ်းကြိတ်အော်လိုက်သံလေး ထွက်ကျလာသလို
အသာဖိပြီးထိုးထည့်လိုက်ရာက အရည်စိုရွှဲနေတဲ့ အဖုတ်အမြောင်းလိုက်အတိုင်း ဖွိကနဲလျှောတိုက်ပြီးအပေါ်ကို
ချော်ထွက်သွားတဲ့ ကျနော့်မာတင်းနေတဲ့ အချောင်း
ရဲ့ထိပ်ဖူးဆီက ကျဉ်ကနဲဖြစ်သွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။ သန့်စင်တဲ့ဂင်းမွှတ်မွှတ်နို့ကြီး၂လုံးကို
အသားကုန်အစို့ခံထားရတာရယ်၊ အဖုတ်ကိုအဆွခံထားရတာရယ်ကြောင့် ပျော့ခွေနေရှာတဲ့ သူမ ခမျာ
အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်ထွက်သွားမတတ်ကိုက်ထားရင်း မျက်ရည်
တွေရစ်ဝိုင်းနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ကျနော့်ကိုအသနားခံသလိုမော့ကြည့်နေရှာတယ်။ ရာဂဘီလူးစီးနေတဲ့
ကျနော်ကတော့ လိင်တံကို အရင်းကနေသေချာကိုင်ပြီး ဖောင်းကားမို့မောက်ပြီး အရည်တွေစိုအိနေတဲ့
အပျိုကြီးမမရဲ့ အဖုတ်ဂမှာသေချာပြန်တေ့လိုက်ပြီ။
-စ် မြုပ်အောင် အသာယာဖိသွင်းလိုက်တော့ ဟင်းးး ဆိုတဲ့သံရှည်ဆွဲပြီးညည်းသံကလေးနဲ့
ပေါင်လုံး၂ဖက်ကိုအသားကုန်ကားထားပေးလာတယ်။ ခါးအားကိုသုံးပြီး ကျနော်ရှေ့ကိုဆက်တိုးလိုက်တော့
တစ်ဆို့ဆို့ကြီးဖြစ်သွားသလိုပဲ။ ချွေးတွေအတော်ရွှဲလာတာကိုသတိထား
မိလိုက်လို့ အဖုတ်နဲ့လိင်တံ တပ်ထားလျှက်ကိုပြန်မချွတ်ပဲ ကျနော့်ရုပ်အင်းကျီလက်တိုကို ကြယ်သီးဖြုတ်ပြီး
ဆွဲချွတ်လိုက်သေးတယ်။ အကုန်လုံးလွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားတော့ မှ ခြသေ့်ထိုင် ထိုင်ရင်း နို့၂လုံးဆီကိုလက်လှမ်း၊
နို့သီးခေါင်းစူစူကြီးတွေကို လက်ညှိုးလက်မနဲ့ညှပ်
ပြီး ချေပေးလိုက်တယ်။ အဲ့လိုပြန်ဆွနေရင်းမှာပဲ အောက်က ခါးကို ခပ်ဆဆ ကစားရင်းရှေ့ဆက်တိုးကြည့်တယ်။
ဘယ်လိုမှမရဘူးဗျာ။ တင်းကြပ်ပြီးစီးပိုင်လွန်းနေတယ်။ တအားဖိပြီးထိုးသွင်းပြန်တော့လည်း
ဒီလောက်မာတောင့်နေတဲ့ အချောင်းကြီးတောင် ကွေးကောက်
သွားမတတ်ဖြစ်ပြီး မဝင်နိုင်ပြန်ဘူး။ ကဲ.. ဒီလောက်တောင်ဖြစ်တာဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ လိင်တံကို အရည်တွေစိုပြီး
နူးအိနေတဲ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းအဂနားအထိ ဆွဲထုတ်ပြီး ဇိကနဲခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်ချလိုက်တော့ ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး
မျက်လုံးထဲမှာ မီးတောင်ပွင့်သွားသလားမှတ်ရတယ်။

အမေရေ!!

ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ဆရာမလေးအော်သံထွက်လာတာကို မျှော်လင့်ပြီးသားမို့ အချိန်မီ လက်ဖဝါးနဲ့
ပါးစပ်ကိုလှမ်းအုပ်လိုက်ရတယ်။ ခုဆိုရင် ကျနော့်လိင်တံမာတောင့်တောင့်ကြီးဟာ သူမ

အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲ အဆုံးထိနစ်မြုပ်သွားပြီး ဆီးခုံချင်းဂဟေဆက်ထားလိုက်
နိုင်ပြီပေါ့။ အချိန်မဆွဲတော့ပဲ အသာအယာပြန်ဆွဲထုတ်၊ပြန်ထိုးသွင်းနဲ့ ကျနော်ပုံမှန် နရီလေးနဲ့
ဆောင့်ပေးနေလိုက်တယ်။ ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဖင်တွေနို့တွေကြီးသလောက် သွယ်လျလျဖြစ်နေတဲ့
ကိုယ်လုံးလေးခမျာ တွန့်လိမ်ပြီး တုန်ခါနေရှာတယ်။ တချိန်က အင်မတန်သွားရည်
ယိုချင်စရာကောင်းလွန်းခဲ့တဲ့ အပျိုကြီးမမဆရာမလေးကို အုပ်နေရပြီဆိုတဲ့ အသိစိတ်ကြောင့်
ကျနော်အင်မတန်စိတ်ကြွတက်လာတဲ့ အပြင် လိင်တံကိုအသားကုန် ညှစ်ထားသလိုဖြစ်နေတဲ့
အပျိုစင်အဖုတ်ကြီးကြောင့် ကျနော့်စိတ်ဆင်ရိုင်းကို ချွန်းအုပ်ဖို့မတတ်နိုင်တော့ပဲ
ခပ်ကြမ်းကြမ်းတောင်ဆောင့်နေမိပြီဗျ။ ခုနက မာတင်းလွန်းတဲ့ လိင်တံကြောင့် မချိမဆံ့ခံရရှာတဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေ ခမျာ
သတိလက်လွှတ်အော်မိခဲ့ပေမယ့် ခုလိုဆက်တိုက်ကြမ်းပြီး အသားကုန်အဆောင့်ခံနေရတာကို လုံးဝ
ဂရုမစိုက်သလိုလုပ်နေပြန်တယ်ဗျ။ ဖြောင့်စင်းတဲ့ ဆံပင်
ရှည်တွေကြားထဲက မျက်နှာလေးကိုငုံ့ကြည့်လိုက်တိုင်း အံလေးတကြိတ်ကြိတ်နဲ့ လုံးဝအသံမထွက်ပဲ
ကြိတ်ခံနေတယ်။ ယောကျာ်းဆိုတာနဲ့ ကင်းရှင်းလွန်းကြောင်းနာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့သူမ ခမျာ ဘာမှတောင်
အပျိုးလေးမပါပဲ သူ့တပည့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က
တက်ပြီး အုပ်နေတာခံရရှာတယ် ဆိုတဲ့အခြေနေကြီးကို နားမလည်သလိုဖြစ်နေမယ်မှန်း ကျနော်ရိပ်မိပါတယ်။
ဒါပေမယ့်ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ကျနော်လုပ်စရာရှိတာကိုဆက်လုပ်နေလိုက်တယ်။ ဆောင့်ချက်တွေက
တဖြေးဖြေးကြမ်းလာတော့ သစ်သားကုတင်ကြီးဆီက တကျွီကျွီ
မြည်သံ ဆီးခုံချင်း တဖျောက်ဖျောက်ရိုက်ခတ်သံတွေသာ အခန်းလေးထဲဆူညံနေတော့တယ်။

အာ.. အာ...အာ.. အာ

အားရပါးရဆက်တိုက်ပဲဆောင့်နေရင်း ဘာရယ်မှန်းမသိတဲ့ ညည်းသံလေးတွေ ဆရာမလေးဆီက ထွက်လာပြီး
သူ့နို့ ၂လုံးကို စုံကိုင်ထားတဲ့ ကျနော့်လက်ကိုအတင်းဖမ်းကိုင်ရင်း အောက်ကနေကော့ပြန်တက်လာတယ်။
ကျနော်သိလိုက်ပီ သူမ တအားကောင်းသွားရှာပီ။
ဒါပေမယ့် တစ်ခါထဲမဟုတ်ဘူးဗျ။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာကို နောက်တစ်ခါ..နောက်တစ်ခါ..နောက်တစ်ခါ
ကော့ကော့တက်လာပြန်တယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုလည်း ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားရင်း
ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလိမ်ရင်း ဆက်တိုက်ဆက်တိုက်ပြီးဆုံးခြင်းတွေရနေ
တယ်ဆိုတာကို အဖုတ်အတွင်းသားတွေရဲ့ လိင်တံကို အတင်းဆွဲညှစ်တာဆက်တိုက်ခံနေရတဲ့ကျနော်သိနေတယ်။

ရင်ဘတ်ထဲမှာ...ရင်ဘတ်ထဲမှာ တလှပ်လှပ်နဲ့သေတော့မယ်.. ရပ်ပေးပါတော့.. အမေရေ..အမေ

အပျိုကြီးမမခမျာ တစ်ခါမှမခံစားဖူးရှာတဲ့ ဆက်တိုက်ကာမပန်းတိုင်ရောက်နေတာကို အလူးအလိမ့်ခံစားနေရင်း
သတိလက်လွှတ်အော်မြည်လာပီ မို့ ကျနော်သူ့ နို့၂လုံးကိုဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့လက်တွေကိုလွှတ်၊
သူ့ကိုယ်လုံးလေးပေါ် မှောက်အိပ်ရင်း မအော်နိုင်အောင် နှုတ်ခမ်း
ဖူးဖူးလေးကို ငုံစုပ်ထားရင်း တစ်ကိုယ်လုံးအားနဲ့ ဆောင့်ိုး ချလိုက်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးပူရှိန်းနေတဲ့ ကောင်းလွန်းတဲ့
ကာမအဆိပ်တွေတဖျင်းဖျင်းတက်လာရင်း လိင်တံထိပ်ဖျားက ကျင်ဆိမ့်ဆိမ့်အရသာနဲ့ အတူ ပူနွေးတဲ့

အချစ်ရည်တွေကို ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေရဲ့အဖုတ် ဖောင်းဖောင်းလေးထဲ အားရပါးရပန်းထုတ်လိုက်မိတယ်ဗျာ။

xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx

၁၅မိနစ်လောက်တိတ်ဆိတ်မှုတွေကြီးစိုးသွားတဲ့ အခန်းလေးထဲမှာ ရုပဗေဒသင်တဲ့ ဆရာမလေးကို ကျနော်ကာယကံမြောက်ကျူးလွန်မိကြောင်း အသိဂင်လာမိပေမယ့် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းတောင်မသိဖြစ်နေလို့ တောင်းပန်တဲ့မျက်နာငယ်လေးနဲ့ မျက်နာချင်းဆိုင်လဲလျောင်း နေရင်း ငေးကြည့်နေမိတယ်။ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေ ကပိုကရိုဖုံးအုပ်နေတဲ့ မျက်နာလေးကို သေချာမမြင်ရလို့ လက်နဲ့အသာလေးသပ်ပေးရင်းကြည့်လိုက်တော့ မျက်ရည်စက်ကလေးတွေ မျက်လုံးထောင့်ကနေ တွဲလဲခိုနေရှာပီကော။ ကျနော့်ကို ခပ်တင်းတင်းပဲကြည့်နေတဲ့ သူ့မျက်ဂန်းတွေကို တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသလို ပြူးကျယ်သွားပြန်တော့မှ သူကြည့်နေတဲ့ နေရာကိုသတိထားလိုက်မိတယ်။ ဟုတ်ပ့ါ.. ကျနော့်လိင်တံက အောက်မှာ နီရဲမာတောင့်နေဆဲပဲပါလား။ ဒီလောက်အကြာကြီး အားရပါးရဆောင့်ပီး ခပ်ပြင်းပြင်းပီးသွားတာတောင် မလျော့သေးဘူး။ မတ်ပီးမာတောင့်နေတုံးပဲ။ ငါ့ကိုဒီကောင်လေး ထပ်အုပ်ပြန်ဦးမယ်ဆိုတဲ့ ဆရာမရဲ့အကြည့်မှာ ကြောက်စိတ်တွေ ရှက်သွေးဖြာမှုတွေရောယှက်နေမှန်းကျနော်သိပါတယ်။ ရုတ်တရက် ဆတ်ကနဲ မျက်နာချင်းဆိုင်ခွေအိပ်နေရာကနေ တစ်ဖက်ကိုလှည့်ပီး ကျောပေးသွားတယ်။ ဆံပင်အရှည်နက်နက်ကြီးရယ် ဖြူဂင်းတင်းကား အိစက်တဲ့ ဖင်တုံးကြီးက မီးချောင်းအောက်မှာ ထင်းနေတာပဲ။ အားရပါးရထပ်ပီး လုပ်ချင်နေတဲ့ စိတ်က ထောင်းကနဲ ကျနော့်ကို ဆူဂေလာစေပြန်ပီမို့ အသာ အယာပဲ တိုးကပ်သွားရင်း တစ်ဖက်ကိုလှည့် ထားတဲ့ ဆရာမ ဂုတ်သားမွှတ်မွှတ်ကလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ခပ်ရွရွလေးနမ်းရင်းက နို့တွေကို လှမ်းပီး လက်ဖဂါးနဲ့အုပ်ကိုင်ရင်း ဘေးတစ်စောင်းကားထွက်နေတဲ့ ဖင်ပြောင်ကြီး ၂ခြမ်းအလယ်က အရည်တွေစိုအိနေဆဲ အဖုတ်ဂ မှာကျနော့်လိင်တံကို တေ့ထားရင်း ပုဖွန်တုပ်ကွေး ပိုဇေရှင်နဲ့ ကျနော် နေရာယူလိုက်တယ်။ ဒီညတော့ ဆရာမလေးခမျာ အလူးအလဲအချစ်ဒဏ်သင့်ရှာတော့မယ်ဆိုတာ သေချာသွားပီလေ။

xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx

မနက်မိုးလင်းတော့ ကျနော်အိပ်ယာက ကြည်ကြည်လင်လင်ပဲနိုးလာတယ်။ မနေ့ညက ကိစ္စဟာ အိပ်မက် မက်တာနေမှာပါလို့တွေးရင်း ပျင်းရိလေးတွဲ့စွာနဲ့ အိပ်ယာကထပီး အိမ်သာဆီ ပြေးလာခဲ့တယ်။ လူတစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ရိုက်ထားသလို နာနေတာကတော့ မနေ့ကပြူ တင်းပေါက်ဖွင့်ပီး အိပ်လိုက်မိလို့ အအေးမိသွားတာလားမသိဘူး။ ဒါပေမယ့်သေးပေါက်မယ်လုပ်ရင်း ကျနော့်ပစ္စည်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်တော့ ထိပ်ဖူးက တအားကြီး ကျိန်းစပ်နေတာသတိထားမိတယ်။ ညက လိင်ဆက်ဆံတဲ့အိပ်မက် မက်ပီး အိပ်ယာကိုမှောက်လျှက်အိပ်ရင်း ဖိပီး ဆောင့်နေမိလေသလားလို့ အတွေးပေါက်မိသွားပီး ကိုယ့်ဖာကိုယ်ပြုံးနေမိသေးတယ်။ ပြဿနာက

မနက်စောစော တိုဟူးနွေး စားတတ်တဲ့ ကျနော့်အမေက ဈေးမှာ တိုဟူးနွေးသွားဝယ် ခိုင်းရာကစတာဗျာ။
မျက်နှာသစ်အဝတ်အစားလဲ စက်ဘီးလေးထုတ်ပြီး ခြံထဲက
ထွက်လာတော့ အိမ်မျက်စောင်းထိုးက အဟန်ရှုပ် တရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုတဲ့ဆိုင်းဘုတ်အောက်မှာ
ကိုရွှေဘက အင်းကျီချွတ်ကြီးနဲ့ ဗလပြပြီး တဖုံးဖုံးနဲ့ နံပြားရိုက်နေတယ်

အရက်သမားလေး.. ထပီလား ဘယ်တုံး?
ဖိုးသမားကြီး.. မြန်မြန်ရိုက်ထားနှင့် ဈေးသွားပြီး အမေ့အတွက် မုန့်သွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်.. ပြန်လာရင်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်သွားရအောင်..

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်ထားပေမယ့် တခြားလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တကာ တစ်မနက်လုံးလိုက်ပတ်ပြီး ထိုင်နေကြ
ကိုရွှေဘနဲ့ ကျနော်က မနက်တိုင်းဒီလိုပဲ။ သူနံပြားရိုက်ပြီးအောင်စောင့်ရင်းလစ်နေကြ။ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ရင်း
နံပြားဝယ်နေတဲ့ ချာတိတ်တစ်ကောင်ကိုမြင်မိတော့
ပြုံးပြရင်း..

ဖိုးထွေးလေး.. နင်ဘယ်နှစ်တန်းရောက်ပီလဲဟ
ဒီနှစ်ဆယ်တန်းဖြေမယ် အကိုဖိုးသက်..
ပိုင်ပီလား..စာတွေ?
ရှုပဗေဒ မရဘူးဗျာ.. အကိုဖိုးသက်က ဗီးဆစ်စ်မှာ ဆရာကြီးဆို ကျနော်တို့ဆရာမနဲ့တောင် ပွဲစာတွက်ရင်း
ရန်ဖြစ်သေးတယ်ဆိုလား.. ကျနော့်ကိုသင်ပေးမလားဗျ?
နင့်ဆရာမက ဘယ်သူလဲဟ
ဒေါ်ခင်ချိုမေလေ.. ဆရာမလေးကိုပြောတာဗျ
အဲ..အင်း.. နင်သူ့ကျူရှင်တက်နေတာပေါ့ဟုတ်လား? ဒီမနက်ကော မသွားရဘူးလား
ပိတ်တယ်အကို.. ဆရာမနေမကောင်းလို့ အိပ်ယာထဲက မထနိုင်ဘူးဆိုလား
ဟင်!

ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲမျက်နှာ ခပ်ပျက်ပျက်နဲ့ စက်ဘီးကိုနင်းရင်း ဈေးဖက်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒါဆိုမနေ့ညက
တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။ ကျနော်သွားသောင်းကျန်းခဲ့တဲ့ဒဏ်ကြောင့်ထတောင်မထနိုင်တော့ဘူးပေါ့။
ရင်တွေတဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာသလို ငါတော့မုဒိန်းမှုအိမ်ကျော်
နင်းမှုဘာညာတွေနဲ့ ရဲကဘယ်အချိန်လာခေါ် မလဲဆိုတာတွေပဲ တွေးရင်း ငိုင်တွေတွေဖြစ်သွားမိတယ်။ အို..
တိုက်ဆိုင်တာလည်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ။ သူ့ဖာသူနေမကောင်းတာနေမှာပေါ့။ စိတ်က ကတုန်ကယင်ဖြစ်လာလို့
လမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်မှာ မွှန်ထရီစီးကရက်တစ်လိပ်
လောက်ဝယ်ပြီး ကောက်ဖွာလိုက်မိသေးတယ်။ မြေပဲထောင်းနဲ့ အီကြာကွေးညှပ်ထည့်ထားတဲ့
တိုဟူးနွေးပါဆယ်ထုပ်ကလေး ကိုလှမ်းယူ၊ မုန့်ဖိုးပိုက်ဆံပေးလိုက်ရင်း လူတွေကြိတ်ကြိတ်တိုးနေတဲ့
ဈေးအလယ်ခေါင်က မုန့်တန်းကနေ အတင်းတိုးအထွက်မှာ လူတစ်ယောက်နဲ့
တိုက်မိသွားပြီး ခြေတုန်လက်တုန်ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်လက်ထဲက တိုဟူးနွေးထုပ်ကလေး ခွပ်ကနဲ လွတ်ကျသွားတယ်။

စိတ်ကထောင်းကနဲထသွားလို့ ဂင်တိုက်သူကို ဒေါသ တကြီးမော့ကြည့်လိုက်တော့..

ဘုရားဘုရား.. ရူပဗေဒကျူရှင်ပြတဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေ

မနက်စောစောထပီး အလုပ် လုပ်ထားတဲ့ ကိုရွှေဘတစ်ယောက် ယူကလစ်ပင်တွေအောက်မှာဖွင့်ထားတဲ့
ရှမ်းခေါက်ဆွဲနဲ့လက်ဖက်ရည်တွဲရောင်းတဲ့ ဆိုင်ရှေ့ကွက်လပ် စားပွဲခုံပုလေးမှာ
အမဲလုံးနဲ့ဘဲသွေးနှိုင်းချင်းထည့်ထားတဲ့ ဆန်ပြားခေါက်ဆွဲကို
အားရပါးရ ရှလူးရှလူးနဲ့တွယ်နေတာ ၂ပွဲရှိနေပီ။ ကျနော်ကတော့ ဘာမှစားချင်စိတ်မရှိတော့ပဲ
ကာဖီခါးခါးတစ်ခွက်ကိုတကျိုက်ချင်းသောက်ရင်း စီးကရက်တွေတစ်လိပ်ပီးတစ်လိပ်ထိုင်ဖွာနေမိတယ်။ ခုနက
ဈေးထဲမှာ ပက်ပင်းတိုးခဲ့တဲ့ ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေကိုပဲ
မျက်လုံးထဲပြန်မြင်ယောင်နေမိတယ်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်လောက် ကျနော်သူ့ကိုကြောင်ငေးမိခဲ့တာဗျ။
တော်တော်လည်း လန့်ဖြန့်သွားတယ်။ ငါ့များဈေးလယ်ကောင် ပါးဆွဲချတော့မလားပေါ့။
အခါတိုင်းလမ်းမှာတွေ့လိုက်ရင် ကျော့ကျော့ကလေးမြင်နေကြဆရာမလေး
ခမျာ နေလောင်ထားတဲ့ မေမြို့ပန်းကလေးအတိုင်းပဲ နွမ်းယဲ့ယဲ့ကလေး။ မျက်တွင်းတွေချောင်ကျလို့ (မနေ့ညက
ကျနော် အဆက်မပြတ်လုပ်ပေးလိုက်တာ မိုးလင်းခါနီး လင်းကြက်တွန်သံကြားတဲ့အချိန်မှာ
အသံတောင်ကျယ်ကျယ်ထွက်ပီး မညည်းညူနိုင်တော့တာကို
ပိုးတဂါးမှတ်မိသလိုလို) ကျနော့်ကို တစ်ချက်စူးကနဲကြည့်ပီး အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့တစ်ချက်
ကိုက်ရင်း ချာကနဲလှည့်ထွက်သွားတော့မှ ကျနော်သတိဂင်လာတယ်။ လှည့်အထွက်မှာ ဂဲကနဲဖြစ်သွားတဲ့
ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ကြည့်ပီးလှလိုက်တာ
လို့စိတ်ထဲမှာ တွေးဖြစ်အောင်တွေးလိုက်သေးတယ်။ အဂါရောင်ထမီအောက်က ခါးကျင်ကျင်လေးနဲ့
တင်းရင်းလှပလွန်းတဲ့ တင်သားဆိုင်တွေကိုကျနော် တမေ့တမောငေးကြည့်ရင်း လူတွေကြားထဲသူမ
ပျောက်ကွယ်သွားမှ သက်ပြင်းမောတစ်ချက်ချရင်း လူတွေအုံနေတဲ့
မုန့်ဆိုင်တန်းထဲ ခုနက လွတ်ကျသွားတဲ့အမေ့အတွက် တိုဟူးနွေးနောက်ထပ်တစ်ပွဲ ထပ်ဂယ်ဖို့
ခြေဦးပြန်လှည့်လိုက်ခဲ့တယ်။

ဟကောင်!
ဗျာ?
ဘာဖြစ်တာလဲ .. ဒီမနက်မင့်ပုံကြည့်ရတာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘူး.. အရက်နာကျတာလား
ဟုတ်ပါဘူး ကိုရွှေဘရာ လူက အိပ်ယာထကထဲက မလန်းတာ.. နေရထိုင်ရတာတစ်မျိုးကြီးဗျာ
ဒါဆိုလည်း မထူးပါဘူးကွာ မြို့ပြင်ထွက်ပီး ခလောက်အင်းထဲ ငါးမျှားရင်း
ခေါင်ရည်သွားသောက်ရအောင်..ဘယ်လိုလဲ?
ဘယ်မှာလဲ ငါးမျှားတံတွေဘာတွေက?
အိမ်ပြန်ပီးသွားယူရမှာပေါ့ဟ.. ထထလစ်မယ်.. ဖော့ပိုက်ဆံရှင်းမယ် ဒီပိုင်းကဘယ်လောက်ကျသလဲ

xxxxx xxxxx xxxxx

ခလောက်အင်းထဲမှာ ကိုရွှေဘနဲ့ ကျနော် ငါးများတံကိုယ်စီနဲ့ ခေါင်ရည်ဂါးဆစ်တစ်ဖက်ပိတ်ကိုယ်စီလွယ်လို့ ရေစပ်
သစ်ပင်အရိပ်ကောင်းကောင်းမှာ သောက်လိုက်ငါးထိုင်များလိုက်နဲ့ နေ့လည်လောက်ရောက်သွားတယ်။
အင်းကြီးပတ်ပတ်လည်က အရိပ်ကောင်းကောင်း အပင်ကြီးတွေပိုင်းထားတော့ ခုလိုနွေဖက်မှာ
အတော်ဇိမ်ကျတဲ့နေရာကြီးဗျ။ အပျော်တမ်းငါးလာမျှားတဲ့ ကျနော်တို့ အင်းသူကြီးကို
တစ်ယောက်၁၅ကျပ်စီပေးရတယ်။ ငါးကတော့ မျှားလို့ရသလောက်အိမ်ပြန်ယူခွင့်ပေးထား
တယ်။ တစ်ယောက်ကို ပလိုင်းတစ်လုံးလောက်စီ ငါးတွေလည်းအပြည့်ရ၊ လူတွေလည်း
ခေါင်ရည်အရှိန်အတော်တက်လာတော့မှ ဗိုက်ဆာရမှန်းသိတော့တယ်။ မွန်းကလည်းတိမ်းစပြုနေပီဆိုတော့
ငါးများတံလေးတွေကိုယ်စီသိမ်းပီး ပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ စက်ဘီးထား ခဲ့တဲ့ရေစပ်
နားက အင်းသူကြီးရဲ့ခြေတံရှည်အိမ်ကြီးဆီပြန်လျှောက်လာရင်း အမူးသမားတို့ထုံးစံအတိုင်း
စကားတွေဖောင်ဖွဲ့လာခဲ့တာ မနက်က စိတ်ညစ်နေတာတွေတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိတော့ဘူး။
အိမ်နားရောက်မှ အင်းသူကြီး ဘိုးတော်ကြီးက လေတဖြူးဖြူးမှာ အိမ်အောက်
ထပ် လဟာပြင်ကွပ်ပျစ်ပေါ် ပုလင်းထောင်နေတာတွေ့လိုက်ရတယ်။

ပြန်တော့မလို့လား.. ဆရာရွှေဘတို့.. ဒီမှာ ငါးအုံးနဲ့ ပုဇွန်အစိမ်းသုပ်ကလေးမြည်းသွားပါဦးလား ဟဲဟဲ..
တစ်ခွက်တစ်လေလည်း မော့လို့ရပါတယ် အာမီရမ်လေးလက်ဆောင်ရထားလို့ချနေတာ
တစ်ယောက်ထဲ..လာကြပါဟ

ဒါမျိုးဆိုလက်မနေးတဲ့ ကျနော်တို့၂ယောက်သား တဟီးဟီးနဲ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ် ချက်ချင်းတက်သွားပီး
ဂင်အုပ်တော့တာပေါ့ဗျာ။ အင်းသူကြီးအိမ်ဆိုတော့ သိတဲ့အတိုင်း အမြည်းပိုင်းဆိုင်ရာက အလျှံပယ်ဆိုတော့
ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ အမြည်းကိုကောင်းကောင်းစား
အသောက်ကလေးကလည်း ခွက်ကိုဆက်အောင်သောက်၊ ထုံးစံအတိုင်း အာလူးကောင်းတဲ့ ကိုရွှေဘရဲ့
လေလုံးလေးတွေကြားထဲ အဘိုးကြီးက မျှောသွားတဲ့နောက်၊ အိမ်အပေါ်ထပ်က အဘိုးကြီးရဲ့ ဘာတော်မှန်းမသိတဲ့
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ခမျာလည်း ခဏခဏ ငါးကြော်ပေးရ၊
ပုဇွန်ထပ်သုပ်ပေးရ၊ မြေပဲလေးလှော်ပေးရနဲ့ တက်လိုက်ဆင်းလိုက်ဖြစ်နေရှာတယ်။ အာမီရမ်ပုလင်းကြီးလည်း
ပြောင်၊ ကျနော်တို့လည်းဗိုက်ကားသွားတော့မှ အဘိုးကြီးကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းဘာညာတွေတော်ကီပစ်ပီး
၂ကောင်သားပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ ပျင်းရင်နောက်လည်းငါးလာမျှား
ကြဖို့ အဘိုးကြီးက အထပ်ထပ်မှာလိုက်သေးတယ်။ ငါးတွေထည့်ထားတဲ့ ပလိုင်း၂လုံးရယ်၊ ငါးများတံ၂ချောင်းရယ်၊
စက်ဘီးတစ်စီးရယ်၊ လူ၂ယောက်ရယ် ရီဝေဝေ ယိုင်တိုင်တိုင်နဲ့ မြို့ထဲဖက်ကို ပြန်ချီတက်လာရင်း
ကိုယ့်ရပ်ကွက်ဖက်ကိုယ်မနည်းရောက်အောင်ပြန်လာ
ခဲ့ရတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲရောက်လာတော့ အိမ်ကိုတန်းမပြန်ရဲဘူး။ ၂ယောက်စလုံးက အတော်မူးနေကြတာ
သိသာနေပီ။ ရပ်ကွက်ထိပ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းဝန်းထဲ တိတ်တိတ်လေးဝင်ပီး မရမ်းပင်ကြီးတွေအောက်က
စေတီလေးရဲ့ ရင်ပြင်ပေါ် မှာ လေကလေးတဖြူးဖြူးနဲ့အမူးပြေအောင်
ဂင်အိပ်နေကြတာ.. ညနေစောင်းမှပဲနိုးတော့တယ်။ ၂ကောင်သားလူးလဲထပီး အိမ်ပြန်ကြတယ်။

တနေကုန်ပျောက်နေလို့ အဆူခံထိတော့မှာသေချာနေပီ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ရင်တအားပူလာလို့ ညသန်းခေါင်မှာ ကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။
အားးး ရေဆာလိုက်တာဗျာ။ တနေကုန်သောက်ထားတာတွေများသွားတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ အဆူခံမထိအောင် အိမ်အလုပ်တွေလုပ်ကူ၊ ကုန်ကားတွေပေါ် ကုန်အတင်အချလုပ်နေတာ ဂင်ပီးစာရင်းမှတ်ပေးဟိုလုပ်ဒီလုပ်၊ မိုးချုပ်တော့မှ ရေမိုးချိုးထမင်းဂဂစားပီးအိပ် ယာတန်းဂင်လိုက်တာ တုံးကနဲအိပ်ပျော်သွားတယ်။ ခုမှနိုးလာပီး အိပ်ယာကထ ရင်တအားပူလာလို့ ရေကို၂ခွက်ဆင့်သောက်ချလိုက်ရတယ်။ ရေဖန်ချိုင့်ကို စားပွဲပေါ်ပြန်တင်ပီး အိပ်ယာဖက်ကို မျက်နှာလှည့်လိုက်တော့ လူကဒိန်းကနဲလန့်သွားတယ်။
လူနီကြီး!
ဘုရားဘုရား လာပြန်ပီဗျာ။ ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်ပီး ကျနော့်ကို စိုက်ကြည့်နေပြန်ပီ။ ဒုက္ခပါပဲ။
ဒီရေးခေတ်အဘိုးကြီးက ခုလိုပဲညတိုင်းရောက်ရောက်လာတော့မှာလားမသိဘူး။
ကျနော်လည်းလူမသိသူမသိမှဒိန်းကောင်ဘဂရောက်မှန်းမသိရောက်ရတော့မယ်။
ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေ ဆီကို သွားပီးလုပ်ခိုင်းပြန်ဦးမလားပဲ။ မနက်ကတွေ့လိုက်ရတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိဆရာမလေးရဲ့ နွမ်းဖတ်နေတဲ့ ပုံစံကလေးကိုမြင်ပီး သနားစိတ်ဖြစ်သွားခဲ့တာဗျာ။ ရင်ထဲကိုမကောင်းဘူး။ မလုပ်ချင်ပါဘူးဗျာ။

ဦးလေး.. ခင်ဗျား ကျနော့်ကိုဒုက္ခမပေးပါနဲ့တော့ဗျာ.. ကျနော့်ကို သတ်ချင်လည်းသတ်သွားလိုက်.. အဲ့လိုမျိုး ယုတ်ယုတ်မာမာတွေထပ်မလုပ်ချင်တော့ဘူး နောက်ထပ်ခိုင်းမယ့်အစား ခင်ဗျားစွမ်းတယ်ဆို ဝိဉာဉ်သာနှုတ်သွားလိုက်..

စူးရှတောက်ပြောင်နေတဲ့ မျက်လုံးစိမ်းကြီးတွေနဲ့ ကျနော့်ကိုစူးစိုက်ကြည့်ရင်း မတ်တပ်ထရပ်လာပီဗျာ။ လက်ဖဝါးထောင် ကျနော့်ဖက်ကိုချိန်ရွယ်ရင်းတိုးကပ် လာတဲ့လူနီကြီးကိုတွန်းထုတ် ဖို့ ကျနော်ဟန်ပြင်လိုက်တုံးမှာပဲ ရိပ်ကနဲဖြစ်ပီး လူက မိုက်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ မနေ့ညကလိုပဲ လူက ပေါ့ပါးသွက်လက်သွားပီး အိမ်ပြူတင်းပေါက်ကနေ ခုန်ထွက်သွားမိပြန်ပီ။ ကျနော့်ကို ကျနော်သိနေပေမယ့် ခုနကလို စိတ်သောကရောက်နေတာတွေဘာတွေမဖြစ်တော့ဘူး။
လုစ်ကနဲလုစ်ကနဲနေအောင် လမ်းမကြီးအတိုင်း ကျနော် အားသွန်ပီးပြေးနေမိပီ။
ခြေသံတဖျောက်ဖျောက်တောင်မထွက်တဲ့ အပြင် လမ်းဆုံလမ်းခွမှာ အုပ်လိုက်သင်းလိုက်ရှိနေတတ်တဲ့ ခွေးလေခွေးလွင့်အုပ်လိုက်ကြီးတွေက ပြေးလာတဲ့ကျနော့်ကို မြင်တိုင်း တအီအီမြည်ပီး ကတ္တရာလမ်းမပေါ် ဂပ်ဆင်းသွားကြတယ်။ ကျနော်အတော်ဂေးဂေးရောက်သွားမှ အု..ပု..ပု..ပူ ဆိုပီး အူသံပေးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတယ်။
ကျနော်ဟာ နေ့ဖက်မှာသာမန်လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပီး
သန်းခေါင်ကျော်အချိန်တွေမှာ လူနီကြီးခိုင်းစေတဲ့အတိုင်း လုပ်နေရတဲ့
လိင်သရဲတစ်ကောင်ဖြစ်မှန်းမသိဖြစ်နေရပီဆိုတာ မယုံတစ်ဂက်ယုံတစ်ဂက်နဲ့လက်ခံလိုက်ရပီဗျာ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ နွေနှောင်းမိုးက လျှပ်စီးတွေလက်ရင်း ပုန်းဒိုင်းကြဲပီးရွာချလာတယ်။ မိုးရေထဲမှာပြေးလွှား

နေတဲ့ ကျနော့်ပုံရိပ်ဟာ လျှပ်စီးတွေလက်လိုက်တိုင်းခြောက်ခြားစရာ ကောင်းနေမယ်ဆိုတာသေချာတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

တံခါးပိတ်ထားတဲ့ပြူတင်းပေါက်ကို ကျနော်လက်ဖဝါးနဲ့အသာ ပုတ်လိုက်ရုံနဲ့ ကလန့်ပြုတ်ပီးပွင့်သွားတယ်။
အင်းလေ..မထူးဆန်းပါဘူး။ ကျနော်က လူမှမဟုတ်တော့တာ။
အခန်းထဲကိုရောက်သွားတာနဲ့ပြူတင်းပေါက်ကိုပြန်ပိတ် စိုရွှဲနေတဲ့ အဝတ်တွေကိုချွတ်ချလိုက်တယ်။
လူကတစ်ကိုယ်လုံးအဝတ်မပါ တုံးလုံးကြီးဖြစ်သွားသလို.. ဘာမှမဖြစ်ရသေးပါပဲနဲ့ အောက်က လိင်တံကြီး
ကလည်း တောင်မတ်ပီးတရမ်းရမ်းဖြစ်နေတာကို အံ့သြတကြီးတွေ့လိုက်ရတယ်။ အသိစိတ်ဝင်တစ်ချက်
မဝင်တစ်ချက်နဲ့ မိုးသံလေသံတွေကြားထဲမှာ အခန်းထောင့်က ကုတင်ဆီကို တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်သွားမိပီ။ ဟာ!
ကျနော်မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် လူကအံ့သြ
သွားသလို လန့်ဖျန့်သွားတယ်။
မိုးတွေလေတွေကြားထဲ လူနီကြီးခိုင်းတဲ့ အတိုင်း မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး ပြေးလွှားလာခဲ့ရတာရယ်၊ အသိစိတ်နဲ့လူနဲ့
မကပ်တစ်ချက်ကပ်တစ်ချက်ဖြစ်ခဲ့တာရယ်ကြောင့် ကျနော်ဘယ်ကိုရောက်လာမှန်းသေချာမသိခဲ့ဘူးဗျ။
အခန်းထဲမှာ ထွန်းထားတဲ့ဂဏအားမီးလုံး ဖါကျင့်ကျင့်အောက်မှာ မြင်နေရတာက နွေလည်က ငါးသွားမျှားတဲ့
ခလောက်အင်းထဲက အင်းသူကြီးရဲ့ သမီး အလတ်မဗျ။ ခုတင်ပေါ်မှာ ချည်စောင်လေးခြုံပီး
ကွေးကွေးလေးအိပ်နေရှာတယ်။ နွေလည်က ကျနော်တို့သောက်ကြစားကြ
တာကို အမြည်းလာလာချပေးတဲ့ အမျိုးသမီးလေ။ အရပ်က ခပ်ပြတ်ပြတ်၊ လုံးကြီးပေါက်လှ မျက်နှာက
ခပ်သွယ်သွယ်ဆိုတာ နွေလည်က မူးမူးနဲ့ သတိတော့အထားမိသား။ အပြန်မှာကိုရွှေဘပြောပြချက်အရ
မန်းလေးကနေ အီးမေရှာနဲ့ဘွဲ့ရလို့ အိမ်ပြန်လာတာမကြာသေးဘူးဆိုပဲ။
အရက်ဝိုင်းမှာ အမြည်းလာချပေးရင်း ကျနော့်ကိုတောင် မောင်လေး.. နင် ကိုရွှေဘကြီးနဲ့ ကြပ်ကြပ်ပေါင်း
ပျက်စီးမယ်သိလားဆိုပီး မျက်စောင်းထိုးမူနွဲ့ပီး ပောက်သွားသေးသဗျ။
ငါတော့သောက်ပြဿနာတက်ပြန်တော့မယ်လို့တွေးနေတုံးပဲရှိသေးတယ် ကျနော့်လက်တွေက
အဲ့ဒီ အမျိုးသမီးရဲ့စောင်ကို ဆွဲဖယ်မိနေပီ။ ငါမလုပ်ချင်ဘူး.. ငါမလုပ်သင့်ဘူးလို့ စိတ်ကငြင်းဆန်နေပေမယ့်
ကျနော့်ခန္ဓာကိုယ်က ကုတင်ပေါ်ကိုရောက်သွားပီဗျာ။ ရေတွေစိုရွှဲနေတဲ့ ကျနော် သူ့အပေါ်မှာ
မာန်ဖီနေတဲ့လိင်တံကြီး တရမ်းရမ်းနဲ့ အုပ်မိုးနေမိပီ။

ဂျိမ်း.. ဒလိန်း..
မိုးကြိုးပစ်သံက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ဆူညံသွားတယ်။ အနီးအနားက
သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုများပစ်ချလိုက်သလားမသိဘူး။ အိမ်တစ်ခုလုံးတောင် သိမ့်သိမ့်တုန်သွားသလိုပဲ။ မိုးတွေကလည်း
တဝေါဝေါတဟဲဟဲ နဲ့ဆူညံပွက်လောရိုက်အောင်ရွာချနေသလို
လျှပ်စီးလက်တာတွေက တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ ခြောက်ခြားဖွယ်ပွက်လောရိုက်နေတဲ့ည။
စောင်ကိုဆွဲဖယ်လိုက်တာခံလိုက်ရတော့ အေးလာတာရယ်၊ ကျနော့်ကိုယ်ပေါ်က
ရေစက်တွေတတောက်တောက်သူ့မျက်နာပေါ်ကျနေတာရယ်ကြောင့်လားမသိဘူး အဲ့ဒီအမကြီး
မျက်တောင်လေးပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း နိုးလာတယ်။

သူ့ကိုမိုးထားတဲ့ ကျနော့်ကို မော့ကြည့်ပြီး အင်မတန်ထိတ်လန့်သွားဟန်နဲ့ မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ဖို့ကြိုးစားတယ်။ ကျနော့်လက်ဖဝါးက အလိုလိုနေရင်း သူမပါးစပ်ကို ဆတ်ကနဲလှမ်းပိတ်လိုက်မိတော့ အသံကထွက်မလာပဲ တအုအုနဲ့ မတိုးမကျယ်
အသံလောက်ပဲထွက်လာနိုင်ပြီး မိုးသံလေသံတွေကြားထဲပျောက်သွားတယ်။ ပထမတော့ ၁မိနစ်လောက်ကြာအောင် သူ့ကိုယ်သူဘာလုပ်မိမှန်းမသိတဲ့ အနေထားနဲ့ ကိုယ်ကိုတွန့်လိမ်ရင်း ရုန်းထဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အပေါ် မှာခွစီးပြီး ဖိထားတဲ့ကျနော့်အားကိုမယှဉ်
နိုင်တော့ ငြိမ်ကျသွားရော။ ရုန်းလည်းမရုန်းတော့ပဲ ပြူးကျယ်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကျနော့်ကို အံ့သြတကြီး ပက်လက်ကလေး မော့ပြီးကြည့်ရင်း ကျနော်ဘယ်သူလည်းဆိုတာ မှတ်မိတဲ့ပုံစံပေါ် လာတယ်။ သူ့အခန်းထဲကို ရောက်နေပြီး မီးလုံးဂါကျင့်ကျင့်အောက်မှာ အင်းကျီချွတ်
ကြီးနဲ့ ခွစီးထားတာခံနေရတာကိုတော့ နားမလည်နိုင်ဟန်ပေါက်နေတယ်။
ရုတ်တရက် ကျနော့်သွေးတွေဖျင်းကနဲဖြစ်လာပြီး သူ့ပါးစပ်ကိုဖိကပ်ထားတဲ့ လက်ဖဝါးကိုရုတ်လိုက်တယ်။ ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပဲ သူ့ရင်ကွဲအင်းကျီနှိပ်စိလေးတွေကို တဖောက်ဖောက်မြည်အောင် ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်မိပြီ။ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်သွားပြီး အောက်မှာ ဘာမှမဝတ်ထားတော့ ဆူဖြိုးလွန်းတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးက မီးရောင်အောက်မှာဝင်းလက်နေတာပဲ။ သာမန်ထက်အတန်ငယ်
ပိုကြီးနေတဲ့ နို့ကြီးတွေက ပိုင်းစက်နေပြီး နို့သီးခေါင်းညိုညိုကြီးတွေက
အပြင်ကိုအတော်ထွက်နေတာသတိထားလိုက်မိတယ်။ ခါးက ပြေလျော့နေတဲ့ ထမီလေးကိုလည်း ဆတ်ကနဲဆွဲချွတ်လိုက်တာ မြန်လွန်းတော့ သူ့ခမျာရုန်းကန်ဖို့တောင်မရလိုက်ရှာဘူး။ နေ့လည်ကအရက် ဝိုင်းမှာ အမြည်းတွေလာလာချပေးတုံးက အရပ်ခပ်ပြတ်ပြတ်ပေမယ့် နို့ကြီးကြီး၊ခါးသိမ်သိမ်၊ဖင်ကားကားကြီးနဲ့ လုံးကြီးပေါက်လှ အမကြီးပဲဆိုတာတော့သတိထားမိတယ်။ ခုလောက်ကြီး ထွားလိမ့်မယ်လို့တော့ မထင်ထားမိဘူး။ သူ့ခမျာရင်တုန်ရလွန်းလို့လားမသိဘူး ရင်ဘတ်
ကလေးက နိမ့်ကာမြင့်ကာနဲ့ အသက်ရှုပြင်းနေရှာတယ်။ ကျနော့်လက်တွေကဖိုးကနဲဖတ်ကနဲပဲ ထမီတွေ၊အင်းကျီတွေကိုအတင်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်တာကိုး။ ဂမ်းဗိုက်ရှပ်ရှပ်ကလေးမှာ မှဲ့နီနီကလေးတွေ၃-၄လုံးလောက်ရှိနေတာကို သတိထားမိတယ်။ အောက်မှာတော့ မဲနက်
နေတဲ့ အမွှေးကြမ်းကြမ်းတွေက စမူဆာလို သုံးဖက်ချွန်ပုံစံနဲ့။ အဲ့ဒီအောက်မှာမှ ဖောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးက ပြူစစကြီး မီးရောင်အောက်မှာ ထင်းနေတယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ကျနော် သေသေချာချာ
ကိုယ်တွယ်ပွတ်သပ်နေတာကို တောင့်တောင့်ကလေးပဲခံနေရှာပြီး
မရုန်းမကန်ရဲရှာဘူး။
လက်တစ်ဖက်က လက်ဖဝါးနဲ့အုပ်ကိုင်လို့မှ မအုပ်မိလောက်အောင် ထွားကျိုင်းလွန်းလှတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို တစ်လှည့်ဆီ ဆုပ်ကိုင်ချေမွနေသလို နောက်လက်တစ်ဖက်က ရှည်လျားပြီး မာတောင့်လွန်းနေတဲ့ ကျနော့် လိင်တံကို အရင်းကနေကိုင်ပြီး အဖုတ်ဖောင်း
ဖောင်းကြီးကို ‑စ်ထိပ်ဖူးနဲ့ ပွတ်ဆွဲရင်း ကစားနေတာကို ခံနေရရှာတာကိုး။ နေ့လည်က အမကြီးပုံစံနဲ့ ကျနော့်ကိုမူနွဲ့နွဲ့ လုပ်ပြပြီး အရက်သောက်နေတာကိုဆုံးမခဲ့တဲ့ အဲ့ဒီအသက်အစိတ်လောက်ရှိတဲ့ အမကြီးခမျာ ခုကျနော်လိုချာတိတ်တစ်ကောင်က သူ့ကိုတက်ပြီး အုပ်ဖို့ပြင်

နေတာကို အလူးအလိမ့်ခံနေရရှာပီ။ အစိနဲ့ ထိပ်ဖူးကိုဖွဖွလေးဖိကပ်ထားပီး ချေပေးလိုက်၊
အဖုတ်အမြောင်းလိုက်ပွတ်ပေးလိုက်၊ အဂတည့်တည့်ကိုတော့ပီး
ထိုးထည့်တော့မလိုဟန်ပြင်ရင်းမွှေနှောက်လိုက်လုပ်ပေးလိုက်တာ နည်းနည်းကြာလာတော့
အရည်တွေတောက်တောက်ယို
ကျလာပီဗျ။
ဟင်း… အာ့.. အာ့.. အာ့
ကယောင်ကတမ်း ညည်းသံလေးတွေသူမ နှုတ်ဖျားက ထွက်ကျလာပီး ကျနော့်ကို ရှက်ဟန်မတူတော့ပဲ
ရမ္မက်လွှမ်းတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့တောင် ကြည့်လာစပြုလာတယ်။ ကျနော်လည်းအချိန်မဆွဲတော့ပဲ
သူ့ပေါင်၂ချောင်းကိုဒူးနဲ့ရင်ဘတ်ကပ်မိအောင် အတင်းတွန်းတင်လိုက်
ရင်း ဒူးထောက်လိုက်တယ်။သူ့ ဒခေါက်ကွေး၂ခုကို လက်၂ဖက်နဲ့တွန်းကိုင်ထားရင်း အောက်က
အရည်တွေစိုအိနေတဲ့ သူ့အဖုတ်ဂတည့်တည့်ကို ကျနော့် လိင်တံနဲ့သေချာတေ့ရင်း ရှေ့ကိုအသာဖိချလိုက်တယ်။
ရှီးးး
စီးကနဲပဲဗျာ။ ကောင်းလိုက်တာ။ တစ်ချက်ထဲနဲ့ အဆုံးထိရောက်အောက်ထိုးထည့်ပစ်လိုက်တာ နင့်ကနဲနေအောင်
အရသာရှိသွားတယ်။ ဒီအမကြီးက အပျိုစင်တော့မဟုတ်လောက်ဘူးထင်တယ်။ ဒီလောက်
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် မာတင်းပီးထွားကျိုင်းလွန်း
နေတဲ့ ကျနော့် လိင်တံကြီးနဲ့ထည့်လိုက်တာတစ်ချက်ထဲနဲ့ အဆုံးထိရောက်သွားတာကိုး။ ဒါပေမယ့်
သူ့ပါးစပ်ကလည်း အာ့ ကနဲတော့တစ်ချက်အသံထွက်လာတယ်။
အရည်တွေတအားရွှဲလွန်းလို့ပဲဂင်သွားတာလားတော့မသိဘူး။ သူ့ကိုယ်လုံးကလည်း သာမန်မိန်းကလေးတွေ
လိုခပ်သွယ်သွယ်မဟုတ်ပဲ တောင့်တောင့်ထွားထွားဖြစ်နေတာကြောင့်ပဲလားမသိဘူး။ ၂ချက်၃ချက်လောက်
ဆွဲထုတ်ဆွဲသွင်းလုပ်ပီးတာနဲ့ ကျနော် ကြမ်းလို့ရသွားပီ။ အပြင်က မိုးသံလေသံတွေနဲ့အတူ ကျနော့် ဆောင့်ဵုး
ချက်တွေကလည်း ကြောက်ခမန်းလိလိပဲဗျ။ တစ်ချက်
တစ်ချက် ကျနော်အားနဲ့ဆောင့်ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဖောင်းကားနေတဲ့ အဖုတ်ကြီးတောင်
ပြားကနဲပြားကနဲဖြစ်သွားတာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တိုင်းမြင်နေရတယ်။ လူကခပ်ထွားထွားဆိုတော့ အဖုတ်ကလည်း
အတော်စီးပိုင်လွန်းနေတယ်။ အိကနဲအိကနဲဆောင့်ချလိုက်တိုင်းခံစားနေ
ရတဲ့အရသာက ကျနော့်ကိုအဆက်မပြတ်ကြမ်းပစ်ဖို့အားပေးနေသလိုပဲ။
၁ဂမိနစ်လောက်ဆက်တိုက်ဆောင့်ဵုးနေရင်းက သူ့မျက်နှာကိုအသေချာငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ အင်မတန်ကျေနပ်ပီး
ဖီးလ်တက်လာနေတာကို အလိုလိုရိပ်မိလိုက်တယ်။
ဆောင့်နေတာကို ခဏရပ်လိုက်ပီး လိင်တံကို ပလွတ်ကနဲနေအောင် ဆွဲထုတ်လိုက်တော့ ဟာကနဲဖြစ်သွားတဲ့
မျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော့်ကို နားမလည်တဲ့မျက်ဂန်းတွေနဲ့ မော့ကြည့်လာတယ်။ ပက်လက်လှန်
အတင်းကော့ပီးခံနေတဲ့ သူမ ကိုကျနော်ဆွဲထူလိုက်ပီး စကားတစ်ခွန်း
မှမဆိုပဲ လေးဖက်ထောက်ပီး ဖင်ကုန်းတဲ့ ပိုဇေရှင်ရအောင် ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်ပြင်ယူလိုက်တယ်။ ကုတင်ခေါင်းရင်း
နံရံမှာကပ်ထားတဲ့ သစ်သားတန်းကလေးကို လက်၂ဖက်နဲ့အားပြုကိုင်ထားရင်း ခါးသိမ်သိမ်လေးကို ကွေးကောက်ပီး
တင်ပါးကို ပြူထွက်နေအောင်ကုန်းပေး

ထားတော့မှ အနောက်ဖက်မှာ ကျနော်ဒူးမဒေါက်ပဲ၊ ဒူးကွေးပီး ခပ်ကုန်းကုန်းမတ်တပ်ရပ်လိုက်တယ်။
စွင့်ကားလွန်းတဲ့ တင်ပါးဖြူဖွေးဖွေးကြီး ၂ခြမ်းကို ဖြဲရင်း အဖုတ်ထဲကို လိင်တံထိုးသွင်းလိုက်တော့ ကုန်းထားတဲ့
သူမရဲ့ခါးလေးက ပိုကွေးသွားပီ အိ! ကနဲညည်းသံလေးထွက်
လာတယ်။ ကျနော်က ပုခုံးကျော်ရုံလေးဂဲကျနေတဲ့ သူမ ဆံပင်ဖြောင့်ဖြောင့်လေးတွေကို ခပ်တင်းတင်းလှမ်းဆုပ်ပီး
မြင်းဇက်ကြိုးကိုင်သလိုအနောက်ဖက်ကိုဆွဲတင်းထားလိုက်တယ်။ အားနေတဲ့လက်တစ်ဖက်က တွဲလဲဖြစ်နေတဲ့
သူမနို့တွေအပေါ်မှာ တစ်လှည့်စီအုပ်ကိုင်ရင်း
ခပ်ဆဆလေး အရှိန်တင်ပီး ဆောင့်ုံးစပြုတယ်။ ဘော်ဒီခပ်တောင့်တောင့် ခါးသိမ်သိမ် နို့ကြီးကြီး ဖင်ကြီးကြီး
အမကြီးတစ်ယောက်ကို တက်ပီး စိတ်ရှိလိုက်ရှိ လေးဖက်ထောက်ုံး နေရတာဘယ်လောက်အရသာရှိသလဲဆိုတာ
ခုကျနော်သိလိုက်ရပီ။
မိုးသံလေသံဆူညံညံတွေကြားထဲမှာ သူ့ခမျာလည်း အံကြိတ်ပီး မခံနိုင်ရှာတော့ဘူးထင်ပါရဲ့ အားးး.. ရှီး.. အင့်..အင့်
ဆိုတဲ့ အသံလေးတွေကို စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်အော်မြည်စပြုလာပီ။
ကျနော်လည်း အင်မတန်ဖိမ်ရှိလှတဲ့ တင်ပဆုံကြီးကို ခွစီးပီး တက်ုံးနေရတာမို့ ကြာကြာ မခံနိုင်လာတော့ဘူး။
အရမ်းကျင်ဆိမ့်ပီး ကောင်းလာပီမို့ ဆံပင်တွေကို တအားဆွဲ၊ နို့ကြီးတွေကို တအားဆုပ်ချေရင်း မီးပွင့်ထွက်မတတ်
တဖန်းဖန်းဆောင့်ုံးရင်း ဖင်ဖြူဖြူကြီးထဲ
သုတ်ရည်တွေကို တဖျင်းဖျင်းနဲ့ ပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

မိုးတွေလေတွေက နည်းနည်းစဲသွားပေမယ့်။ မိုးပေါက်ကျသံတွေက တဖျောက်ဖျောက်တော့မြည်နေတုံးပဲ။
ကုတင်ပေါ်မှာ ကျနော်က ပက်လက်လှန်ပီး အမောဖြေနေတယ်။ ရာသီဥတုက အေးစက်နေပေမယ့် အားရပါးရ
လိင်ဆက်ဆံပစ်လိုက်ရလို့ ကျနော်မချမ်းနိုင်ဘူး။ နာရီဂက်နီးပါးဆက်တိုက် ကြမ်းလိုက်ရလို့ လူလည်း
နည်းနည်းဟိုက်သွားတယ်။ ကျနော့်လက်ချက်မိသွားတဲ့
အမကြီးခမျာလည်း ကျနော်လည်းသုတ်ရည်ပန်းထုတ်ပီး လိင်တံအရင်းထိထိုးထည့်ထားရင်း ဖိချလိုက်ရော
ဒူးထောက်ပီး လေးဖက်ကုန်းထားရာက ကုတင်ပေါ်ကို မှောက်လျက်ကလေး ပုန်းကနဲခွေကျသွားရှာတယ်။
နာရီဂက်လောက် မာတင်းနေတဲ့ လိင်တံနဲ့အဆက်မပြတ်
အဆောင့်ုံး ခံလိုက်ရရှာတော့ ဘယ်နှစ်ချီလောက် ပီးသွားမှန်းမသိပဲ မျှော့နေရှာပီလို့ထင်တာပါပဲ။
ကျနော်ခဏနားနေလိုက်တာ ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာသွားတော့မှ အမောပြေသလိုလိုဖြစ်သွားတယ်။
လူကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အာသာမပြေသေးသလိုပဲ။ ပက်လက်လှန်ပီး မှိန်းနေရာကနေ ဟိုအမကြီးကို သတိရလို့
ဘေးကိုစောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ခွေခွေကလေးကျနော့်ဘေးမှာ အိပ်ရင်း သနားစရာမျက်လုံးလေးနဲ့
ရီဂေဝေဝေးနေရှာတယ်။ အသိစိတ်တစ်ချက်လောက်ဂင်
သွားမိတော့ သနားစရာကောင်းရှာတယ်လို့တွေကနဲဖြစ်သွားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့်ကျနော် လုပ်သမျှကို
ဒေါ်ခင်ချိုမေကို ဒီအမကော ဘာဖြစ်လို့ သေသေချာချာမငြင်းဆန်မရုန်းကန်ကြတာကတော့
နည်းနည်းထူးဆန်းနေသလားလို့။ နဖူးပေါ်ဂဲကျနေတဲ့ သူမရဲ့ဆံနွယ်မျှင်လေး
တွေကို သပ်တင်ပေးရင်းစောင်အပါးလေးလွှမ်းထားတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးကို အတင်းဆွဲဖက်လိုက်တော့ ကျနော့် ရင်ခွင်ထဲ

ခေါင်းကလေးတိုးခွေ့လာပီး ငြိမ်ကျသွားရှာတယ်။ မွှေးတေးတေးအနံ့ယဉ်ယဉ်ကလေးရနေတဲ့ ဆံနွယ်တွေကို
တစ်ချက်နမ်းရှိုက်လိုက်ရင်း စောင်ပါးလေးအောက်
ကနို့ကြီးတွေကို လှိုျပီး နိုက်လိုက်မိတယ်။ ဆတ်ကနဲ တုန်တက်သွားပီး အသနားခံနေတဲ့ မျက်လုံးလေးနဲ့
ကျနော့်ကိုရင်ခွင်ထဲကနေ မော့ကြည့်လာပေမယ့် စောင်ကိုဆတ်ကနဲခွာချလိုက်ရင်း မာတင်းတောင်မတ်နေတဲ့
ကျနော့် လိင်တံအပေါ် သူ့လက်ကလေးတင်ပေးလိုက်တယ်။
ခွင့်လွှတ်ပါ အမကြီးရယ်.. ကျနော်ဟာ လူစိတ်ပျောက်နေတဲ့ လိင်သရဲတစ်ကောင်ပါ.. ကျနော်မလုပ်ချင်ပေမယ့်
ဒီညတော့ အမကို မျှော့သွားအောင် မထနိုင်အောင် အားရပါးရုံး ပစ်လိုက်ဖို့ ဘာမှန်းမသိတဲ့ လူနီကြီးရဲ့စေခိုင်းမှုအရ
ကျနော် အနိုင်အထက်ပြုရပါတော့မယ်လို့စိတ်ထဲက
တောင်းပန်ရင်း သူ့မနို့တစ်လုံးကို ငုံခဲပီး စို့လိုက်တော့ သူ့မလက်တွေက ကျနော့်ဆံပင်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း
ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းမောလေးချလိုက်တာကို ကြားဖြစ်အောင်ကြားလိုက်ရသေးတယ်။ မိုးတွေက
တဝေါဝေါနဲ့နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်သည်းလာပြန်ပီ။ မိုးတွေလေတွေနဲ့အတူ
ဟော့ဒီအခန်းလေးထဲမှာ အချစ်လျှပ်စီးတွေပြက်၊ အချစ်မိုးကြိုးတွေ
တခြိမ်းခြိမ်းပစ်တော့မယ်ဆိုတာသေချာတယ်ဗျာ။

ကျနော်ခု အိမ်ပြန်မအိပ်တာ ၄ရက်ရှိခဲ့ပီဗျ။
ဘာကိုမှနားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ အိမ်ပြန်မအိပ်တဲ့ရက်တွေမှာ ညဖက် လိင်စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့
သရဲလိုလိုအကောင် အဖြစ် အသွင်ပြောင်းတာမျိုးလုံး၀ ထပ်ဖြစ်မလာဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ အိမ်မှာ
မအိပ်တော့ ဘယ်သွားအိပ်တာလဲ လို့မေးရင် လောလေဆယ်ရုပ်ကွက်
ထဲမှာ နာရေးတစ်ခုရှိနေတော့ အဲ့ဒီ အသုဘ အိမ်မှာပဲ ညတိုင်းစောင့်အိပ်သလိုလိုလုပ်ရင်း အိပ်ရတော့တာပေ့ါ။
နေ့ခင်းဖက် အိမ်ပြန်လာပီး အိမ်အလုပ်ကူလုပ်၊ ညနေစောင်းရေမိုးချိုးပီးတာနဲ့ အသုဘအိမ်မှာ သွားပီး
သတင်းလာမေးတဲ့ဧည့်သည်တွေစားဖို့သောက်ဖို့ စီစဉ်ချက်ပြုတ်
ရတာတွေ၊ အသုဘချဖို့ အခေါင်းပျဉ်စပ်တာက အစ၊ ဖဲဝိုင်းက ဆရာသမားတွေညလယ်စာ စားဖို့တစ်ဖုံ
အကုန်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရင်း ဆူညံနေတဲ့ဖဲဝိုင်းတွေဘေးမှာ ပဲကွေးကွေးလေး ထိုးအိပ်ရင်း မိုးလင်းလင်းသွားရတာ
ညအတော်များလာပီ။ ကိုယ့်ဒုက္ခကြီးက ဘယ်သူ့မှဖွင့်ဟတိုင်
ပင်လို့လည်းမရတာကိုးဗျ။ ရက်ဆက်ဖြစ်လာတော့ လူကလည်း အိပ်ရေးမ၀ပဲ မျက်နာက ခဏလေးနဲ့
ချောင်ကျလာကရော။
ဒီကြားထဲတစ်ဖက်ရပ်ကွက်က အမေ့ညီမ အငယ်ဆုံး ကျနော့်ဒေါ် လေးက အိမ်ထောင်ပြုပါလေရောလား။
အဲ့ဒီမင်္ဂလာဆောင်မှာ ကြိုဆိုဧည့်ခံနေလိုက်သေးတယ်။ လူက အိပ်ချင်မူးတူးရုပ်နဲ့ ထမင်းဟင်းတွေ စားပွဲဝိုင်းတကာ
လိုက်ဖြည့်ပေးရင်း လူနည်းနည်းရှင်းသွားတဲ့ မွန်းတည့်ချိန်ရောက်မှ ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်
ထောင့်ကျကျစားပွဲတစ်ခုမှာ ထမင်းနဲ့ဟင်းတွေကို ကျကျနနပြင်
ပီး တစ်ယောက်ထဲ ထိုင်ကြိတ်ဖို့ပြင်ဆင်၊ ကိုယ့်ရပ်ကွက်မဟုတ်တော့ ကာလသား အုပ်စုနဲ့ ခပ်ရောရောမလုပ်မိပဲ
တစ်ယောက်ထဲပေ့ါလေ။

ဟေး! သူငယ်ချင်း နောက်ကျလှချေလား? လာလာဒီဖက်ကို.. ငါ့တူလေးနဲ့ တူတူ၀င်စားလိုက်တော့

ကျနော့်ဒေါ်လေးရဲ့ အသံတစာစာကိုကြားလိုက်ရလို့ ဆာဆာနဲ့ ထမင်းငုံ့လွေးနေရာက ပလုတ်ပလောင်းနဲ့မော့ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ဟိုက်! သေရောဗျာ ဒေါ်ခင်ချိုမေ.. အထက်အောက် အစိမ်းနရောင်ဂမ်းဆက်ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ကလေးနဲ့ လှတပတလေးဂုတ်စားထားတဲ့ ရှုပဗေဒ သင်တဲ့ဆရာမလေး။ ဆံပင်အရှည်ကြီးကို ကျစ်ဆံမြီး တုတ်တုတ်ကြီးကျစ်ပီး အရှေ့ဖက်ကိုချထားတယ်။ ကျနော့်ဒေါ်လေးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးကိုးဗျ။ စားလက်စ ထမင်းလုတ်တော် မျိုချလို့မရအောင် လည်ချောင်းထဲတစ်ဆို့သွားတယ်။ သူကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ ကျနော့်မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ စွေ့ကနဲဂင်ထိုင်လိုက်တယ်။

သားဖိုးသက်.. နင့်မမ ဆရာမကို ဟင်းတွေထည့်ပေးလိုက်ဦး.. သူငယ်ချင်းအားရပါးရစားနော်.. ငါဟိုဖက်က ဧည့်သည်တွေကိုသွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမယ်..

သတို့သမီး ကျနော့်ဒေါ်လေးက လစ်ကနဲထွက်သွားတယ်။ ခပ်တောင့်တောင့်ကလေး ထိုင်နေတဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေရယ်၊ ခေါင်းငုံ့ပီး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိငူတူတူဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ရယ် စားပွဲဟိုဖက်ဒီဖက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ရင်းကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ မဖြစ်သေးပါဘူးဆိုပီး ရဲစိတ်မွေးရင်း တုန်နေတဲ့လက်တွေကို မသိသာအောင်ထိန်းရင်း ပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲ ထမင်းအုပ်ထဲက ထမင်းတွေခူးပီး ဇွန်းခရင်းတွေတပ်၊ သူ့ရှေ့မှာချပေးလိုက်တယ်။ သူ့မျက်နှာကိုသေချာမော့မကြည့်ရဲတော့ သွယ်လျလျလက်ချောင်းဖြူဖြူလေးတွေက ကျနော်ပြင်ပေးလိုက်တဲ့ ထမင်းပန်းကန်ကိုဆွဲယူပီး ဇွန်းခရင်းတွေကိုကိုင်လိုက်တာကိုပဲမြင်နေရတယ်။

အဲ့ဒီနားက ခရမ်းသီးသုတ်ပန်းကန်လေးပေးပါ.. ဂက်သားနီချက် နည်းနည်းလှမ်း

....

ကျနော်လုံးဂမော့မကြည့်ရဲပဲ သူတောင်းတဲ့ ဟင်းပန်းကန်တွေကို လှမ်းလှမ်းပီးယူပေးနေလိုက်တယ်။ ချိုမြမြသူမရဲ့ အသံလေးတွေထဲမှာ လှောင်ပြောင်နေသံတွေက အပြည့်ဆိုတာ ကျနော်ရိပ်မိနေတယ်။ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင်ထိန်းထားပေမယ့် လက်ချောင်းတွေကထိန်းလို့မရဘူး။ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။ ဟန်မပျက်ဆက်ပီး စားနေရပေမယ့် ဂါးနေတဲ့ ထမင်းဟင်းတွေက ဘာအရသာမှန်းတောင်မသိတော့လောက်အောင် အနေရခက်နေပီ။ တတ်နိုင်ရင် ကျနော် ဖတ်ကနဲ ကိုယ်ပျောက်ပီး ထွက်ပြေးသွားချင်တယ်။ ဒီလိုအခြေနေမျိုးကြတော့ ဟိုလူနီကြီးကလာမကယ် ဘူးသတဲ့လားလို့တွေးလိုက်မိပီး စိတ်ကဒင်းအပေါ် မျက်ကနဲဖြစ်သွားမိသေးတယ်။ ထမင်းစားသောက်ပီးသွားတော့ ကျောက်ကျောနန္တင်းမကင်းနဲ့လက်ဖက် ပန်းကန်လေးတွေသူ့ဖက်ကို တိုးပေးလိုက်ရင်း ရေနွေးကြမ်းခွက်ကလေးထဲရေနွေးငဲ့ပေးနေတုံး ဒေါ်ခင်ချိုမေကစကားစပြောလာတယ်။

ဘာလဲ.. သိပ်ကြောက်နေတာမျိုးလား.. (ငေါက်ငမ်းသလိုစလာတဲ့သူမရဲ့လေသံမာမာကို ကြားရပေမယ့် ခေါင်းမော့ပီး မကြည့်ရဲသေးဘူး)

....
ဟိုတနေ့ညကတော့ မင့်ပုံစံက အင်မတန်ရဲရင့်တဲ့ ကျားဆိုးလေးပါ.. ခုလူရှေ့သူရှေ့ကြမှ ယုန်သူငယ်လေးလို ခြေတုန်လက်တုန်လုပ်ပြမနေစမ်းပါနဲ့ ဟဟ
....
မင်းယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလားကွ.. လုပ်ရဲရင်ခံရဲရမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား... ငါနဲ့မင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာက ကျောင်းသားနဲ့ဆရာမကြားကကိစ္စ.. ဒါကိုမင်းက အင်မတန်လူမဆန်တဲ့နည်းနဲ့ ငါ့ကိုလက်စားချေတာပေါ့လေ ဟုတ်စ?
....
ငါ့ကို ပန်းကောင်းအညွှန့်ချိုးလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား ဖိုးသက်? နင့်ဒေါ် လေးကို ငါအမှန်တိုင်းပြောလိုက်ရင် ဘာတွေဖြစ်ကုန်မယ်ထင်သလဲ?

သူဟိန်းဟောက်သမျှ မော့မကြည့်ရဲပဲခေါင်းငုံ့ပြီးခံနေရတဲ့အချိန်မှာပဲ ချိုမေရေ.. ဆိုပြီး ကျနော့်ဒေါ် လေးက အနားပြန်ရောက်လာတယ်။ တိုင်ပြောတော့မလားဆိုတဲ့ စိတ်ကြောင့် ကျနော်လန့်ဖျန့်သွားပြီး ဆတ်ကနဲမော့ကြည့်လိုက်တယ်။ အစိမ်းရောင်ဂုတ်စုံလေးနဲ့ မြန်မာဆန်ဆန် ကျက်သရေရှိစွာလှပနေတဲ့ သူမ ခမျာ မျက်ရည်တွေရစ်ဝဲနေရင်း ကျနော့်ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားစွယ်လေးနဲ့ ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားတာကိုကြည့်ရတာ အတော်နာကျည်းနေပုံရတယ်။ တောင်းပန်တိုးရှိုးသလို ပြန်ငေးကြည့်ရုံကလွဲပြီး ကျနော်ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ။

ခင်ခက်ရေ.. နင့် သတို့သားက အချောစားကြီးပဲဟ..
အဟိ.. နင်လည်းငါ့ကိုအားကျရင် အမြန်ရှာလိုက်လေဟာ. ခွိ

ကျနော့်ဒေါ် လေးအနားရောက်လာတာနဲ့ သူတို့ချင်းစကားတွေဖောင်ဖွဲ့ကုန်ပြီး ကျနော့်ကို ဖုတ်လေတဲ့ငပိမရှိတော့သလိုလုပ်သွားပြန်တယ်။
၅မိနစ်လောက်နေတော့မှ ပြန်တော့မလိုလုပ်ပြီး စားပွဲဝိုင်းက ထတယ်။ သူ့ခါးကြား ထမီအထက်ဆင့်နားမှာ ညှပ်လာတဲ့ အဖြူဆွတ်ဆွတ် လက်ကိုင်ပုဂါလေးနဲ့ ဆီတွေပေနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိကလေးကို ဖိကပ်ပြီးသုတ်လိုက်ရင်း ထခါနီးလေးမှာ ကျနော့်ကို ခပ်စူးစူးတစ်ချက်ကြည့် ရင်း "မင်းနဲ့ငါ စာရင်းရှင်းစရာကျန်သေးတယ်" လို့ ခပ်တိုးတိုးလေး ဒေါ် လေးမကြားအောင် နှုတ်ခမ်းလေး လှုပ်ရုံရေရွတ်သွားသေးတယ်။ ပြီးတော့မှ ဒေါ် လေးနဲ့လက်ချင်းချိတ်ပြီး ထွက်သွားကြတယ်။
ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်အရှည်ကြီးက ထမီအစိမ်းနရောင်အောက်က တင်ပါးဝိုင်းဝိုင်း ကြီးနားမှာ ဟိုရမ်းဒီရမ်းဝေ့ရမ်းနေတာကို နောက်ကျောဖက်ကနေငေးမောရင်း ကျနော်ချွေးတွေပြန်ပြီး စိုရွှဲနေတယ်ဆိုတာ ခုမှသတိထားမိတယ်လေ။

တနေကုန်မကြည်လင်တဲ့မျက်နှာနဲ့ ကျနော်စိတ်ညစ်ညူးနေတာ လူတိုင်းက ရိပ်မိနေပုံရတယ်ဗျ။ ဟကောင်.. နေမကောင်းဘူးလားလို့ တွေ့တဲ့လူတိုင်းက ဝိုင်းမေးကြတာကိုခံနေရတယ်။
အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့လည်း အိမ်သားတွေက အခါတိုင်း ပြုံးဖြီးဖြီးလုပ်နေတဲ့ကျနော် မှိုင်တွေတွေဖြစ်နေလို့

အံ့ဩနေကြသေးတယ်။ ညနေစောင်းတော့ ရေမိုးချိုး အဝတ်စားလဲပြီး
ပိုလိုစပို့ရှပ်အဖြူစင်းနဲ့ ဂျင်းပန်အပြာတစ်ထည်ကောက်စွပ်ရင်း ခေါင်းကိုသေသေချာချာဖီး၊
ကျနော့်ပြိုင်ဘီးအနက်ရောင်လေးကိုထုတ်၊ မြို့အစွန်နားက ဒေါ်ခင်ချိုမေရဲ့ အိမ်ဖက်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။
သရက်ပင်တွေ မန်ကျည်းပင်အုပ်အုပ်တွေရှိတဲ့ခြံဝိုင်းထဲကို ဝင်လာခဲ့တော့
ကျူရှင်ချိန်ပြီးသွားလို့ အထက်တန်းကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေ အိမ်ပြန်ဖို့ဂေါကနဲ ထွက်လာကြတာမို့
ခဏရပ်စောင့်နေလိုက်သေးတယ်။ အိမ်အောက်ထပ်က ကျူရှင်သင်တဲ့နေရာမှာ
အဆောင်နေတဲ့ကျောင်းသူလေးတွေ ထမင်းဝိုင်းဖွဲ့စားဖို့ပြင်ဆင်နေကြတာတွေ့လို့
မေးကြည့်လိုက်တော့ ဆရာမလေး ရေမိုးချိုးနေတယ်လို့ ပြန်ဖြေလာတယ်။ ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက်က
ခဏနော်..အကို လို့ပြောပြီး အိမ်အနောက်ဖေးရေတွင်းဖက်ကို လှစ်ကနဲပြေးသွားပြီး အကြောင်းသွားကြားပေးတယ်။
ကျနော်ကတော့ ကျူရှင်သင်တဲ့ ခုံရှည်ကိုမှီတွယ်လို့
ခေါင်းငုံ့ရင်း ငူတူတူရပ်နေလိုက်တယ်။ မိနစ်၂ဝလောက်ကြာတော့ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးနံ့နဲ့ တရော်ကင်မွန်းနံ့
သင်းသင်းလေးတွေရောယှက်ထားတဲ့ မွှေးပျံ့ပျံ့လေးရလာလို့ မော့ကြည့်လိုက်တော့... သနပ်ခါးပါးပါးလေးလူးပြီး
ခေါင်းလျှော်ပြီးစ ဆံနွယ်ခက်ခက်ရှည်ရှည်လေးတွေ
ကိုဖားလျားချထားတဲ့ ဆရာမလေးက လက်ကလေးပိုက်လို့ ကျနော့်ဘေးမှာရောက်နေမှန်းသိလိုက်ရတယ်။
တရုတ်စွပ်ကျယ်လက်စက လေးနဲ့ အနက်ရောင်တစ်ပတ်နွမ်းထမီလေးကို ဝတ်ထားတဲ့ အိမ်နေရင်းအဝတ်အစားနဲ့
ဆရာမလေးဒေါ်ခင်ချိုမေက ဒီလိုပုံစံလေးနဲ့လဲ
ယဉ်ယဉ်ကလေးကြည့်ကောင်းတာပါပဲလေ။ တစ်ခုပဲရှိတယ်.. ကျနော့်ကိုကြည့်နေတဲ့ မျက်နှာလေးက အဆမတန်
တင်းမာလွန်းနေတာပါပဲ။ ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ သူ့ကိုငေးကြည့်နေမိပြီး သူကလည်း လက်ပိုက်ပြီး
ကျနော့်ကိုရှုတည်တည်လုပ်နေတာ နည်းနည်းကြာသွား
တော့ သူ့အဆောင်နေတဲ့ တပည့်မလေးတွေက ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ ဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့
လှမ်းကြည့်ရင်း တီးတိုးသဖန်းပိုးလုပ်ကုန်ကြပြီ။ တိတ်ဆိတ်ပြီး တောင့်တောင့်ကြီးတွေ ရပ်နေကြတာကို
မခံနိုင်တော့တဲ့အဆုံး ဒေါ်ခင်ချိုမေက ကျနော့်ကိုလေသံ
တင်းတင်းနဲ့ စကားစပြောတယ်။

ဘာလာလုပ်တာလဲ လူယုတ်မာလေး?
... ... (ကျနော့်မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထူပူသွားတယ် ဟိုဖက်က ကျောင်းသူတွေများကြားကုန်ပီလားမသိဘူးဗျာ)
ပြောလေ! ဘာကိစ္စလဲ?
ကျနော် ဆရာမလေးနဲ့ ၂ယောက်ချင်းစကားပြောလို့ရမလား ခင်ဗျ.. ကျောင်းသူတွေရှေ့ဆိုတော့.. ဟိုလေ..
သိပ်အရှက်အကြောက်ကြီးနေတယ်ပေါ့.. ရတယ်ရတယ်.. လာ မီးဖိုဆောင်ဖက်လိုက်ခဲ့..

ငေါ့တော့တော့လေသံနဲ့ အိမ်မကြီးရဲ့ဘေးဖက်မှာ သပ်သပ်ဆောက်ထားတဲ့ မီးဖိုဆောင်ဖက်ကို ဦးဆောင်ပြီး
ခေါ်ထုတ်သွားတယ်။
ကျနော်လည်း စူးစမ်းတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ဝိုင်းငေးနေကြတဲ့ ထမင်းဝိုင်းက ကျောင်းသူတွေကို ခပ်ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးပြရင်း
ဆရာမနောက်ကို လိုက်လာခဲ့တယ်။ တစ်ထပ်မီးဖိုဆောင်ကလေးရဲ့ အနောက်ဖက် စကားဖြူပန်းပင်အောက်က

ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ် တက်ပြီး ဆရာမလေး
က ခြေချထိုင်လိုက်တယ်။ ကျနော်ကတော့ ဆရာမအရှေ့မှာပဲ လက်ကလေးပိုက်ပြီး ခပ်မတ်မတ်ရပ်ရင်း မြေကြီးပေါ်
ဖြူဖွေးနေအောင် ကြွေကျနေတဲ့ စကားပန်းတွေကို တစ်ပွင့်နှစ်ပွင့်သုံးပွင့်လေးပွင့် ဆိုပြီး ခေါင်းငုံ့ကြည့်ပြီး
ရေတွက်နေမိတယ်။ မိနစ်အတန်ကြာအောင်တိတ်ဆိတ်
နေရင်း မခံနိုင်တဲ့အဆုံး အရှေ့က ကွပ်ပျစ်ပေါ် ခြေချထိုင်နေတဲ့ ဆရာမလေးကို မော့ကြည့်ပြီး
မျက်လုံးချင်းဆိုင်လိုက်တယ်။ ဂင်းအိချောမွတ်နေတဲ့ ဆင်စွယ်နှစ်ရောင် လက်မောင်းလေး၂ဖက်ကို လက်ဖဝါးနဲ့
ပွတ်နေရင်း ဒေါသအရောင်တွေလက်နေတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ကျနော့်ကိုစိုက်
ကြည့်နေတာကိုတွေ့လိုက်ရလို့ ရင်ထဲမှာ ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မထူးတော့ပြီးမို့ အရဲစွန့်ပြီး
စကားစပြောလိုက်တယ်။

ကျနော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ.. အမှန်က ကျနော်လုံး၀ မရည်ရွယ်ပါဘူး
ဘာကို မရည်ရွယ်တာလဲ တိတိကျကျပြောပါ
ကျနော် ဆရာမကို ကျူးလွန်မိတာတွေကိုပြောတာပါခင်ဗျာ.. အမှန်က အဲ့ဒါကျနော်မဟုတ်ပါဘူး
ကျနော်ဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲမသိတော့ပါဘူး ကျနော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပေး .. ..
နင်မဟုတ်လို့ဘယ်သူလဲ ခွေးကောင်ရဲ့ ... ငါ့ကိုခွေးလိုကျင့်ကြံသွားတာ နင်မဟုတ်လို့ ဘယ်က လူယုတ်မာလေးလဲ
ပြောစမ်းပါ ဟင်.. ပြောလေ
ဆရာမ.. မဟုတ်ဘူးဗျာ.. ကျနော်လေ.. ကျနော်
တော်ပါတော့.. နင်က မိကောင်းဖခင်သားသမီးဆို... နင့်အဒေါ် ကအစ ငါ့သူငယ်ချင်း.. နင့်မိဘတွေက
မြို့မျက်နာဖုံးတွေ.. ဒါပေမယ့်နင်ကတော့ မုဒိန်းကောင်.. သိလား...
နင့်အကြောင်းနင့်မိဘတွေသိရင်ရှက်လွန်းလို့သတ်သေမယ်..
....

ငိုသံလုံး၀မပါပဲ ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်နေပေမယ့် ပါးဖောင်းဖောင်းလေးပေါ် မှာ
မျက်ရည်တွေတစ်ပေါက်ပေါက်ကျလာနေပီဗျာ။ ကျနော့်ကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ရန်တွေ့ရင်းတုန်ခါနေတဲ့
ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေကို ကျနော် ညှိုး၂ငယ်၂
မျက်နာနဲ့ ငေးကြည့်ရင်း သနားကြင်နာစိတ်တွေလှိုက်ကနဲတက်လာတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ရင်ဘတ်ထဲမှာ
ကျဉ်ကနဲတစ်ချက်ထဖြစ်တယ်။ ဘုရားရေ.. ကျနော်ဆရာမလေးကို အတင်းဆွဲပွေ့ပြီး
ဖက်ထားပေးချင်စိတ်တွေဖြစ်လာပါလား။ ဒါက ကြင်နာချင်တာပေါ့။ သာမန်တောင်းပန်
ချင်တာမျိုးမဟုတ်ပဲ တုန်ခါနေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကို အတင်းဆွဲပွေ့ပြီး ခေါင်းလေးကို ပွတ်၊ ကျနော့်ကို
နာကျဉ်အောင်တစ်ခုခုလုပ်လာရင်လည်း ပေတေခံပြီး သူ့အပြစ်ပေးသမျှခံယူချင်လာတာမျိုးပေါ့။ ဒါဆို ကျနော်
ခုဟော့ဒီ ရူပဗေဒသင်တဲ့ ဆရာမလေး ဒေါ် ခင်ချိုမေကိုချစ်
မိသွားတာမျိုးလားဗျာ။ ပေါက်တီးပေါက်ရှာဖြစ်ကုန်ပီထင်တယ်။ ဆရာမလေးက
ကျနော့်ထက်၁၀နှစ်လောက်တောင်ကြီးတာလေ.. ကျနော့်ဒေါ် လေးအရွယ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ခုလောလောဆယ်
မြင်နေတာက ဒေါသထွက်ပြီး နာကျည်းနေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါလား။

ကျနော့်ခေါင်းထဲမှာ အတွေးတွေရှုပ်ရှက်ခတ်နေသလို မျက်ရည်တွေပေါက်ပေါက်ကျရင်း ဆရာမလေးက ကျနော့်ကို ဆက်တိုက်ရန်တွေ့နေတယ်။

နင်ငါ့ကို ပြဿနာရှာသွားခဲ့တဲ့ ငါ့ကျောင်းသားဘဂတုံးက ဒီကောင်လေး လူသာငယ်တယ် စာအတော်ဖတ်တဲ့ကလေးဆိုပြီး ငါအထင်ကြီးခဲ့ဖူးတယ်.. ဆရာကိုလူရှေ့မှာ အရှက်ခွဲတယ်လို့ ခံစားရလို့သာ ရှက်ရမ်းရမ်းခဲ့တာ.. နင်ဟာလူတော်လေးလို့ သူများတွေကိုဂုဏ်ခံဖူးပါတယ်
....
ခုတော့ နင်က ခွေးထက်တောင်မိုက်တယ်.. အငြိုးတကြီး ငါ့ကိုလက်စားချေတယ်
....
နင်မှတ်ထား.. ယောကျ်ားနဲ့မိန်းမ တူတူအိပ်တယ်ဆိုတာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြောင့်သိလား ...
နင်ငါ့ကိုလုပ်သွားခဲ့တာတွေက လူမဆန်ပဲရက်စက်လွန်းတဲ့ လုပ်ရပ်.. ငါ့ကိုတန်ဖိုးမဲ့တဲ့ ကြေးစားမိန်းမတစ်ယောက်လို အိမ်ပေါ်တက်ပီးဆက်ဆံတယ်..တသက်ခွင့်မလွှတ်ဘူးးး
....
ငါ့မြို့မှာကျန်ခဲ့တဲ့ အမေအိုကြီးကို လုပ်ကျွေးစရာကျန်သေးလို့ မဟုတ်ရင် ငါ့ကိုယ်ငါသတ်သေပစ်လိုက်ချင်ပီ နင်သိလား ခွေးကောင်.. တသက်လုံးသန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခဲ့သမျှ နင့်ကြောင့် ညစ်ပတ်ကုန်ပီသိသလားဟဲ့ သိသလား

ဗလုံးဗထွေးနဲ့ အဆက်မပြတ်ကျနော့်ကို ရန်တွေ့နေတဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေ။ မာန်တင်းထားပေမယ့် ပြိုဆင်းလာတဲ့ မျက်ရည်စလေးတွေရယ်။ ရှင်းပြလို့မရတော့တဲ့ အခြေနေတွေရယ်။ ကျနော်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ပါဘူးလေ။ သူမ သတိမထားလိုက်မိခင်လေးတင် ကျနော်ဆတ်ကနဲ တိုးကပ်ရင်း ကွပ်ပျစ်ပေါ် ထိုင်နေတဲ့ သူမ ပုခုံးပြေပြေလေး၂ခုကို စုံကိုင်လိုက်ပီး နဖူးဂင်းဂင်းလေးနဲ့ ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကို ကြင်ကြင်နာနာနဲ့ နှစ်သိမ့်သလို မွှေးမွှေးပေးလိုက်မိတယ်။ ရုတ်တရက်ကျနော်အဲ့လိုလုပ် မယ်မှန်းမမျှော်လင့်ထားမိတဲ့ သူမ အငိုက်မိသွားဟန်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးခံနေတယ်။ အားရပါးရ မွှေးကြူလိုက်ပီးမှ အနောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ပီး ရင်ကော့လို့ ဂျင်းပန်အိပ်ကပ်ထဲလက်နှိုက်လိုက်တယ်။ နေဂင်ရီတရော မှာ မျက်ရည်တွေရွှဲနေတဲ့ ဆရာမလေးမျက်နှာမှာ ထိတ်လန့် သွားတာတွေကျနော်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဆင်စွယ်ရောင် အရိုးတပ် မောင်းချဓားလေး ကျနော့်လက်ထဲမှာဗျ။

ဆရာမလေး ကျနော့်ကြောင့် နစ်နာခဲ့ရသမျှ ရော့.. ဒီမှာ လက်စားချေပစ်လိုက်ပါ
.... (ငိုနေတာ ချက်ချင်းရပ်သွားပီး ပြူးကျယ်လွန်းတဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေနဲ့ ကျနော့်ကို ငေးနေတယ်)
ကျနော် မှားပါတယ်ခင်ဗျာ.. ကျနော်ရှင်းပြလို့လဲမတတ်တော့လို့ပါ.. အင့် ယူလိုက်.. ဒီဓားနဲ့တစ်ချက်ထဲ ထိုးပစ်လိုက်.. လုပ်ပါဗျာ မုဒိန်းကောင်လေးကို ထိုးပစ်လိုက်
.... (ဆရာမလေး ဆီက ဘာသံမှ ထွက်မလာတော့ပဲ ဆံပင်ရှည်တချို့ကို နှုတ်ခမ်း၂လွှာထဲ ညှပ်ပီး ဖိကပ်ထားရင်း ကျနော့်ကို မကြည့်တော့ပဲ မျက်နှာလွှဲထားတယ်)

မောင်းချဓားလေးကို အသွားဖက်က ကိုင်ပီး ဆရာမလေးဆီကိုလှမ်းပေးနေတဲ့ ကျနော်ရယ်.. ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ် က ဆံနွယ်တွေကြားထဲမှာ မျက်နှာကို ကွယ်ပှက်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ ရူပဗေဒဆရာမလေးရယ်ကြားထဲမှာ တိတ်ဆိတ်မှုက

ကြီးစိုးလွန်းသွားပြန်ပီ။
လေပြေကလေးက တဂိုးဂိုးတိုက်ခတ်လာတော့ စကားပင်ကြီးပေါ် ကနေ စကားပွင့်ဖြူဖြူမွှေးမွှေးလေးတွေက ကျနော်တို့ ၂ယောက် အကြားကို တဖြုတ်ဖြုတ်ကြွေကျလာတယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက် သူမ ကျနော့်ကိုခိုးခိုးကြည့်နေပေမယ့် မကြည့်သလိုဟန်ဆောင်ပီး မျက်နှာကို လွှဲထားတယ်။ ကျနော်လှမ်းပေးနေတာ မောင်းချဓားလေးမဟုတ်ဘူးဗျ။ ကျနော့်နှလုံးသား။ လတ်ဆတ်ပူနွေးနေတဲ့ ကျနော့်နှလုံးသားဆိုတာ တုန်ခါနေတဲ့ ကျနော့်လက်တွေက သက်သေပြနေတယ်။ အဲ့ဒါကိုလည်း မယုံမရဲခိုးခိုးကြည့်နေတဲ့သူမ ရိပ်မိပုံရပါတယ်။ ခုနကဒေါ်ဖောင်း နေတဲ့ ဆရာမလေးကနေ ခုတော့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က ချစ်ရေးဆိုတာ ခံရခါနီး စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ အပျိုပေါက်မလေးလိုပြောင်းလဲသွားတယ်။

ပြန်ဖို့ကောင်းပီ!

ကျနော့်ကိုသေချာမကြည့်ပဲ သူ့ဖာသာရေရွတ်သလို ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း ကွပ်ပျစ်လေးပေါ် က လှစ်ကနဲထပီး ယုန်ပေါက်စလေးလိုပဲ ဆရာမလေး ဒေါ် ခင်ချိုမေပြေးထွက်သွားတဲ့နောက် မောင်းချဓားကို ကိုင်တဖြုတ်ဖြုတ်ကြွေကျနေတဲ့ စကားပွင့်ဖြူတွေနဲ့ ကျနော် ကြောင်အအလေးကျန်ရစ်ခဲ့ပေါ့။

ကိုရွှေဘရဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်နံ့နံလွန်းတဲ့ အိပ်ယာမှာ ဂင်ဂင်အိပ်တာ ၄-၅ရက်ကြာလာပီဗျ။ ဟိုနေ့က ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေကို အိမ်တိုင်ရာရောက် သွားတောင်းပန်ပီးကထဲက ဒိန်းဒလိန်းနတ်ဖမ်းစားတာ လူပျိုပေါက်ကလေး ကျနော်စပီးခံစားနေရပီကိုးလေ။ အိမ်ပြန်အိပ်ရင်လည်း လူနီကြီးညဖက်လာနိုးမှာ ကြောက်ရတာမို့ ကိုရွှေဘတို့ အိမ်မှာ ရှူးသလိုလိုပေါ သလိုလိုလုပ်ပီး သူနဲ့တူတူအိပ်ဖြစ်နေပြန်တယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက အသုဘကလည်းပီးသွားတော့ အိပ်စရာဘုံပျောက်သွားတာလေ။ ခုရက်ပိုင်း မိုးတွင်းရောက်လာတော့ ကျနော်တို့မြို့လေးရဲ့ထုံးစံအတိုင်း နေ့ရောညပါ မိုးက တဖွဲဖွဲရွာနေတာဆိုတော့ အတော်ပျင်းစရာကောင်း တဲ့ကာလဖြစ်နေတယ်။ ဒီကြားထဲ ကျနော်ဒေါ် ခင်ချိုမေရဲ့ ဖြူဆွတ်ဆွတ်ကိုယ်လုံးလေးရယ်၊ မဟာဆန်တဲ့ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေရယ်၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိလွန်းလှတဲ့ မျက်နှာကြောတင်းတင်းလေးတွေရယ်ကို အတွေးထဲတဂဲလည်လည်ပြန်မြင်မြင်ရောင်ပီး အချစ်ရောဂါထနေမိတယ်။
ကိုရွှေဘအခန်းထဲက ရှုပ်ပွနေတဲ့ စာအုပ်ပုံတွေကြားထဲ ပျင်းပျင်းရှိတိုင်း ဟိုစာအုပ်ဒီစာအုပ်တွေမွှေနောက်ပီးလျှောက်ဖတ်ရင်း(အဲ့ဒီစာအုပ်တွေကသူ့ဟာတွေမဟုတ်ဘူး ရပ်ကွက်စာကြည့်တိုက်ပျက်သွားတော့ ခပ်တည်တည်နဲ့ အိမ်သယ်ထားတဲ့ဟာတွေ) ခုတလောဖတ်မိ နေတာတွေကလည်း ရှေးခေတ် ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်က ဆရာသမားတွေရေးတဲ့ မမ၊မမမြင့် အစရှိတဲ့ မမနဲ့ချာတိတ်ဂတ္တုတွေဆိုတော့ ဖီလင်က ပိုပိုတက်လာတယ်ဗျာ။ ချစ်စိတ်ကြွတာက တစ်ဖက်၊ ဟိုတညဆီက ဆရာမလေးကို ကျနော်ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆက်ဆံခဲ့မိ တာလေးတွေ ပြန်မြင်ယောင်ရင်း လိင်စိတ်ကြွတာက တစ်ဖက်နဲ့ လူကိုစိတ်မသက်မသာသလိုကြီးဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီကြားထဲ ကိုရွှေဘက အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိ

ခလောက်အင်းဖက်သွားပီး မိုးတဖွဲဖွဲမှာ အပျင်းပြေငါးသွားမျှားရအောင်ဆိုပီး လေသံပစ်နေလို့ မသွားချင်ပါဘူး ဗျာဆိုပီး ဖွတ်ငြင်းနေရတယ်။ ဟိုအင်းသူကြီးသမီးအမကြီးကို ဘယ်လိုမှမျက်နှာမပြရဲတော့တာ ဒင်းမှမသိပဲဗျ။ အဲ့ဒီပြဿနာကလည်း တစ်မှောင့်။ ခပ်ဝေးဝေးရှောင်နေတာပဲ ကောင်းမယ်။ မလွယ်ပါလားနော် ဘဂဘဂ။ ဒီနေ့လည်း တနေကုန်မိုးစွေနေတာ မနက်ကထဲက။

အိမ်ကနေ နေ့လည်စာ စားပီး ကိုရွှေဘတို့ အိမ်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူတို့အိမ်က အုတ်ပတ်ကားတက်ထားတဲ့ ၂ထပ်အိမ်အကြီးကြီးဗျ။ သူနဲ့ သူ့အကို ကိုရွှေဝင်းတို့ လူပျိုကြီး ၂ယောက်ပဲ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာလွတ်၂လပ်၂နေကြတာ။ အိမ်အောက်ထပ်မှာ တရုတ်အဘိုးကြီး နဲ့ အဘွားကြီးပဲတွေ့လို့ ရယ်ပြနှုတ်ဆက်ပီး အိမ်အပေါ်ထပ်ကိုတက်လာခဲ့တယ်။ ကိုရွှေဘအခန်းထဲရောက်တော့ ဆရာသမားကိုမတွေ့ဘူး။ သူ့ကုတင်ပေါ်တက်လှဲနေရင်း အိပ်ယာပေါ်မှာ ပွစိတက်နေတဲ့စာအုပ်တွေကို လျှောက်ကြည့်နေမိတယ်။ အဲ့ဒီမှာဂတ္တူစာအုပ်အရွယ် ဂါကျင့်ကျင့်စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်တွေ့တာနဲ့ ဘာရယ်မဟုတ်လှန်ဖတ်ကြည့်နေမိတယ်။ စာအုပ်နာမည်ပါတဲ့ အဖုံးလေးက ပြဲစုတ်နေပီမို့ ဘာစာအုပ်မှန်းမသိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အတော်ရှေးကျတဲ့ အောစာအုပ်တစ်အုပ်ဗျ (ကိုကောင်းမြတ်ထွန်း ခင်ဗျားဆီမှာရှိရင်ရိုက်ပီး တင်ပေးစမ်းပါဗျာ ဟီးဟီး ကျနော်တော့ ဘယ်မှာမှပြန်ရှာလို့မရတော့ဘူး) ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဘိုးတော် ဆိုပီး နယ်တကာလှည့်ပီး မိန်းမတွေကို လိုက်အုပ်တဲ့ဇာတ်လမ်း.. အခါတိုင်းဖတ်ဖူးနေကြ မန်းလေးညစျေးတန်းမှာရောင်းတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေလိုပါးပါးလေး မဟုတ်ဘူး။ စာအုပ်အထူကြီး ဇာတ်လမ်းကလည်းအရှည်ကြီး။ လူပျိုပေါက်စိတ်ကြွစ အရွယ်ဆိုတော့ ဖတ်ပီးသိပ်မကြာလိုက်ဘူး လောင်က တီး လာပါလေရော။ ငွေလိုမ့်ရအောင်လည်း သူများအိမ်ဆိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါနဲ့ဖတ်နေတာ ခဏရပ်လိုက်ပီး ခေါင်းရင်းက ဆေးပေါ့ လိပ်စည်းတင်ထားတဲ့ဆီကနေ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ်ဆွဲယူပီး ပြူတင်းပေါက်နား မတ်တပ်ရပ်ပီး စိတ်အာရုံလွှဲတဲ့အနေနဲ့ ဖွာနေမိတယ်။ ကိုရွှေဘ အိပ်ခန်းက အိမ်အနောက်ဖက်ခြံစည်းရိုးနားမှာဆိုတော့ ပြူတင်းပေါက်ကနေအောက်ကို ကြည့်လိုက်ရင် တစ်ဖက်အိမ်ကိုမြင် နေရတယ်။ မိုးတဖွဲဖွဲကျနေတဲ့ကြားထဲမှာ တစ်ဖက်အိမ်က လူတစ်ယောက် ရေတွင်းနဲ့ကပ်လျှက် ကျောက်စည်ရေကန်အပိုင်းနားမှာ ရေချိုးနေတာမြင်လိုက်ရတယ်။ အမှန်က ရေချိုးခန်းသဘောမျိုး သံပြားတွေနဲ့ ပတ်ပတ်လည်ကာထားတာ .. ဒါပေမယ့် ကျနော်က အိမ်အပေါ် ထပ်မှာဆိုတော့ အပေါ်စီး ကနေကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်နေရတယ်။

အဲ့ဒီအိမ်က အငြိမ်းစား ဘီအိုစီ မန်နေဂျာ အဘိုးကြီးရယ် သူ့သမီးရယ် ၂ယောက်ထဲနေတဲ့အိမ်ဗျ။ သူ့သမီး မမဂါက ဘဏ်ကစာရေးမ။ အိမ်ထောင်ကျပီး သူ့ယောကျာ်းနောက်လိုက်သွားတော့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ထဲကျန်ခဲ့တာ တမြန်တနှစ်က ယောကျာ်းနဲ့ကွဲပီး ပြန်ရောက်လာပါလေရောလား။ ဘာဖြစ်လာတာလဲတော့ မသိဘူး။ အရပ်မြင့်မြင့် အသားဂါဂါ ကိုယ်လုံးကိုယ် ပေါက်လှလှနဲ့ အပျိုရှုံးလောက်တဲ့ရုပ်မျိုး။ ကိုရွှေဘတောင် ကြိတ်ပီးကြံနေတယ်လို့ ကျနော့်ကိုတခါက ပြောဖူးသေးတယ်။ ထမီရင်လျားနဲ့ မိုးတဖွဲဖွဲအောက်မှာ ရေချိုးနေတာကို ဂရင်းစတင်းကနေ ကျနော်ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေမိတယ်။ ကျောလယ်လောက်ရှိတဲ့ဆံပင်

တွေကို လိမ်ညှစ်ပီး ပုခုံးတစ်ဖက်ကိုချထားရင်း မတ်တပ်ရပ်လျှက်နဲ့ ကျောက်စည်ထဲက ရေတွေကို ခပ်ခပ်ပီးလောင်းချိုးနေတာ အသားအရည် ဂါဂါဂင်းဂင်းနဲ့ အောက်ခံရေလဲ ထမီအနီလေးနဲ့ဆိုတော့ စိတ်ကြွစရာလေးပေ့ါဗျာ။ ကြည့်နေရင်းနဲ့ လူကိုဟာကနဲဖြစ်သွားတယ်။
မမဂါက ထမီရင်လျားကိုဖြေချလိုက်ပီး ခါးနေရာလောက်မှာ စည်းလိုက်ရင်း ဟိုဟိုဒီဒီကြည့် နို့ဖြူဖြူထွေးထွေးကြီးတွေကို ဆပ်ပြာတိုက်လိုက်တာကိုး။ ခုနက အောစာအုပ်အရှိန်နဲ့လူက စိတ်ကြွနေတာဆိုတော့ အောက်က ကျနော့်ကောင်ကလည်း ဖြောင်းကနဲကိုထောင်ထလာ
တော့တာပေါ့။ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ပူလောင်လာသလို တံတွေးတွေလဲမျိုချနေရတယ်။ နို့တွေကို ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေဖွေးဖွေးထအောင် တိုက်ချွတ်ဆေးကြောပီးတာနဲ့ ရေစင်အောင်ဆေး၊ ပီးတော့မှ ထမီအနီလေးကို အသာလေးလှန် ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင် အဖုတ်ကို တပွမ်းပွမ်းဆေး
ကြောနေပြန်တယ်။ အဖုတ်ကိုဆေးတာကိုတော့ နည်းနည်းလှမ်းသလိုဖြစ်နေတာမို့ အသေအချာမမြင်ရဘူး မဲမဲထနေတဲ့ အဖုတ်မွှေးတွေလောက်ပဲလှမ်းမြင်နေရတယ်။ ဒါပေမယ့် လူကတော့ အတော်လေးဖီးလ်တက်နေပီဗျ။ ကျနော်လည်းနတ်ပူးသလိုတုန်တုန်ရီရီကိုဖြစ်စပြုလာပီ။
အရင်က ရုပ်ကွက်ထဲမှာ မောင်လေးဖိုးသက် ဆိုပီး ပုခုံးဖက်ပီး ချစ်စနိုးဆွဲရမ်းတတ်တဲ့ အဲ့ဒီအရုပ်မြင့်မြင့်နဲ့ မမဂါကို အင်မတန်ချောပီးကြည့်လို့ကောင်းတယ် ဆိုတာလောက်ပဲသဘောထားတာဗျ။
သူအိမ်ထောင်ကွဲလာတယ်ကြားတော့လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပီး ဩော် ငါတို့မမဂါကံမကောင်း ပါလားလို့ပဲတွေးနေမိတာ။ ခုလို သူရေချိုးနေတဲ့ ဂတ်လစ်စလစ်နီးပါး ကိုယ်လုံးကို မြင်ရတော့ စိတ်က အတော်ဖောက်ပြန်မိနေတယ်။ မမဂါကတော်တော်လှတာပဲ.. မသင့်တော်ဘူးဆိုပေမယ့် စိတ်ကတအားထပီး ထိန်းရခက်လိုက်တာဗျာ။

အဘေးလေး ဘာလုပ်နေတာလဲ.. နင့်အိမ်မှာ ငရဲပွက်နေပီ
ခင်ဗျာ.. ကိုရွှေဘ

အရေးကောင်းဒိန်းဒေါင်းဖျက်ဆိုသလိုပဲ ကိုရွှေဘရဲ့အသံအောအောကြီး ကြားလိုက်ရလို့ လူလည်းလန့်ဖျတ်သွားတယ်။ အခန်းဂနားကနေ ကပ်အော်လိုက်တဲ့ ကိုရွှေဘအသံပြကြီးကြောင့် ဟိုဖက်ခြံက မမဂါကလည်း ဒီဖက် အိမ်အပေါ်ထပ်ကိုလှမ်းကြည့်လာတော့
သူခိုးလူမိဖြစ်သွားပီ။ နို့၂လုံးက ဟာလာဟင်းလင်းကြီးနဲ့ အဖုတ်ချေးချွတ် တိုက်ချွတ်ဆေးကြောနေရာကနေ ပြူတင်းပေါက်က ကျနော့်ကို မြင်သွားတော့ ကဗျာကရာလေး ဆတ်ကနဲထမီကို ရင်ခေါင်းလျားသွားတယ်။ ငယ်ငယ်ကထဲက အမလိုရင်းနှီးခဲ့ရသူဆိုတော့ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ရင်း
ကျနော့်ဖက်ကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးရင်း သေချင်နေတာလား? ဆိုတဲ့ပုံစံလုပ်ပြလာတော့ ကျနော်လန့်ပီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်မိတယ်။ ငါတော့သွားပါပီဆိုပီး ရက်စိတ်က ကြီးစိုးသွားပီဗျာ။ အလိုက်ကန်းဆိုးမသိတဲ့ ကိုရွှေဘက အော်ကျယ်ကျယ်နဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲဖိုးသက် ဆိုပီးအော်
နေသေးလို့ သူ့ပါးစပ်ကို အတင်းလှမ်းပိတ်လိုက်ရသေးတယ်။

xxxxxx xxxxxx xxxxxxx

အိမ်မှာ လူတွေပြည့်ကြပ်နေတာပဲဗျာ။ ကျနော့်အဘွားပေါ့ သွေးတက်ပီး မူးလဲ သွားတာ။ ချက်ချင်းဆရာဝန်ခေါ်
အရပ်ကူပါလူပိုင်းပါတွေဖြစ်ကုန်လို့ ကိုရွှေဘကော ကျနော်ပါ အမြန်ပြေးလိုက်ရတယ်။
ခုတော့ နာရီပိုင်းအတွင်းသက်သာသွားရှာပါပီ။ မသက်သာတာကတော့ ကျနော်တို့တတွေပေါ့။ ကျနော့်အဘွားက
ဒီရပ်ကွက်၊ဒီနယ်တဝိုက် အင်မတန် ဩဇာညောင်းခဲ့တဲ့ အဘွားကြီးဆိုတော့ အမေခင် နေမကောင်းလို့တဲ့ဟေ့ဆိုပီး
တစ်ရပ်ကွက်လုံးရောက်လာကြပါလေရောလား။
အဲ့ဒီမှာ လူနာက ကုလားထိုင်ပေါ် မှာ ပြုံးရွှင်နေပီ လူနာလာမေးကြတဲ့လူစုက များပြားလာတော့ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ရှင်
ကျနော်တို့မှာ တစ်ရပ်ကွက်လုံးကို လာသမျှဧည့်ခံ (အိမ်ကကြီးလို့တော်ပါသေးလား)
လက်ဖက်သုတ်၊ဂျင်းသုတ်၊ရေနွေးကြမ်း၊ ဆေးပေါ့လိပ်၊ကွမ်းဆေးတွေအပြင်
အာလူးထမင်းလက်သုတ်၊သဘော်သီးသုတ်စပ်စပ်ကလေးတွေပါ အကုန်လုပ်ကျွေးပီး ဧည့်ခံနေရတာပေါ့။
အဘွားကလည်း ခုနကသာ နေမကောင်းတာ ခုလိုတစ်ရပ်ကွက်လုံးက လူကုန်ရောက်လာပီး
သူရှေ့ရောက်လာတော့ တပြုံးပြုံးဖြစ်ပီး လာသမျှလူ စားစရာကျွေးလွှတ်ချင်နေ
တော့ကာ အလုပ်လုပ်တာကြနေတာပဲ။ ရောက်လာတဲ့လူတွေကလည်း မိုးအေးအေးမှာ လူနာလာမေးရာကနေ
ဟိုဟာလေးဒီဟာလေးစားရင်း သောက်တင်းအုပ်ပီး တဝါးဝါးတဟားဟားနဲ့ ဖြစ်နေကြတာပေါ့။ ကျနော်တို့
အိမ်သားတွေမှာတော့ ဖတ်ဖတ်ကိုမောနေအောင် မီးဖိုခန်းနဲ့ အိမ်မကြီး
ဟိုဖက်ဒီဖက်ပြေးလွှားနေရတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အင်မတန်တော့ ပျော်စရာအကောင်းသားဗျ။
ချစ်စရာလည်းကောင်းတဲ့ခလေ့မဟုတ်လားဗျ။

နင် ငါရေချိုးနေတာချောင်းနေတယ် ဟုတ်လား မသာလေး? အသတ်ခံချင်နေတယ်ဟုတ်လား
မ..မဟုတ်ပါဘူး မမဂါ.. မတော်တဆပါ အားးး နာတယ်ဗျ
ငါလုပ်လိုက်ရသေတော့မယ်.. လူကဖြင့်လက်တောင့်လောက်ကလေးရှိသေးတယ်.. နာဗူးထနေတယ်
ရွှေဘနဲ့ပေါင်းပီး ဟင်းဟင်းနော်ဟင်းဟင်း

အဘွားနေမကောင်းဘူးဆိုတာ ဟိုအိမ်ဒီအိမ်အော်ဟစ်အသိပေးကြရင်း မမဂါတို့
သားအဖလည်းသတင်းမေးရောက်လာကြတယ်။ လူကြီးတွေစကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောနေတာကို ထားခဲ့ရင်း မီးဖိုထဲ
အကျွေးအမွေးကိစ္စလေးတွေလာဂင်ကူပေးနေတဲ့ မမဂါက ကျနော့်ကို ပထမတော့
မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နေသေးတယ်။ လူနည်းနည်းလစ်သွားမှ အသာလေးအနားကပ်လာပီး နားရွက်ကို
ခပ်တင်းတင်းဆွဲပီး နားရင်းရိုက်တယ်ဗျာ။ ငယ်ကြောက်ဆိုတော့ ကျနော့်မှာ မော့မကြည့်ရဲလောက်အောင်
ကြောက်ရတာမို့ သူလုပ်သမျှခံနေရတာပေါ့။ နားရင်းအအုပ်ခံရတာကော
ရှက်တာရောကြောင့် လူကိုထူပူနေတာပဲ။ သူက ကျနော်ပေါက်စနလေးကထဲက ထိန်းကျောင်းလာတာဆိုတော့
မလွယ်ဘူးလေ။ သူ့လက်ကလွှတ်တာနဲ့ ထွက်ပြေးပီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာပဲနေတော့တာတောင် မျက်နာချင်းဆိုင်မိရင်
လူရှေ့သူရှေ့မှာတောင် ဟင်းဟင်းနော်ဆိုပီး ခြိမ်းခြောက်နေ
တော့တာ တစ်ညလုံးပါပဲဗျာ။ ညဆယ်နာရီလောက်မှ လူတွေရှင်းသွားလို့ သူတို့သားအဖလည်း ပြန်ဖို့ပြင်တယ်
ပြန်ခါနီးတောင် သူ့အဖေကိုတွဲထားရင်း သတိထားဆိုတဲ့အမူအရာလုပ်ပြသွားသေးတယ်။ မိုးအတော်ချုပ်သွားမှ
ဆေးကြောသိမ်းဆည်းပီးသွားလို့မောမောနဲ့ မအိပ်တာကြာပီဖြစ်တဲ့

ကိုယ့်အိပ်ယာလေးထဲဝင်ပီး ဝင်လှဲနေမိတယ်။ မမဂါက ခုနက ဘီးကုတ်ဂါဂါလေး ခေါင်းမှာပန်ပီး ကျနော့်ကို တချိန်လုံးပောက်နေပုံလေးကို ပြန်မြင်ပီး ရယ်ချင်သလိုလိုဖြစ်လာတယ်။ ငါ့အမက ချောတော့ အတော်ချောသားလို့စိတ်ထဲက အမှတ်ပေးလိုက်မိရင်း ပင်ပန်းတာနဲ့ တုံးကနဲအိပ်ပျော်သွားမိတယ်။

xxxxxx xxxxxxx xxxxxxxx

ရှုပ်ရှက်ခတ်သွားတဲ့ ဒီနေ့ညနေက ကိစ္စတွေကြောင့် ကျနော်သတိတစ်ချက်လွှတ်သွားခဲ့တယ်ဗျာ။ ခုကျနော် ဒုက္ခရောက်နေပီသိလား။ ခွေးဖြစ်တော့မယ် အခြေနေကြီး။ ဘာမှလည်းမတတ်နိုင်တော့ဘူး။ လူနီကြီးကိုကျနော်မေ့သွားတယ်လေ။ ပင်ပန်းပီးလူက အိပ်ချင်နေတော့ ဘာမှမတွေးတော့ပဲထိုးအိပ်ပလိုက်တာကိုး။ ထုံးစံအတိုင်း ကျနော့်ကို လူနီကြီးဒုက္ခပေးထားပီ။
မိုးက တပုန်းပုန်းရွာချနေတဲ့ကြားထဲမှာ ကျနော့်ကို အပြင်ထွက်ခိုင်းတယ်။ အငေးကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး တစ်အိမ်ကျော်အရှေ့ဖက်က အိမ်။ တိတိကျကျပြောရရင် ခု ကျနော် မမဂါရဲ့ အခန်းထဲကို ဘယ်လိုရောက်နေမှန်းမသိပဲရောက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် မမဂါမရှိဘူးဗျ။ သူ့အဖေ ကြီး အိပ်ခါနီးမို့ ဆေးတွေဘာတွေသွားတိုက်နေတာလားမသိဘူး။ ကျနော်ကတော့ အိမ်အပေါ်ထပ်ကို ဘယ်ကနေဘယ်လိုတွယ်တက်ပီးရောက်လာသလဲမသိဘူး သူ့အခန်းထဲမှာ မိုးရေတွေစက်လက်နဲ့ ရောက်နေပီ။

သနပ်ခါးပါးကွက်ကျားလေးနဲ့ မမဂါတစ်ယောက် အခန်းထဲကို ဝင်လာတယ်။
ဒါပေမယ့် အဝင်ပေါက်တံခါးနဲ့ကပ်လျှက် နံရံကို ကျောမှီပီး ကပ်နေတဲ့ကျနော့်ကို ချက်ချင်းမမြင်ဘူး။ အိပ်ခန်းထဲက ၂ပေမီးချောင်းလေး အောက်တည့်တည့်က မှန်တင်ခုံအရှေ့မှာ ခဏဝင်ထိုင်ပီး ဘီးကုတ်အဂါရောင်လေးကိုဖြုတ်ချရင်း သူ့ဆံပင်ကျောလည်လောက်ကို အသာအယာ လက်နဲ့သပ်နေရင်း မှန်ထဲနေတဆင့် ကျနော့်ကိုလှမ်းတွေ့သွားတော့ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်ဟန်လေးနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်၊ ရင်ဘတ်ကို လက်ကလေးနဲ့ဖိလို့ လှည့်ကြည့်လာတယ်။ဘောင်းဘီတို ရှပ်လက်တိုလေးနဲ့ မိုးရေတွေစိုရွှဲပီး လိင်ဆက်ဆံလိုစိတ်ပြင်းပြ
လွန်းလို့ တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်ကိုသေသေချာချာမြင်လိုက်ရမှ တခြားလူမဟုတ်မှန်းသိသွားဟန်တူတယ်။ မမဂါမျက်နာကြည့်ရတာ ပထမတော့ လူစိမ်းထင်ပီး လန့်သွားသေးတယ်။ ကျနော်မှန်းလဲသိရော အောက်နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်ပီး ဆတ်ကနဲထရပ်ပီး
ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ အနားကပ်လာတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမယ် လူမမယ်ကလေးဘဂလေးထဲက ယုယုယယထွေးပွေ့ထိန်းကျောင်းခဲ့တဲ့ မောင်လေးလို့ပဲ မြင်နေရှာမှာပေါ့။ ကျနော်ဟာ အဆမတန် တောင်မတ်နေတဲ့ လိင်တံကြီးနဲ့ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါအောင် ရာဂမီးလောင်မြိုက်ခံ နေရတဲ့ ကောင်တစ်ကောင်ဆိုတာ လုံးဂရိပ်မိပုံမပေါ်ဘူး။ အိမ်အောက်ထပ်က သူ့အဖေကြီး ကြားသွားမှာစိုးတဲ့ စိတ်ရှုပ်နေတဲ့မျက်နာပေးနဲ့ အခန်းတံခါးမကြီးကို ဆွဲပိတ်လိုက်ပီး ကလန့်ထိုးလိုက်တယ်။ ပီးတော့မှ အသံအုပ်အုပ်နဲ့ ကျနော့်ရှေ့မှာ ခါးကျင်ကျင်လေးပေါ် လက်
နှစ်ဖက်ထောက်ပီး

သေချင်လို့ ဒီအခန်းထဲထိဝင်လာတာလား မသာကောင်လေး? နားရင်းအတီးခံရရုံတင်မကဘူး ပါးပါ

အချခံချင်တယ်ဟုတ်လား?

....

သွား! နင်တက်လာတဲ့ ပြူတင်းပေါက်ကနေ ပြန်ဆင်းပြီး အိမ်ပြန်ချေ .. ကိုယ့်အမကြီး အရွယ်တသက်လုံးမော့မကြည့်ရဲတဲ့သူအပေါ် များ နင်က ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ဟင်း ငါလုပ်လိုက်ရသေတော့မယ်..

ကျနော့်အရှေ့မှာ ခါးကလေးထောက် ဆံနွယ်လေးတခါခါနဲ့ စိတ်တိုတိုနဲ့ ဆူငေါက်နေတဲ့ မမငါတစ်ယောက် ကျနော်ဘာဖြစ်နေမှန်းအသေချာမသိရှာဘူး။
ညအိပ်ဂါတ်မယ့် ဘလောက်အင်းကျီအပြာလေးအောက်က ရင်အစုံမို့မို့ဟာ ဒေါသစိတ်ကြောင့် အသက်ရှူမြန်လာသံနဲ့အတူ နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်ဖြစ်နေတာကိုပဲ ကျနော်လိုက်ကြည့်နေမိတယ်။ ပါးစပ်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းအာစေး ထည့်ထားသလို ဘာမှပြောမထွက်မိဘူး။
ရမ္မက်တွေနဲ့ စူးရှပြောင်လက်နေတဲ့ ကျနော့်မျက်လုံးတွေကို မမငါသတိထားမိဟန်နဲ့နည်းနည်းတော့ စိတ်လျှော့လိုက်ဟန်တူတယ်။ ဆက်တိုက်ဆူပူနေတဲ့ လေသံက ပျော့ကျသွားတယ်။ သက်ပြင်းမော တစ်ချက်ချလိုက်ရင်း ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ ခေါင်းကိုဘယ်ညာ ရမ်းခါလိုက်ရင်း ကျနော့်ကို ကျောပေးပြီး ပြူတင်းပေါက်ဆီလျှောက်သွားတယ်။ ပြူတင်းပေါက်တံခါး ဂျက်ကို ဖြုတ်ဖို့လက်လှမ်းလိုက်တယ်။ လေရဲ့လျှင်မြန်မှုမျိုးနဲ့ သူမနောက်ကျောဖက်ကိုရောက်သွားတဲ့ ကျနော် အနောက်ဖက်ကနေသိုင်းဖက်ပြီး ဆွဲပွေ့လိုက်တော့ စွေကနဲ
ပါလာတယ်။

ဖိုးသက်! မှားမယ်ကွာ.. ကျွတ်! မင်းကို မမငါပြောနေတယ်.. လွှတ်စမ်းကလေး.. အဲ့လိုမလုပ်ရဘူး အိုကွယ် ... ဟဲ့ဟဲ့ မလုပ်နဲ့လို့
ဂလွမ်း!
ဟဲ့ သမီး အပေါ် မှာ ဘာဖြစ်တာလဲ
ဘာ.. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အဖေ သမီးရေခွက်တိုက်ချမိတာ.. ဘာမှမဖြစ်ဘူး

တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ရီနေတဲ့ ကျနော်အတင်းဆွဲပွေ့တာကို ရုန်းအထွက်မှာ မှန်တင်ခုံပေါ် က ရေခွက်ကို လုံးထွေးရင်းတိုက်ချမိလို့ ဆူညံသွားတယ်။ အောက်ထပ်က သူ့အဖေကြီးလှမ်းမေးတာကို နည်းနည်းတုန်နေတဲ့ အသံနဲ့ပြန်အော်ပြောရင်း မမငါတစ်ယောက်အတင်း
ရုန်းကန်ရှာတယ်။ လုံးထွေးရုန်းကန်ရင်း မှန်တင်ခုံဘေးက အိပ်ယာပေါ် ကို ၂ယောက်သား ထပ်လျှက်လဲကျသွားကြတယ်။ ဘလောက်အင်းကျီ နိပ်စိတွေ တဖျောက်ဖျောက်မြည်အောင် ကျနော့်လက်ကြမ်းကြီးက ဆွဲဖွင့်လိုက်တော့ အနက်ရောင် ဘော်လီကြီးနဲ့ ဖွေးဥနေတဲ့ရင်ညွှန့်သား လေးတွေက ဟင်းကနဲပေါ် လာပြီ။ လိင်စိတ်တအားထန်ပြီး မှန်ယိုနေတဲ့ ကျနော် မမငါရဲ့ ရင်ညွှန့်အကွဲကြောင်းလေးအပေါ် ဖက်နားကို အတင်းနမ်းတယ်။ နို့ကြီး ၂လုံးကို ဘော်လီပေါ် ကနေ လက်ဖဝါး ၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပြီး အတင်းညှစ်ချေနေပြီ။ မမငါကတော့ ကျနော့် ဆံပင်တွေကို ဆွဲပြီး အတင်းတွန်းထုတ်တယ်။ မိနစ်အနည်းငယ်လောက်ကြာတဲ့အထိ တွန်းထိုးရုန်းကန်ရင်း စိတ်ညစ်လာဟန်တူတဲ့ မမငါအားပျော့စပြုလာတယ်။ ခပ်မြန်မြန်ပဲ ခါးကိုမတ်ရင်း အောက်ကဘောင်းဘီတိုကို

ကျနော်ချွတ်ချပြီး ကြမ်းပြင်အောက်ကို ပစ်ချလိုက်တယ်။ လူကတော့
မမဂါရဲ့ ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်လေးအပေါ်မှာ ခွစီးထားလျှက်ပဲ။ နီရဲပြီး မိုးပေါ်ကိုထောင်မတ်နေတဲ့
ကျနော့်လိင်တံကြီးက ထိပ်မှာ အရည်ကြည်လေးတွေတောင်စို့ထွက်နေပြီ။ မီးရောင်အောက်မှာ
မျက်ဂါးထင်ထင်မြင်လိုက်ရတာမို့ မမဂါတစ်ယောက် မျက်လုံးလေးအပိုင်း
သားနဲ့ အို! ဆိုတဲ့ ကယောင်ကတမ်းမြည်သံလေးတောင် အော်လာတယ်။ ရုန်းကန်မယ့်ဟန်မပေါ်တော့ပဲ
ငြိမ်ကျသွားပြီး ပက်လက်ကလေး ကျနော့်ကို မော့ကြည့်ရင်း သနားသလိုဖြစ်သွားဟန်တူရဲ့။ ကိုယ်လုံးလေးကို လိမ်
ခါးမတ်ပြီး လက်ထောက်ထထိုင်တလာတယ်။
ဘော်လီချိတ်တွေကိုသူ့ဖာသာ ဖြုတ်ပစ်လိုက်တော့ ဆူဖြိုးလှပလွန်းတဲ့ နေ့လည်က အပေးကပဲမြင်လိုက်ရတဲ့
နို့ကြီး၂လုံးက မီးရောင်အောင်မှာ ထင်းနေတာပဲဗျာ။ အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြစ်သွားတာနဲ့
ပေါက်ကွဲမတတ်ထောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံအပေါ်လက်ချောင်းလေး
တွေနဲ့ဖွဖွဆုပ်ကိုင်လာပြီး ရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်ပေးလာတယ်။

မောင်လေး! မမဂါက အပျိုမဟုတ်ဘူးကွာ .. မင်းအဲ့လောက်ကြီးဖြစ်နေရင်လဲ သက်သာအောင် မမဂါလုပ်ပေးမယ်..
ဟိုလိုကြီးတော့ မလုပ်ရဘူး ဟုတ်ပီလား ကလေးက လိမ္မာပါတယ်နော်

သနားနေတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ဒူးထောက်ပီးခွထားတဲ့ ကျနော့်ကို ကြည့်ရင်း အဲ့လိုလှမ်းပြောလာတယ်။
ကျနော့်လက်တစ်ဖက်ကိုဆွဲယူပြီး သူ့နို့တွေပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။
ပီးတာနဲ့ ကျနော့် လိင်တံနီရဲကြီးရဲ့ ထိပ်ဖူးကို အသာလေးကိုယ်ကိုကိုင်းပီး နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးနဲ့ စုပ်ပေးရှာတယ်။ ရှီး!
ကနဲ မြည်အောင် ငြီးငြူလိုက်ရင်း မမဂါရဲ့ဆံပင်တွေကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်၊ နို့ကိုဆုပ်ချေရင်း အလိုက်သင့်ကလေး
ခါးကိုကော့ထားပေးတယ်။ လိင်ဆိပ်တက်
နေပေမယ့် အသိစိတ်တစ်ချက်တစ်ချက်ဝင်လာတဲ့ ကျနော် ရာဂဘီလူးစီးနေပေမယ့် ကျနော့်ကို သနားပီး
အလိုလိုက်နေရှာတဲ့ မမဂါကို စိတ်ထဲမှာ သနားပီး ခွင့်လွှတ်ပါဗျာလို့ တောင်းပန်နေမိတယ်။ ဒါပေမယ့်
ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ အင်မတန်ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာနဲ့ မမဂါရဲ့ခေါင်းကလေး
ကိုကိုင်ပီး သူ့ပါးစပ်ထဲကို ကော့ကော့ပီး သွင်းရင်း အရှိန်တအားတက်လာပီ။

ဖိုးသက်! ကျွတ်! မလုပ်ရဘူးဆိုကွာ.. အာကွာ.. မမဂါက တစ်ခုလပ်ကြီး.. မင်းက လူပျိုပေါက်စလေး
အဲ့လိုမျိုးဖြစ်ကြရင် လူတွေက ဘာပြော... အမေ့ ... ဟဲ့

၅မိနစ်လောက် လိင်တံကို ကြင်ကြင်နာနာစုပ်ပေးနေတာကို ငြိမ်ခံမိနေပေမယ့် တအားတင်းကြပ်တဲ့စိတ်ကြောင့်
လူက မမဂါရဲ့ ပါးစပ်ထဲက လိင်တံကြီးကို ပြွတ်ကနဲဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။
ကုတင်အောက်ကို ဆင်းလိုက်ပီး မမဂါရဲ့ ထမီကို အတင်းဆွဲချွတ်လိုက်မိပီ။ မို့မောက်ပီး ခုံးကြွနေတဲ့ မမဂါရဲ့
အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးက အရည်လေးတွေစို့နေရှာတာ အဖုတ်မွှေးနက်နက်ကလေးတွေမှာတောင်
အရည်လေးတွေသီးနေတယ်။ အဖုတ်ကိုလက်ဖဝါးလေးနဲ့ကာ
ထား၊ နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ရင်း ကျနော့်ကို တတွတ်တွတ်ဖြောင်းဖျ ဖို့ကြိုးစားနေရှာတဲ့ သူမရဲ့ လက်တွေကို
အတင်းဆွဲဖယ်လိုက်ပီး တံတွေးတွေနဲ့ပြောင်လက်နီရဲနေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံထိပ်ဖူးကို သူမ အဖုတ်ဝမှာတေ့ပီး

ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖိချလိုက်တော့ မမဂါတစ်ယောက် ကယောင်
ကတမ်းလေး အော်ရှာတယ်။ ကြီးမားဖောင်းကားတဲ့ အဖုတ်ကြီးက စီးပိုင်ကျပ်သိပ်လွန်းနေတာမို့
တစ်ဂက်လောက်ရောက်အောင်မနည်းကြီး အားစိုက်ထိုးသွင်းလိုက်ရတယ်။ အဆုံးထိရောက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ
ကုတင်စောင်းမှာ ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် ကုတင်အောက်
ကနေ သူ့ကိုယ်ပေါ် ကိုင်းပြီး အဖုတ်ထဲ လိင်တံထိုးသွင်းနေတဲ့ ကျနော့် လက်မောင်း၂ဖက်ကို တအားဖမ်းဆုပ်ပြီး
တွန်းထားနေရှာပြီ။

အားးး မဆန့်ဘူးကွာ.. မလုပ်ရဘူးလို့ မင့်ကို မမဂါပြောနေတယ်လေ ... နားမထောင်တော့ဘူးလား.. အာကွာ.. အိုးးး
ပြန်ထုတ်ကွာ မမဂါမင့်ကို လက်နဲ့လုပ်ပေးမယ်ဆို မှားကုန်တော့မှာပဲ ပြောလို့လဲမရတော့ဘူး ဒီကလေး အိအိ.. ရှီးး

ဆတ်ကနဲသူမ ထထိုင်လာတယ်။ ကျနော့်လိင်တံကြီးက ပူနွေးစီးပိုင်လွန်းတဲ့ သူမ အဖုတ်ကြီးထဲ အဆုံးထိဂင်သွားပြီ။
အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားပြီး ခုထက်ထိ ကျနော့်ကိုဖြောင်းဖြ နေဆဲသူမ ကို
ကျနော်သေချာမကြည့်တော့ပဲ နို့ကြီး၂လုံးကို ချေဆုပ်ပြီး ဆောင့်ိုးပစ်လိုက်တယ်။ အသံထွက်ပြီး အော်မိမှာ စိုးရှာတဲ့
မမဂါတစ်ယောက် ဖရိုဖရဲဖြစ်နေတဲ့ ဆံနွယ်တွေကြား
ထဲကနေ လှမ်းကြည့်ရင်း အံကြိတ်ပြီး ခံနေရှာတယ်။ ခုနက တဖျောက်ဖျာက်ရွှာနေတဲ့ မိုးက တအုံးအုံးသည်းချလာပြီ။
ကျနော့် ဆောင့်ချက်တွေကလည်း ရက်စက်ကြမ်းတမ်းလွန်းလာတယ်။

အားးး .. ရှီးး ... ဖောက်ဖောက်! ဖြောင်း.. ပတ်ပတ်. ဖောက်

လူပျိုပေါက်ကလေး ကျနော်ရဲ့ အားပါလှတဲ့ဆောင့်ချက်တွေကို ပထမတော့ အံကြိတ်ပြီး ခံနေရှာပေမယ့်။
အရှိန်ရလာတော့ အိမ်ထောင်ကျဖူးတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် လက်ပြန်ထောက်ပြီးကော့ရင်း စိတ်ပါလက်ပါ
ဆက်ဆံစပြုလာပြီ။
အရပ်ရှည်ရှည် နို့ထွားထွားနဲ့ တင်ပါးကားကားကြီးတွေပိုင်ဆိုင်တဲ့ မမဂါကို ကျနော်မညှာတာတော့ပဲ
အသားကုန်ဆောင့်ိုးပေးလိုက်တာ ဘယ်လောက်မှ မကြာဘူး ကျနော့်ဂုတ်ကို အတင်းဆွဲပြီး
တွယ်တက်လာသလိုလုပ်ရင်း တွန့်လိမ်ပြီး ပြီးသွားရှာတယ်။ ပုန်းကနဲ ကုတင်ပေါ်
ပက်လက်လှန်ကျသွားတဲ့ မမဂါကို ဘေးတိုက်အိပ်အနေထားဖြစ်အောင် ကျနော် ပြင်ပေးလိုက်ပြီး
ခပ်ကွေးကွေးနေထားတဲ့ ပိုဇေရှင်မှာ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး တစ်ခြမ်းကို အသာမလို့ ကျနော်ဆောင့်ိုးနေလိုက်သေးတယ်။
မိုးသံနဲ့အတူ ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေတအားပြင်းထန်
လာတဲ့နောက် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ပဲ မမဂါရဲ့အဖုတ်ထဲကို ကျနော့် သုတ်ရည်တွေ တဖျင်းဖျင်းနဲ့
ပန်းထည့်ပေးလိုက်မိတော့တယ်။

xxxxxx xxxxxx xxxxxxx

မှားကုန်ပြီကွာ .. ငါတော့သေတာသေချင်တော့တာပဲ မောင်လေးရာ.. ပြန်တော့နော် လိမ္မာတယ်..

တချီပြီးသွားလို့ မမဂါကိုဖက်ပြီး ခဏငြိမ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို နဖူးလေးပွတ်၊ ဆံပင်တွေသပ်ပေးရင်း မမဂါက

ချော့ချော့မော့မော့ ပြောနေရှာတယ်။ ကျနော်က ဘာမှပြန်စကားမဆိုပဲ နို့ဂျလုံးရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေကို လက်ညှိုးလက်မနဲ့ ချေကစားရင်း အလုပ်များနေတုံး။ လူနီကြီး
ရဲ့စေခိုင်းချက်အရ မိုးလင်းခါနီးထိ ဆက်တိုက် ကျနော်ိုးရလိမ့်မယ်ဆိုတာ မမဂါတစ်ယောက်မသိရှာဘူး။ သနားပါတယ်ဗျာ။

ဟောတော့! နင့်ဟာ ကြီးကလည်း ပြန်မာနေပြန်ပီ.. နင်နဲ့တော့ ခက်တော့တာပဲကွာ.. ကဲ ကိုယ်တော်လေး ရှင့်ဒေါသတွေမြန်မြန်လျှော့ချင်တယ်ဆိုလည်း လျှော့ပီး အိမ်ပြန်တော့ ကျမ ရှိကြီးခိုးပါတယ်..

စိတ်အိုက်နေတဲ့ အသံလေးနဲ့ မမဂါမြည်တမ်းရေရွတ်နေတာတွေကို ကျနော် ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့ဘူး။ ကုတင်ပေါ်မှာတင် လေးဖက်ထောက် ဖင်ကုန်းအနေထားဖြစ်အောင် သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို နေခိုင်းလိုက်ပီး တင်ပါးအနောက်ဖက်မှာ ဒူးထောက်ရင်းနေရာယူလိုက်တယ်။ ကားစွင့်လွန်းတဲ့ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး ဂျမြမ်းကို ဆွဲဖြဲလိုက်ရင်း အဆီတဂင်းဂင်းနဲ့ အိစက်နေတဲ့ အဖုတ်ကြီး
ထဲ ကျနော့်လိင်တံကို ဖိပီး ထိုးသွင်းလိုက်တော့ မမဂါတစ်ယောက် ခါးလေးကော့ ခေါင်းလေးမော့ပီး အီးးး ကနဲဖြစ်သွားရှာတယ်။ ခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်ဂျဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီး ဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်တင်ပီး ကျနော် ဆောင့်သွင်းနေပီ။ တချက်တချက် ကျနော်အဆောင့်နဲ့ မမဂါက အနောက်ကို
ပြန်အကော့တွေ့လိုက်ရင် တဖန်းဖန်းမြည်သံလေးတွေက ဆူညံပီး၊ ဖင်ကုန်းပီး အိုး ခံနေရရှာတဲ့ မမဂါဆီက တရှီးရှီး၊ တအီးအီး ညည်းသံနဲ့ ရောလို့ မိုးသံလေသံကြားထဲ ကျနော့်စိတ်ကိုပိုလို့တောင် တက်ကြွစေနေပါလားဗျာ။

လင်းကြက်တွန်သံခပ်အုပ်အုပ်ကြားလိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကျနော့်လက်ချက်နဲ့ မမဂါတစ်ယောက် မျှော့နေရှာပါပီကောဗျာ။
မိုးတွေလည်းတိတ်စပြုနေပီ။ ကုတင်ပေါ်က အသာယာလေးဆင်းလိုက်ပီး ငယ်ကထဲက သံယောဇဉ်ကြီးရှာတဲ့ မမဂါကို တစ်ချက်လှမ်းအကြည့်မှာ အသိစိတ်က တစ်ချက်ဂင်လာမိသေးတယ်။ တစ်ညလုံး လေးဖက်ထောက်ပီးဆော်၊ပွေ့ပီး ထိုင်လျှက်ိုး ၊ တစ်ပေါင်ကျော်၊
တစ်တီတူးမိုးမျှော်၊ သူကြီးသေနတ်ထမ်း၊ကျားကြီးရေသောက်၊ ခြသေ့်ထိုင် .. အဲ့လိုပုံစံ စုံစိနေအောင် ကျနော် လုပ်ပေးလိုက်တာ အိမ်ထောင်ကျဖူးပေမယ့် အလုမပျက်သေးတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် မီးသင့်သွားတဲ့ ငှက်ပျောညှန့်ကလေးလို ပျော့ဖတ်ပီး ကုတင်ပေါ်မှာ ခွေခွေ
လေးအိပ်ပျော်နေရှာပီ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်က ဘောင်းဘီတိုလေးကို ပြန်ကောက်စွပ်၊ အင်းကျီဂတ်ပီးတာနဲ့ အသိစိတ်ဂင်တစ်ချက်မဂင်တစ်ချက်နဲ့ အိမ်အပေါ်ထပ် ပြူတင်းပေါက်တံခါးဖွင့်ပီး ကျနော်ခုန်ချလိုက်တာ ဂဲကနဲမြေကြီးပေါ် စက္ကူတစ်ရွက်လို အသာအယာကျသွားတယ်။
မြေကြီးပေါ် ရောက်တာနဲ့ အချိန်မဆိုင်းတော့ပဲ အလိုလိုပြေးထွက်လာရင်း လူတစ်ရပ်ကျော်လောက်ရှိတဲ့ ခြံစည်းရိုးကိုပါ ဆတ်ကနဲခုန်ကျော်လွှားသွားပြန်တယ်။
ကျနော့်အိမ်ထဲ ပြန်ခုန်ဂင်လာမိတဲ့နောက်မှာတော့ အခါတိုင်းနေ့တွေလို ပျော့ခွေသွားပီး အိပ်ယာပေါ်တက် မှေးကနဲအိပ်မပျော်သွားအောင် စိတ်ကိုတင်းထားမိတယ်။
ကျနော်သိချင်တာက ဒီလူနီကြီး ဘာလဲ။ ဘယ်ကပေါ်ပေါ်လာတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ဒီလိုဖြစ်အောင် အတင်းတွန်းပို့နေတာလဲ။ မေးခွန်းပေါင်းများစွာ ခေါင်းထဲမှာ စီတန်းလို့နေတယ်။ ဂေဂေဂါးဂါးဖြစ်နေတဲ့ စိတ်အာရုံကို

စုစည်းထားပီး သတိလက်လွှတ်မဖြစ်သွားအောင်ထိန်း
နေတယ်။ ကျနော့်ကုတင်နား အရောက်မှာ လူက မူးဝေဝေတစ်ချက်ဖြစ်သွားပီး ပျော့ခွေသွားတယ်။ အိပ်ယာပေါ်
လှဲချလိုက်ပီး တုံးကနဲမအိပ်ပဲ နောက်ပြန်လှည့်ပီး လူနီကြီးကိုရှာလိုက်တော့ ရှုတည်တည်ကြီး ထိုင်နေတဲ့ လူနီကြီးကို
ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ တစ်ကိုယ်
လုံး အားအင်မကျန်တော့လောက်အောင် ပျော့ခွေနေပေမယ့် အားတင်းထားရင်း ကျနော်
သူ့ကိုစကားလှမ်းပြောလိုက်တယ်။

ဦးလေး ခင်ဗျားဘယ်သူလဲဗျ? ဘာဖြစ်လို့ ကျနော့်ကိုဒီလိုဖြစ်အောင် စေခိုင်းနေရတာလဲ?
....
ဟေ့လူ! ပြောလေဗျာ ကျုပ်ကြာရင်ရူးသွားတော့မယ် .. ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ.. ဘယ်ကနေပေါ် ပေါ် လာတာလဲ?
ငါလား? ငါဘယ်သူမှ မဟုတ်ဘူး .. ငါ့ကို စီရင်ထားတဲ့ အတိုင်း ဆောင်ရွက်နေရတဲ့သူ .. တကယ်တော့ ငါဆိုတာ
မရှိဘူး
ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲဗျ ကျနော်နားမလည်ဘူး ကျနော့်ကိုဒီလိုလုပ်ခိုင်းဖို့ ဘယ်သူက ခိုင်းထားလို့လဲ
ကျုပ်သေချင်တယ်ဗျာ.. ကျုပ်မှုဒိန်းကောင်ဖြစ်နေပီ တောက်!

အက်ကွဲကွဲနဲ့လေသံ အနိမ့်အမြင့်မရှိတဲ့ အသံနဲ့ ကျနော့်ကို စကားပြန်ပြောရင်း နီရဲတောက်ပြောင်လွန်းတဲ့
မျက်လုံးအစုံနဲ့စိုက်ကြည့်နေတယ်။
သူ့မျက်နာမှာ ခံစားချက်မရှိဘူး။ လူသေကောင်ကြီးလိုပဲ။ တောင်းပန်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း
သူဘယ်သူလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်မိနေပေမယ့် ခေါင်းက ချာချာလည်လာတယ်။

ဒါဆိုလည်း ကျနော့်ကိုဒုက္ခမပေးပါနဲ့တော့ ဦးလေးရာ .. တောင်းပန်ပါတယ် ဘာကိစ္စ အဲ့လိုမိန်းမတကာ ကို
အဓမ္မကျင့်ခိုင်းနေရတာလဲဗျာ?
မင့်ကို ငါဘာမှဒုက္ခမပေးဘူး .. ငါဟာ စီရင်ထားခြင်းခံရတဲ့ အရာတစ်ခုသာဖြစ်တယ်.. ငါဟာ ဆောင်ရွက်သူ
သက်သက်သာဖြစ်တယ်..
ဟာဗျာ! ဘာတွေပြောနေတာလဲ ကျုပ်နားမလည်တော့ဘူး ဘာပြောတာလဲ ရှင်းအောင်လုပ်ဗျာ
ငါဟာ ငါ့ကိုပိုင်ဆိုင်သူ အတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးရသူဖြစ်တယ်.. ငါ့အရှင်သခင်ရဲ့ စိတ်ဇောဆန္ဒတိုင်း ဘာမဆို
ဆောင်ရွက်မယ်
ခင်ဗျာ့ အရှင်သခင်က ကျုပ်လား? ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုကျနော်က??? ဟာ! ရူးချင်တယ်ဗျာ
အဲ့ဒီမိန်းမတွေ အကုန်လုံးဟာ မင်းကိုယ်တိုင် ကာမဆက်ဆံချင်သူတွေဖြစ်တယ်.. သူတို့ဆီကို မင့်စိတ်အလိုကျ
ငါခေါ် ဆောင်ပေးတယ်.. သူမတူအောင် ရာဂမီးတောက်လောင်အောင် ငါကူညီတယ်.. သူတို့တွေဟာ
မင့်လိင်ဆန္ဒကို အလိုလိုက်ခဲ့ရတယ် ဘယ်တော့မှ မင့်ကိုငြင်းပယ်နိုင်စွမ်းမရှိ.. မင်းသူတို့ကို
တပ်မက်သလို သူတို့မင့်ကိုတပ်မက်စေအောင် ငါကြံဆောင်ခဲ့တယ် .. ငါဟာစီရင်ထားခြင်းခံရတဲ့
အရာတစ်ခုသာဖြစ်တယ်.. ငါဟာ ဆောင်ရွက်သူ သက်သက်သာဖြစ်တယ်..
ဗျာ????

ဒီလူနီကြီးပြောတဲ့စကားတွေကို ကျနော်နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ စိတ်လျှော့ပြီး ကုတင်ပေါ်ကို ပုန်းကနဲ ပက်လက်လှန်ချပြီး အိပ်ဖို့ပြင်တယ်။ မျက်လုံးကို မှေးထားလိုက်ရင်း အိပ်ပျော်ချင်သလိုလိုဖြစ်လာပေမယ့် သတိလက်လွှတ်အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။
ကျနော့်မှာ အကြံတစ်ခုရှိသေးတယ်။ အသက်ကို ခပ်မှန်မှန်ရှူနေရင်း အိပ်ပျော်သလိုလုပ်ပြလိုက်ပြီး မိနစ်အနည်းငယ်အကြာမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်က လူနီကြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်တာကို မှေးထားတဲ့ မျက်လုံးနဲ့ချောင်းကြည့်ထားပြီ။ ကျနော့် ကုတင်နားကို အသာလေးကပ်လာပြီး ဆတ်ကနဲ ခုန်လိုက်တယ်။ ကျနော့်အပေါ် ခုန်အုပ်လိုက်ပြီလို့ ထင်နေပေမယ့် ကျနော့်ခြင်ထောင် အမိုးပေါ်ကို ပေါ့ပေါ့ကလေးခုန်တက်သွားတာဗျ။ ခြင်ထောင်အမိုးပေါ် တက်သွားပေမယ့် ခြင်ထောင်က လှုပ်တောင်မလှုပ်ဘူးဆိုတာ သတိထားလိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒါကိုနောက်ဆုံး မြင်လိုက်ရပြီး ကျနော်ချက်ချင်းပဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

မနက်ဂုနာရီလောက် ခြံပိုင်းထဲက ဂိုထောင်မှာ ကုန်တွေလာတင်တဲ့ ဟီးနိုးကားသံတွေကြောင့်ကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။ ခေါင်းက တဆစ်ဆစ်ကိုက်ပြီး အိပ်ရေးလုံးဝ မဝဘူးဗျာ။ ဘယ်လိုမှဆက်အိပ်လို့မရအောင် ဆူညံနေတာမို့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ အိပ်ယာက ထလာမိတယ်။ ညက လေတွေမိုးတွေအတော်ချထားလို့ ခြံထဲမှာ သရက်သီးအကင်းလေးတွေ ပြန့်ကျဲနေတာပဲ။ ခြံထောင့်က အုတ်ရေကန်လေးဆီထွက်လာခဲ့ပြီး စောစောစီးစီးရေချိုးခေါင်းလျှော် လိုက်တယ်။ အဂတ်အစားလဲရင်း မနေ့ညက ကိစ္စစဉ်းစားမိပြန်တော့ စိတ်တွေလေးလံသွားပြန်တယ်။ တစ်ရပ်ကွပ်သားချင်း အမကြီးလိုခင်တဲ့သူ အပေါ် ကျူးလွန်မိသွားပြီဆိုတဲ့ အတွေးက လူကိုဒုက္ခပေးနေပြီ။ အိပ်ယာသိမ်း၊စောင်ခေါက်ဖို့ ဒီဖက်အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာရင်း မိုးလင်း ခါနီး လူနီကြီး ကျနော့်ခြင်ထောင်အပေါ်ကို ခုန်တက်သွားတာသတိရမိတယ်။ အဘေးကြီးက ထုတ်တန်းပေါ် တက်နေတာလားမိသိဘူးဗျ။ ခြင်ထောင်အပေါ်က မျက်နာကြက်ကို မော့ပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်နေမိသေးတယ်။ ခြင်ထောင်အမိုးပေါ်မှာ အရုပ်ကလေးတစ်ခုတွေ့ လို့ အသာလေးကောက်ယူလိုက်မိတော့မှ လူကို ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ သစ်သားရုပ်ထုလေးက ဟိုလူနီကြီးနဲ့ တစ်ထေရာ ထဲဖြစ်နေပါလားဗျာ။
ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်ရင်း အံ့ဩတုန်လှုပ်တဲ့ စိတ်နဲ့ သစ်သားရုပ်ထုကလေးကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ရင်း အနီးကပ် လေ့လာကြည့်မိနေတယ်။
ရှေးခေတ် အဘိုးကြီး ရုပ်နဲ့ ရုပ်ထုပေါ်မှာ အင်းကွက်တွေ၊ လက်ရေးအတွန့်အတက်နဲ့ စာလုံးသေးသေးလေးတွေထွင်းထားတယ်ဗျ။ တချို့နေရာတွေမှာ စာလုံးလေးတွေက ပျက်ယွင်းပြီး ပြောင်ချောနေပေမယ့် တချို့နေရာက စာလုံးတွေကဖတ်လို့ရသေးတယ်။

စိတ်ရှိတိုင်းကြံ၊ ကြံသမျှပြီး xxxx xxxxx လိုတိုင်းတက ပီးမြောက်စေရန်
သံမနေသားကသစ်သား xxx ကြောင်နက်ဂမုန်း xxx နဂါးပုတ်အန်ဖတ် xxx

မြေဖုတ်ဘီလူး၊ ဇော်ဂနီဇော်ဂနက်ချေးစားစုန်းမကျန် ဂေဒအတတ်တကာဖြင့် xxx ထိုထိုစီရင် ငါအကြင်၏
မြေလျှောက်ဂိဏ္ဍ အသညာကား သစ်သားရုပ်၌ တည်စေသော်ဂ်
နေလစကြာ ဆရာသခင် ဦးလူကြီး
(xxxxx ပြထားသောနေရာများတွင် စာလုံးများပျက်ကာ ချောမွတ်နေသဖြင့်ဖတ်မရပါ)(အမှန်က လျှောက်ရှီးမလို့
အကိုးအကားရှာရမှာ ပျင်းလို့မရေးတော့တာ ဟီဟိ)

ကျနော် ခုမှတစိမ့်စိမ့်တွေးရင်း အရာရာကိုနားလည်သဘောပေါက်စပြုလာပါပီ။
လူနီကြီးဆိုတာ ဟော့ဒီသစ်သားရုပ်ထုလေးက ထွက်လာတာပါလား။ ကျနော် အတင်းသွားပီး
အနိုင်ထက်ပြုခဲ့တဲ့မိန်းမတွေဆိုတာ ကကော? ဟုတ်ပါပီလေ… ကျနော်ကိုယ်တိုင် မသိစိတ်က
ဖောက်ပြန်မိခဲ့တဲ့မိန်းမတွေပဲမဟုတ်လားဗျာ။ ပီးတော့ သူတို့တွေက ဘာလို့ကျနော်
လိင်ဆက်ဆံဖို့ကြိုးစားချိန်မှာ သေသေချာချာမငြင်းဆန်ကြတာလဲ။ တစ်ညလုံးဘာလို့
ကျနော့်စိတ်တိုင်းကြအဆက်ဆံခံကြတာလဲ။ ဘာလို့ နောက်တနေ့မှာ ရဲစခန်းသွားမတိုင်ကြတာလဲ ဆိုတာ
ခုတရေးရေးနားလည်လာပီ။ လူနီကြီးရဲ့အစွမ်းကြောင့် ကျနော်လိင်စိတ်ထသလို
သူတို့လည်း လိင်စိတ်ဂင်နေကြတာကိုးဗျ။ ဒါကြောင့် အခွင့်အရေးရှိလျှက်နဲ့ (ဥပမာ ရူပဗေဒဆရာမလေး ဆိုရင်
ကျနော့်ကို အသေမုန်းတဲ့သူပဲ သေချာပေါက်အော်ဟစ်ပစ်လိုက်ရင် ကျနော် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊
အံကြိတ်ပီးခံနေပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် လိင်ဆက်ဆံတဲ့အရသာကို
အားရပါးရ တပ်မက်စွာခံစားခဲ့တာ ဒီရုပ်ထုလေးရဲ့အစွမ်းပါလား၊ ဟိုအင်းသူကြီးသမီး အလတ်မနဲ့တုံးကဆို
ပထမ၂ချီလောက်လုပ်ပီးတာတောင် သူ့မျက်လုံးတွေက တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ခရီးဆက်ချင်နေခဲ့တာ ဒါကြောင့်ကိုး)
မမဂါကတော့ ကျနော့်ကို ငယ်ငယ်ကထဲက သံယောဇဉ်
ရှိရှာလို့ အလိုလိုက်တယ်ပဲထား.. နောက်ပိုင်းမှာ တက်ညီလက်ညီတောင် ပင့်ပေးကော့ပေးတဲ့အပြင် ပွေ့ပီး
ထိုင်လျှက်ိုး ကြတုံးက ကျနော့်ဂုတ်ကိုအတင်းသိုင်းဖက်ပီး သူကိုယ်တိုင်က တက်ဆောင့်ခဲ့တာလေ။
အောက်လမ်းဆရာ ဦးလူကြီးဆိုတာ ကျနော်တို့ ချာတိတ်အရွယ်တွေကြားဖူးရုံကြားဖူးတာ မီမှမမီလိုက်တာဆိုတော့
ဒီသစ်သားရုပ်ထုလေးကို ဘယ်လိုအစွမ်းတွေသွင်းခဲ့သလဲမသိပါဘူးဗျာ။
လောလောဆယ် ကံကောင်းတာလား ကံဆိုးတာလားတော့ ကျနော်စဉ်းစားလို့ မရဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျနော့်စိတ်က
(အုပ်ချင်စရာကောင်းလိုက်တာလို့) မိန်းမတစ်ယောက်ကိုပစ်မှားလိုက်မိရင် လူနီကြီးက ကျနော့်စိတ်အလိုကျ
လိုက်လုပ်ပေးနေတာ ဆိုတာမျိုးကိုကောင်းကောင်း
နားလည်သဘောပေါက်လိုက်ပီ။ သစ်သားရုပ်ထုလေးကို ခြင်ထောင်အမိုးပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပီး လက်ဖက်ရည်ထိုင်ဖို့
ကိုရွှေဘကို ဂင်ခေါ် မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ကျနော့်ပြိုင်ဘီးလေးကို တွန်းရင်း အိမ်က ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဟေး! မောင်လေး
ခင်ဗျာ!
မမဂါ စက်ဘီးချိန်းကြိုးပြတ်နေလို့ ဆိုင်သွားပို့လိုက်ရတယ် … အလုပ်ကိုလိုက်ပို့ပါ..
ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့ မမဂါ

ကျနော်တို့အိမ်ရှေ့ခရေပင်ကြီးအောက်မှာ ကြိမ်ခြင်းလေးကို ကိုင်ပြီး ဘဏ်ဂတ်စုံလေးနဲ့ မမဂါက ပြုံးတုံ့လေး ရပ်စောင့်နေတာနဲ့ပက်ပင်းတိုးတာ လူကိုလန့်သွားတယ်။
ဆံပင်တွေကို ပိုက်ကွန်အနက်ကလေးအုပ်ပြီး ဆံထုံးကစ်ကစ်လေးထုံးထားတဲ့ မမဂါက ပြုံးစိစိလုပ်ရင်း ခြင်းတောင်းလေးကို လှမ်းပေးတော့ ကျနော့်လက်လှမ်းလိုက်ရတယ်။ ခပ်တည်တည်နဲ့ ကျနော့်ပြိုင်ဘီး ရှေ့ဘောင်တန်းပေါ် တင်ပါးလွှဲလေးတက်ထိုင်လာတာကို ဘာမှ
စကားမဆိုတော့ပဲ စက်ဘီးကိုနင်းထွက်လာခဲ့မိတယ်။ ပတ်ဂန်းကျင်ကလဲ ခါတိုင်းဒီလိုပဲသွားလာနေကြ ကျနော်တို့ ၂ယောက်ကို သွေးမတော်သားမစပ်ပေမယ့် မောင်နှမလိုမြင်ပြီးသားမို့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကျနော့်မှာသာ မနေ့ညက ကိစ္စကြောင့် ရင်ဘတ်ထဲတဒိန်းဒိန်းခုန်နေ
မိတာဗျာ။ မနက်စောစော ရေမိုးချိုးသန့်စင်ထားဟန်တူတဲ့ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက မမဂါဆီက အမွှေးရနံ့ကလေးတွေက နှာဂကိုချူနေတယ်။ စက်ဘီးနင်းနေရင်း မနက်စောစောမို့ လူသွားလူလာပြန်တဲ့ ဘိုတဲကုန်းနားက မုန့်တီဆိုင်လေးနားရောက်တော့ မုန့်စားမယ်ဆိုပြီးရပ်ခိုင်းတယ်။
မုန့်တီ၂ပွဲ ငါးဖယ်နဲ့ ပဲကြော်ထည့်မယ် မြန်မြန်လေးလုပ်ပါဆိုပြီး လှမ်းမှာလိုက်ရင်း ဆိုင်အနောက်နားက မန်ကျည်းပင်အောက် စားပွဲပုလေးမှာ ၂ယောက်သားထိုင်နေပေမယ့် ကျနော်သူ့ကို မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲဘူးဗျ။

ဟော့ရောင်!

ဗျာ

ဟင်းဟင်း .. မနေ့ညက သူမဟုတ်တဲ့အတိုင်းပဲ လူဆိုးပေါက်စနလေး ..
ငါစိတ်ရှိလက်ရှိနားရင်းထအုပ်လိုက်ရရင်တော့လေ ဟွန်း
မမဂါ.. ကျနော်ရှင်းပြမယ်.. ဟို.. အဲ့ဒါလေ..

မုန့်တီပွဲတွေလာချတော့ စကားစပြတ်သွားတယ်။ မုန့်ပွဲတွေကို လက်နဲ့ညွှန်ပြပြီး အရင်စားစို့ဆိုတဲ့ ဟန်နဲ့ မမဂါက လုပ်ပြတော့ ကျနော် တူ၂ချောင်းဆီလက်လှမ်းပြီး မုန့်တီတွေကိုစိတ်မပါလက်မပါစားနေမိတယ်။
မမဂါကတော့ ပြုံးနေတဲ့မျက်နှာပေးနဲ့ တရှုတ်ရှုတ်စားပစ်လိုက်တာ ခဏလေးနဲ့ မုန့်တီတွေပြောင်သွားတယ်။
မုန့်တီကို စိတ်မပါသလို တို့ကနန်းဆိတ်ကနန်းစားနေတဲ့ ကျနော့်ကို ရယ်ချင်လျှက်ပက်ကျိ မျက်နှာပေးနဲ့ လှမ်းကြည့်ရင်းစကားစပြောတယ်။

ဖိုးသက်လေး မမဂါကို ဂတိတစ်ခုပေးပါ
ဟုတ်!

မုန့်စားပြီးသွားလို့ ရေနွေးခါးပူပူကို တဖူးဖူးမှုတ်သောက်ရင်း ခေါင်းငုံ့ထားရာက ကျနော်မပွံ့မရဲမော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်မိတယ်။
အပေါ်က ခါးတို အင်းကျီအဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေးနဲ့ အောက်က ထမီအစိမ်းနုနု ယူနီဖောင်းလေးနဲ့ မမဂါက လှပကျော့ရှင်းလွန်းတာမို့ ကျနော်ခပ်ငေးငေးလေးဖြစ်သွားမိသေးတယ်။ တချိန်ကတော့ ကိုယ်အင်မတန်ချစ်ခင်ရတဲ့သွေးသားရင်းချာ လိုသဘောထားရသူဆိုတော့
ဒီလိုဖြူပင်းဂင်း အသားအရည်နဲ့ အရပ်မြင့်မြင့် အမကြီးကို

ကျနော်ချောမှန်းလှမှန်းတောင်သေချာသတိမထားမိခဲ့ဘူးမဟုတ်လားဗျာ။ မနေ့ညကမှ တစ်ကိုယ်လုံးတုံးလုံးချွတ်ပီး စိတ်ရှိလက်ရှိသောင်းကျန်းမိခဲ့ပီးမှ အင်မတန်မိန်းမပီသပီး လှပတဲ့ကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်လေးမှန်းသိလာ ရတဲ့နောက်မှာ လူက ရင်တဖိုဖိုဖြစ်နေခဲ့ပီလေ။

မမဂါက အိမ်ထောင်ပျက်ဆိုတာ မောင်လေးသိပီးသားနော်
သိပါတယ်ဗျ
အင်း.. မနေ့ညက ကိစ္စကို ဘယ်သူသိတာမှ မဖြစ်စေချင်ဘူး.. အဲ့ဒါဂတိပေးပါကွာ.. မင်းတအားချစ်တဲ့ မင့်လူ ရွှေဘကိုတောင်မပြောရဘူး မမဂါဘယ်ယောကျ်ားမှ မယုံဘူး ဘယ်လိုလဲ?
အာ. ကျနော်မပြောပါဘူး မမဂါကလဲ..
အေးပါ.. တသက်လုံး မမဂါကိုမင်းဘယ်လောက် ချစ်ကြောက်ရှိသေလဲ ဆိုတာ သိပါတယ်.. မနေ့ညက မှန်ယိုပီးသောင်းကျန်းပြတာကလွဲလို့ပေါ့ ခွိ
ဟာဗျာ!
နောက်တစ်ခုက .. မမဂါကို မင်းဘယ်တော့မှ လိုချင်လှပါတယ်.. ချစ်သူလုပ်ချင်ပါတယ် အဲ့လိုစိတ်တွေမွေးမလာနဲ့ အဲ့ဒါကြိုပြောထားမယ်.. မင့်မိဘ အသိုင်းဝိုင်းက ငါ့ကိုမုန်းကြလိမ့်မယ်.. ကလေးကို ဖျက်ဆီးပါတယ်လို့ စွပ်စွဲကြလိမ့်မယ်
....
မမဂါ ကိုယ်တိုင်လည်း အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာကို ဒီတသက်စိတ်ကုန်ခဲ့ပီးပီ ..
ဘယ်တော့မှလဲယောကျ်ားထပ်ယူဖို့မစဉ်းစားတော့ဘူးသိလား .. မင်းအထင်သေးချင်သေးပါစေတော့.. မဖြစ်သင့်မှန်းသိတယ် ..ဒါပေမယ့် မနေ့ညက မမဂါရဲ့ ဘဝမှာ အင်မတန်ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ရတဲ့ ညဖြစ်ခဲ့တယ် .. မင်းလေးရဲ့ ဖွတ်တရွတ် ဆိုးပေတာလေးတွေကို ကျေနပ်အားရတယ်.. ရှင်းရှင်းပြောမယ်ကွာ ဘဝမှာမမေ့နိုင်တော့မယ့် ညတစ်ည
မမဂါ ဘာပြောနေတာလဲဟင်? ကျနော်နားမလည်တော့ဘူးဗျ..
ဟေ့ရောင်ဖိုးသက်လေး! ရှင်းအောင်ပြောရရင် မင်းနဲ့ဖြစ်တာကို ကြိုက်တယ်လို့ပြောနေတာ တောက်! ငါလေငါ .. စိတ်ရှိလက်ရှိနားရင်းတီးလိုက်ရ ဒီမယ်ရှက်လို့သေတော့မယ်.. ထတော့ သွားမယ် ရုံးနောက်ကျတော့မှာပဲ

မမဂါရုံးချိန်မီအောင် စက်ဘီးကိုခပ်သွက်သွက်ကလေးနင်းထွက်လာခဲ့မိတယ်။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက စက်ဘီးဘောင်တန်းပေါ်မှာ တင်ပါးလွှဲကလေးထိုင်လာတဲ့ မမဂါက ဘဏ်နားရောက်ခါနီး ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကုန်းအဆင်း လူသူရှင်းလွန်းတဲ့နေရာ
အရောက်မှာ မော့ပီး ကျနော့်ဂုတ်ကိုလက်ပြန်သိုင်းဖက်ဆွဲချရင်း ကျနော့်နဖူးကို ပြွတ်ကနဲနမ်းရင်း ပါးချိုင့်ကလေး ပေါ်အောင်ပြုံးလိုက်သေးတယ်။ ဘဏ်ရှေ့ရောက်တော့ စက်ဘီးပေါ်က ဆင်းသွားရင်း လေသံတိုးတိုးနဲ့ (ဟရောင်! သေချာမှတ်ထားနော် ငါမင့်ချစ်သူမဟုတ်
ဘူးဆိုတာ ခေါင်းထဲအမြဲမှတ်ထား) လို့ ပြုံးစိစိပြောပီး သူ့ရုံးထဲဝင်သွားတယ်။
ရပ်ကွက်ထဲက အဟန်ရှုပ် တရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့မှာ စက်ဘီးဒေါက်ထောက်ထားရင်း ကျနော်ကိုရွှေဘကို မနက်ခင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ဖို့ စောင့်နေလိုက်တာစောစီးစီး ဘူပိတ်တဲ့အကွက်က ဆိုက်လာသေးတယ်ဗျ။

ရပ်ကွက်ထဲက ဘူဒါးဘိုးတော်တစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက နံပြားနဲ့လက်ဖက်ရည် ပါဆယ်ဆွဲပြီး ထွက်အလာ ကျနော့်ကိုမြင်တာနဲ့ ခါးကလေးထောက်ခါထောက်ခါနဲ့ တော်ကီလာပွားတယ်။

ဟဲဟဲ.. ဖိုးသက် မနက်အစောကြီးမင်းဘယ်ကနေ ထွက်လာတာလဲ ငါမြင်လိုက်သလိုလိုအရှိသားနော့် ဘာပြောတာလဲဗျ?
မင့်ကိုယ်မင်း လည်လှပီထင်နေတာကိုးကွ ငါရိပ်မိနေတယ်နော့် ..
"ဘကြီးထောင်" ကျနော့်ကို ဘာတွေပြောနေတာလဲဗျ ပြောချင်ရင်ဒဲ့ပြောလေဗျာ အဲ့လိုဝေ့ဂိုက်မနေနဲ့
ဩော်! ငါ့ဒီနေ့မနက် အစောကြီး နိုးနေတာကိုးကွ.. အဲ့ဒါနဲ့ အိမ်ရှေ့လမ်းမထွက်လမ်းလျှောက်နေရင်း မေတ္တာသုတ်လေးဘာလေး ရွတ်နေတာ ဂါဂါမေ တို့ခြံဂင်းထဲက လူတစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာတာလှမ်းမြင်လိုက်ရသလိုလိုဘာလိုလိုဟ ဟဲဟဲ
ဘကြီးထောင်က အသက်ကြီးနေပါပီဗျာ မမဂါတို့ အိမ်ခြံစည်းရိုးကို ဘယ်လိုလူက ခုန်ကျော်နိုင်မှာလဲ ဖြစ်နိုင်ပဲ့မလား.. ဒါနဲ့ မနက်စောစောထထပီး လမ်းမမှာ လမ်းထွက်လျှောက်သလိုနဲ့ ကုန်စိမ်းတွေဈေးလာလာပို့တဲ့ အထမ်းသမလေးတွေချောင်းနေတာကို
မေတ္တာသုတ်ရွတ်တယ်ဘာညာတွေ လျှောက်လိမ်မနေစမ်းပါနဲ့ ဘကြီးထောင်ရာ.. အချင်းချင်းတွေကို.. ခုလောလောဆယ် ပန်းသည်မလေး မအေးပွင့် ကို ဘကြီးထောင် ခေါ်ခေါ် စားနေတယ်ဆိုပီး ဟိုဖက်ရပ်ကွက်မှာ သတင်းထွက်နေတယ် ကြည့်လုပ်ဦးဗျ..
ဟကောင်! မင်းဘယ်ကကြားလာတာလဲ တကယ်လား?

သူ့အကြောင်းတွေအကုန်သိတဲ့ ကျနော် လျှောက်ရွှီးပစ်လိုက်မှ ဘိုးတော်ကြီး ပျာယာခတ်သွားတယ်။ တဟီးဟီးနဲ့ စကားလမ်းကြောင်းလွှဲသွားတော့မှ ကျနော်လည်းသက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ်။ နောက်ဆို သတိထားမှ ဒီအဘိုးကြီးနဲ့မလွယ်ပါဘူးဗျာ။
ဒီဘဲကြီးက အသက်အတော်ကြီးပီ ဒါပေမယ့် နာကိစ္စမှာ ဆရာတစ်ဆူခင်ဗျ။ အရင်ကတော့ တပ်ထဲက ခုတော့ အငြိမ်းစားပေါ့။ ရပ်ကွက်ထဲပြောင်းလာတာ ၄-၅နှစ်လောက်ပဲရှိသေးတယ်။ "တပ်ကြပ်ကြီး" ဘဂနဲ့ အငြိမ်းစားယူလာတာလို့ကြားဖူးတာပဲ။ သူတို့အရွယ်တူဘိုးတော် အသိုင်းအဂိုင်းကတော့ အချင်းချင်းတွေရင် "မောင်မောင်ရဲ" လို့ ခေါ်ကြတာကြားဖူးပေမယ့် ဦးရဲထောင် ဆိုတဲ့နာမည်ကြောင့် ကျနော်တို့ လူငယ်တွေက "ဘကြီးထောင်" လို့ပဲနှုတ်ကျိုးနေကြတာပေါ့လေ။ သူ့ ကျောင်းအမကြီးက ဆုံးသွားတာကြာပီဆိုပဲ။ သားတွေပဲမွေးထားတာ ဆိုတော့ ချွေးမတွေအများသားလေ။ ဒါပေမယ့် သားတွေအလစ်မှာ အဲ့အဘိုးကြီးက ချွေးမတွေနဲ့ဘာလိုလို အပုပ်နံ့က ထွက်ထွက်လာသေးတယ်။ အလုပ်မရှိ အငြိမ်းစား အားယားနေတာဆိုတော့ ဟိုဆေးဖော်ဒီဆေးဖော်တွေ သိပ်လုပ်တာဗျ။ ဗေဒင်လိုလို၊အင်းလိုလို၊ဘိုးတော်လိုလို
တွေလည်း လုပ်။ ပီးရင် တွေ့တဲ့မိန်းမ အကုန်ဆွဲစားတယ်ဆိုပီးနာမည်ကြီး။ ကိုရွှေဘကတော့ အဲ့ဒီ ဘကြီးထောင်ကို တော်တော်စပ်မြင်ကပ်နေသတဲ့။ ခုလည်း သူ့ဖာသာ မနက်စောစောထ ပုတီးလက်က ကိုင်ပီး ကုန်စိမ်းသမလေးတွေ ကိုဖန်ဖို့ချောင်းနေတာကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ကျနော့်ကို မြင်သွားသေးတယ်။ သတိထားမှဖြစ်မယ်။ ပြောရရင် မကောင်းဘူး အဲ့ဒီဘိုးတော်က ကျနော့် ဒေါ် လေး

အငယ်ဆုံးတစ်ယောက်ကို ဖူးနေတာလေ။ ကျနော့်ဒေါ် လေးက လှတပတလေး ကို ဒင်းက ပြီတီတီလုပ်လုပ်နေတာ အော့နလုံးနာစရာကြီးဗျာ။(ဘကြီး စိတ်မဆိုးကြေး
နော် ခင်ညား ကျနော့်ကို ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ဘွားတော်ကြီးနဲ့ အုပ်ခိုင်းတာ လက်စားပြန်ချေလိုက်ပီ ခွိ)

xxxx xxxxx xxxxxx

မြို့အစွန်မှာ လုပ်တဲ့ သီတင်းကျွတ်ဘုရားပွဲကို တစ်ရပ်ကွက်လုံးက လူပျိုအပျိုကာလသားသမီးတွေ အုပ်စုလိုက်ချီတက်လာကြတယ်ဗျ။
ကျနော်တို့မြို့မှာ အစည်ကားဆုံးပွဲတော်ပေါ့။ ကောင်မလေးတွေကို အလည်မှာထားပီး ကျနော်တို့ယောကျာ်းလေးတွေက မျက်ခြေမပြတ် ပွဲခင်းထဲ အကဲခတ်နေရတယ်။ လက်သရမ်းတာတွေ အမူးသမားဆွဲလားရမ်းလားဖြစ်တာတွေကို ကာကွယ်ပေးဖို့ပေါ့။ ဘီးကုတ်ဂါဂါလေး ပန်ပီး အဖြူခံမှာ အနီရောင် အစက်ပြောက်ကလေးတွေပါတဲ့ ဂမ်းဆက်ကလေးနဲ့ မမဂါက အရမ်းလှနေတော့ ပွဲလာတဲ့ လူငယ်မှန်သမျှ ဝိုင်းပီးငေးကြည့်နေကြရတယ်။ မမဂါကတော့ လူကြီးပီပီ တဟဲ့ဟဲ့နဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးတွေကို စောင့်ရှောက်နေရပေမယ့် လူတွေ
ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေတဲ့အထဲမှာ ကျနော့်လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ထားတာ လုံးဝ မလွှတ်ဘူး။ လူအလစ်မှာ ကျနော့် ပေါင်ကြားကို မသိမသာလေး လက်ဖဝါးနဲ့ဖိဖိကိုင်ပီး ညှစ်ပေးတယ်။
ပီးရင်သူမသိသလိုပြုံးစိစိနဲ့မျက်နာလွှဲနေတတ်တယ်။ ဟိုတနေ့ညက သူနဲ့ကျနော်ခြေလွန်လက်လွန် ဖြစ်သွားပီးကထဲက ဘာမှထပ်မဖြစ်ခဲ့ကြဘူးဗျ။ အမှန်တိုင်းဝန်ခံရရင် ကျနော် မမဂါကို အရမ်းထပ်လုပ်ချင်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် လူနီကြီးရဲ့အစွမ်းကြောင့်ဆိုတာ ဖီးလ်မလာသလိုဖြစ်နေလို့ အိမ်ပြန်မအိပ်ပဲ ကိုရွှေဘ အိမ်မှာပဲ အိပ်ဖြစ်နေတာ။ ခုလို လူတောတိုးရင်း ကျနော့်လက်မောင်း နဲ့ သူရင်ဘတ်က နို့ကြီးတွေရဲ့ မထိတထိဖြစ် (မဖြစ်ဖြစ်အောင်သူက တမင်လုပ်နေတာပါ) ရှက်ကြောက်ပီးငြိမ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို လက်ဆော့ပီး လာလာဆွနေတော့ လူက သောက်ရမ်းတင်းနေပီ။ တခါတလေ လူချင်းထပ်လျှက်ဖြစ်ပီး အရပ်မြင့်တဲ့ မမဂါရဲ့တင်ပါးအိအိစက်စက်ကြီးနဲ့
ကျနော့် လိင်တံက ထိကပ်ထားသလိုအကြာကြီးဖြစ်နေတဲ့ အခါမျိုးဆို ကျနော့် လက်၂ဖက်စလုံးကလည်း မမဂါ ဂျိုင်းအောက်နေလျှိုပီး နို့၂လုံးကို အားရပါးရမြန်မြန်လေးဖမ်းကိုင်ပီး ၂-၃ချက်လောက် ကပ်ညှောင့်ပေးလိုက်ရင်း ချက်ချင်း မသိသလိုလုပ်။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ အရှိန်က
တော်တော်တက်လာကြပီဗျ။
ပွဲဈေးတန်းလမ်းလျှောက်ကြရင်း မောလာကြတော့ မုန့်ဆိုင်တန်းတွေမှာ မုန့်ဝင်စားကြတယ်။
စားသောက်ပီးတော့မှ ပွဲလက်မှတ်သွားဖြတ်တဲ့ ကိုရွှေဘတစ်ယောက် မောကြီးပန်းကြီးပြန်ရောက်လာတယ်။
မန်းလေးသိန်းဇော်ဆိုတော့ လက်မှတ်က အတော်အလုအယက်ဟယ်ရတာကိုးဗျ။ ရွှေဘ! ကလေးတွေကို တာဝန်ယူပီးထိန်းခဲ့.. ငါခေါင်းတအားကိုကလာလို့ပြန်တော့
မယ် ဖိုးသက်လေး မမဂါကို အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ပေး ပီးမှ ဒီကိုပြန်လာ... ဆိုပီး မမဂါတစ်ယောက်စကားစရင်း ဝှင်ဆင်နေတာကို မသိနားမလည်တဲ့ အူတူတူပုံစံ ဖမ်းပီး ဟုတ်ကဲ့ မမဂါလို့ ဖော်လို လိုက်ရင်း မုန့်ဆိုင်ကနေခပ်တည်တည် တူတူထွက်ဖို့ထလိုက်တယ်။ ခဏနေဦးဗျ! ဒီညမှာ ကျနော်

အကြံအစီ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ ကျနော်ဂုတ်ထားတဲ့ ဖရီးဂျက်ကက်ကို အသာလေးချွတ်ပီး ကိုရွှေဘကို ခဏယူဂုတ်ထားစမ်းပါဗျာ ဆိုပီး ပစ်ပေးထားခဲ့လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီဂျက်ကက် အိတ်ထောင်ထဲမှာ ဘာပါတယ်ထင်လို့လဲ? ဟီးဟီး ဟိုသစ်သားရုပ်ထုလေးထည့်ပေးထားလိုက်တယ်လေ။
လူနီကြီးနဲ့ကိုရွှေဘ ဘာတွေဆက်ဖြစ်မလဲတော့မသိဘူး။ ကျနော်တော့ မမဂါကို လက်ဆွဲပီး ပွဲခင်းထဲကနေ အတင်းတိုးထွက်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ အိမ်အပြန်လမ်းမပေါ်မြန်မြန်ရောက်ချင်နေပီဗျာ။ မမဂါကို ကျနော် အားရပါးရ ချစ်ပစ်လိုက်ချင်ပီ။ လူနီကြီးမပါပဲ သူ့ကိုဖိုးသက်ဆိုတဲ့ကောင်လေး
က ခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်ပြတတ်ပါတယ်ဆိုတာ သက်သေပြချင်လွန်းလို့ ရင်ဘတ်ထဲမှာလဲ တုန်တုန်ရီရီကြီး။ မမဂါလည်း ကျနော့်လိုပဲဆိုတာ သူ့လက်ကလေးကို အတင်းဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကျနော် အလိုလိုသိနေတယ်။

ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေတဲ့ စုံတွဲလေးတစ်တွဲ ဘုရားပွဲအပြင်ဖက်ကိုတိုးထွက်လာရင်းတဖြေးဖြေးတိုးကပ်လာတယ်။ လူတွေကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားပီး ဆူညံပွက်လောရိုက်နေတဲ့ ကမ္ဘာအပြင်ဖက်ကိုရောက်သွားတာနဲ့ အလိုလိုနေရင်း အေးမြသွားသလိုပဲဗျ။ မြစ်ကမ်းဘေးက လမ်းမကြီးအတိုင်း တိတ်တဆိတ်လက်ချင်းချိတ်ပီးလျှောက်လာကြရင်း ၂ယောက်စလုံးရဲ့ရင်ထဲမှာတော့ တောက်
လောင်နေတဲ့ ရမ္မက်မီးတွေက တဖြေးဖြေးပိုလို့သာ တိုးလာနေပီပေါ့လေ။ စိန်ပန်းပင်ကြီးတွေ စီစီရီရီပေါက်နေတဲ့ ကမ်းနားလမ်းပေါ် မှာ လူတွေကရှင်းနေသလို မိုးမြူအငွေ့အသက်တွေပါနေတဲ့ လေညှင်းလေးတွေက တနော့နော့နဲ့ဂစ်လစ်စလစ်လမ်းကလေးပေါ် မှာ (ဟီးဟီး
ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာကြီးဒဂုန်တာရာခင်ဗျား)တိုက်ခတ်နေတော့ ကျနော်နဲ့မမဂါတို့ ကိုယ်လုံးတွေက ပိုလို့တောင်ပူးကပ်သွားကြပါပီ။ ဘယ်လိုမှမအောင့်နိုင်တော့တဲ့ ကျနော်ကစပီး လှုပ်ရှားလိုက်မိတယ်။ မမဂါရဲ့ခါးကျင်ကျင်လေးကို ခပ်တင်းတင်းတွယ်ဖက်ရင်း ခပ်ပြေပြေနဖူး
ဂင်းဂင်းလေးကို အားရပါးရနမ်းရှိုက်လိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒီနောက်မှာတော့ .. ပါးဖောင်းဖောင်းလေးတွေ၊နောက်.. နီထွေးထွေးနှုတ်ခမ်းအိအိကလေးပေါ့။

အွန်းးး ဖိုးသက်လေးကကွယ် အဲ့လိုမလုပ်နဲ့ဟ လမ်းပေါ်ကြီးမှာ .. ကျွတ်! ဟဲ့ မမဂါရင်တွေအရမ်းတုန်လာပီနော် ပြောလို့လဲမရ ဒုက္ခပါလား..

နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နမ်းနေရာက ခွာလိုက်ပီး တင်ပါးအိအိကြီးတွေကို ထမီပါးကလေးအပေါ် ကနေ ဆုပ်ကိုင်ချေမွရင်း မမဂါရဲ့ လည်တိုင်ဖွေ့ဖွေ့လေးတပိုက် အနမ်းစက်သေနတ်တွေနဲ့
တရစပ်လျှောက်ပစ်နေတဲ့ကျနော့်ကိုခပ်တင်းတင်းပြန်ဖက်လာရင်း
စိတ်အိုက်နေတဲ့လေသံတုန်တုန်ကလေးနဲ့ မမဂါတစ်ယောက် ညည်းညူနေရှာပေမယ့်
ဂုတ်ထားတဲ့သော့တံဆိပ်ပုဆိုးအပြာအောက်ကနေ ခပ်ငေါငေါထွက်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကြီးကို ဖွဖွအုပ်ကိုင်ပီး အထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးနေတာက သူကိုယ်တိုင်အားမလိုအားမရနဲ့
စိတ်ထနေတာဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြနေတာမဟုတ်ပါလားဗျာ။ လူသူကင်းရှင်းလွန်းလှတဲ့ကမ်းနားလမ်းဖြစ်ပေမယ့် လမ်းမကြီးပေါ် ဆိုတော့ လုပ်လို့မကောင်းလှဘူး။ ဒါပေမယ့် အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိလည်း ကျနော်မအောင့်နိုင်တော့ဘူးဗျာ။

မောင်လေး.. အာကွာ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ.. အိမ်ရောက်အောင်အရင်ပြန်ကြမယ်ကွာ .. အာ ဒီကလေးက ဖွတ်

ဖျတ်ကနဲ သတိရသွားပီး မမဂါရဲ့လက်ကလေးကို အတင်းဆွဲလို့ ကမ်းနားလမ်းစိန်ပန်းပင်ကြီးတွေရဲ့တစ်ဖက်က မြစ်ထဲဆင်းတဲ့ အုတ်လှေကား အမြင့်ကြီးကနေ ကြယ်ရောင်ဂိုးတဂါးအောက်မှာ ကျနော်အောက်ကိုဆင်းချသွားနေမိတယ်။
မိုးဦးကျကာလလေးဖြစ်လို့ မြစ်ရေပြင်က ဟိုးအဝေးကြီးမှာ။ လောလောဆယ်ကမ်းပါးအောက်ခြေမှာ ရေပြင်အစား သဲသောင်ပြင်တမျှော်တခေါ်ကြီးပဲရှိတာလေ။ ပီးတော့ ဒီနေရာမှာ လူနေအိမ်ခြေမရှိဘူးဆိုတော့ တိတ်ဆိတ်ပီး ဂျက်ကာကောင်းတဲ့နေရာပေါ့။ အောက်ခြေရောက်
သွားတော့လည်း ရပ်မနေပဲ သဲသောင်ပြင်ကြီးပေါ်ဖြတ်လျှောက်ပီး မမဂါကိုဆွဲခေါ်သွားမိတယ်။ တငြီးငြီးတမြုမြုနဲ့ မမဂါတစ်ယောက် ကျနော်ဆွဲခေါ်ရာနေရာကို ပါလာရှာတယ်။ ရေစပ်နား ရောက်သွားတော့မှ မြို့ဖက်က ကမ်းနားလမ်းဆီလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အတော်ဝေးဝေး
ရောက်သွားပီ။ လူတစ်ယောက်ယောက်လာနေရင်လည်းမြင်ရသလို နောက်ကျောဖက်မှာလည်းရေပြင်ကြီးဆိုတော့ အင်မတန် လုံခြုံစိတ်ချသွားရပီပေါ့။ စူတူတူမျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော့်နောက်ပါလာတဲ့ မမဂါကို ဘာမှစကားပြောမနေတော့ပဲ မတ်တပ်ရပ်နေလျှက်နဲ့ ရင်ချင်းအပ်နှုတ်ခမ်း
ချင်းစုပ်ပေးလိုက်တယ်။ တဟင်းဟင်းမြည်သံတွေက မြစ်ရေ စီးသံနဲ့အပြိုင် ကျနော်တို့၂ယောက်ဆီက ထွက်ကျလာပေမယ့် လူသူကင်းလွန်းတဲ့နေရာဆိုတာ ၂ယောက်လုံးသိနေတော့ ဂရုမစိုက်တော့ပါဘူးလေ။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေရာက ပဲ ကျနော့်ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်တယ်။ မမဂါကို
တွန်းထုတ်လိုက်ရင်း သဲပြင်ပေါ် မှာ ပုဆိုးကို ဖြန့်ခင်းလိုက်တယ်။ မမဂါကိုယ်တိုင်ကလဲ
တော်တော်စိတ်ထနေရှာတော့ သူ့ထမီကလေးကို သူ့ဖာသာ ဝွင်းလုံးချွတ်ချပီး ကျနော့်ပုဆိုးနဲ့
ဆက်လျှက်ကလေးဖြန့်ခင်းရင်းထိုင်ချလိုက်တယ်။

ဖိုးသက်လေးတော်တော်ဆိုးတယ်ကွာ .. အဲ့လိုကြီး လမ်းဘေးမှာ မမဂါလုပ်မိလိမ့်မယ်လို့ တသက်လုံးမစဉ်းစားခဲ့.. အုဂ္!!

အခင်းတွေအပေါ် ဖင်ချထိုင်ရင်း ခေါင်းက ဆံနွယ်ကလေးတွေကို လက်နဲ့သပ်၊ ပွစိပွစိပြောနေတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် ဗလုံးဗထွေးနဲ့အသံတိတ်သွားတယ်။
အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ချွတ်ချပီး တင်းမာပေါက်ကွဲမတတ်ဖြစ်နေတဲ့ လိင်တံကြီးကို မမဂါရဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိကလေးထဲ လက်နဲ့ကိုင်ပီး ကျနော်ထိုးထည့်လိုက်တာကိုး။ ကျနော့်ဆီးခုံကို လက်နဲ့အတင်းတွန်းထားရင်း တအုအုနဲ့ ပါးစပ်ထဲ လိင်တံအသွင်းအထုတ်အလုပ်ခံနေရ တဲ့မမဂါတစ်ယောက် စစချင်းတော့ နင်သလိုဖြစ်သွားပုံရပေမယ့် ခဏကြာတော့ ပုံမှန်လေးစုပ်ယူနေရှာတယ်။ လိင်စိတ်ထနေတဲ့ ကျနော်ကတော့ မမဂါကိုအားနာရကောင်းမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး။ သူ့ဆံပင်လေးတွေကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ဒူးကွေးလို့ မတ်တပ်
ရပ်ထားရာက ကော့ကော့ပီး ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် ၃-၄မိနစ်လောက် အဆက်မပြတ်လုပ်ပစ်လိုက်မိတယ်။

မမဂါ လေးဖက်ထောက်ပေးပါ.. ကျနော်တအား လုပ်ချင်နေပီ မြန်မြန်လေး

မင်းနော်.. တအားနိုင်စားပေးတယ်.. ဖွတ်ကြီးပဲ ဟွန်းးး

ကျနော့်လိင်တံကို ပါးစပ်ထဲက ဆွဲချွတ်တာခံလိုက်ရတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် မြည်တွန်တောက်တီးနေပေမယ့် ချက်ချင်းပဲ ကျနော့်လိင်တံကို ကိုင်ထားရာက လက်လွှတ်လိုက်ပီး အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ချွတ်ပီး တစ်ဖက်လှည့်လို့လေးဖက်ထောက်ကုန်းထားပေးရာ
တယ်။ ကြယ်ရောင်ပြိုးပျက်အောက်မှာ ဖင်တုံးအိအိကြီးတွေက အားရစရာကောင်းလောက်အောင် တလက်လက်ပဲ။ မမဂါက ဖြေးဖြေးလုပ်လို့ လှမ်းသတိပေးနေတာကို အင်းပါလို့ ပြန်ပြောလိုက်ရင်း ကျနော်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပီး မာတင်းနေတဲ့ လိင်တံနဲ့ဖင်ချြမ်းအလည်
တည့်တည့်က အရည်တွေရွှဲအိနေတဲ့ အဖုတ်ဂတည့်တည့်ကို တေ့ပီး ဖိသွင်းလိုက်တယ်။ နွေးကနဲခံစားလိုက်ရပီး ဧ-ာက်ဖုတ်နံရံတွေရဲ့ အိစက်ညက်ညောမှုကို လိင်တံတစ်လျှောက် အားရကျေနပ်စွာခံစားလိုက်ရတယ်။

ချက်ချင်းတအားမဆောင့်ပေးနဲ့နော် မောင်လေး မမဂါ အောင့်တယ်
အင်း .. အင်းကျိုကြယ်သီးဖြုတ်ပေး မမဂါ နို့တွေကို ကိုင်ပီး ဆောင့်ချင်တယ်

တဖြောက်ဖြောက်မြည်သံနဲ့ အတူ အင်းကျီနိုပ်စိတွေကို ဖြုတ်ပေးရင်း နို့ကြီးတွေကို ဘရာအောက်နေဆွဲထုတ်ပေးရှာတယ်။ ခါးကိုင်းလိုက်ပီးနို့၂လုံးကို လက်၂ဖက်နဲ့ အုပ်ကိုင်ညှစ်ချေရင်း မမဂါကို ဖြေးဖြေးချင်းိုး ပေးနေလိုက်တယ်။ိုး နေရင်း မမဂါရဲ့ကျော
ပြင်ပေါ် မှောက်ချထားပီး ဂုတ်သားလေးတွေနေရာကို သွားနဲ့ ဖွဖွကိုက်လိုက် နားရွက်ကလေးတွေကို ကိုက်ဆွဲလိုက်နဲ့ ဆွပေးလိုက်တော့ မမဂါက ဖိုးသက်လေးရာ.. ဟင်း..ရှီးး ဟင်းးး ဆိုပီး အသံထွက်ညည်းစပြုလာတယ်ဗျ။ မမဂါရဲ့ ဂုတ်သားလေးနေရာက မွှေးပျံ့သလိုလို
ချွေးနဲ့သနပ်ခါးရောထားတဲ့ အနံ့လေးတွေကို ရှူရှိုက်ရင်း အနောက်ကလည်း
တင်သားအိအိကြီးတွေနဲ့ဆီးခုံတဖတ်ဖတ်ရိုက်တဲ့ အထိ ဆောင့်ိုး ၊ လက်၂ဖက်ကလည်း
လက်နဲ့သိပ်မဆန့်သလိုဖြစ်နေတဲ့ နို့စီးစီးပိုင်ပိုင်ကြီးတွေကိုချေ။ ကျနော်တော့ နတ်ပြည်ရောက်နေသလိုပါပဲလားဗျာ။ မြစ်ရေစီးသံ ညင်ညင်သာသာလေး တွေနဲ့အတူ လေးဖက်ထောက်ပီး အိုး ခံနေရရှာတဲ့ မမဂါဆီက တရှီးရှီး ညည်းသံ၊ တင်ပါးနဲ့ ဆီးခုံဆောင့်မိသံ တဖြောက်ဖြောက်.. ကျနော့်မာန်သွင်းသံ တအားအားတွေဟာ တိတ်ဆိတ်တဲ့ညယံမှာ ဆူညံနေပေမယ့် လူသူလေးပါး
ကင်းရှင်းလွန်းတဲ့နေရာလေးဆိုတော့ စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်ရှိလွန်းလှတယ်လေ။ မိနစ်၂ဂလောက် လေးဖက်ထောက်ိုး နေရာက ညောင်းသလိုလိုဖြစ်လာတော့ အရည်တွေတအားစိုနေတဲ့ အဖုတ်ကြီးထဲက ကျနော့်လိင်တံကို ပလွတ်ကနဲဆွဲချွတ်လိုက်ရင်း ပက်လက်လှန်လှဲအိပ်ခိုင်း
လိုက်တယ်။ မမဂါရဲ့ ကိုယ်လုံးပေါ် ကျနော် တက်ဖိလိုက်ရင်း အဖုတ်ထဲကို လိင်တံပြန်သွင်းတော့ ချောကနဲပြန်ဂင်သွားတယ်။ အိမ်ထောင်ကျဖူးတဲ့ တစ်ခုလပ်ဆိုပေမယ့် မမဂါရဲ့ အဖုတ်ကြီးက ကြပ်ပီး စီးပိုင်နေတုံးပဲဗျ။ နို့၂လုံးကို စုံကိုင်ပီး တည့်တည့် မသွင်းပဲ ခါးကိုနည်းနည်း
ကစားပီး မွှေနှောက်လို့ိုး လိုက်မိတော့

ဖိုးသက်ကွာ.. မမဂါသေတော့မယ် အဲ့ဒါဘယ်လိုလုပ်နေရပြန်တာတော့ ကျွတ်ကျွတ်.. အမလေးနော်.. မမဂါရင်ထဲမှာ

တလိုမ့်လိုမ့်တက်လာတယ်.. အား အားး ပီးချင်လာပီ.. ပီးတော့မယ်.. အာဖိုးသက်...အာ ဖိုးသက်.. မရပ်နဲ့တော့ မြန်မြန် မြန်မြန်... မြန်မြန်..တအားဆောင့်ပေး..လုပ်လုပ်

မမဂါရဲ့ အဲ့ဒီလိုတောင်းဆိုမှုလေးတွေနဲ့ ပြန်ပီး ကော့ကော့တက်တာကို အားကြိုးမာန်တက် မွှေနေရာကနေ ပေါင်၂လုံးကို တွန်းတင်လိုက်ပီး တစ်ကိုယ်လုံးတက်ဖိလို့ တပြောင်း၂မြည်အောင် ဆောင့်ိုး ချရင်း အကြမ်းတမ်းဆုံးနည်းနဲ့ ကျနော်သမနေမိပီ။
နောက်ဆုံး ၁မိနစ်အတွင်းမှာတင် ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေက မြန်ဆန်သွက်လက်လာပီး အောင့်ထားလို့မရတော့ပဲ သုတ်ရည်ပူပူတွေကို တွန့်လိမ်နေတဲ့ မမဂါရဲ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းအိအိကြီးထဲ ဆက်တိုက်ပန်းထည့်ပစ်မိပီပေါ့

xxxxx xxxxxx xxxxxx

ရေစီးသံငြိမ့်ငြိမ့်လေးကိုနားထောင်ရင်း သဲသောင်ပြင်ပေါ်မှာ မမဂါနဲ့ကျနော်ဖက်ပီး လှဲအိပ်နေတယ်။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ပျော့ခွေနေတဲ့ မမဂါကို ခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားပေးရင်း နဖူးလေးကိုမွှေးကြူပေးရင်း ချမ်းနေရှာမလားလို့ လက်မောင်းသားချောမွတ်မွတ်ကလေးကို ပွတ်ပေးနေမိတယ်။

ဖိုးသက်လေး.. မမဂါကို လမ်းဘေးမှာ လုပ်ချင်သလိုလုပ်ပေးတယ် မကောင်းဘူးကွာ လူဆိုးလေး မအောင့်နိုင်လို့ပါဗျာ
ပီးတော့ တအားကြမ်းပီး ရက်စက်လွန်းတယ်ကွာ.. ဘာမှမပြောမဆိုနဲ့ သူများပါးစပ်ထဲ သူ့ဟာကြီးကို ထိုးထည့်လိုက်တာ လူကိုနင်သွားတာပဲ
ကန်တော့ပါ.. ကျနော်တအားစိတ်ထသွားတာ.. ကန်တော့
ဟွန်း.. ပီးတော့ တအားမွှေပစ်လိုက်တာ လူကို သေတော့မယ်သိလား

ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုလက်သီးဆုပ်ကလေးနဲ့ထုပီး မူနွဲ့နေပေမယ့် အဲ့ဒီလိုလုပ်တာကို ကြိုက်နှစ်သက်မှန်း တဖက်လှည့်နဲ့ဂန်ခံနေတာကျနော်သိပါတယ်ဗျာ။

ကဲ! တော်ပီ.. ထတော့ ပြန်မှဖြစ်မယ်.. အဂတ်တွေမြန်မြန်ဂတ်တော့ မောင်လေး
ဟုတ်! အိမ်ပြန်ရောက်ရင် မမဂါကို ကျနော်ထပ်ချစ်ဦးမှာနော် အဟီး မဂသေးဘူး
အလိုတော်! ရှင်လေးကို ဘယ်သူက ခံမယ်ပြောလို့လဲ.. တော်ပီ ကြောက်သွားပီ တော့တာ

ရယ်ချင်နေတဲ့ လေသံလေးနဲ့အော်ရင်း ထမီလေးကို ကောက်စွပ်ပီး လှစ်ကနဲ သဲသောင်ပြင်ပေါ် ပြေးဖို့ပြင်နေတဲ့ မမဂါကို အတွင်းခံဘောင်းဘီဂတ်ပီး ပုဆိုးကိုစလွယ်သိုင်းထားတဲ့ ကျနော်က အတင်းလိုက်ဖမ်းဖို့ကြိုးစားရင်း ပြေးလိုက်သွားမိတယ်။
ဒီညတော့ မမဂါရဲ့ အိပ်ယာနွေးနွေးလေးမှာ အိပ်ဖြစ်ဖို့သေချာနေပါပီဗျာ။ ပွဲခင်းထဲကျန်ခဲ့တဲ့ သစ်သားရုပ်ထုလေးထည့်ထားတဲ့ ဖရီးဂျက်ကက်ဂတ် ကိုရွှေဘာတစ်ယောက်ဘာများဖြစ်နေပီလဲဆိုတာ ကတော့ နက်ဖန်မှပဲသိတော့မယ်ထင်ပါရဲ့လေ

နောက်တနေ့ မနက်ဂေလီဂေလင်းမှ မမဂါတို့ အိမ်ကနေ အသာလေး ခိုးကြောင်ခိုးဂုက် ကျနော်ပြန်ထွက်ပီး အိမ်ပြန်အိပ်ရတယ်။
သစ်သားရုပ်ထုလေးအကူအညီမပါတော့ အိမ်အပေါ် ထပ်မမဂါရဲ့အခန်းကနေ ခုန်မချနိုင်ဘူး၊ခြံစည်းရိုးကိုလည်း ခုန်မကျော်နိုင်ပါဘူး။ ကျနော့်မမဂါက တိတ်တိတ်လေး တံခါးတွေလိုက်ဖွင့်ပီး လိုက်ပို့တာပေ့ါဗျာ။ လူနီကြီး အကူအညီမပါတော့ စိတ်က အင်မတန်ကျေနပ်နစ်
သိမ့်နေမိတယ်။ ကျနော်မနေ့ညက မမဂါနဲ့သူ့အခန်းထဲထိ တိတ်တိတ်ခိုးဝင်ပီး ကြည်လင်တက်ကြွစွာနဲ့ ချစ်ပွဲတွေဆင်နွှဲခဲ့ရတာပေ့ါ။ အိမ်ထောင်ကွဲပီး ပြန်ရောက်လာကထဲက ယောကျ်ားအရသာ ဆိုတာ လုံးလုံးမေ့လျော့နေခဲ့တဲ့ မမဂါတစ်ယောက် အရင်တစ်ခါနဲ့မတူအောင်
တက်ကြွလွန်းတယ်ဗျ။ အထူးသဖြင့် ဆက်ဆံနေချိန်မှာ ကျနော့်ကိုလှမ်းပီး အားပေးအားမြှောက်ပြုသလို တွန်းအားပေးတဲ့စကားသံလေးတွေအရမ်းပြောတတ်တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြစ်လွန်းတယ်ပေ့ါ။ အံ့ဩစရာအင်မတန်ကောင်းတဲ့ အချက်က သာမန်မိန်းမတွေလို ပီးဆုံး
ခြင်းဆိုတဲ့ အဆင့်ရောက်တာ အချိန်မယူဘူးဗျ။ နည်းနည်းဆွလိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်းရွှဲသွားသလို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆက်တိုက်ဆောင့်ပေးလိုက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး ကုတ်ကွေးတွန့်လိမ်ပီး ချက်ချင်းပီးသွားတယ်။ အဲ့ဒီမှာ မရပ်ပဲဆက်တိုက်ဆောင့်လေလေ ထပ်ခါထပ်ခါပီးလေလေ
ဖြစ်ပီး ကျနော့် လိင်တံကို အဖုတ်ကြွက်သားတွေက လိမ်ကျစ်ပီး ရှုံ့ပွရှုံ့ပွနဲ့ အသားကုန်ညှစ်ညှစ်တယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ တအားမာတင်းနေတဲ့ ကျနော့် အချောင်းကြီးကို -စ်ပေါ် တဲ့ အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပီး ဆောင့်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း ဖွိကနဲ ဖွိကနဲတွေဖြစ်ဖြစ်သွားတာ လူကိုတစ်ကိုယ်
လုံး ကျဉ်ကျဉ်တက်သွားမတတ်ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ကို ရိုးရိုးသားသားဝန်ခံရရင် အဲ့ဒီလောက် လိင်တံကို အစုပ်ခံရတာသိပ်ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အရသာမျိုးကျနော်တစ်ခါမှမရဖူးသလို ဒီလောက် အပေးကောင်းတဲ့ မိန်းမမျိုးနဲ့လဲ ကျနော်တစ်ခါမှမကြုံဖူးသေးတာအမှန်
ပါ။ သူက အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးလို့များလားမသိဘူး။ ကျနော် လှေကြီးထိုး့ုး နေတာတောင် တခြားမိန်းမတွေလို ငြိမ်ခံပီး ဖိမ်မယူနေပဲ အောက်ကနေ စကောပြန်ပိုင်းပေး၊ အလူးအလှိမ့်လေး ဘယ်ညာရမ်းပီး ထိရှပွတ်ချက်တွေ တစ်သတ်မှတ်ထဲဖြစ်မနေအောင်ကို အပေးကောင်း
တာလေ။ လူပျိုပေါက်ကလေး ကျနော် ဘယ်လောက်ပဲ ဆက်တိုက် လုပ်နိုင်ပါစေ သူက မခံနိုင်တော့ဘူးလို့ လုံးဝမငြင်းဘူးဗျ။ ဖိုးသက်! လုပ်ချင်သေးလားဆိုပီး လိင်တံကို ဆွဆွပေးပီး စုပ်ပေး၊လျှာကစားပေးရင် ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်ကလဲ ချက်ချင်းကို ပြန်ပြန်တောင်လာတာ
မို့ တက်ကုန်ရှက်ကုန် လော့်ခတ်မိခဲ့ကြတာပေ့ါ။ ပြန်ခါနီးလိုက်ပို့တော့ ခြံပေါက်ဝက ဖွန်ပန်းရုံကြီးနားမှာ ကျနော့်ပုဆိုးကို အသာလေးဖြေချပီး ပျော့ခွေနေတဲ့ ကျနော့် လိင်တံကို အာငွေ့နွေးနွေးလေးပေးပီး ၃-၄ချက်လောက်နူတ်ဆက် အနမ်းလေးပေးသေးတယ်။ ပီးမှချစ်စရာပါးချိုင့်
လေးပေါ် အောင်ပြုံးပီး နက်ဖန်မလာခဲ့နဲ့ သဘက်ခါည ပြန်တွေ့မယ်.. နေ့တိုင်းဆို ရိုးသွားမယ်လို့ တိုးတိုးလေးအမှာစကားချွေရင်း ခြံတံခါးအသာဟပီး နူတ်ဆက်ခဲ့တာပေ့ါ။

xxxxx xxxxx xxxxx

မိုးလင်းတော့ ယားလို့တောင်မကုတ်အားတဲ့ အိမ်အလုပ်တွေနဲ့တွေ့သွားတယ်ဗျာ။
ကုန်တွေ ဆက်တိုက်ရောက်လာတော့ ဂိုဒေါင်ထဲ အတင်အချလေးတွေမှာ စာရင်းဝင်မှတ်ဘာညာနဲ့
မနက်စာမပြောနဲ့နေ့လည်စာတောင်လွတ်သွားရော။ နေ့လည် ၃နာရီလောက်မှ အလုပ်နည်းနည်းအားသွားလို့
ထမင်းစားမယ်လုပ်တာကို အမေက မြို့စွန်က အိမ်တစ်အိမ်မှာ
ဆီတစ်ပေပါ အကြွေးယူထားတာလေး အကြွေးသွားတောင်းခိုင်းပြန်တယ်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့
စက်ဘီးကောက်နင်းပြီး ခပ်သွက်သွက်လေးဒိုးလာခဲ့တယ်။ ကြွေးတောင်းတာရလာတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ခြေဦးအလှည့်
ဗိုက်က တော်တော်ဆာလို့အောင့်တောင်အောင့်နေပီမို့ မနေ့
ညက ဘုရားပွဲဈေးကလည်း လမ်းကြုံနေတော့ မထူးပါဘူးကွာဆိုပီး ဆန်စေးခေါက်ဆွဲဝင်အုပ်လိုက်ဦးမယ်ဆိုတဲ့
အတွေးနဲ့ လူရှင်းနေတဲ့ပွဲလမ်းမဖက် ခြေဦးလှည့်လိုက်တယ်။ ဘုရားကုန်းအတက်နားက
ခေါက်ဆွဲဆိုင်တန်းနားအရောက်မှာ ဘယ်ဇရပ်ကအိပ်ပီးထလာမှန်းမသိတဲ့
ကိုရွှေဘရဲ့ ကြက်လည်လိမ်ထားတဲ့ အိပ်ရေးပျက်မျက်ခွက် ငူတူတူကြီးနဲ့ မနေ့ညက ကျနော်ချွတ်ပေးလိုက်တဲ့
ဖရီးဂျက်ကက်စစ်စိမ်းရောင်ကြီး ဂတ်ပီး ခြေဒရွတ်ဆွဲလမ်းလျှောက်လာတာနဲ့ ပက်ပင်းတွေ့တယ်။
ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ပီလဲမသိဘူးလို့ တွေးမိပီး ရယ်ချင်စိတ်ကိုမနည်းအောင့်
ထားရတယ်။

ဟေ့လူ .. ခင်ဗျာ့ အတယ် တရုတ်ကြီး ဖနောင့်နဲ့ပေါက်တော့မှာပဲ ခုမှဘယ်ချောင်ကထွက်လာတာလဲ
ချီးပဲ! မင်းကကော ဘယ်ပျောက်သွားတာလဲ မနေ့ညက?.. အေဘေးလေး.. ခုဘာလုပ်မလို့လဲ
ဒီနားအကြွေးလာတောင်းရင်း ဗိုက်ဆာလို့ ကြက်ပေါင်းခေါက်ဆွဲဝင်စားတာ.. ခင်ညားဗိုက်ဆာနေတယ်မလား
သွားမယ်လေ တူတူဂိုက်ပီး အိမ်ပြန်တာပေါ့
မင့်မှာ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပါလို့လဲခု?
ပါ ပါတယ်ဗျ အဂသာစား တစ်ယောက်၃ပွဲစားလည်းရတယ်.. မလောက်ရင် အကြွေးတောင်းလာတဲ့
ပိုက်ဆံ ၂ဂဂဂပါသေးတယ် ဟဲဟဲ
၂ဂဂဂ? ဟုတ်လား ဟကောင်! အကောင်ဝင်ဖမ်းလိုက်မလား ဒါဆို.. တစ်ချက်နှစ်ချက် ဝင်ပစ်လိုက်မယ်လေ.. ငါတို့
ရှပ်ကီဖိုးရုံပုံငွေပေါ့

အဲ့ဒီခေတ်က ဘုရားပွဲလုပ်ရင် အာဂါဒေး လောင်းကစားဝိုင်းတွေက ပွဲဈေးတန်းအနောက်မှာ နေ့ရောညပါ
ဆက်တိုက်ပါတတ်တာကိုးဗျ။ ခုလည်း အဲ့ဒီဝိုင်းတွေက ဆူညံအော်ဟစ်သံတွေက
ဒီနေရာကနေတောင်ကြားနေရတယ်။ ခုကိုရွှေဘက လေးကောင်ဂျင်
ဂင်ထိုးမလားလို့ အတို့အထောင်လုပ်နေတာဗျ။ ဖိုးသက်နဲ့ရွှေဘ ဆိုတာကလည်း မကောင်းတဲ့ဖက်မှာ
၂ခါညှိစရာမလိုဘူးဆိုတော့ ဗိုက်ဆာတာတွေဘာတွေချက်ချင်းမေ့သွားပီး လာလေ! ဆိုတာနဲ့ ပါသွားတော့တာပေါ့။
ကိုရွှေဘက လေးကောင်ဂျင်မှာ ဆရာသမားဗျ။ ခင်ဗျားတို့ထဲက
မသိသေးတဲ့လူတွေရှင်းအောင် လိုတိုရှင်းပြောရရင် ဖား၊ကြက်၊ဂက်၊ငါး၊ရှဉ့်(ရှော) ဆိုတဲ့အကောင်လေးကောင်ပါတဲ့
အံစာ ကိုလှည့်ပီး ခွက်နဲ့အုပ် ကြိုက်တဲ့အကောင်ကိုချထိုး၊ အံစာဖွင့်လို့ ကိုယ်ထိုးထားတဲ့အကောင်ဆို ၃ဆ
အလျော်ရတဲ့ ကစားနည်းပေါ့။ အဲ့ဒီမှာ အပျော်ထိုးတဲ့လူတွေက

တစ်ပိုင်း၊ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်ထိုးတဲ့လူတွေမှာ ကြတော့ ၂မျိုးရှိတယ်ဗျ။ အသံသမားနဲ့ လမ်းသမား။
အသံသမားဆိုတာက အံစာကိုလှည့်ပြီး ခွက်နဲ့အုပ်ထားလိုက်ပြီးနောက်.. အံစာရပ်သွားပြီး အောက်ခံကြွေပန်းကန်နဲ့
အံစာသီးထိခတ်မိတဲ့အသံကိုနားထောင်ပြီး အဲ့ဒါဘာအကောင်ဆိုတာကို
နားနဲ့မှတ်မိထိုးတဲ့လူမျိုး။ လမ်းသမား ဆိုတာက အလက်တိုင်းမထိုးပဲ ထွက်သမျှအကောင်တွေကိုပထမဆုံး
လိုက်မှတ်ထားလိုက်တယ်.. ဒီတစ်လက်
ဖား၊နောက်တစ်လက်ကြက်၊နောက်တစ်လက်ကြက်၊နောက်တစ်လက်ဂဏ်(ဖား၊ကြက်၊ကြက်၊ဂဏ်)
ကြက်နှစ်ခါကျအပြီးဆို ဂဏ်ကျတတ်တယ်။
အဲ့လိုလေးတွေဆက်တိုက်ရေးမှတ်(စိတ်မှတ်) ထားပြီး အခြေနေကိုစောင့်ကြည့်ရင်း သူ တွက်ချက်ထားတဲ့
လမ်းမှန်ပြီလို့ယူဆတဲ့အချိန်မှာ အသံသမားလို လက်လီစိပ်ပြီး ပိုက်ဆံနည်းနည်းစီထိုးတာမဟုတ်ပဲ
တစ်ချက်၊၂ချက်ထဲနဲ့ ပုံအောပြီး ချထိုးပစ်လိုက်တယ်။ အလျော်ရရင်လည်း
ဆက်မထိုးတော့ပဲရပ်ပြီး လစ်ပြေးသွားတာမျိုး အပိုင်ချတတ်တဲ့ကစားသမားမျိုးကို
လမ်းသမားလို့ခေါ်တယ်ဗျ(သင်္ချာလိုတွက်ထိုးတာမျိုးပါ)။ အဲ့ဒီအမျိုးအစားတွေထဲက ကျနော့်ဆရာသမားက
လမ်းသမားဗျ။ တော်ရုံတစ်ချက်နှစ်ချက်ဝင်ပစ်လိုက်ရင်မှန်တာချည်းပဲဆိုတော့ ကျနော်တို့၂ယောက်
ရဲ့ အသုံးစားရိတ်က တစ်လနှစ်လတော့ ဖူလုံနေကြဆိုပါတော့။ ကျနော်က ပိုက်ဆံထက်စိတ်လှုပ်ရှားရတာကို
အတော်သဘောကျလို့ကို သူ့နောက်လိုက်တတ်တယ်လေ။
တိုတိုပြောရရင် ကိုရွှေဘ လက်ထဲ ကြွေးတောင်းလာတဲ့ ဆီတစ်ပေပါဖိုးငွေ၂၀၀၀(အဲ့ဒီခေတ်က) ထည့်ပေးလိုက်ပြီး
ဘေးကနေ စီးကရက်ဖွာရင်း အကဲခတ်နေလိုက်တယ်။
ထိုးသားတွေများလွန်းပြီး အလျော်အစားအတော်ကြီးတဲ့ လေးကောင်ဂျင်ဒိုင်ဆိုတော့ ဆူညံနေတာပေ့ါ။
ကံမကောင်းချင်တော့ ကိုရွှေဘ ပိုက်ဆံ၂၀၀၀ကို ၃လက်လောက်ချောင်းပြီး ဝင်ပစ်လိုက်တာ
ပလုံသွားပါလေရောဟီးဟီး (ရွှေဘလည်းအမြဲမနိုင်ပါလားပေ့ါ) ခါလီဖြစ်သွားတဲ့
အိပ်ကပ်ကလေးတွေနဲ့ စပ်ဖြီဖြီဖြစ်ပြီး လောင်းကစားပိုင်းတန်းဖက်ကနေ ပွဲခင်းဖက်ပြန်လှည့်လာကြတာပေ့ါ။
အိမ်ပြန်ရင် အမေ့အကြွေး၂၀၀၀တော့ မရခဲ့ဘူးလို့လိမ်ရတော့မယ်။ ကိုရွှေဘကတော့ ရှုံးသွားတာတောင် ကြက်
အဆင်း ဖားအတက်ကွာ သေချာပေါက်အကွက်ကြီး
ဘာဖြစ်တယ်ညာဖြစ်တယ်နဲ့ ပွစိစိလုပ်လို့ကောင်းတုံး။ အိပ်ကပ်ထဲဟိုဟိုဒီဒီနိူက်ကြည့်လိုက်တော့
လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန်လေးတစ်ရွက်ကျန်သေးတယ်။ ဗိုက်က ပိုဆာလာတာ တဂွီဂွီတောင်မြည်လာပီ။
ဒါနဲ့ခေါက်ဆွဲဆိုင်ဝင်တယ်။ သောက်ရက်ကွဲချင်တော့ ကျောက်သင်ပုန်းနဲ့
စာရေးထားတာက ကြက်ပေါင်းခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲ(၂၅ကျပ်) တဲ့။ ပိုက်ဆံက၂ယောက်ပေါင်း၅ဝမပြည့်တော့ဘူး
တောက်! ကိုရွှေဘက ငါမစားတော့ဘူး မင်းပဲစားတော့ကွာဆိုပြီး အလကားရတဲ့
ရေနွေးကြမ်းတွေငုံသောက်နေတယ်။ ကျနော်လည်းဗိုက်ဆာနေတာချင်းတူတူ တစ်ယောက်ထဲ
တော့မစားချင်ပါဘူးဗျာ။ ဘယ့်နယ်မရှိအတူရှိအတူတွေဟာ။ ခေါက်ဆွဲလည်းမမှာဖြစ်သေးပဲ
ရေနွေးတစ်ခွက်မော့သောက်ရင်းနဲ့မှ ကိုရွှေဘ ဝတ်ထားဆဲ ကျနော့် ဖရီးဂျက်ကက်ကို တွေ့လိုက်ရမှ
အသိတစ်ချက်ဝင်လာတယ်။ ဟိုအရုပ်ကလေး။ ဟုတ်တယ်လေ..သူ့အပေါ် မှာထွင်းထားတဲ့
စာတွေက စိတ်အကြံရှိသမျှအောင်စေမည်လို့ပြောထားတာ အဲ့ဒီအထဲမှာ လောင်းကစားပါချင်ပါမှာပေ့ါဗျ။

မိန်းမကိစ္စပဲသက်သက်ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မယ်။

ကိုရွှေဘာ.. ကျနော့်ဂျက်ကက် ချွတ်ပေးစမ်းပါဦး.. ပီးတော့ ခင်ဗျား ဒီဆိုင်မယ် ခဏထိုင်စောင့်နေဦး
ကျနော်ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ ...
ဘာလဲဟ.. အိမ်ပြန်မယ်လေ
ခဏနေစမ်းပါဦး ထိုင်နေအေးဆေး

ကသောကမျောနဲ့ လောင်းကစားဝိုင်းတွေဖက်ကို ကျနော်ပြေးထွက်လာခဲ့တယ်။
ဖရီးဂျက်ကက်အတွင်းအိတ်ထောင်ထဲက သစ်သားရုပ်ထုလေးကိုလက်နဲ့စမ်းပီး ခပ်ဖွဖွပွတ်သပ်ရင်း ခုနက
လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းကို ပြန်ရောက်လာပြန်ပီ။
လူနီကြီးလည်း ကျနော့်ဘေးမှာ လာမရပ်ပါလား။ စီးကရက်တစ်လိပ်လောက် အိတ်ကပ်ထဲက ထုတ်ပီးဖွာနေရင်း
ခဏငေးနေသေးတယ်။ လက်ထဲမှာတော့ လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန် အန္စမ်းကလေးကို
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားလို့ပေါ့။ ရုတ်တရက် နားထဲမှာ ဆူညံနေတဲ့
လူသံတွေကိုဖောက်ထွက်လာတဲ့ အသံတစ်ခုကြားလိုက်ရတယ်။ ကျနော်ရင်းနှီးတဲ့အသံ မှန်းရိပ်မိလိုက်တယ်။
"မင့်စိတ်ထဲကအတိုင်းဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်းကြံတဲ့အတိုင်း" ကြည်ကြည်လင်လင်ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံအဆုံးမှာ
ကျနော့်လက်ထဲက လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန်ကလေးကို
ဇယားကွက်ပေါ်က ဂက်အရုပ်ပေါ်ကို ပစ်တင်လိုက်တယ်။ တခြားထိုးသားတွေကလည်း
ငွေစက္ကူတွေဖွေးဖွေးလှုပ်အောင် တခြားအရုပ်တွေပေါ် ပစ်တင်နေကြပီ။

လက်ရှောင်! ပေါက်ကောင်ဖွင့်မယ်.. ဟိုင်း
ဂက်ကုန်းး

အံစာသီးကို အုပ်ထားတဲ့ ယွန်းခွက်ကလေးကို လှပ်လိုက်တော့ ဂက်ဗျ။ ကျနော်အလျော်ရတယ်။ ၄၅ကျပ်ကို ၃ဆ
ဆိုတော့ ၁၃၅ကျပ်လျော်လာတယ်။ နဂိုရှိရင်းစွဲ အရင်းနဲ့ပေါင်းလိုက်တော့ ၁၈၀။ အလျော်အစားလုပ်တဲ့
လူတွေထဲကတစ်ယောက်က ကျနော့်ကို
ပိုက်ဆံလှမ်းလျော်ပေးပေမယ့် ခေါင်းခါပြပီး ဆက်ထိုးထားဖို့ လက်ပြလိုက်တယ်။ နောက်တစ်လက် ထပ်ဖွင့်တယ်။
ဂက်ပဲဗျ။ ဒါတိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်လား ဘာလား ကျနော်မသိတော့ဘူး။ ရင်ဘတ်ထဲမှာ တအားလှုပ်ရှားလာပီ။
၁၈၀ကို၃ဆလျော် အရင်းနဲ့ပေါင်း ၇၂၀ကျပ်။
မယူသေးပဲ ဆက်ထိုးတယ်ဆိုတော့ အံ့ဩသလို အကြည့်ခံလိုက်ရပီ။ တတိယအကြိမ်ဆက်ဖွင့်တယ် ဂက်ပဲ။
ကျနော့်ရင်တွေတစ်ခုလုံးဗလောင်ဆူလာပီ။ ခုတော်သင့်ပီထင်တယ်။ ကျနော့်အရင်း ၂၀၀၀မကဘူးရထားပီမလား။
၂၈၈၀ကျပ်ဆိုတော့ အကောက်နုတ်လိုက်ရင်တောင်
ပိုက်ဆံ ၈၀၀လောက်အမြတ်ထွက်နေပီ။ ဟင့်အင်းဗျာ! မယူသေးဘူး ဆက်ထားလိုက်မယ်.. နောက်တစ်လက်ပေ့ါ
မယုံဘူး ဒါက ကံတရားသက်သက်ကြီးပါ။ မယူဘူး ဆက်ထိုးတယ် ဟော့လူ!

xxxxx xxxxx xxxxxx

"စူပါစိန်-လေးကောင်ဂျင် ကြိုက်ထိုးကြိုက်ခံဒိုင်" ဆိုတဲ့နဖူးစည်း အောက်က လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းမှာ လူအုပ်ကြီးက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတာ မယုံနိုင်စရာပဲဗျ။
ဒီလောက်လူတွေအများကြီးကို ဘာအသံမှမကြားရတော့ဘူး။ ကျနော့်ဘေးနားမှာ ရပ်နေတဲ့ လေးကောင်ဂျင်ထိုးနေသူ ရှမ်းအဘွားကြီးတစ်ယောက် ဒန်မီးခြစ်ကြီးနဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်တောင်လောက်ကို မီးညှိဖို့ကြိုးစားနေတာ လက်တုန်နေလို့ မီးမစွဲဘူးဖြစ်နေရှာတယ်။ စိတ်လှုပ်ရှား နေတယ်ထင်ပါ့။ ခုအားလုံးရဲ့မျက်လုံးက ကျနော့်ဆီရောက်နေကြပြီဗျ။ ခုလောလောဆယ် ဂက်ကျနေတာ ဘယ်နှစ်လက်ရှိသွားပြီလဲ မမှတ်မိတော့ဘူးဗျ။ ၁၂လက် လား ၁၃ လက်လား? သေသေချာချာမမှတ်မိတော့ဘူး။ ဇယားကွက်ပေါ် က ဂက်အပေါ် မှာဖွေးဖွေးလှုပ်နေတဲ့ ငွေစက္ကူတွေ၊
အုပ်လိုက်စီထားတဲ့ ၂၀၀တန်တွေ အကုန်လုံးက ကျနော့်ပိုက်ဆံတွေချည်းပဲ။ စပီးချထိုးလိုက်ကထဲက ပြန်မကောက်သေးဘူး။ ဒိုင်က ပိုက်ဆံတွေကို အကပ်လိုက် စင်ပေါ် မှာ တင်ပြီး အလျော်အစားလုပ်တဲ့ဒိုင်၊ ဒါပေမယ့် ခုဘယ်သူ့ကိုမှအထိုးမခံတော့ဘူး။ ကျနော်နဲ့တစ်ယောက်ချင်း ချကုန်ပြီ။
ကျန်တဲ့လူပိတ်တယ် မင်းတစ်ယောက်ထဲထိုး။ သတ္တိရှိရင် ဒီ ဂက်ပဲ ဆက်ထိုးနေဆိုပြီး စိမ်ခေါ် တာ ၇လက်လောက်ဆက်တိုက်လျော်ပြီးကထဲကဗျ။ ကျနော်ဆိုတဲ့ ဖိုးသက်ကလည်း မိုက်တိမိုက်ကန်းချာတိတ်ကလေးဆိုတော့ စီးကရက်ခဲပြီး ပြုံးမဲ့မဲ့နဲ့ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှပြန်မနုတ်ပဲ ဆက်ထိုးနေလိုက်တာ
ခု ပိုက်ဆံအပုံကြီးကြောက်စရာကောင်းအောင်ကြီးလွန်းလာလို့ တခြားဝိုင်းက လူတွေပါ အုံပြီးကြည့်နေကြတာလေ။ သူတို့ အံစာလှည့်တဲ့လူ၃ယောက်ပြောင်းပီးပီ ဂက် ကနေ ဘာမှမပြောင်းဘူးဗျ။ ရုတ်တရက်လူတွေကြားထဲ အတင်းတိုးပြီး ကျနော့်ဘေးကို လူတစ်ယောက်အတင်းဝင်လာတယ်။

ဟိုက်! ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ဖိုးသက်?
ကျနော် ဂျင်ထိုးနေတာလေ ကိုရွှေဘ
တော်ပီလေ.. ပြန်မယ် ချီး.. မင်းရူးနေတာလား ဒီလောက်ကြီးရထားပီ
အဲ့ဒီအပုံကြီးထဲမှာ ကျနော့်ပိုက်ဆံက လေးဆယ့်ငါးကျပ်ပဲပါတာလေ.. ကိုရွှေဘပဲသင်ထားတာ ဆက်တိုက်ရင်သူပြုတ်ကိုယ်ပြုတ်အသေတွယ်ရတယ်ဆို..
မင့် မင့် မင့် (ကိုရွှေဘ စကားထစ်သလိုဖြစ်နေတယ်) အရင်း ၂၀၀၀ ပြန်ယူထားပီးပီလား
ဟင့်အင်း .. မယူထားသေးဘူး
ဒါဆိုနေဦးကွာ.. အရင်း၂၀၀၀... ရုံပုံငွေ၂၀၀၀ နုတ်လိုက်မယ် ကျန်တာ မင့်သဘော

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကိုရွှေဘတစ်ယောက် ကုန်းကွကွလုပ်ပီး ပိုက်ဆံအပုံကြီးထဲက ၂၀၀တန်၂အုပ် ၃အုပ်လောက်လှမ်းနိုက်လိုက်တယ်။
ကဲ! ရပီလေ.. နင့်ဖာသာ လုပ်ချင်သလိုလုပ်တော့ .. ပိုက်ဆံတွေကို ခါးပုံစထဲ သိပ်ထည့်ရင်း ကိုရွှေဘက ကျနော့်ကို ဆက်ထိုးချင်ထိုးတော့လို့အချက်ပြတယ်။ ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းမျိုသိပ်လိုက်ရတယ်။ ဒီလို စိတ်တူကိုယ်တူမိုက်လွန်းလို့များအတွဲမိနေတာလားမသိပါဘူးဗျာ။

(ဖိုးသက်.. အဲ့ပိုက်ဆံအပုံကြီးက ဂျစ်ကား၂စီးဖယ်လို့ရလောက်တယ်နော်) ကိုရွှေဘက သူများမကြားအောင် ကျနော့်နားရွက်နားကပ်ပြီး လေသံကလေးနဲ့တစ်ချက်သတိပေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံတော်၂ယူထားပြီးပီမို့ သိပ်တော့ အရေးလုပ်ဟန်မတူတော့ဘူးဗျ။
ဒိုင်က ဂျင်ကို မှတ်နေအောင်ထပ်လှည့်လိုက်ပြန်ပီ။ ယွန်းခွက်ကလေးနဲ့ အံစာကိုအုပ်လိုက်ပီ။ လူတွေအကုန်လုံးက တိတ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ အံစာ သီးရုပ်ပြီး အောက်ခံကြွေပန်းကန်နဲ့ ထိခတ်သံထွက်လာတော့ တိတ်ဆိတ်နေတာမို့အကျယ်ကြီးပဲဗျ။

ချလွမ်!
ကဲ.. ထိုးသားလေး ဂက်ပဲဆက်ထိုးမှာ ဟုတ်လား??

ဒိုင်လုပ်တဲ့လူက ဂျင်ကို အုပ်ထားတဲ့အုပ်ဆောင်းကိုဖွင့်တော့မလို ဟန်ရေးပြပြီး "အာ" လိုက်သံကြောင့် ကျနော်တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်။
ဒီအသံကို ကျနော်ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်ဗျ။ တရုတ်ပြေက လာတဲ့ OSLO: စာတမ်းပါတဲ့ ကောင်းဘွိုင်ဦးထုပ် ဆောင်းထားတဲ့ ဂျင်လှည့်တဲ့ အဲ့ဒီလူက လူပြောင်းလိုက်တဲ့သူအသစ်။ မျက်လုံးချင်းဆုံမိတော့ ကျနော့်အကြည့်ကိုမယှဉ်နိုင်သလို မျက်နာလွှဲသွားတယ်။
ဟုတ်ပီ! အဲ့ဒီ ဦးထုပ်ကိုဖယ်လိုက်ရင် နဖူးပြောင်ပြောင်ကြီး မြင်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာတယ်။ ဒါ တင်ဖေ! မိုးပျံတင်ဖေ လို့နာမည်ကြီးတဲ့ ကိုတင်ဖေပဲ။ (ကိုနတ်ရဲ့သိုင်းဝတ္ထုတွေနဲ့ရောမှာစိုးလို့ မိုးပျံတင်ဖေဆိုတာ ရှင်းပြမှဖြစ်မယ်ထင်တယ်ဗျ။ ဒီနယ်ဖက်မှာ ဖဲဂိုဏ္ဍ၂မျိုး
ရှိတယ်။ အင်မတန်အလိမ်တော်တဲ့လူတွေပေ့ါ။ မြေလျှိုး၊မိုးပျံဆိုပြီး နာမည်ပေးကြတယ်။ အရောင်တူတဲ့ဖဲချပ်တွေ ဖွက်ယူလာပြီး အရေးကြုံတိုင်း ဝိုင်းထဲထည့်ရိုက်၊ မလိုတော့ရင်ပြန်ထုတ်ယူ.. အဲ့လိုလိမ်တာကျွမ်းတဲ့လူတွေက မြေလျှိုးဆိုတဲ့အမျိုးအစား။ မိုးပျံဆိုတဲ့ကောင်
တွေက လက်လှည့်တာအင်မတန်မြန်ပြီး မျက်စိရှေ့မှာတင်ဘာမှန်းမသိလိုက်ပဲ လိုချင်တာ လက်ထဲရောက်အောင် ဘယ်လိုဆွဲယူမှန်းမသိတာမျိုး၊ ဘူကြီးရိုက်ရင် လက်တိုင်း
ကုလား၅ကောင်ကျအောင်လုပ်နိုင်တဲ့အမျိုးအစားကိုဆိုလိုတာဗျ) ခုကျနော်ရှေ့က ဂျင်လှည့်နေတဲ့ ကိုတင်ဖေ ဆိုတာ ကျနော်တို့မမွေးခင်ကထဲက လောင်းကစားလောကမှကျင်လည်နေတာဗျ။ လေးကောင်ဂျင်မှာလဲ လိုချင်တဲ့အကောင်ရအောင်လှည့်ထားနိုင်သလို.. အုပ်ဆောင်းဖွင့်ခါနီး ဟိုအော်ဒီအော် တွေလုပ်ပြီး နဂိုအံစာကျထားတဲ့အကောင်ကို အုပ်ဆောင်းအလုပ်မှာ
ပြောင်းပစ်နိုင်တယ်ဆိုတာပါ ကျနော်ကောင်းကောင်းသိတယ်။
"ပန်းတော်" ဆိုတဲ့သင်္ဘောပေါ် မှာ မိုးပျံတင်ဖေတို့တွေ အစုန်အဆန်လိုက်ပြီး ဆလွန်းခန်းထဲ ဖဲဝိုင်းထောင် အမဲဖမ်းကြတာ ရွှေလီချောင်းဖျားမှာ သစ်ကုန်ကူးပြီးပြန်လာတဲ့ တောသား တူဂရိုး၂ယောက် ငွေတစ်သိန်းကျော် ပြောင်သွားရှာတာ ကျနော်မျက်ဂါးထင်ထင်
မြင်ဖူးတယ်။ ဖဲရိုက်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်တော့မှ လိမ်မရိုက်တတ်ပေမယ့် ကိုယ့်ကိုလိမ်ပီဆို ချက်ချင်းသိပြီး ထဗျင်းတတ်တဲ့ "၄မြို့နယ်အိပ်ဖန်စောင့်" အသုဘတကာ၊ကျိတ်ဝိုင်းတကာ ပတ်ချာလှည့်တတ်တဲ့ ရွှေဘနဲ့ဖိုးသက် ဆိုတာသူတို့လည်းသိပုံရပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိုးပျံ

တင်ဖေတစ်ယောက် ထိပ်ပြောင်ကြီးကို ဘယ်ကဦးထုပ်ယူဆောင်းပီး ကွယ်ထားတာလဲမသိဘူး။ ကျနော်က ဂက်ပဲဆက်ထိုးတယ်လို့ ပြောလိုက်မယ်ဆိုပါတော့ ... အံစာက ဂက်ပဲကျနေပါစေဦး ဟိုအော်ဒီအော်လုပ် အာရုံပြောင်းပီး အုပ်ဆောင်းကိုဆွဲဖွင့်လိမ့်မယ်။ သူများအမြင် မှာတော့ ဒီတိုင်းဆွဲဖွင့်လိုက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့်မဟုတ်ဘူး.. သူ့ဖက်ကိုစောင်းပီး အသာလေးဆွဲဖွင့်တာ ဘာအကြောင်လဲဆိုတာ သူအရင်မြင်ရမယ်.. ဂက် ကျနေတာမြင်တာနဲ့ အုပ်ဆောင်းကို ခတ်ပီး အံစာ ကိုလှည့်ပစ်လိုက်တာ အသံမထွက် ဘယ်သူမှကို မြင်လိုက်ရမယ်မထင်ဘူး။ အဲ့ဒါကြောင့် မိုးပျံဘွဲ့ရထားတာပေါ့လေ။ သာမန်လူတွေက မျက်စိရှေ့တင်ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မှန်းမသိတော့ ယုံချင်မှယုံမယ် ကျနော်တို့က သူတို့လောကသားတွေနဲ့ ရောထွေးယှက်တင်နေခဲ့ဖူးတော့ ကောင်းကောင်းသိတယ်။

ကဲ! မထိုးတော့ဘူးလား ကြာနေပီ ... သွေးကြောင်ရင်ဘေးရှောင်နေလိုက်တော့ ဇ မရှိပဲ စူပါစိန်ဒိုင်နဲ့လာမယှဉ်နဲ့.. ကဲ..ကဲ

"အာ" သံပေးပီး စိန်ခေါ် နေတာကို ကျနော်က ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာပေးနဲ့ သူတို့ချပီးညှော့ခံထားတဲ့ စီးကရက်ဗူးထဲက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးငြိလိုက်သေးတယ်။
ပီးမှအသာလေးဘေးကိုစောင်းငဲ့ပီးလေသံတိုးတိုးနဲ့ကိုရွှေသာကိုသတိပေးလိုက်တယ်။
ကိုရွှေသာ အဲ့လူမိုးပျံတင်ဖေဗျ! ကျနော့်စကားကြောင့် ပိုက်ဆံအပုံကြီးကို ငေးနေတဲ့ကိုရွှေသာ ဆတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ငေါ်တော့တော့လေသံတမင်လုပ်ပီး ကျနော် ဒိုင်လုပ်သူကို စကားလှမ်းပြောလိုက်တယ်။

ဂက်ပဲ ဆက်ထိုးချင်တယ်ဗျာ .. ဒါပေမယ့် အုပ်ဆောင်းကို ခင်ဗျား မဖွင့်ကြေး.. ကျနော့်လက်နဲ့ဖွင့်မယ် ရမလား?
ဘာဆိုင်လဲကွ! ငါကဒိုင်လား မင်းကဒိုင်လား?
ဟာဟ! ဒါဆို ကျနော်မဖွင့်ဘူး ဘေးက ထိုးသားထဲက တစ်ယောက်ကိုဖွင့်ခိုင်းလိုက်မယ် ဘယ်လိုလဲ?
ဟေ့ကောင် လေးကောင်ဂျင်လောကမှာ ထိုးသားက အုပ်ဆောင်းလုပ်တယ်ဆိုတာ ထုံးစံကိုမရှိဘူး လက်မခံဘူးကွာ ဟားဟား

အပြန်အလှန်အချီအချတွေပြောနေရင်း ဂါးကွပ်ပျစ်တစ်ဖက်က သူတို့ဒိုင်အဖွဲ့ကိုအကဲခတ်ကြည့်နေမိတယ်။ ပိုက်ဆံအလျော်အစားလုပ်တဲ့ကောင်တွေအပါအဝင်ဂျင်လှည့်တဲ့သူတွေကော စုစုပေါင်း၁၀ယောက်ကျော်လောက်ရှိမယ်။ အခြေနေမကောင်းရင် ပြဿနာရှာတတ်တဲ့ဒီကောင်တွေရဲ့လုပ်ကွက်ကိုလည်း ကြားဖူးပီးသား။ ကျနော်တို့ဖက်အခြမ်းက လူအုပ်ထဲမှာပါသူတို့လူတွေ ပါချင်ပါနေနိုင်တယ်ဆိုတာပါ စိတ်ထဲကတွက်ထားမိပီ။ အကြီးအကျယ်ပိုင်းဖြစ်လို့ အချီကြီးလျော်ရတော့မယ်ဆိုရင် ညဖက်ကစားတဲ့ဂျင်ပိုင်းတွေမှာ ဒိုင်ရဲ့ဒလန်ကောင်တွေက ပိုင်းအပြင်ကနေ အောက်လင်းမီးအိမ်ကို သစ်သားချောင်းနဲ့လှမ်းပေါက်ပစ်ပီး ရှုပ်ရှက်ခတ်အောင် လုပ်၊ အဲ့ဒီမှာ ဒိုင်က လုံးဝမလျော်တော့ပဲ လူတွေဘာမှန်းမသိလိုက်နိုင်ခင် အမှောင်အကျနဲ့ကွက်တိ သူတို့ဖာသာ ပိုက်ဆံတွေပြန်လုပစ်တာမျိုးအထိ လုပ်တတ်တဲ့ကောင်တွေမှန်းကျနော်သိပီးသား။ ခုလည်း အခြေနေကတင်းမာစပြုလာပီ။ မတော်တဆသူ့ဖာသာ ဟုတ်ပီ!ထိုးတယ်

နော်ဘာညာလုပ်ပစ်ပီး အုပ်ဆောင်းကိုဆွဲလှန်လိုက်မှာစိုးနေရပီ။ မျက်နာကို ခပ်တင်းတင်းထားရင်း ကျနော့်ပုဆိုးကို ဆွဲချွတ်ချပစ်လိုက်တယ်။ အောက်က ဘောလုံးကန်ဘောင်းဘီအတိုလေးပါလာလို့တော်သေးတယ်။ ပုဆိုးကို ဖြန့်ခင်းပီး ပိုက်ဆံအပုံကြီးကို လက်၂ဖက်နဲ့ကျုံးထည့် ပစ်လိုက်တာခပ်သွက်သွက်ကလေးပဲ။ လူတွေက အံ့ဩသွားလို့ တဝေါဝေါ ဝေဖန်သံတွေထွက်လာတယ်။

ဟော့ကောင်! ဒါဘာလုပ်တာလဲကွ
ဆက်မထိုးတော့ဘူး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေ့ါဗျာ

ပုဆိုးထဲပိုက်ဆံအပုံကြီးရောက်သွားတာနဲ့ အနားစတွေကိုစုပီး လုံးချည်လိုက်တယ်။
မြန်နိုင်သလောက်မြန်မြန်လစ်မှဖြစ်မယ်လေ။
မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွားတဲ့ ဒိုင်က ဆတ်ကနဲမတ်တပ်ထရပ်ပီး ရှူးရှူးရှားရှားလုပ်ဖို့ပြင်တယ်။ သူ့လူတွေကပါ ဂရုန်းသုံးကား ထရပ်ပီး ကွပ်ပျစ်ပေါ် အထိတက်မယ့်ဟန်ပြင်အလာမှာ...

တစ်ယောက်မှ မကပ်ခဲ့နဲ့နော်!!! သေသွားမယ် (xxx..သား)ကွ ဟော့ကောင်! တင်ဖေ
မင်းရွှေဘအကြောင်းသိတယ်နော် တက်လာတဲ့ကောင်အသေပဲ

ကိုရွှေဘရဲ့ကြုံးဝါးသံက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ထွက်လာတယ်။ လူတွေအကုန်လုံးရဲ့ကနဲဖြစ်သွားပီး ဟိုဖက်က တင်ဖေတို့အဖွဲ့လည်း ကပ်မလာရဲဘူး။ ကိုရွှေဘလက်ထဲမှာ နယ်ကျော်ပီးသွားတိုင်း ခါးကြားထိုးတတ်တဲ့ အဲ့ဒီခေတ်က နာမည်ကျော် သိမ်းလီရွှာပန်းပဲ
ဖိုကထွက်တဲ့ ဓားမြှောင်က တလက်လက်ထလို့။ ပိုက်ဆံထုပ်ကြီးထမ်းပီး ထွက်ပြေးလာတဲ့ ကျနော်ကရှေ့က ဓားမြှောင်တရမ်းရမ်းနဲ့ ကိုရွှေဘက အနောက်က ကပ်လျှက်ပါလာတယ်။ ပွဲခင်းလမ်းမကြီးပေါ် မှာ ဖုန်တွေတထောင်းထောင်းထတဲ့အထိ လူအုပ်ကြီးက လိုက်ကြည့် နေကြတယ်။ ရုတ်ရုတ် ရုတ်ရုတ်နဲ့ဖြစ်နေပီး ဘောင်းဘီတိုလေးပဲဝတ်ထားပီးရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ပြေးနေတဲ့ ဖိုးသက်နဲ့ အကာအကွယ်လုပ်ပီး ဆုတ်လာတဲ့ကိုရွှေဘ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ မျက်နာချင်းဆိုင်က တည့်တည့်လျှောက်လာကြတဲ့ လူအုပ်ကြီးတစ်ခုနဲ့ ထပ်ပီးပက်ပင်းတိုးမိတယ်။
ကျနော်တို့မြို့ရဲ့ထုံးစံအတိုင်းပွဲတော်ကာလ ညနေစောင်းမှာ ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် လာပီး ဂတ်ရွတ်ကြတဲ့ ဟံသာဂတီဂတ်ရွတ်စဉ် အသင်းယူနီဖောင်းနဲ့ကောင်မလေးတွေဆိုတာသတိထားမိပေမယ့် မရှက်မကြောက်အားတော့ဘူး။ ကိုယ့်ဖောနဲ့ကိုယ်မို့ တည့်တည့်ကြီးပဲဆက်ပြေးခဲ့မိတယ်။

ဘုရားဘုရား!

လက်တစ်ကမ်းအကွာရောက်ခါနီးမှ အဲ့ဒီကောင်မလေးတွေအုပ်စုကို ဦးဆောင်လာတာ ကျစ်ဆံမြီး အရှည်ကြီးချလို့ ယောဂီဂတ်စုံလေးနဲ့ အင်မတန်ဂါဂင်းစိုပြေတဲ့ အသားအရည်ပိုင်ရှင် ကျနော့်အသက်ဗူး၊ ကျနော်ချစ်မိနေတဲ့ ရူပဗေဒဆရာမလေး ဒေါ်ခင်ချိုမေ ဖြစ်နေပါ
ပေ့ါလားဗျာ။ ရှေ့က ပြေးလာတဲ့ ဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့ ကျနော်ရယ်၊ အနောက်က ပါလာတဲ့

စားတရမ်းရမ်းကိုရွှေဘာရယ်ကြောင့် အကုန်ရပ်ပြီး အံ့ဩသလိုကြည့်နေကြတယ်။ ဒေါ်ခင်ချိုမေ ကတော့ မြင်မြင်ချင်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ကြည့်နေပြီး ချက်ချင်းပဲ မျက်လုံးတွေကအရောင်
ပြောင်းသွားတာကို ပြေးရင်းလွှားရင်းပဲ ကျနော် သတိထားလိုက်မိပါတယ်။ အထင်သေးရွံ့ရှာတဲ့ အကြည့်၊
လူရမ်းကားလေးပါလား ဆိုတဲ့ အကြည့်ဆိုတာ တစ်စက္ကန့်လောက်ပဲ မျက်လုံးချင်းဆုံမိခဲ့ပေမယ့်
ကျနော်သိလိုက်ပါတယ်ဗျာ။ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ကျင်ကနဲဖြစ်သွားပေမယ့်လောလော
ဆယ်အသည်းမကွဲအားသေးဘူးမို့ ဆက်ပြေးခဲ့ရတာပေါ့။ ပွဲခင်းအဝင်ဝ မြင်းလှည်းဂိတ်ရောက်လာတော့မှ
"ဘကြီးအောင်" လို့ ဆိုင်းဘုတ်ရေးထားတဲ့ မြင်းလှည်းပေါ်ကို ကိုရွှေဘနဲ့ ကျနော်ခုန်တက်ပြီး
မြင်းလှည်းသမားလည်းဖြစ် ဘော်ဒါလည်းဖြစ်တဲ့ ကိုကိုအောင် ဆိုတဲ့ကောင်ကို ဟေ့ကောင်!
မောင်းမောင်း မြန်မြန်လေး ဆိုပြီး အသည်းအသန်အော်လိုက်တော့ မြင်းရိုက်ကြာပွတ်သံ တရွှမ်းရွှမ်းနဲ့ ခုန်ပေါက်ပြီး မြင်းလှည်းလေးက ဆောင့်ထွက်သွားတော့တယ်။ ကိုကိုအောင်ရဲ့ ဘာဖြစ်လာကြပြန်ပီလဲ မင်းတို့ဆရာတပည့်တွေ ဆိုတဲ့အမေးကို ပြန်မဖြေနိုင်ဘူး။ ဟောဟဲ ဖြစ်နေတာကို အမော
ဖြေရင်း ရင်ခွင်ထဲက ပိုက်ဆံထုပ် ကြီး(ပုဆိုးထုပ်ကြီး) ကို ကိုရွှေဘဆီ လှမ်းပေးလိုက်ရင်း ကျနော်ငိုင်တွေတွေဖြစ်ရင်း မြင်းလှည်းပေါ် ပါလာခဲ့တယ်။ ကျနော့်ရူပဗေဒ ဆရာမလေး ဘယ်တော့မှ ကျနော့်ကို လက်ခံမှာ
မဟုတ်တော့ပါဘူးလေ ဆိုတဲ့အတွေးကြောင့် ရေရေလည်လည်ဆွေးသွားပီဗျ

မိုးက တအုံးအုံးရွာချနေတယ်။ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ရာသီဥတုလေးမို့ကွေးလို့ကောင်းမယ့် ညဦးပိုင်းလေးပေါ့။

ပလပ်..ပလက်.. ပြွတ်စ်.. ရှလွူး..ကျွတ်ကျွတ်..ပလပ်
ဟင်းးး
ဂျလွတ်.. ပြွတ်ပြွတ်

ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ သင်ဖြူးဖျာလေးချပြီး ခေါင်းအုံး၂လုံးနဲ့ခွေရင်း လောကီထုပ္ပလူတို့ဇာတ်
ဆိုတဲ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲတစ်ခုကို စိတ်မပါလက်မပါ ဟိုလှန်ဒီလှန်လုပ်နေရာက ဆူညံလွန်းတဲ့
စားမာန်ခုတ်သံတွေကြောင့် စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ခေါင်းထောင်ထပြီး ကြည့်
လိုက်တော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ တင်ပလင်ခွေထိုင်ပြီး ဂါးကြောဖွင့်နေတဲ့ ကိုရွှေဘ က ဘာလဲဆိုတဲ့အကြည့်မျိုးနဲ့
မျက်ခုံးပင့်ပြလာတယ်။

ခင်ဗျား အစားအသောက်စားတာကလဲ ဆူညံနေတာပဲ အဆင့်ကိုမရှိတာ ကိုယ့်ဖာကိုယ်စိတ်လေနေရတဲ့အထဲ..
ငါ့ပါးစပ်နဲ့ငါစားချင်သလိုစားမယ်ကွာ .. မင့်သောက်ပူပါသလား.. မကြားချင်ရင် နားပိတ်ထားလိုက်.. ဒါဇိမ်ခံနေတာ
ဟုတ်ပါပီ ဘူဇွာကြီးရယ်.. အပင်းဆို့တော်မူပါ.. မသေခင်လေးဝအောင်စားသွားပါ အရင်ဘဝထဲက
ငတ်လာတာလားမသိပါဘူး

ညနေစောင်းဂျင်ဂိုင်းက လစ်လာကြပြီး သူဌေးဖြစ်လာကြတော့ မြင်းလှည်းကို အိမ်တန်းမမောင်းခိုင်းပဲ
မြို့ထဲဖက်ပတ်ပြီး တရုတ်အရက်ဆိုင်ကနေ ဘဲပေါင်းမြူစွမ်၊ အခေါက်ကင်၊ကြက်ဥမကြက်တကြက်ပြုတ်အလုံး၂ဝ၊

နံကင်ကြက်ကြော်စားလို့ရတာအကုန်ဂယ်
ရင်း ရုပ်ကီပုလင်းလေးပါ ပါဆယ်ဆွဲလာကြတာလေ။ "ဘကြီးအောင်" မြင်းလှည်းမောင်းတဲ့ ကိုကိုအောင်ကိုတော့ ရက်ရောစွာနဲ့ ရော့!မြင်းလှည်းခဆိုပြီး ၉ဂတန်ဂဂရွက်ထုတ်ပေးရင်း ခေါက်ဆွဲဆိုင်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ ကျနော့်စက်ဘီးကို သွားယူပြီးနက်ဖန်ပြန်လာပို့ပေးဖို့မှာလိုက်ခဲ့တယ်။
သေချာတယ်.. ဒီကောင် မြင်းလှည်းတစ်ပတ်လောက်ထွက်မဆွဲပဲ အိမ်တွင်းအောင်းပြီး ဘူရှိန်း တော့မှာ။
ကျနော့်ချစ်လှစွာသော အပေါင်းအသင်းတွေက အဲ့လို ကဖော်သမားဘိန်းစားတွေကနေ မြို့နယ်ဆရာဂန်ကြီးအထိ လူတန်းစားကိုစုံနေတာဗျ။ ကျနော်လည်းအိမ်မပြန်ဖြစ်
တော့ပဲ ကိုရွှေဘအိမ်ကို လိုက်သွားပြီး ရေမိုးချိုး သူ့အဂတ်တစ်စုံလောက်ယူဂတ်ပြီး အဲ့မှာပဲ
အိပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သူ့အခန်းထဲက စာအုပ်ဗီရိုကြီး အောက်ဆုံးထပ် ရပ်ကွက်စာကြည့်တိုက်က သမ လာတဲ့ စွယ်စုံကျမ်းတွေကို အကုန်ဆွဲထုတ်ပြီးကြမ်းပြင်ပေါ် ကိုပုံထားလိုက်ရင်း
ပုဆိုးထုပ်ကြီးထဲက ပိုက်ဆံတွေကို ၂ယောက်သား အူမြူးစွာနဲ့ သေချာစီစီရီရီထပ်ပြီး ထည့်ထားလိုက်ကြတယ်။
ပါဆယ်ဆွဲလာတဲ့ အစားအသောက်တွေဖွင့်ပြီး စားသောက်ကြတော့မှ အရက်လည်းမသောက်ချင်တော့သလို အစားအသောက်ကိုလည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက်မရှိတော့ဘူးဗျ။
ဟိုတို့ဒီတို့လုပ်ပြီး လေခံသွားတာလားမသိဘူးဗျာ တော်ပီ ဆိုပြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကလေးတစ်လိပ်လောက်ဖွာရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ကျောခင်းနေမိတယ်။ ကိုရွှေဘကတော့ ရုပ်ကီလေး တွတ်လိုက်၊
အမြည်းတွေသံစုံမြည်အောင်စားလိုက်နဲ့ မိုးအေးအေးညချမ်းမှာ စည်းစိမ်ခံနေ
လေရဲ့။ လေးပေဖန်ချောင်းရဲ့အလင်းရောင်အောက်မှာ ဆေးပေါ့လိပ်မီးခိုးတွေ တလူလူထအောင်ဖွာရင်း
ကျနော့်မျက်စိထဲ တဂဲလည်လည်မြင်နေမိတာကတော့ ရူပဗေဒဆရာမလေးရဲ့ ညနေက အကြည့်တွေကိုပဲပေါ့ဗျာ။
မုဒိန်းကောင်၊ဖဲသမား၊လမ်းသရဲ၊ဒုစရိုက်မှုတွေနဲ့
ပြည့်နေတဲ့ ချာတိတ်ကလေးကို မုန်းသွားပီပေါ့နော်။ တကယ်တော့ ကျနော် ဆရာမကို
တမင်ယုတ်မာခဲ့တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဘုရားသိပါတယ်လေ။ ပီးတော့ ဆရာမထင်သလို ကျနော်ဟာ
လူပေါ့လူသွမ်းလေးလည်းမဟုတ်ရပါဘူး။ မိဘအလုပ်ကိုလည်းမလစ်ဟင်းစေရအောင်
ကြိုးစားကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရင်း လူငယ်ပီပီ အပျော်အပါးအစွန့်အစားလေးတွေကို သဘောကျမိတဲ့
သာမန်ကောင်ငယ်လေးပါ။ ပီးတော့ဆရာမလေးက ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိပြီး မာနခဲလေးမို့ မသိစိတ်ကနေ
တွယ်တာမိရင်း အနိုင်အထက်ကျင့်မိသလိုဖြစ်သွားတာမို့ ရင်မဆိုင်ရဲပဲရှောင်နေခဲ့မိတာပါ။
ခုတော့ ကျနော် အသည်းကွဲနေရပါပီ ဆရာမရယ်။ ချစ်တယ်လို့တောင် မပြောရဲခဲ့ရပဲ
တိတ်တိတ်လေးဆွေးရတယ်နော်။ ကျနော့်ဆရာမနဲ့မျက်နှာချင်းတောင်မဆိုင်ရဲတော့ပါဘူး။ ရင်တွေပူလိုက်တာဗျာ။
ဆရာမသာ ကျနော့်ကိုခွင့်လွှတ်မယ်ဆိုရင် ကျနော်လိမ္မာပါ့မယ်လို့ ဂတိပေးရဲပါတယ်။
ခုလို ဆိုးပေတေတဲ့ပုံပေါက်နေရတာလည်း အပေါင်းအသင်းမကောင်းလို့ဆိုပြီးပြောရမလား?

အမယ်မယ်! ချီး.. အပေါင်းအသင်းမကောင်းတာလား အေဘေးလေး ကဲ! ရော့
အင့်.. ဟာ ဟော့လူ.. ဆေးလိပ်မီး.. အား အား

တင်ပလင်ခွေထိုင်နေရာက ကိုရွှေဘက ဖျတ်ကနဲ လှမ်းကန်တာကို လက်နဲ့ကာလိုက်မိတော့

ဆေးပေါ့လိပ်မီးဖွားတွေ ရင်ဘတ်ပေါ် ကျလာလို့ ခုန်ထပြီး ခါထုတ်ပစ်လိုက်ရတယ်။

အရက်ကလေး ပျက်လောက်မော့ပြီး မူးကြောင်ရူးကြောင်နဲ့ ငါ့ကိုရှေ့ထားပြီး ဒိုင်ကြောင်တွေလာရွတ်နေတယ် … သောက်ရူး..
ခင်ဗျား မကြားဘူးထင်လို့ပါ.. ပူလိုက်တာဗျာ .. ဆေးလိပ်မီးဖွားတွေ.. သောက်ရမ်းလုပ်ရသလားဗျ
နေစမ်းပါဦး ဖိုးသက်! မင်းက အဲ့ဒီခင်ချိုမေကို ဘယ်တုံးက သွားကြိုက်မိတာတုံး?
ကျုပ်ဖာကျုပ် ဘယ်တုံးက ကြိုက်ကြိုက်ပေါ့ .. ခင်ဗျားညီမ မှမဟုတ်တာ.. အေးအေးနေပါဗျာ
ဟုတ်ပါပီ! ခင်ချိုမေက ငါနဲ့တောင် သက်တူရွယ်တူ ဆယ်တန်းတူတူတက်ခဲ့တာ.. မင့်ထက်
ဆယ်နှစ်လောက်ကြီးမယ် ဘွားတော်ကြီးအရွယ်ကိုများ မင်းမို့လို့ကွာ
အာ! ခင်ဗျားလိုဟိုက ရွတ်တွနေတယ်မှတ်လို့လား .. နဖတ်ပီးစိုပြေနေတာ.. သူ့တပည့်မတွေနဲ့
အရွယ်တူလောက်ပဲထင်ရတာကြီး.. သူ့ဖာသူကြီးကြီးငယ်ငယ် ကျနော်ကြွေတယ်ဗျာ..
ဒါကအပြင်အဆင်လေးနဲ့မို့ပါဖိုးသက်ရာ.. အဂတ်အစားတွေချွတ်ကြည့်လိုက်ရင် ဘာပုံပေါက်နေမလဲမင်းသိလို့လား .. ဒီမှာဟေ့ကောင် သူ့ ဇောက်ဖုတ်ကြီးက မင့်လက်ဖါးနဲ့တစ်အုပ်စာတောင် မက ဖြစ်နေလောက်ပီ ဇောက်စိကြီးကလဲ ငါတို့အိမ်ရှေ့ဇီးဖြူပင်ကကြွေကြွေကျတဲ့ ဇီးဖြူသီးကြီးတွေလောက်က်က်
ကိုရွှေဘာ! ခင်ဗျား မူးလာရင် အဲ့လို ယုတ်ကန်းတာတွေပြောပီ.. တော်တော့ဗျာ .. ကျုပ်ဆရာမလေးကို
အဲ့လိုမဟုတ်တရုတ်တွေမပြောပေးနဲ့ တောက်!
ဟားဟား! မင်းတကယ်ကြိုက်နေရင်လည်း မင့်အဖွားကိုပြောပီး သွားတောင်းခိုင်းလိုက်လေကွာ ..
ပုံမှန်ကောင်မလေးတွေလို ရည်းစားစကားပြော၊ စာပေးမယ်တော့မကြံနဲ့ ဟိုက မင့်လိုဖဲသမားကို
စိတ်ကူးထဲထည့်တောင်မထည့်ဘူးမှတ်ထားဟီးဟီး
တောက်! အားတက်စရာကောင်းလိုက်တာဗျာ အဲ့ဒါခင်ဗျားလို လူဆိုးဗိုလ်နဲ့ပေါင်းမိလို့ဖြစ်တာ ဖူးးးးးး
ဟကောင် ဘာလုပ်မလို့လဲ?
ပြန်မလို့လေ … အိမ်ပြန်အိပ်မလို့ ကျုပ်ဖရီးဂျက်ကက်ကော ဘယ်မှာလဲ?
မင့်ဖာမင်း ရှာလိုက်တော့.. အေ့ ဇေ့.. ငါသောက်ရမ်းမူးလာပီ မင့်ဖာသာပြန်ချင်ပြန်မပြန်ချင်နေ ငါ့ကို
ခြင်ထောင်ချသွားပေးဦး

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကုတင်ပေါ် တက်ပီး ပုန်းကနဲလှဲအိပ်ချလိုက်တဲ့ ကျေးဇူးရှင် ကိုရွှေဘာကို
စောင်ပါးလေးခြုံ၊ခြင်ထောင်ချပေးလိုက်ရသေးတယ်။
ပီးတော့မှ ကြိုးတန်းပေါ် က ကျနော့် ဖရီးဂျက်ကက်လေးကို ကောက်စွပ်ပီး အခန်းမီးပိတ်ပေးခဲ့ရင်း
အိမ်အနောက်ဖက်လှေကားကနေ ဆင်းချလာခဲ့တယ်။ လမ်းပေါ် ရောက်တော့ မိုးဖွဲလေးတွေကျနေတာနဲ့ ခေါင်းကို
ဂျာကင်နဲ့ ဖုံးထားရင်း ခပ်သုတ်သုတ်လေးပြေးခဲ့ရတယ်။
စေ့ထားတဲ့ ခြံတံခါးကို အသာအယာတွန်းဖွင့်လိုက်ပီး ကျနော်အိပ်နေကျ
ဒီဖက်အိမ်အောက်ထပ်တံခါးသော့ကိုဖွင့်ဂင်လာခဲ့တယ်။ ကျနော်ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ကိုရွှေဘာနဲ့မ
အိပ်ပဲပြန်လာခဲ့တာဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျနော်ဒီည ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေဆီသွားမလို့
လေ။ လူနီကြီးကျနော့်ကိုခေါ် သွားလိမ့်မယ်။ ဟိုရောက်သွားဖို့ပဲ လိုတာလေ။ ဆရာမကို

ကျနော်ပွေ့ဖက်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ ဆရာမနဲ့ နဖူးလေးကို ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ဖိကပ်ပြီး
ရင်ခွင်ထဲတင်းကျပ်ကျပ်ကလေးဖြစ်အောင်အတင်းဖက်တွယ်ထားချင်တယ်။ ကျနော်ဒေါ်ခင်
ချိုမေ့ကို အရမ်းချစ်တယ်ဗျာ။ ကျနော့်ရူပဗေဒဆရာမလေးကို ကျနော်ချစ်တယ်။ သူ့ဆီဒီညသွားမယ်။
လူနီကြီးမြန်မြန်လာပါ။ ကျနော့်ကို ကျနော်ချစ်တဲ့သူဆီခေါ်သွားပါ။ အခုလာပါတော့။ ခုနက
ရမ်၂ပက်လောက်ပဲချထားတာ တနေကုန်ဘာမှမစားထားလို့လားမသိဘူးမူးရိပ်
ရိပ်ဖြစ်စပြုလာလို့ အိပ်ယာပေါ်တက်ပြီး ပက်လက်လှန်လှဲချလိုက်တာ မျက်လုံးတွေချက်ချင်းစင်းကျသွားတယ်။
အသက်ရှူမှန်မှန်နဲ့ ကျနော်မှေးကနဲဖြစ်သွားပြီ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ညသန်းခေါင်ကျော်လောက်မှ ရေဆာလာလို့ ကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။
ရေထသောက်ပြီး အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ငုတ်တုတ်ကြီးပြန်အိပ်လို့လဲ မရဖြစ်နေတယ်။
လူနီကြီးလည်းပေါ်မလာပါလားဗျာ။ ခေါင်းရင်းက တိုင်မှာချိတ်ထားတဲ့ ဂျာကင်အိတ်ကပ်ထဲက
သစ်သားရုပ်ထုလေးကို သွားနှိုက်ယူလာခဲ့ပြီး မီးရောင်အောက်မှာ ထောင်ကြည့်နေမိတယ်။
လူနီကြီး! ခင်ဗျားဘယ်ရောက်နေတာလဲဗျ? ကျနော့်ကို ဆရာမလေးဒေါ်ခင်ချိုမေဆီ ခေါ်သွားပေးပါဗျာ။
ကျနော်သူ့ကို အရမ်းသတိရနေလို့ပါ။ ကျနော်ချစ်တဲ့ ဆရာမလေးဆီခေါ်သွားပေးပါ။ စိတ်ထဲက
တတွတ်တွတ်ရွတ်ပြီးတောင်းပန်နေပေမယ့် ဘာလူနီကြီးမှထွက်မလာ
ပါဘူးဗျာ။ ကျွတ်! ကနဲမြည်အောင်စုပ်သပ်လိုက်ရင်း အရုပ်ကလေးကို ခြင်ထောင်
အမိုးပေါ်နောက်ပြန်ပစ်တင်လိုက်မိပြီ။

xxxxx xxxxx xxxxx

မိုးတွေက တဖေါဖေါရွာချလာပြန်ပြီ။ ခု ကျနော် ဒေါ်ခင်ချိုမေတို့အိမ် ခြံစည်းရိုးကိုကျော်တက်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။
ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။ မိုးရေတွေရွှဲနစ်နေတာရယ်၊စိတ်လှုပ်ရှားနေတာရယ်ကြောင့်
မနည်းကိုတွယ်တက်နေရတယ်။ ကျနော်ဟာလူနီကြီးပူးကပ်နေတဲ့ ဖိုးသက်မဟုတ်ဘူး။
အချစ်စိတ်တွေပြင်းပြန်နေတဲ့ မိုက်ရူးရဲချာတိတ်ကလေးတစ်ကောင်သာဖြစ်တယ်။
လူနီကြီး အစွမ်းမပါပဲ ကျနော့်ဖာသာဆရာမလေးကို လာတွေ့တာ။ ဒီညဆရာမနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှင်းမယ်ဗျာ။
သူ့ကိုကျနော်ချစ်ရေးဆိုပစ်မယ်။ မကျေနပ်လို့ ရဲတိုင်ရင်လည်းရတယ်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပါစေတော့။ ခြံထဲကို
ခုန်ချလိုက်တော့ ခွေးသမင်ကြီးတွေပြေးကိုက်မလားလို့
လန့်သွားမိသေးတယ်။ မိုးတွေသည်းသည်းမည်းမည်းရွာချနေလို့လားမသိဘူး
တစ်ကောင်မှကပ်မလာလို့တော်သေးတယ်။ ဆရာမ အိပ်ခန်းပြူတင်းပေါက်ရှိရာ အပေါ်ထပ်ကို
ပထမတစ်ကြိမ်တုံးကလိုပဲ ကပ်လျှက်ပေါက်နေတဲ့ မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်တွယ်တက်ဖို့ကြိုးစားမိတယ်။
မိုးရေတွေနဲ့ချောနေတာမို့ မနည်းတက်ရတယ်။ သစ်ကိုင်းပေါ်ကတဆင့် ပြူတင်းပေါက်နားရောက်သွားတော့
လူကိုအမောဆို့သွားပြီ။ မိုးရွာနေတော့ ပြူတင်းပေါက်ကြီးပိတ်ထားတယ်လေ။ အပေါ်သစ်ကိုင်းတစ်ခုကို
ဆွဲထားရင်းပြူတင်းပေါက်ကို စေ့ထားမလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်

ချက်နဲ့ လှမ်းဆွဲကြည့်သေးတယ်။ မရဘူး ကလန့်ထိုးထားတယ်ဗျ။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ မိုးရေတွေစိုရွှဲပြီး သစ်ကိုင်းပေါ် မှာ မျောက်လွှဲကျော်တစ်ကောင်လို ငုတ်တုတ်လေး။

ဖျောက်!

မီးအလင်းရောင်မြင်လိုက်ရပြီး ပြူတင်းပေါက်ကလန့်ဖြုတ်လိုက်သံကြားလိုက်ရလို့ အလန့်တကြား လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပြူတင်းပေါက်တံခါးလေးဟလာတာကိုတွေ့လိုက်ရလို့ လှိုက်ကနဲဝမ်းသာသွားမိတယ်။

ယိစ်!

အမလေး.. ဘုရားဗုဒ္ဓေါ!

ပုန်း! အု!

လူနီကြီးရဲ့အစွမ်းမပါတော့ သစ်ကိုင်းပေါ် ကနေ လက်တစ်ကမ်းလောက်ပဲဝေးတဲ့ပြူတင်းပေါက် ဘောင်ပေါ် ကို အလွယ်တူတက်လို့မရဘူး။ နည်းနည်းလှမ်းနေတော့ ဒေါ် ခင်ချိုမေကို စကားလှမ်းပြောလိုက်ရင် ကြောက်လန့်ပြီး ပြူတင်းပေါက်ပြန်ပိတ်သွားနိုင်
တာမို့ ကီသွင်းပြီး လှမ်းခုန်လိုက်တာ မမှီမကမ်းဖြစ်သွားတော့ ခြေချော်လက်ချော်နဲ့ အောက်ကိုပြုတ်ကျသွားတယ်။ သတိရှိရှိခုန်လိုက်တာမို့ လက်ဂျဖက်က ပြူတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ် ကို ကိုင်မိလိုက်သေးတယ်။ အမှောင်ရိပ်ထဲကနေ လူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ကနဲထွက်လာပြီး ခုန်ထွက်
လာတာမို့ အရမ်းထိတ်လန့်သွားရှာတဲ့ ဆရာမလေးခမျာ ရင်ဘတ်ကို ကြက်ခြေခတ်လို
လက်ဂျဖက်ကလေးယှက်ပြီးဖိကပ်ထားရင်း အနောက်ဆုတ်ပြီး ပြူးကြောင်ကြောင်ကြက်သေသေနေရှာပြီ။ ပြူတင်းပေါက်ဘောင်ကို တတောင်နဲ့ချိတ်ထားရင်းတွဲလောင်းဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်
ခြေထောက်ဂျဖက်က လေထဲမှာ ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြစ်ပြီး တန်းလန်းဖြစ်နေရာက ကုတ်တွယ်ပြီး တက်လို့ရသွားတယ်။ ရင်ဘတ်တော့ နည်းနည်းပွန်းသွားပေမယ့် ဆရာမ အခန်းထဲကို ရောက်သွားပြီ။

ဆရာမ .. ကျနော်ဖိုးသက်ပါ.. အရမ်းလန့်သွားသေးလား ကန်တော့ပါဗျာ..ကျနော်ရှင်းပြစရာရှိ..

ပုစ်! ဘုံး!

အင့်!

မိုးရေတွေစိုရွှဲနေတဲ့ကြွက်စုတ်ကလေး ကျနော် အခန်းထဲရောက်ရောက်သွားချင်း မတ်တပ်ကလေးရပ်ပြီး ကြောင်ကြည့်နေတဲ့ ဆရာမလေးကိုစကားလှမ်းပြောလို့မှမဆုံးသေးဘူး မှန်တင်ခုံပေါ် က သနပ်ခါးတုံးကြီးနဲ့ လှမ်းထုလိုက်တာခံလိုက်ရတယ်။
ရင်အုံတည့်တည့်ကွက်တိ ဘုံး ကနဲမြည်အောင် မှန်သွားတော့ အင့်ကနဲအသံထွက်အောင် ငြီးမိပြီး မတ်တပ်မရပ်နိုင်တော့ လောက်အောင် အီစလံဝေသွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ကို စလိုးမိုးရှင်းနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ခွေကျသွားတယ်။ ငါတော့ ရဲစခန်းရောက်ပီထင်တယ်ဆိုတဲ့အသိက
ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ခွေအိပ်နေရင်းတွေးဖြစ်အောင်တွေးလိုက်မိသေးတယ်။ အေးလေ..လူနီကြီးနဲ့လာတာမှမဟုတ်တာ

ဆရာမ လိင်စိတ်ဘယ်ကြွနေပါ့မလဲ ငါ့ကိုဆော်တော့မှာပေါ့။ ခုတော့ အချစ်လူကြမ်းလေး ထောင်ထဲသွားရုံပေါ့ဗျာ။ ရင်ဘတ်ကို ဆယ်ပေါင်တူနဲ့အထုခံလိုက်
ရသလို အောင့်လွန်းတဲ့ဝေဒနာကြားက အသည်းကွဲသလိုဗီလင်က တက်နေလိုက်သေးတယ်။ နာလွန်းလို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာခွေနေမိတယ်မသိဘူး မွှေးတေးတေးရှင်မတောင် သနပ်ခါးရနံ့ယဉ်ယဉ်လေး
ရသလိုဖြစ်လာတော့မှ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခွေနေရာက အသာလေး
မော့ကြည့်မိတော့ ရှက်စိတ်၊သနားကြင်နာစိုးရိမ်စိတ်၊တုန်လှုပ်နေတဲ့ဟန်တွေရောယှက်နေတဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေခမျာ တုန်တုန်ရီရီနဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ ကျနော့်ဘေးနားမှာ ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ရင်း ငုံ့ကြည့်နေရှာတယ်။ ရင်ဘတ်ကဝေဒနာက ခွေခွေလေး မိနစ်အတန်ကြာ
နားလိုက်ရတော့ အတော်လေးသက်သာသွားပေမယ့် ဆရာမလေးများသနားလာမလားဆိုပြီး မျက်နာကို သေနတ်မှန်ပြီး သေတော့မယ့် လူလိုရှုံ့မဲ့ထားရင်း သေခါနီးမှာတမ်းချွေသလို ခပ်ယဲ့ယဲ့လေသံလေးနဲ့စကားလှမ်းပြောနေမိတယ်။

ဆရာမ.. ကျနော်..အားး အောင့်လိုက်တာဗျာ.. ကျနော်လေ ကျနော် တောင်းပန်ချင်လွန်းလို့ ကြံမိကြံရာကြံပြီး မိုးရေထဲမှာ ဒီကိုအရောက်လာခဲ့မိတာပါဗျာ.. ကျနော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ
....(ဘာမှပြန်မပြောပေမယ့် မျက်လုံးဝိုင်းစက်စက်ကလေးတွေက မျက်ရည်ဝဲနေရှာတာမြင်ရတယ်)
ညနေက ဆရာမ ကျနော့်ကို ကြည့်သွားတဲ့ အကြည့်တွေကို ကျနော်သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ..
ကျနော်ကိုရွံရှာသွားပြီမလား ... ကျနော်ဆရာမကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်တော့ဘူးသိလား.. အဟွတ်အဟွတ်.. အားး
....
ကျနော်ဘာမှလုပ်ဖို့လာတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ... ကျနော်ဆရာမကို ချစ်..ချစ်မိနေပါပြီ
ဆိုတဲ့အကြောင်းလေးပြောချင်လွန်းလို့ စွန့်စားမိတာပါ.. ဆရာမကျနော့်ကို မုန်းနေတာလဲ ကျနော်သိပါတယ်.. မျှော်လဲမမျှော်လင့်ရဲပါဘူး
....
ကျနော့် မိုက်ပြစ်တွေအတွက်လဲ ခုဂန်ခံရဲပါတယ် ... ဆရာမ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း မနက်မိုးလင်းရင် ကျနော့်ကိုရဲတိုင်ပါ ကျနော်အမှန်တိုင်းဂန်ခံပါ့မယ်.. ကျနော်မှဒိန်းကောင်လေးဆိုတာ
အားလုံးရှေ့မှာဂန်ခံမယ်..ဆရာမကျေနပ်တဲ့အထိတောင်းပန်သွားပါတယ်..ကျနော့်ကိုထောင်ထဲသာပို့လိုက်ပါတော့ ဘာလဲ? မင်းငါ့ကိုဘာလုပ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာကို တရားရုံးမှာ အရှက်တကွဲနဲ့ငါ့ကို ထွက်ဆိုခိုင်းဦးမလို့လား လူမိုက်?
မဟုတ်! အဟွတ်ဟွတ် ... မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမရာ.. ကျနော့်အပြစ်ကို ဂန်ခံချင်တာပါ..
ဆရာမအပေါ် မိုက်ရိုင်းစော်ကားအနိုင်ကျင့်..
တော်တော့!

လေသံအုပ်အုပ်ကလေးနဲ့ ကျနော့်ကိုဟောက်လာလို့ လန့်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်မိတယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားရင်း အပေါ်စီးကနေမိုးကြည့်နေတဲ့ ဆရာမလေးက ဖို့ရို့ဖားယား ဆံနွယ်အရှည်ကြီးတွေကြားထဲမှာ မျက်နာကို ကွယ်ပုက်လိုက်ရင်းက ဟင်းးး ကနဲ
သက်ပြင်းရှည်ကြီးချလိုက်ရင်း မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်။ မိုးတွေက တဝေါဝေါနဲ့ ပိုပြီးသည်းလာပြန်ပီမို့ ပြူတင်းပေါက်တံခါးလေးကို ပြန်ပိတ်ရင်း ကလန့်ချလိုက်သံကြားရတယ်။ ပီးတော့ခြေသံဖွဖွလေးကြားနေရပေမယ့်

ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာရေစို အဂတ်တွေနဲ့ ခွေခွေလေးလှဲ
နေတဲ့ ကျနော် မျက်လုံးမှိတ်ပီး မှိန်းနေရာက မထရဲသေးဘူး။ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းလဲမသိတော့လို့
ပေတေပီးခွေအိပ်နေမိတယ်။ ရင်ဘတ်က သနပ်ခါးတုံးမှန်ထားတဲ့ ဂေဒနာက သက်သာစပြုနေပေမယ့်
ထမထိုင်ရဲသေးဘူး။ တော်ကြာကျနော်သူ့ကိုတစ်ခုခုလုပ်မယ်အထင်နဲ့
နောက်ထပ် ထပ်ထုလို့ နဖူးမှန်ရင် မစားသာဘူးဗျ။

ရော့! ရေခြောက်အောင်သုတ်လိုက် ဒါအသစ်.. မင့်အဂတ်တွေဟိုကြိုးတန်းပေါ် လွှားထားလိုက်.. ပြန်ဂတ်စရာ
ယောကျ်ားအဂတ်မရှိဘူး.. ဒီချည်စောင်ကလည်းအသစ် ခဏပတ်ထားလိုက်..

မွှေးပွ သဘက်တစ်ထည်နဲ့စောင်တစ်ထည်ကို ကျနော့်အရှေ့မှာ ပစ်ချသွားပေးပီး ကျနော်လည်းထထိုင်လိုက်ရော
အခန်းအပြင်ကို ခြေဖွလျှောက်ရင်းထွက်သွားတဲ့ ဆရာမလေးကိုမြင်လိုက်ရတယ်။
အိပ်ခန်းတံခါးမကြီးကိုတော့ ပြန်စိသွားပေးခဲ့တယ်။ သူပြန်မဂင်လာပဲတစ်ခြားအခန်းတစ်ခုကို
လစ်သွားပီထင်တယ်ဗျ။ မထူးတော့ပါဘူးဆိုပီး ရေစိုနေတဲ့ ကျနော့်ဘောင်းဘီတိုနဲ့ ရှပ်အင်းကျီကို ချွတ်ပီးလွှား
တစ်ကိုယ်လုံးခြောက်အောင်သုတ်ပီး ဖင်တုံးလုံးဖြစ်နေတဲ့ကိုယ်
လုံးကို စောင်နဲ့ပတ်ထားရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်နေမိတယ်။ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းလဲမသိတော့ဘူး။

xxxxx xxxxx xxxxx

ဆူဆူညံညံလူသံတွေကြောင့် ဆတ်ကနဲကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။
ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘယ်ရောက်နေမှန်းစဉ်းစားလို့မရဖြစ်သွားသေးတယ်။
ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ခွေခွေလေးအိပ်နေတာသတိထားမိတော့မှ ကျနော် ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေ့
အခန်းထဲမှာပါလားဆိုတာသတိထားမိလိုက်တယ်။ ညက အိပ်ပျော်သွားတာ ဘာမှန်းတောင်မသိလိုက်ဘူး
မှေးကနဲဖြစ်သွားတာကိုး။ ဒါပေမယ့် ကျနော့်ခေါင်းအောက်မှာ ခေါင်းအုံးတစ်
လုံးရောက်နေပါလားဗျ။ သေချာပီ ဒါ မနေ့ည ကျနော်အိပ်ပျော်နေတုံး ဆရာမလေး လာကြည့်သွားသေးတယ်ဆိုတဲ့
အမိပ္ပါယ်ပေါ့ဗျာ။ ကျောင်းသားကျောင်းသူ အသံတွေအောက်က တဂေါ်ဂေါ်နဲ့ ဆူညံလာပြန်ပီ။ ဟိုက်!
မိုးစင်စင်လင်းနေပီ။ သေပါလေရောကွာ ငါတော့ဒီအခန်း
ထဲမှာ ပိတ်မိနေပီ။ ဘယ်လိုအိမ်ပြန်မလဲ? ပြဿနာပါပဲ။ ကျူရှင်သင်နေတဲ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေက
ရာဂဏန်းလောက်ရှိနေတာ ဘယ်လိုမှလစ်လို့မလွယ်လောက်ဘူး။ ဒုက္ခဒုက္ခ။ ဖူးးးး

ကျွိ!

ရုတ်တရက် အိပ်ခန်းတံခါးပွင့်လာတော့ အင်မတန်ထိတ်လန့်သွားတဲ့ ကျနော် ကြမ်းပြင်ပေါ် ကို ချက်ချင်းလှဲအိပ်ပီး
ခေါင်းဖော်ထားရာက စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံဖို့ကြိုးစားလိုက်မိတယ်။
တံခါးကို ပြန်ပိတ်ရင်းကလန့်ထိုးလိုက်တဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေက ကျနော့်ဖြစ်အင်ကို မြင်ပီး ပြုံးချင်ချင်ဖြစ်သွားဟန်နဲ့
အံကိုကြိတ်ပီးအောင့်ထားလိုက်တာကို မြင်ဖြစ်အောင်လှမ်းမြင်လိုက်သေးတယ်။

ကြောက်တတ်သားပဲ!
.... (ဆရာမကို မော့မကြည့်ရဲပဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်ရင်း မျက်လွှာချထားမိတယ်)
ရော့! ဒီဇလုံထဲကရေနဲ့ မျက်နှာသစ်၊ဒီမယ်သွားပွတ်တံ အသစ်နဲ့သွားတိုက်ဆေး.. ကလေးတွေရှိနေတယ်နော်..
ငါ့အရှက်ကိုတော့ ခွဲမယ်မကြံနဲ့
ဟုတ်ဆရာမ

ဆရာမပြန်ထွက်သွားတော့မှ ခေါင်းမော့ရဲတော့တယ်။ ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ
မျက်နှာသစ်ကိုယ်လက်သန့်စင်စရာတွေနဲ့အတူ လင်ပန်းအဖြူလေးနဲ့ထည့်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နဲ့
မုန့်ဗိုင်းတောင့်ပဲပြုတ်ဆီဆမ်းတစ်ပန်းကန်ပါသေးတယ်။ မနက်စာပေါ့။
သွားတိုက်မျက်နှာသစ်၊ မနက်စာစား လက်ဖက်ရည်သောက်လိုက်တာ ဗိုက်တောင်ကားသွားတယ်။ မနေ့ညက
ကြိုးတန်းပေါ် လှမ်းထားတဲ့ အဝတ်တွေရှာကြည့်တာမတွေ့ဘူးဗျ။ ဒါနဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ပြီး ဗိုက်လေးလာလို့
ကုတင်ပေါ် တက်ပြီး စောင်ခြုံထားရင်း မိုးအေးအေး
မနက်စောစောမှာ ပြန်ကွေးရင်းမှေးကနဲဖြစ်သွားတယ်။
တစ်ယောက်ယောက်က ကျနော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသလိုခံစားရလို့ လန့်ပြီးနိုးလာပြန်တယ်။
နေရောင်ခြည်နုနုလေးတွေက အခန်းထဲထိရောက်နေပြီ။ နေတောင်အတော်မြင့်နေပါလား။ ပြီးတော့
နေရောင်ခြည်မျှင်တန်းလေးတွေအိပ်ခန်းထဲ ထိုးထားတဲ့ကြားက ကျနော့်ရူပဗေဒဆရာမလေးက ခပ်တည်တည်နဲ့
ဆံပင်ဖားလျားချထားရင်း ကုတင်မှာတင်ပါးလွှဲလေးထိုင်လို့
ကျနော် အိပ်နေတာကို ငုံ့ကြည့်နေပါလားဗျာ။ မျက်နှာက တော့ ခပ်တင်းတင်းလေးပဲ ဒါပေမယ့် သူ့မျက်လုံးတွေက
အကြင်နာရိပ်တွေနဲ့ အရည်လဲ့လို့ပေါ့။

ဆရာမ.. ကျူရှင်တွေပြီးသွားပြီလား
အင်း ပြန်သွားကုန်ပြီ ကျောင်းသားတွေ
ကျနော့် အဝတ်တွေကော
မီးအိုးထိုးထားပေးတယ် ဟိုဖက်အခန်းမှာ ယူပေးမယ်
ကျနော်ပြန်လို့ဖြစ်ပြီလား ဆရာမတပည့်မလေးတွေကော ကျောင်းသွားကြပြီလား? (ကျနော်မေးတာကို
မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး အဂေးကိုငေးသလိုလုပ်ရင်း သူလုပ်နေကြ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို
နှုတ်ခမ်း၂လွှာထဲညှပ်ပြီးကိုက်နေပြန်တယ်)
မင်း ညတိုင်း ငါ့အခန်းပြူတင်းပေါက်နား ရောက်ရောက်လာတယ်မလား?
ဟုတ်! ကျနော် ဆရာမကို ချစ်လွန်းလို့ပါဗျာ (အချစ်စစ်တို့မည်သည် အာလူးဖုတ်တာမပါလျှင်မဖြစ် ဟီးဟိ channko)
အဲ့ဒီလိုလုပ်လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ငါရိပ်မိလို့ မနေ့ညက တမင်ပြူတင်းပေါက်ဖွင့်ကြည့်မိတာလေ..
ကျနော်တောင်းပန်ချင်လို့ပါဗျာ..တကယ်ပြောတာပါ..
မင်းကငါ့ကို ဖဲရိုက်ပြီးရှာကျွေးမယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ဟဟ
ဆရာမလေး ကျနော့်ကိုပြန်ချစ်မယ်ဆို မမိုက်တော့ပါဘူးဗျာ ကျနော်ဂတိပေးရဲပါတယ်

တော်စမ်းပါလူမိုက်ရာ.. မနေ့ညက ဒဏ်ရာဘယ်လိုနေသေးလဲပြစမ်းခု

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော့်စောင်ကိုလှပ်ပီး ရင်ဘတ်ကိုကြည့်ဖို့ပြင်တယ်။
သနပ်ခါးတုံးမှန်ထားတဲ့နေရာက အညိုရောင် ကွက်ကြီးဖြစ်နေတုံးပဲ။ စိတ်မကောင်းတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့
အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားရင်း မရည်ရွယ်သလို လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေက
ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ် ရောက်လာပီး ဒဏ်ရာနေရာအညိုကွက်ကလေးကိုခပ်ရွရွ
လေးလာပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးဖျင်းကနဲဖြစ်သွားပီ။ ဒေါ်ခင်ချိုမေကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
မျက်ရည်လေးဝဲဝဲနဲ့ ကျနော့်ရင်ဘတ်ကို မသိစိတ်က လှုံ့ဆော်မှုနဲ့ ဆက်ပွတ်ပေးနေပြန်တော့ စောင်ခြုံထဲက ကျနော့်
အောက်က လိင်တံက ဖိုနဲ့မအထိတွေ့
ကြောင့် ချက်ချင်းပဲထောင်ထလာပီ။ ဒီတိုင်းဆို ကျနော် နောက်တစ်ကြိမ်သူစိတ်ဆိုးအောင်
သောင်းကျန်းမိတော့မယ်မို့ ကြက်သီးဖျန်းနေရာက နေ ဆရာမရဲ့ လက်ကောက်ဝတ်ကလေးကို
ဖမ်းကိုင်ထားလိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ရူပဗေဒဆရာမလေးကျနော့်ကို စိုက်ကြည့်လာတယ်။
အဲဒီအကြည့်တွေက အဓိပ္ပါယ်တွေအများကြီးပါတယ်။
သနားကြင်နာတာ၊မေတ္တာသက်ဝင်တာ၊ခွင့်လွှတ်တာအစရှိသဖြင့် အများကြီးပဲ။
ကျနော်လည်းဘာလုပ်လို့လုပ်မိမှန်းမသိခင် နေရောင်ခြည်မျှင်လေးတွေ ထိုးထားတဲ့ ဆရာမရဲ့
ဆံနွယ်ရှည်ရှည်ခက်ခက်ကြီးတွေကိုအား
နေတဲ့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲယူပီး မျက်နှာနားကပ်လို့ မွှေးကြူနမ်းရှိုက်နေမိပီ။ အို! ဆိုတဲ့
ယောင်တဲ့အသံတိုးတိုးလေးနဲ့ရှက်ဝဲဝဲမျက်နှာလေးက မျက်လွှာချသွားရာတယ်။

ကျနော်ဆရာမကိုလေ.. ကျနော်..အရမ်းချစ်တယ် သိလား
ဟင့်အင်း!

ဆရာမလေး ဟင့်အင်းလို့ ငြင်းတာ ကျနော်ချစ်ရေးဆိုတာကိုလား ပြောချင်တာပြောပီး လည်တိုင်ပျော့ပျော့လေးကို
နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖိကပ်ပီး ပွတ်ဆွဲလိုက်တဲ့ ကျနော့်လုပ်ရပ်ကိုပြောတာလားဆိုတာ မသဲကွဲတော့ဘူး။
ကျနော့်စိတ်ဆင်ရိုင်းကို ချွန်းအုပ်လို့မရတော့ပါဘူးလေ။ အသက်ရှူသံပြင်းနေတဲ့ ဆရာမလေး
ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲရောက်နေပီဗျာ။ မှင်တက်နေတဲ့ ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်လေးကို အတင်းဖက်တွက်ပီး
ကျနော်သောင်းကျန်းလိုက်မိပီ။ ခပ်မြန်မြန်ပါပဲ မျက်နှာအနှံ့နဖူးလေး၊
ပါးမို့မို့လေး၊ မေးစေ့လေး၊လည်တိုင်လေး အနမ်းတွေခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးမှုန်မှုန်လေးတွေက
ကျနော့်ကြောင့် အကုန်ပျက်ပြယ်ကုန်ပီ။ တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်စပြုလာပီ။ နောက်ဆုံး ကုတင်ပေါ် ကို ဆွဲလှဲချတာ
ခံလိုက်ရရှာတဲ့ ဆရာမလေးဆီက ဖိုးသက်လေး!
မင်းအရမ်းဆိုးလိုက်တာ ဆိုတာကို မပီပိုးတဝါးပဲ။ ဆရာမလေးရဲ့ ခပ်တင်းတင်းစည်းနှောင်ထားတဲ့ ထမီလေးက
ပြေလျော့သွားရာတယ်။ ထမီကို အသာလေး အောက်ကိုလျှောချရင်း အသာလေး အကဲခတ်လိုက်တော့
အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားပီးအသက်
ရှူပြင်းပြင်းမှုတ်ထုတ်နေတဲ့ ဆရာမလေးက မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ထားရာတယ်။ ထမီကို

ခြေကျင်းဝတ်အထိလျှောချလိုက်ပီး ဆရာမရဲ့ အဖုတ်နေရာကို ကျနော်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဖောင်းမို့မို့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးက လင်းလင်းချင်းချင်းမှာ နီရဲရဲအကွဲလေးနဲ့ထင်းနေတယ်။ အကွဲကြောင်းတလျှောက်မှာ အရည်လေးတွေစို့နေရှာပီ။ ကျနော့်ဘဝမှာတစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးတဲ့ လုပ်ရပ်ကိုလုပ်မိလိုက်တယ်။

အာ! ဘာလုပ်.. အမေ့

နှုတ်ခမ်းချင်းမစုပ်၊ နို့ကိုလုံးဝမထိမကိုင်သေးပဲ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ တေ့ပီး စုပ်ယူတာခံလိုက်ရရှာတဲ့ ဆရာမလေးခမျာ အိပ်ယာနဲ့ကျောပြင်လွတ်ထွက်သွားအောင် ခါးကလေးကော့တက်သွားပီး ကယောင်ကတမ်းအော်ရင်း ကျနော့်ခေါင်းကို လက်၂ဖက်နဲ့တွန်းထားပေမယ့် ကျနော်က ကျားနာတစ်ကောင်လို ငုံခဲထားတာကို လုံးဝလွတ်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိတော့ဘူး။

အိပ်ယာပေါ် မှာ ပက်လက်ကလေးလုန်ပီး ဒူးထောင်ထားတဲ့ ဆရာမလေးခမျာ တီကောင်ကိုဆားထိသလို အလူးအလိမ့်ဖြစ်နေရှာပီ။

အာ.. အာ.. ဘာတွေလုပ်နေတာလဲကွာ အမလေးနော် ရှီးး တော်ပါတော့

ကယောင်ကတမ်းလျှောက်အော်နေတာလေးကို မကြားတချက်ကြားတချက်နဲ့ အဖုတ်တစ်ပြင်လုံးကို မတတ်တတတ်နဲ့ ကျနော်တပျတ်ပျတ်မြည်အောင် လျှောက်လျက်ပေးရင်း လေမထိနေမထိဖွေးဥပီးနုးညံ့လှတဲ့ပေါင် ၂ချောင်းကို လက်၂ဖက်နဲ့ဆွဲဆွဲဖြဲ
နေရတယ်။ မဟုတ်ရင် အဖုတ်ပေါ် မျက်နှာအပ်ထားတဲ့ ကျနော့်ကို ပေါင်၂ချောင်းနဲ့လိမ်ကျစ်ပီးညှပ်ညှပ်လာလို့ အသက်ရှူရခက်ခက်နေတာကိုး‌ဗျ။ စစချင်းဘာမှသေချာမစဉ်းစားပဲ အတင်း လျှာနဲ့အပြားလိုက်လျှောက်လျက်နေမိပီးမှ သတိဝင်လာလို့ အရှိန်ကိုလျှော့ချလိုက် တယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ အသာလေးမျက်နှာကို ခွာလိုက်ပီး အနီးကပ်မြင်နေရတဲ့ ဆီးခုံမွှေးနုနုလေးတွေကို နှာခေါင်းနဲ့ဖြေးဖြေးသာသာလေး ဖိပီးရှူရင်း ဘယ်ညာယိမ်းရင်းအောက်ကိုလျှောဆင်း အထက်ကိုပြန်တက်လုပ်ကြည့်မိနေတယ်။ နီရဲပီး ခုံးကြွနေတဲ့ အဖုတ်အကွဲကြောင်း အဆုံးအပေါ် နားရောက်တော့ လက်ညှိုးလက်မနဲ့ အသာအယာဆွဲဟလိုက်တော့ အချစ်ခလုတ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ အစိလေးကို ရှာတွေ့တယ်။ သေသေချာချာမမြင်ဖူးလို့ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်ကြောင်ကြည့်နေမိသေးတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ခဏနားလိုက်လို့ သတိဝင်သလိုဖြစ်လာတဲ့ ဆရာမ
လေးက သတိဝင်လာသလို အိပ်ယာကိုလက်ပြန်ထောက်ပီး ထထိုင်မလိုလုပ်လာမှ ချက်ချင်း ကျနော့်နှုတ်ခမ်း၂လွှာနဲ့ အစိကလေးကို ဖွဖွလေး ညှပ်ထားလိုက်မှ ဒူးထောင်ပေါင်ကား ထိုင်လျှက်ကလေးနဲ့ ဆရာမလေး အားးး ကနဲဖြစ်သွားပြန်တယ်။ လျှာအဖျားလေးနဲ့ အစိလေး
ကို မွှေ့ပေးနေလိုက်တော့ ထွန့်ထွန့်လူးအောင် ဖြစ်သွားပီး နောက်ပြန်ထောက်ထားတဲ့ လက်တွေကို လွှတ်ချပီး အိပ်ယာပေါ် ဗိုင်းကနဲပြုတ်ကျသွားပြန်တယ်။ လက်၂ဖက်က ကျနော့်ဆံပင်တွေကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ပီး

ဘယ်ညာဆွဲကစားနေတာ သူ့ဖာသူဘာလုပ်နေမှန်းတောင်
သတိထားမိဟန်မတူတော့ဘူး။ လျှာအကြောင်းကောင်းကောင်းမသိ၊ တစ်ခါမှ အဖုတ်အလျှက်မခံဖူးတဲ့
အပျိုကြီးပေါက်စ ဆရာမဒေါ်ခင်ချိုမေမျာ အစိကိုလျှာနဲ့ ဘယ်ညာခတ်ပီးကစားတာကိုခပ်ကြာကြာတောင်
မတောင့်ခံနိုင်ရှာပါဘူးဗျာ။

မောလိုက်တာ... အမေရေ! ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်လာပြန်ပီ အမေ.. မရတော့ဘူး မရတော့ဘူး အားးးး

အာခေါင်ခြစ်ပီးကြိတ်အော်သံလေးနဲ့ တွန့်လိမ်လာပီး ကာမပန်းတိုင်ရောက်သွားရှာတယ်။ ရုတ်တရက်
အဆုံးစွန်ပေါက်ကွဲပီး ပီးသွားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ အစိကို ဆက်ပီး အထိမခံနိုင်တော့ဘူး
ကျင်တဲ့အရသာပဲရတော့မှာမို့ ဆက်မလုပ်ရဆိုတဲ့ (သူ့ကိုသူ
ဖောက်ဖုတ်မှော်အောင်ထားသူလို့ ဘွဲ့ပေးထားတဲ့) ကိုရွှေဘရဲ့လက်ချာကို သတိရသွားလို့ ဘာမှဆက်မလုပ်တော့ပဲ
အပန်းဖြေတဲ့အနေနဲ့ ဆရာမ ပေါင်တစ်ဖက်ပေါ် ပါးအပ်ရင်း အသက်ကိုမှန်မှန်ရှူရင်း အမောဖြေနေမိတယ်။
အဖုတ်လျှက်တယ်ဆိုတာကလဲ အတော်ပင်ပန်း
ပါလားဆိုတာ လက်တွေ့သိလိုက်ရတယ်။ ဘာမှဆက်မလုပ်ပေမယ့်
ပါးမအပ်ထားတဲ့ပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီးတစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါးနဲ့ ဖွဖွလေးပွတ်ပေးနေလိုက်တယ်။
မိန်းမတစ်ယောက်ပီးသွားတိုင် ပွတ်သပ်ကလူကျီစယ် ချော့မြူပါဆိုတာလည်း ဟိုဆရာသမားရဲ့လက်ချာပါဗျာ။
ပေါင်အရင်းကနေ ဟိုးခြေသလုံးသားအိအိလေးတွေအထိ အထက်အောက်အစုံအဆန်ပွတ်သပ်ပေးနေရင်း
တခါတခါ အဖုတ်အကွဲကြောင်းထိပ်က ဆီးခုံမွှေးကလေးတွေကိုလည်း လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့
ဆုပ်ကိုင်ဆွဲလိမ်ရင်းဆော့ကစားပေးနေလိုက်သေးတယ်။ ဒေါ်ခင်ချိုမေ
ဆီက ဘာအသံမှထပ်မကြားရတော့ပဲ အသက်ရှူသံတိုးတိုးလေးနဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကလေးက နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်
ဖြစ်နေတာကိုပဲသတိထားနေမိတယ်။ ကျနော့်ရူပဗေဒဆရာမလေး မှိန်းမောနေရှာပီ။ ပထမဆုံးအဖုတ်လျှက်မိခဲ့တဲ့
အတွေ့အကြုံမှာ ကျနော်ချစ်တဲ့ဆရာမလေးကို အရသာခံ
တတ်၊အဆုံးစွန်ထိရောက်သွားအောင်လုပ်ပေးလိုက်မိတာကိုပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြိတ်ပီး ဂုဏ်ယူမိနေတယ်လေ။
မိနစ်တွေအတော်ကြာလာမှ ဆရာမပေါင်ပေါ် ပါးအပ်ထားရာက ကျနော် ခွာလိုက်ပီး ခေါင်းထောင်ထရင်း
အကဲခတ်လိုက်တယ်။ ဆံနွယ်တထွေးကြီးတွေ ဖရိုဖရဲ
ဖြစ်နေတဲ့ကြားထဲက ချွေးစက်ကလေးတွေစို့နေတဲ့ မျက်နှာလေးက အို! ဆိုပီး မျက်နှာဆတ်ကနဲလွှဲသွားတယ်။
မျက်လုံးချင်းဆိုင်ရဲဟန်မတူဘူး။ အပေါ်ပိုင်းတစ်ကိုယ်လုံး အင်းကျီဂုတ်စုံပြည့်ဖြစ်နေပေမယ့် အောက်ပိုင်းဗလာနဲ့
အပျိုကြီး၊ အဖုတ်ကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်အလျှက်
ခံလိုက်ရတာကို အင်မတန်ရှက်နေရှာပီ။ ရှည်လျားလွန်းပီး ဖွာလံကျဲနေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေနဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့
မျက်နှာဖူးဖူးလေးကို ဖုံးထားပီး အရှက်သည်းနေရှာပြန်တယ်ဗျာ။ ဘယ်ကသတ္တိတွေဝင်လာမှန်းမသိပဲ ကျနော်
ဆရာမဒေါ်ခင်ချိုမေအပေါ်မှာ တစ်ကိုယ်လုံးမှိုးပီး
မျက်နှာ၂ခုဗလက်မလောက်ပဲကွာတဲ့ အထိတိုးကပ်ပီး စူးစိုက်ငေးကြည့်နေမိပီ။ ဆရာမလေးကတော့
မျက်နှာကိုဖုံးထားတဲ့ ဆံနွယ်တွေကြားထဲမှာ ပုန်းနေဆဲပဲ။ စိတ်ယားလာတဲ့ ကျနော် မအောင့်နိုင်တော့ပဲ
ဆံနွယ်တွေကို ဆွဲဖယ်လိုက်တော့မှ လမင်းလေးနဲ့တူတဲ့မျက်နှာလေး

ဘွားကနဲပေါ် ထွက်လာတယ်။ ချက်ချင်းပဲ မျက်နှာလေးကပန်းသွေးရောင်ဖြန်းကနဲ ထသွားတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး တအားစိုက်ကြည့်ထားပေးလိုက်တယ်။

ဘာလဲကွာ! အဲ့လိုမကြည့်ပေးနဲ့ ... နေရခက်တယ်..
ကျနော်ဆရာမကို အရမ်းချစ်တယ် သိလား
ချစ်ရင် အရိုင်းဆန်ရသလား ပြောစမ်းပါဦး?
ကျနော့်ကို ချစ်တယ်မဟုတ်လား ဟင်?
နိုး! ကျမ ရှင့်ကို ဘာကိစ္စပြန်ချစ်ရမှာတုံး (ငေါ့တော့တော့ လေသံ ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးနဲ့ ပြောနေတယ်) နှုတ်ခမ်းမှာ အကုန်ပေပွနေတယ် မရှုံ့ဘူးလားကွာ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်တွေ ဒုက္ခပဲ
ချစ်လွန်းလို့ပါဗျာ (ပါးစပ်က အဖုတ်ရည်တွေကို စမ်းပီးသုတ်ရင်းနဲ့ ကျနော် ဆက်ပီးချစ်ရေးဆိုနေမိတယ်)
ကျနော်လေ.. ဘယ်.. ဘယ်မိန်းမကိုမှ အဲ့လိုမလုပ်ဖူးပါဘူးဗျာ... ဆရာမကို တအားချစ်လွန်းလို့ ခုလို
ဟာဟ! ရွာမှာသွားပြောချေ.. ဒါမျိုးတွေပြောပြောပီး ကောင်မလေးတွေ ဘယ်နှစ်ယောက်လောက်ကိုများ ????
ပုန်း!

ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ အောင့်ကနဲဖြစ်သွားသလို မာနနဲ့မခံချင်စိတ်က လှိုက်ကနဲထလာတော့ လူချင်းခွာပစ်လိုက်ပီး ကုတင်အောက်ကို ပုန်းကနဲဆင်းသွားမိလိုက်တယ်။ ဒေါ် ခင်ချိုမေက မမျှော်လင့်ထားတဲ့အခြေနေမို့ မျက်လုံးလေးဝိုင်းပီး နားမလည်နိုင်တဲ့
ပုံလေးနဲ့ ကုတင်ပေါ် ကနေလှမ်းကြည့်ပီး ခြေရင်းမှာ အခွေလိုက်ကလေးဖြစ်နေတဲ့
ထမီလေးကိုကောက်ဂတ်လိုက်တယ်။

စိတ်ဆိုးသွားတယ်ပေါ့ .. ဟာဟ ... မှန်ရာတွေပြောတော့ မခံနိုင်ရှာ
ကျနော့်အဂတ်တွေယူပေးပါ ဆရာမ..
သူများ သမီးပျိုလေးကို အနိုင်အထက်လုပ်တာကိုတော့ ဘာမှမပြောရပဲ သူက ဒေါသထွက်သေးတယ် ဟာဟ
ဆရာမ ဒေါ် ခင်ချိုမေ ကျနော့်ကို ခင်ဗျားထင်ချင်သလိုထင်လိုက်ပါတော့ဗျာ.. ကျနော့်အဂတ်တွေယူပေးပါ..
ကျနော်ပြန်ချင်ပီ
ဩော်! ဒါပဲလား? ဘာမှမလုပ်ချင်တော့ဘူးပေါ့နော်... လုပ်ချင်သလိုလုပ်လို့ဂသွားပီလား ရပါတယ် ယူပေးမယ်

နှုတ်ခမ်းလေးကို တင်းတင်းကိုက်ရင်း ကုတင်ပေါ် က ဖိုရှို့ဖားလျားလေးဆင်းချလာပီး ဖောင့်ဖောင့်ဖောင့်ဖောင့်နဲ့ အခန်းအပြင်ဖက်ထွက်သွားတယ်။
ချက်ချင်းပဲပြန်ရောက်လာပီး မီးပူတိုက်ပီးသား ကျနော့် အဂတ်တွေကို ကုတင်ပေါ် ပစ်တင်ပေးတယ်။ ပီးတာနဲ့ ချက်ချင်း ကုတင်ဘေးနားက မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ သွားထိုင်ပီး ပွနေတဲ့ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ဘီးတစ်ချောင်းနဲ့ရှင်းရင်း ကျောပေးထားတယ်။ ချစ်လွန်းလို့ မိန်းမ
တစ်ယောက်ရဲ့ အဖုတ်ကို လျှက်လိုက်မိတာကို အစော်ကားခံလိုက်ရတယ်လို့ ဒေါသဖောင်းနေတဲ့ ကျနော် ကိုယ်မှာပတ်ထားတဲ့စောင်ကို ခွာချပီး အဂတ်တွေမြန်မြန်ကောက်ဂတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့ ခြေသံခပ်ပြင်းပြင်းနဲ့ အခန်းအပြင်ကိုထွက်ချသွားလိုက်တယ်။ ဒေါ် ခင်ချိုမေ

ကို ကျနော် နုတ်လဲမဆက်ချင်တော့ဘူး။ မိန်းမတကာရဲ့ အဖုတ်ကိုလိုက်လျှက်နေတဲ့ကောင်လို့ ကျနော့်ကို ထင်မြင်ယူဆ သွားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ကျနော့်ကိုပြန်ချစ်လာပါ့မယ်လို့လဲ မထင်တော့သလို အရာရာကိုဆုံးရှုံးသွားတဲ့စိတ်ပဲကြီးစိုးထားခဲ့ပီ။ အိမ်အပေါ် ထပ်ကနေ
အောက်ထပ်ကိုဆင်းချလာပေမယ့် ကျောင်းသူမလေးတွေရှိနေမလားဆိုပီးတွေးလိုက်မိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆောင်နေတဲ့ကျောင်းသူလေးတွေကျောင်းသွားချိန် မနက်၉နာရီခွဲလောက်ဆိုတော့ စိတ်ချလက်ချပဲ လှေကားအတိုင်းဆင်းသွားမိတယ်။ အောက်ဆုံးအထစ်ရောက်
ခါနီးမှာ ဂူးဂဲ မြည်သံတွေမပါပဲ ရိပ်ကနဲ ပြေးလာတဲ့ ခွေးသမင်ကြီးတွေကို လှမ်းမြင်လိုက်လို့ အိမ်ပေါ် ကို ချက်ချင်းပြန်ပြေးတက်လိုက်ရတယ်။

ဘာလဲ?
အောက်ထပ်မှာ ခွေးတွေ.. လာကြည့်ထားပေးဦး ပြန်လို့မရဘူးဖြစ်နေလို့

အိပ်ခန်းထဲပြန်ဂင်သွားတော့ မှန်တင်ခုံမှာထိုင်နေဆဲ ဒေါ် ခင်ချိုမေက ဘာလဲဆိုပီး လှမ်းမေးတယ်။
ပြန်ဖြေလိုက်တဲ့ကျနော့် စကားသံအဆုံးမှာ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပီး ရယ်ချင်စိတ်ကိုမျိုသိပ်ထားတဲ့ဟန်နဲ့ ထရပ်လိုက်ပီး အောက်ထပ်ကို လိုက်ပို့တယ်။
ခြံအဂရောက်တဲ့အထိ ၂ယောက်လုံးခပ်တည်တည် မာနကြီးနေကြပီး ဘယ်သူကမှစကားစမပြောဖြစ်ကြတော့ဘူး။

ကျနော်ဟာ လူဆိုးပါ.. ခင်ဗျားထင်သလို လူပေါ့သွမ်းလေးပါ.. ဒါပေမယ့် ယောကျာ်းတစ်ယောက်ရှိသင့်တဲ့ မာနတော့ အပြည့်ရှိသေးတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်!
ဩော်! ဟုတ်ကဲ့ပါရှင် မှတ်ထားပါတယ်.. ခုလို အိမ်တိုင်ယာရောက် မာနတရားအကြောင်း သက်သေလာပြပေးတာ ကျေးဇူးနော် ကိုဖိုးသက်.. မခင်ချိုမေက ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူးဆိုတာလေးပါမှတ်ထားပေးပါဦးရှင်

ကျနော့်ကို ရွဲ့သလိုပြန်ပြောရင်း လက်၂ဖက်ကို အနောက်ပစ် ရင်လေးကော့တော့တော့ မူနွဲ့နွဲ့လေးတမင်လုပ်နေတဲ့ ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေကို မျက်နာလွှဲရင်း လှည့်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်တဲ့ ကျနော့် တောက်! ခေါက်သံက အင်မတန်ကျယ်လောင်
လွန်းတယ်ဆိုတာ ကျနော်သတိထားမိတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

ဖိုးသက် တစ်မနက်လုံး လိုက်ရှာလိုက်ရတာ ... မင်းဘယ်မှာ သွားသေနေတာလဲ အေဘေးလေးရ?
သောက်ခွက်ကလဲ စူပုပ်နေလိုက်တာ ဘယ်ဖြစ်လာပြန်ပီလဲဟ?
ဒေါ် ခင်ချိုမေ့ အိမ်မှာသွားအိပ်တာလေ
ဟုတ်လား? မှန်းစမ်း ဗိုက်မှာ ဓားထိုးမခံခဲ့ရဘူးလား ဟီးဟီး ယုံအောင်လဲ ရှီးစမ်းပါ ငါ့ကောင်ရာ ငါနှင့်ဆရာပါ ခင်ချိုမေ ဆိုတာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲဆိုတာ အတန်းဖော်ဖြစ်ဖူးလို့ငါသိပ့်ါကွာ
ဗိုက်ကောင်းလို့ဓားတောင်းနေတယ် မင်းတော့ ခွိ

ခင်ဗျား လက်ထဲက အိတ်က ဘာလုပ်မို့လဲ?
ခရီးထွက်မလို့လေ မင့်ကိုဒါကြောင့်လိုက်ရှာနေတာ .. မင့်အဖွားကို ငါပြောခဲ့ပီးပီ ရွှေဘ
နင်တာဝန်ခံတယ်ဆိုပီးရောတဲ့ လစ်ကြစို့
မဟုတ်သေးပါဘူး ကိုရွှေဘ.. ဘယ်သွားမှာလဲ အရင်ပြောဦးလေ
ဗိုက်ပူမြင့်အောင် တို့ကောင်တွေနဲ့ အလယ်ကျွန်းရွာမှာငါတို့ရပ်ကွက်က အောင်သိန်း မင်္ဂလာဆောင်ရှိတယ် အဲ့မှာ
ဘုရားပွဲလည်းလုပ်နေတာတဲ့ လိုက်သွားစို့လေ.. ဒီကောင်တွေ အိမ်ကစက်လှေကြီးနဲ့ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက
လူငယ်တွေအကုန် အသင့်ဖြစ်နေပီ
ကျနော့် အဝတ်အစားတွေကော ... ဗိုက်ဆံ??
လျှာမရှည်နဲ့ ငါ့အဝတ်ပိုတွေပါတယ်.. ဗိုက်ဆံက ဟိုအပုံကြီးထဲက ၅ထောင်တိတိယူလာတယ်... ပွဲချီ
၅ညကျန်တဲ့ဟာ ဘယ်လောက်သုံးသုံး သောက်သောက် သူဌေးလိုနေပစ်လို့ရနေပီ ဟုတ်ပီလား လစ်မယ်လစ်မယ်..

ကမ်းနားလမ်းကနေ ၂ယောက်သား ခပ်သုတ်သုတ်ကမ်းပါးက လှေကားထစ်တွေအတိုင်းပြေးဆင်းသွားတော့
တရုတ်နီအင်ဂျင် ၂လုံးတပ်ထားတဲ့ စက်လှေကြီးက စက်တွေ တပုန်းပုန်းနိုးနေပီ။
စက်လှေ အမိုးပေါ် မှာ ဂမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကျနော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက ကာလသားအကုန်နီးပါးထိုင်နေကြတယ်။
အူမြူးသွားတဲ့စိတ်နဲ့အတူ စက်လှေပေါ် ခုန်တက်ရင်း ဟေးးး ကနဲအော်လိုက်မိတယ်။ ရေပြင်ခရီးနဲ့
၆နာရီလောက်ကြာအောင်သွားရတဲ့ အလယ်ကျွန်း ဘုရားပွဲ
နဲ့ မင်္ဂလာဆောင် ၂ခုပူး ပျော်ရတာမို့ တစ်အုပ်တစ်မကြီး စက်လှေပေါ် မှာ အူမြူးလို့ပါသွားကြလေရဲ့။ မြို့ကလေး
မြင်ကွင်းက ပျောက်သွားတာနဲ့ ရမ်ပုလင်းတွေဖဲထုတ်တွေက စက်လှေပေါ် မှာဖွေးဖွေးလှုပ်လို့ပေါ့။
စီးကရက်ဖွာလိုက် မတ်ခွက်ထဲက ရမ်လေးကျိုက်လိုက်နဲ့
မြစ်ပြင်ပေါ် က တိုက်ခတ်လာတဲ့ လေနအေးအေးလေးရဲ့ အရသာကို ခံစားရင်း ချာတိတ်တွေနဲ့ အပြိုင်ငြင်းခုန်ရင်း
အော်ဟစ်နေတဲ့ ဖဲဝိုင်းက ကိုရွှေဘ ရဲ့အသံအောအောကြီးက ကြားတစ်ချက်မကြားတစ်ချက်ပဲ။
ကျနော်တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သတိရနေတာလားဗျာ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ရေလယ်ကျွန်းဘုရားပွဲမှာ သွားသောင်းကျန်းပီး အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့ တစ်ပတ်တိတိအလုပ်များနေတယ်ဗျာ။
မိုးတွင်းကြီးမှာကို အိမ်အလုပ်တွေက ပြန်များလာပြန်တယ်။
လူနီကြီးကိုလဲ စတိုခန်းထဲပို့ထားလိုက်တယ်။ မဟုတ်ရင်ဒင်းဒုက္ခပေးမှာစိုးလို့ ဂျုပ်စက္ကူဖုံးထဲထည့်ပီး
စတိုခန်းထဲသွားပစ်ထားလိုက်တယ်။ ဒီဖက်အိမ်မကြီးမှာပဲ ပြန်အိပ်ဖြစ်နေတာကြာပီ။ ခုတလော ကိုရွှေဘလည်း
ပျောက်ချက်သားကောင်းနေတော့ ဟိုနေ့ညက အဖြစ်အပျက်
ကိုတောင် စကားနှိုက်ပီး အင်တာဗျူးဖို့မေ့သလိုဖြစ်နေတယ်ဗျ။ အိမ်ရှေ့ ခြံဝိုင်းထဲမှာ ရပ်စောင့်နေတဲ့ ချာတိတ်လေး
ဖိုးထွေးကို ခဏကွာလို့ပြောပီး လုပ်လက်စ ကုန်စာရင်းတွေကို မြန်မြန်ဖြတ်နေမိတယ်။
ဒီကောင်ကျနော့်ကို စောင့်နေတာဗျ။ ရပ်ကွက်ထုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်
ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေကြဆိုတော့ ခုလည်း ရေစက်ပျက်တာ လာလုပ်ပေးပါဦး ကိုဖိုးသက်ဆိုလို့
လိုက်သွားပေးရဦးမယ်။

ကျနော်က တစ်မြို့လုံးသုံးတတ်တဲ့ တရုတ်ရေစက်တွေကို ဟိုနိုက်ဒီနိုက်ပြင်တတ်တာကိုး။ သူ့အိမ်ကမဟုတ်ဘူး။ သူ့အသိအိမ်က စက်ပျက်နေတာ ကူညီပါဗျာဆိုတော့ ရပါတယ်ဆိုပြီး အလုပ်လက်စသတ်ပြီးတာနဲ့ ကောက်လိုက်သွားမိတယ်။ သူ့စက်ဘီးနောက်က ခွထိုင်ပြီး ဝွအိတ်ကလေးလွယ်ပြီးပါသွားလိုက်တာ ခြံတစ်ခြံအဝကိုရောက်သွားတော့မှ ဒါဒေါ် ခင်ချိုမေ့ အိမ်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သတိထားလိုက်မိတယ်ဗျ။

ဖိုးထွေး!
ဗျာ အကို
မင်းက ချီးဖြစ်လို့ ငါ့ကို ဒီဆရာမအိမ်ဆိုတာ ကြိုမပြောတာလဲကွ?
မ.. မဟုတ်ဘူး အကိုဖိုးသက် ... ဆရာမက ဘာမှမပြောပဲခေါ် ခဲ့တဲ့ ကျနော်လည်း အကို့ကိုမညာချင်ပါဘူးဗျာ.. ဒုက္ခ

အပြန်အလှန်အချီအချပြောနေရင်း ခြံဝင်းထဲကို ရောက်သွားကြပြီ။ ကျောင်းသားတွေရှင်းနေတဲ့ နေ့လည် ၁၂ နာရီကျော်လောက် အချိန်ဗျ။

သားဖိုးထွေး ကျောင်းပြန်တက်ရမယ်မလား ... သွားတော့နော် ရပြီ ကျေးဇူးတင်တယ်ကွယ်
ဟုတ်! ဆရာမ .. အကိုဖိုးသက် ကျနော် လစ်မယ်ဗျာ

ခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ်လုပ်ပြီး ဖိုးထွေးတစ်ယောက် ပြန်လစ်သွားတယ်။ ဝွအိတ်ကလေးကိုင်ပြီး ငူတူတူနဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ကျနော်ရယ်၊ မချိုမချဉ်မျက်နာပေးနဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေရယ် ၂ယောက်ထဲ အိမ်ရှေ့မှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ငြိမ်နေကြတယ်။

ဘယ်မှာလဲ ရေစက်က?
ရေစက်ပါဆို ... ရေတွင်းဘေးမှာပေါ့ရှင်... လေသံကလဲ မာနအင်မတန်ကြီးလိုက်တာ အိမ်နောက်ဖေးကို ကြွတော်မူပါ ရှင့်

ပြုံးစိစိနဲ့ ချာကနဲလှည့်ထွက်သွားတဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေ့ အနောက်ကနေ ကျနော် ခပ်တင်းတင်းမျက်နာပေးနဲ့လိုက်သွားမိတယ်။ အနက်ရောင် အိမ်နေရင်း တစ်ပတ်နွမ်း ထမီလေးက ခါးကျင်ကျင်လေးမှာ စည်းနှောင်ထားတော့ အောက်က ကားထွက်နေတဲ့ တင်ပါး အိစက်စက်ကြီးတွေက လှမ်းလိုက်တိုင်း အိကနဲအိကနဲ လှိုင်းကလေးတွေထလို့ ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ရှည်ရှည်ကြီးက ဘယ်ညာခါရမ်းနေတာကို မသိမသာလေး ခိုးကြည့်ရင်း စိတ်တော့ နည်းနည်းလှုပ်ရှားလာပေမယ့် ဒီလောက် သောက်ကျောတင်းတဲ့ မိန်းမကို အဖက်မလုပ်ပဲ နေပြမယ်ဆိုတဲ့ မာနစိတ်က တင်းကနဲပဲ။

အိမ်နောက်ဖေးခြံဝိုင်းထဲမှာ ဆောက်ထားတဲ့ တစ်ထပ်မီးဖိုဆောင်လေး အနောက်ဖက်နားဆီက ရေတွင်းနားရောက်တော့ ရေစက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ဒီမှာ! လို့အပြော.. အနောက်က လိုက်လာရင်း နိမ့်တုန်မြင့်တုန်တင်ပါးဆုံ အိအိကြီးတွေကို မျက်စိအစာကျွေးနေမိတဲ့ ကျနော်သူခိုးလူမိဖြစ်သွားသေးတယ်။ သူ့ထမီအောက်က တင်ပါးလုံလုံကြီးတွေကို ငေးနေမှန်းသိသွားတော့ ခစ်

ကနဲအသံတိုးတိုးလေးထွက်ပီး ရယ်လိုက်သေးတယ်။ ကျနော်
ကတော့ ချက်ချင်းပဲမျက်နှာထားကိုတင်းပစ်လိုက်ပီး မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်တယ်။ ဂွအိတ်ကလေးကို ချပီး
မန်းကီးဂွနဲ့၁၃-၁၄ ဂွတွေကိုထုတ်ပီး ပန့်ကိုဖြုတ်ချ ပီးရေဘားတွေကို လေလုံမလို စစ်ကြည့်ရင်း
အလုပ်ရှုပ်နေပေမယ့် ယင်းမာဖိနပ်ပါးကလေးပေါ် က ခြေဖမိုး
ဖြူလွလွကလေးတွေနဲ့ ခြေချောင်းလုလုလေးတွေကို မြင်နေရတော့ မော့ကြည့်စရာမလိုပဲ သူမ
ကျနော့်ဘေးကနေရပ်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ သိနေတယ်။ လူက စိတ်မငြိမ်မှုန်းတော်တော်သိသာနေတယ်ဗျာ။ ခုလဲ
မန်းကီးကို အားနဲ့ဖိပီးလှည့်လိုက်တာ အရှိန်လွန်သွားလို့ ပိုက်
က ဆောင့်ဖြုတ်ချလိုက်သလိုဖြစ်ပီး ရေကျန်တွေ ဗွမ်းကနဲ ထွက်လာတော့ ကုန်းကွကွလုပ်နေတဲ့
ကျနော့်မျက်နှာတွေကော ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး စိုရွှဲကုန်တယ်။

အို!ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ စက်ဆရာလေးရယ်.. လူလည်းကြွက်စုတ်ဖြစ်သွားရှာပီ.. သနားပါတယ်
....

ဘာမှပြောမပြောပဲ ဂတ်လာတဲ့ ရုပ်အင်းကျီကို ချွတ်ပီး မျက်နှာနဲ့ ရင်ဘတ်ကိုသုတ်.. ဂွအိတ်ထဲအသင့်ပါလာတဲ့
ကားကျွတ်စ ကိုထုတ်ပီး ကက်ကြေးနဲ့ ညှပ်ပီး ရေဘားလေလုံအောင် ခပ်မြန်မြန်လေးပြန်တပ်ပေးလိုက်တယ်။
အားလုံးပြန်တပ်ပီးတော့မှ ရေတွင်း တိုင်က ရေစက်ခလုတ်ကို ဖွင့်ကြည့်ပီးစမ်းလိုက်တော့ ဂရောကနဲ မြည်လာပီး
ဘေးက အုတ်ကန်ထဲကို ရေတွေ တဗွမ်းဗွမ်းကျလာတယ်။

ဟေး ရေလာပီကွ .. တော်တယ်တော်တယ် ဖြောင်းဖြောင်း!

ကျနော် အံ့သြတကြီးမော့ကြည့်လိုက်တော့ ရူပဗေဒဆရာမ ဒေါ်ခင်ချိုမေ ဟာ ကျနော်သိခဲ့တဲ့ ရှုတည်တည်
မျက်နှာကြောတင်းတင်းနဲ့ အပျိုကြီးမဟုတ်တော့ပဲ ခုန်ပေါက်ရင်းလက်ခုပ်တီးနေတဲ့
အပျိုပေါက်မလေးဖြစ်နေတယ်ကောဗျ။
အထူးသဖြင့် ပြုံးချိုနေတဲ့ မျက်နှာနုနုကလေးရယ်၊ နှုတ်ခမ်းနီထွေးထွေးလေးကို တမင် စူတူတူ
ထော်တော်တော်လေးလုပ်ထားပီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ဟန်ပန်လေးဖြစ်နေတာရယ်ကို သတိထားမိတယ်။
အနီးအနားမှာ ဘယ်သူမှမရှိနေလို့များ ဂုဏ်သရေရှိ ဆရာမဟန်မပေါက်
တော့တာများလားဗျာ။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်း သူ့ကို သတိလက်လွတ်ငေးမောနေတဲ့ ကျနော့်ရှေ့မှာ ခုန်ပေါက်ရင်း
လက်ခုပ်တီးနေရာက ကျနော် အံ့သြတကြီး ငေးနေမှန်းသတိလည်းထားမိရော
လျှာကလေးတစ်လစ်လုပ်ပီးပြောင်ပြနေပြန်ရော။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲမသိတော့ပါဘူးလေ။
ပြောင်ချော်ချော်လုပ်ပြလာမှ သတိဝင်လာပီး ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေကိုယ်အိတ်ထဲပြန်ထည့်ပီး သိမ်းလိုက်မိတယ်။
ရေတွေစိုသွားတဲ့ ရုပ်အင်းကျီကိုတော့ ပြန်မဂတ်ဖြစ်တော့ပဲ ပုခုံးပေါ် တင်ထားလိုက်ပီး ဂွအိတ်ကို လွယ်ရင်း
ပြန်ဖို့မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်။ ဒေါ်ခင်ချိုမေ့ကိုလည်း
မျက်နှာချင်းမဆိုင်တော့ပဲ ချာကနဲလှည့်အထွက်မှာ ဂွတွေထည့်ထားတဲ့ လွယ်အိတ်ကြိုးကို လှမ်းဆွဲထားတာ
ခံလိုက်ရလို့ ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

ဘာလဲဗျ?

အမလေး ... စက်ဆရာလေးရယ် အော်လိုက်တာ.. ကြောက်ပါတယ် .. ဟိုစက်ပြင်ခ ဘယ်လောက်ကျပါသလဲရှင်
(လေသံက မူနွဲ့နေသလို မျက်နာကလည်း မျက်စမျက်နတွေချီပင့်ပီးပြုံးစိစိနဲ့ စကားပြောနေတယ်)

ကျုပ် ပိုက်ဆံနဲ့ပြင်စားတဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူး ... ခင်ဗျာ့အိမ်မှန်းသိရင် လာတောင်မလာဘူး ဟုတ်ပီလား?

သြော်! ဟုတ်တယ်နော် မေ့လို့ ... ဆရာလေးက စက်ကိုအပျော်ပြင်ပီး ဖဲပဲရိုက်စားတာဆိုလား အဟိ
ဒေါ် ခင်ချိုမေ!!

ရှင်!

ခင်ဗျား ကျုပ်ကို.... ..... (ဒေါသတကြီးနဲ့ မျက်နာကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးရင်း တစ်ခုခုပြောဖို့ပြင်နေတဲ့
ကျနော့်လက်ညှိုးကို ခပ်တင်းတင်းဖမ်းဆုပ်ကိုင်လာလို့ ကျနော်ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိတော့ဘူး)

ရှူး ရှူး ရွှတ် (သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ် ကို လက်ညှိုးတစ်ချောင်းတင်ပီး တိတ်တော့ဆိုတဲ့ပုံစံလေးနဲ့
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေကို တမင်ပြူးပြနေတော့ ချစ်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ အမူအရာလေးမို့
ကျနော်ငြိမ်ကျသွားရတယ်)

ကျနော့်လက်ညှိုးကိုဆုပ်ထားတာ မလွှတ်ပဲခပ်တင်းတင်းလေး ကိုင်ထားရင်း ရေတွင်းနားက
မီးဖိုဆောင်ကလေးထဲကို အတင်းဆွဲခေါ် သွားတော့ ဒရန့်ဒရန့်နဲ့ ကျနော်ပေကပ်ကပ်လုပ်ရင်းပါသွားတယ်။
မီးဖိုခန်းထဲရောက်သွားတော့ ထမင်းစား စားပွဲမှာ အတင်းဆွဲထိုင်ခိုင်းပီး နေရာချထားလိုက်တယ်။ မီးဖိုပေါ် က
ခရားအိုးကြီးထဲက နပ်ထားတဲ့ ကော်ဖီမွှေးမွှေးလေးကို မတ်ခွက်အကြီးတစ်ခုထဲငှဲ့ပီး ဂွပ်ကနဲ ကျနော့်ရှေ့မှာ
လာချပေးတယ်။ ကော်ဖီမြင်ရင်မနေနိုင်၊ အနံ့ရှူရတာနဲ့
တင်သောက်ချင်နေတော့ ဘာမှမပြောတော့ပဲ ကောက်ယူလိုက်ပီး တစိမ့်စိမ့် ကျိုက်နေမိတယ်။ ကြောင်အိမ်ထဲက
ထုတ်လာတဲ့ ကြွေပန်းကန်ပြားနဲ့ထည့်ထားတဲ့ ငှက်ပျောထောပတ်ကြော် ဂဂအိအိလေးတွေလည်း ချကျွေးလာတော့
ဘာမှပြန်မပြောတော့ပဲ ခပ်တည်တည်နဲ့
ယူပီး စားပစ်လိုက်လိုက်တော့ ချိုစိမ့်ပီး အရသာတကယ်ရှိတယ်ဗျ။ တနေကုန်ထုံးစံအတိုင်းအလုပ်များနေခဲ့တော့
နေ့လည်စာ မစားရသေးဘူး။ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးကို ထောပတ်တွေနဲ့ အိနေအောင်ကြော်ထားတာကို
ကော်ဖီမွှေးခါးခါးလေးနဲ့ တွဲပီးမြည်းနေရတော့ အားရပါးရ
ကိုဖိမ်ယူပီး စားပစ်လိုက်မိတယ်။ အင်မတန်အရသာထူးတဲ့ အစားအသောက်နဲ့တွေ့နေတော့ ခုနက
စိတ်တိုနေတာတွေတောင် ဘာမှန်းမသိတော့ဘူး။ ကော်ဖီမတ်ခွက်ကြီးလည်း ပြောင်သွားအောင်
သောက်ပစ်လိုက်သလို ပန်းကန်ထဲက ငှက်ပျောကြော်တွေလည်း အကုန်စား
ပစ်လိုက်မိတယ်။ ကော်ဖီကို အကုန်မော့ပီး စားပွဲပေါ် ခွက်ကို ချလိုက်တာနဲ့ စော်ဘွားနှုတ်ခမ်းမွှေး
လက်ဖက်ခြောက်ခတ်ထားတဲ့ မွှေးပျံ့ပျံ့လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကြွေပန်းကန်လေးက ရှေ့ရောက်လာပြန်ရော။
ရေနွေးကြမ်းဖန်ခါးခါးလေးကို အရသာခံ မှုတ်သောက်နေရင်း မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျနော့်ဘေးမှာ
မတ်တပ်ရပ် လက်ကလေးပိုက်ရင်း ကျနော့်ကို "က ကလေးငယ် ချစ်စဖွယ်" လေးပါလား ဆိုတဲ့ အကြင်နာအကြည့်
လေးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ရူပဗေဒဆရာမလေး။ ဗိုက်ဂဂသလိုဖြစ်သွားလို့လားမသိဘူး။ ခုနက စိတ်တိုနေတာ၊
မာန်မာနထားနေတာတွေပျောက်ကုန်သလိုလို။

ဗိုက်အတော်ဆာနေရှာတယ်.. ကလေးလေးကြနေတာပဲ စားနေတာကြည့်ပီး အားရစရာနော် ...
နေ့လည်စာမစားရသေးဘူးဟုတ်လား?
အိမ် အလုပ်နည်းနည်းရှုပ်နေလို့ စားဖို့မေ့နေတာဗျ
ဟ.. ဟုတ်လုချေလား? အိမ်အလုပ်တကယ်ကူလုပ်တယ်ပေါ့လေ
ခင်ဗျား.. ကျနော့်ကို ဘာထင်ထင်ဗျာ ဂရုမစိုက်...
ဟေးးး ရှူး ရှူး အဲ့လိုစိတ်မဆတ်ကြေးကွာ နောက်လို့မရဘူးလား ရှင့်ဒေါ် လေး ခင်ခက် ကျမကို အမြဲပြောပ့ါ
ငါ့တူလေးက သူ့ဖာသူ အပြင်မှာဆိုးတာ အိမ်မှာတော့ အင်မတန်အားကိုးရတဲ့ကောင်တဲ့ သိပါတယ်တော်
....
ကော်ဖီနပ်ထားတာ ကောင်းတယ်မလား ... ငှက်ပျောထောပတ်လိမ့်ကြော်လေးကော ကြိုက်တယ်နော် ..
စားလိုက်တာ ပလုတ်ပလောင်း ..
တအားကောင်းတယ်ဗျ.. တသက်လုံးဒီလောက်အရသာရှိတဲ့ ကော်ဖီနဲ့ ငှက်ပျောကြော်မတွေ့ဖူးသေးဘူး..
ဆရာမစားဖို့တောင် မချန်လိုက်မိဘူး ဆောရီးနော်
ကြိုက်တယ်ပေါ့?
ဟုတ်!
အမြဲစားချင်သွားသလား
ဗျာ!
တသက်လုံးစားမလားလို့မေးနေတာ
.... (ကျနော်သူ့ကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ ပြောင်ချော်ချော်အမူအရာမတွေ့ရပဲ မျက်ဝန်းညိုလေးတွေနဲ့ ကျနော့်ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်ဗျ)
ဘယ်လိုလဲ? မေးနေတယ်
.... (ရင်ခုန်သံတွေတအားမြန်လာလို့ ကျနော်စကားနဲ့ပြန်မပြောနိုင်တော့ပဲ ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး ငြိမ့်ပြလိုက်မိတယ်)
ရှင်လေးကို ရှင်ချစ်တဲ့ မိန်းမက မဆိုးမမိုက်ဖို့ တောင်းဆိုရင် လိုက်လျောမှာပေါ့ ဟုတ်လား?
.... (အာစေးမိနေတဲ့လူလိုပဲ ကျနော် ခေါင်းပဲတဆတ်ဆတ်ငြိမ့်ပြနိုင်တယ် လူက ထူပူနေပီဗျ ရင်တုန်လိုက်တာဗျာ)

ကျစ်ဆံမြီးအရှည်ကြီးက ရင်ဘတ်အရှေ့နား တွဲလျောင်းဖြစ်နေတာကို ဂဲကနဲ နောက်ကျောဖက်ကို လွှဲတင်လိုက်ရင်း ရူပဗေဒဆရာမလေး ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ကျနော့်အနားကို တိုးကပ်လာတယ်။ ကျနော့်ပုခုံးကို စုံကိုင်လာတယ်။ မော့ကြည့်လိုက်တော့
သူမ ခများလည်း တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်ခါနေတာသတိထားလိုက်မိတယ်။ မကြာခင်ပဲ ခွေလဲကျသွားတော့မလိုပဲ။ နှုတ်ခမ်းနီနီလေးတွေက တဆတ်ဆတ်ခါနေရှာတယ်။ ကျနော် ပုန်းကနဲထရပ်လိုက်တော့ ဒူးပျော့ပီးခွေကျသွားဟန်တူတဲ့ ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေတစ်ယောက်
ကျနော့် ပုခုံးပေါ် မျက်နာလေးကို ထိုးအပ်လာလို့ အလိုက်သင့်ကလေး ခါးကျင်ကျင်လေးကိုတစ်ဖက် ပုခုံးသားအိအိလေးကို တစ်ဖက် ထိန်းထားရင်းပွေ့ဖက်လိုက်ရတယ်။ ကိုယ်လုံးလေးက တသိမ့်သိမ့်တုန်တက်လာမှ

ခါးကျင်ကျင်လေးကို သိုင်းဖက်ထားရင်း သူ့မျက်နှာလေး
ကိုစွာကြည့်လိုက်တော့ အင်မတန်မျက်နှာကြောတင်းတဲ့ဆရာမလေးရဲ့ ပါးပြင်ပေါ်က သနပ်ခါးမှုန်မှုန်လေးတွေက
မျက်ရည်စီးကြောင်းလေးတွေကြောင့် ပျက်ပြယ်စပြုနေရှာပီ။ ဟောဗျာ! ကျနော့်ဆရာမလေးက
ချစ်စဖွယ်လေးပြုံးရင်း မျက်ရည်ကျနေပါကောလားလေ။
နဖူးချင်း တိုက်ထားရင်း မျက်နှာချင်းကပ်ထားရင်ချင်း အပ်ထားလိုက်ကြတာ
တစ်ယောက်ရင်ခုန်သံတစ်ယောက်ကြားနေရတယ်။

လူဆိုး လူရမ်းကား... ရှင်လေး မကောင်းဘူး "ချို့" ကိုချစ်တယ်လို့လည်းပြောသေးတယ် ရှောင်နေတယ် ..
ဂမ်းနည်းတယ်ဟာ!

ကျနော့်ကို ဆို့နင့်နင့် အသံလေးနဲ့ တိုးတိုးလေးချွဲရင်း မျက်ရည်ကျနေတာ ဆရာမလေးမှဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။
ကျနော်ခုထိ ဆရာမလေးကို စကားပြန်မပြောဖြစ်သေးဘူး။ လူတစ်ကိုယ်လုံး လေထဲမြောက်နေသလို ဖြစ်နေတယ်။
ကျနော်ချစ်သူတစ်ယောက် တကယ်ရသွားပီ ဆိုတဲ့ ဂမ်းသာစိတ်ရယ်။ ကျနော်ချစ်တဲ့ ဆရာမလေး ခုတော့
ကျနော့်ကို အရမ်းတွယ်တာနေပီဆိုတာကိုသိလိုက်
ရတာရယ်အကုန်ပေါင်းပီး လူက အိပ်မက်လိုလိုဘာလိုလိုကြီးလေ။

"ချို" ကပဲ အရှက်မရှိ တပည့်တစ်ယောက်လွှတ်ပီး အခေါ်ခိုင်းရတယ်တဲ့ .... ရှင် ချို့ ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ
မယုံပါဘူး..တော်ပါပီ (ပြောရင်း အသံက တိမ်ဝင်သွားရှာတယ်)
ကျ ... ကျနော် .. အ.. အရမ်းရှက်သွားလို့ပါ ဆရာမလေးရာ မချစ်လို့မဟုတ်ပါဘူး မငိုနဲ့တော့နော် တိတ်.. တိတ်
ချို တော့ တသက်လုံးနိုင်စား မယ့်ကောင်လေးကို တအားတွယ်တာမိသွားပီ ... ဒုက္ခရောက်ပီနေမယ်
အာ! မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမလေးရာ .. ကျနော်နောက်ကို အဲ့လို မလုပ်တော့ဘူးနော် .. ဟုတ်ပီလား တိတ်တော့

တသိမ့်သိမ့်တုန်နေတဲ့ ကျောပြင်လေးကို ဖွဖွလေး ပွတ်ပေးရင်းချော့ပေးနေလိုက်တယ်။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ
အင်မတန် လင်းမြ တဲ့ခံစားချက်တစ်ခု ဖြစ်နေတာ လူကို တလှပ်လှပ်နဲ့ဗျာ။
ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေး နောက်ဆုံးတော့ ကျနော့်ကို ချစ်တယ်တဲ့။ ဟားဟား! ပျော်လိုက်တာဗျာ။ ဖိုးသက်ကွ..
မာနခဲ ဆရာမချောချောလေးရဲ့ ချစ်သူကွ လို့ရင်ဘတ်ထဲမှာ ဆူညံနေအောင်အော်ဟစ်နေမိတယ်။
ကျောပြင်လေးကို ပွတ်ပေးနေရာက မျက်နှာဖူးဖူးလေးကို
လက်ဖဝါး၂ခုထဲညှပ်ထားပီး သေချာအနီးကပ်စိုက်ကြည့်ထားပေးလိုက်သေးတယ်။ ကြောင်ပေါက်စကလေးလိုပဲ
ငြိမ်ငြိမ်လေးခံနေရှာတာကို စိတ်မထိန်းနိုင်တော့လို့ ပါးဖောင်းဖောင်းလေးတွေပေါ်က မျက်ရည်တွေကို
ပါးပါးချင်းပွတ် နှုတ်ခမ်းနဲ့ ပွတ်နမ်းရင်း သုတ်ပေးလိုက်မိတယ်။
ငိုထားတော့ ထွက်လာတဲ့ နှာရေ တွေပါ ကျနော့်ပါးပြင်မှာ ပေပွကုန်တော့ ငိုနေတဲ့ဆရာမလေးက တဟီးဟီးနဲ့
ရယ်လာပီး ကျနော့်ပုခုံးပေါ် တင်ထားတဲ့ ရုပ်အင်းကျီနဲ့ ကျနော့်ပါးပြင်ကို သုတ်ပေးတယ်။ ပီးတော့မှ
ကျနော့်မျက်နှာကို မော့ကြည့်ရင်း ရင်ခွင်ထဲကနေ ကျနော့်နဖူးပေါ် ဝဲကျ
နေတဲ့ ဆံပင်တွေကို လက်ကလေးနဲ့သပ်တင်ရင်း ချစ်လိုက်တာ လူဆိုးလေးရာ!
လို့စိုက်ကြည့်ရင်းပြောလာပြန်တယ်။

ဟင်းးး
ပလွတ်!

နှုတ်ခမ်းနီထွေးထွေးလေးတွေကို ငုံ့ပြီးနမ်းစုပ်လိုက်တော့ ခြေဖျားလေးထောက်ပီး ကျနော့် ဂုတ်ပိုးကို လက်၂ဖက်နဲ့ ဟီးလေးခိုလာတာကို ခါးကျင်ကျင်လေးကိုသိုင်းဖက်ထားရင်း ထိန်းထားလိုက်မိတယ်။
ဒါပေမယ့် အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်ထွက်မတတ်စုပ်ရင်း နမ်းနေတာက ကျနော်မဟုတ်ဘူး ဆရာမလေးဗျ။ ရင်ဘတ်ချင်းတအားကပ်ထားတော့ တော်တော်ထွားတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးက အိကနဲအိကနဲ ဖြစ်ဖြစ်နေတယ်။ ခုနက ချစ်မြတ်နိုးစိတ်ကလေးတွေကနေခု
လိင်စိတ်ဖက်ကို ၂ယောက်လုံးပြောင်းစပြုလာလို့ ကြမ်းချင်သလိုလိုဖြစ်လာတယ်။ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ ချစ်ပွဲတစ်ခါမှ မဖင်ဖူးသေးဘူးလေ။ ခုနက ငေးကြည့်ပြီး သွားရည်ကျချင်သလိုဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ တင်ပါးအိစက်စက်ကြီးတွေကို ကျနော်ခု လက်၂ဖက်နဲ့ အားရပါးရဆွဲပင့်ကိုင်ရင်း
ညှစ်ချေနေသလို ဆရာမလေးကလဲ အငမ်းမရ ကျနော်နှုတ်ခမ်းကို စုပ်နမ်းရင်း တဟင်းဟင်းနဲ့ အသက်ရှူသံပြင်းထန်လာတယ်။ အောက်က ကျနော့်လိင်တံကလဲ ချက်ချင်းပဲ ထောင်ထလာပီး ဆရာမလေးရဲ့ ဆီးခုံပေါ်ကို ထောက်ထားမိတာကို သူလည်းသိနေမှာပေါ့လေ။
စိတ်မထိန်းတော့ပဲ အိမ်နေရင်းဂါတ်တဲ့ ဘလောက်စ်အင်းကျီအပေါ်ကနေ ညာဖက်နို့ကြီးတစ်လုံးကို အားရပါးရ ဖိဆုပ်ညှစ်ချေပေးလိုက်တော့ အာ့! ကနဲမြည်သံလေးထွက်လာပီး ခြေဖျားလေးပိုထောက်လာတယ်။ ခါးက ထမီလေးကို အသာလေးဖြေချပီး အောက်ခံဘောင်းဘီ
မဂါတ်ထားမှန်းစမ်းလိုက်မိတော့ ချောမွတ်အိစက်လွန်းတဲ့ တင်ပါး၂ခုအပေါ် လက်က ရောက်သွားတယ်။ တင်ပါး အသားလေးတွေက အေးစက်စက်ကလေးဖြစ်နေတယ်။ ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ချေလို့ကလည်း ကောင်းလိုက်တာဗျာ။

ဒီနေရာကြီးမှာ မကောင်းဘူးကွာ .. နော်..... ချို့ အိပ်ခန်းကို လိုက်လာခဲ့ တစ်မိနစ်အတွင်း ... ဒါပဲ

ရုတ်တရက် ကျနော့်ကို တွန်းဖယ် မီးဖိုချောင်ကြမ်းပြင်ပေါ် ဝွင်းလုံးပုံကျနေတဲ့ ထမီလေးကို ကောက်ဂါတ်လို့ ယုန်မ ကလေးလို လှစ်ကနဲပြေးထွက်သွားတယ်။
အောက်က ထောင်ထနေတဲ့ လိင်တံကြီးနဲ့ ကြောင်အအ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ကျနော်လည်း အချိန်မဆိုင်းတော့ပဲ ပူပူနွေးနွေးချစ်သူဖြစ်စ ဆရာမလေးရှိရာ အိမ်အပေါ်ထက်ကို ပြေးလိုက်သွားမိပီ။ ခြံဝင်းအကျယ်ကြီးထဲက ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးထဲမှာ လူသူလေးပါးကင်းရှင်းလို့
တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ကြားထဲက ချစ်စိတ်မွှန်နေတဲ့ ချစ်သူ၂ဦး အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ နောက် ထပ် စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာရင် ပွဲကြမ်းကြတော့မယ်ဆိုတာ သေချာနေပီမဟုတ်လားဗျာ။

အိမ်အပေါ်ထပ်ကို လှေကားထစ်တွေကျော်နင်းပီး တက်ခဲ့မိတာသေချာတယ်။
ဆရာမလေးရဲ့ အိပ်ခန်းရှေ့ကို ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာနဲ့ ရောက်သွားပီ။ ဒါပေမယ့် အခန်းတံခါးက ပိတ်ထားလျက်ကြီးဖြစ်နေတယ်။ အသာဖိတွန်းကြည့်လိုက်တော့ ပွင့်သွားတယ်။ အခန်းထဲမှာ ဘယ်သူမှလဲရှိမနေဘူးဗျ။ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ရှာကြည့်နေမိဆဲမှာပဲ အခန်းထောင့်

က ဆင်းဂါးအပ်ချုပ်စက်ကြီးက ဂျုံးဂျုံး ဆိုပြီး ဘီးလုံးတစ်ပတ်လှည့်သွားတယ်။ ကျနော်အသာအယာပြုံးမိရင်း
အခန်းတံခါးကိုပြန်ပိတ်ပြီး ကလန့်ထိုးလိုက်တယ်။ အခန်းနံရံနားကပ်လျှက်က အပ်ချုပ်စက်ကြီးတစ်ခုလုံးကို
ဖုန်မတင်အောင် လွှားထားတဲ့ အဂတ်စအဖြူရောင်
ကြီးကို အသာလေး ဟိတ်! ကနဲဆွဲဖယ်လိုက်တော့ အပ်ချုပ်စက် ခြေနင်းခုံပေါ် မှာ ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ပြီး
ပုန်းနေရှာတဲ့ ဆရာမလေးကို ဘွားကနဲတွေ့လိုက်ရတယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြူဖြူလေးတွေနဲ့ ကိုက်ထားရင်း
ကျနော့်ကို ရှက်ပြုံးလေးနဲ့ မော့ကြည့်နေရှာ
တဲ့ ချစ်သူလေး။ သူ့ခမျာ ရှက်သွေးဖြာ တဲ့အပြင်စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ မျက်နှာလေးက နီရဲတွတ်လို့ပေါ့။

မိပီကွ! ဟားဟား လာခဲ့ တုတ္တုပုန်းနေတဲ့ ဆရာမလေး
ဟော့အေး လာဘူး "ချို"ကြောက်တယ် သူများကို အကြမ်းပတမ်းတွေလုပ်ပေးတော့မှာ ဟော့အေးနော် ဟော့အေး ခစ်!
ဩော! မလာဘူးလား ကဲ.. ကြာပါတယ်ကွာ အကြောင်းပြရသေးတာပေါ့
အမေ့ .. .. ဟေးးး လူဆိုးလေး

အပ်ချုပ်စက်ခုံကို ကွယ်ပြီး ထိုင်နေတဲ့ ကိုယ်လုံးအိထွေးထွေးလေးကို အတင်းဆွဲထုတ်ပြီး ထူမ လိုက်တယ်။
ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပဲ ဘလောက်အင်းကျီနှိပ်စိလေးတွေကို တဖျောက်ဖျောက်မြည်အောင် ဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။
ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ဟင်းလင်းပွင့်
ထွက်သွားတာနဲ့ အနက်ရောင်ဘရာစီယာလေး မနိုင်ဝန်ထမ်းထားရတဲ့ ဂါဟင်းစိုပြေတဲ့ နို့ကြီး၂မွှာက
ဂင်းကနဲပေါ် လာတယ်။ အချိန်မဆွဲတော့ပဲ ဘလောက်လက်ပြတ်ကလေးကို ချွတ်ချရင်း ဘရာ
ချိတ်ကလေးတွေကိုပါ သူမဂျိုင်းအောက်ကနေ လက်လျှိုပြီး ဖြုတ်ပစ်လိုက်မိ
တယ်။ ခုဆိုရင် ကျနော့်ဆရာမလေးခမျာ အပေါ်ပိုင်းဗလာ ဖြစ်သွားရှာပြီ။ မတ်တပ်ရပ်လျှက် မျက်လုံးလေးစုံမှိတ်လို့
အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေရှာတယ်။ နားရွက်ကလေးတွေက နီရဲနေတာ..
မျက်နှာတစ်ခုလုံးပန်းသွေးရောင်ထနေရှာတာ
ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျနော့် ရူပဗေဒ ဆရာမလေး ဒေါ် ခင်ချိုမေ ခမျာ ယောကျာ်းဆိုလို့ ကျနော်နဲ့ပဲ
ဆုံဖူးကြောင်းသိသာနေတယ်။ ခါးမှာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် စည်းနှောင်ထားတဲ့ ထမီလေးကိုပါ ဆွဲချွတ်ချလိုက်တော့
အောက်ခံမဂတ်ထားတဲ့ ဆရာမလေး တစ်ကိုယ်လုံးဝစ်လစ်
စလစ်ဖြစ်သွားရှာပြီ။ မျက်လွှာကလေးချလို့ တောင့်တောင့်လေးရပ်နေတဲ့ ဆရာမလေးကို
မျက်စိထဲမြင်ယောင်ကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါဗျာ။ အဆီပိုမရှိတဲ့ ဗိုက်သားရှပ်ရှပ်ကလေး၊ ချက်နက်နက်ကလေး၊
ဂါဟင်းနေတဲ့ အသားရည်၊ သာမန်ထက်ထွားတဲ့ ချိုဖူးကြီးနှစ်လုံးက တင်းရင်း
လုံးကျစ်လို့ တွဲမနေဘူး။ အောက်ဖက်ကိုကြည့်ပါဦး.. အမွှေးနုနုလေးတွေဖုံးအုပ်ထားတဲ့ ေ-
ာက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကလေး။ ဆင်စွယ်လို ချောမွတ်နေတဲ့ လက်မောင်းအိုးကလေး၂ခုကို ကိုင်လိုက်ရင်း
သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို တစ်ပတ်လှည့်ပေးလိုက်တယ်။ ကျောပေးထားတဲ့
ကိုယ်နေဟန်ထားလေးကလည်း တပ်မက်စရာပါလေ။ ကျောပြင်ကော့တော့တော့လေးက အပြစ်အနာဆာ
ကင်းပြီးပြေဆင်းအလာ အောက်ရောက်တော့ ကော့တက်သွားတဲ့ အိုးပိုင်းကားကားလေးက အောက်ကို
ပြန်ကောက်ပြီး ပေါင်တံ လုလုလေးမှာ အဆုံးသတ်လို့ပေါ့။

အပြစ်ဆိုစရာမရှိတဲ့ ကိုယ်လုံးအလှပိုင်ရှင်ကလေးကိုကြည့်ပီး ကျနော့်လိင်စိတ်တွေအရမ်းဆူပွက်နေမိပီ။
နက်မှောင်သန်စွမ်းလွန်းတဲ့ ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ကြီးကလည်း တင်ပါး အကျော်နားအထိ တွဲလျောင်းကျနေတော့
ဒီကျစ်ဆံမြီးကြီးကို အားရပါးရလက်နဲ့ဆွဲပီး လေးဖက်
ထောက်ိုး လိုက်ချင်စိတ်က တားမရတော့ဘူး။ ဘာမှစကားမဆိုမိပဲ တုန်ရီနေတဲ့ ကျနော် ပုဆိုးနဲ့အတွင်းခံကို
မြန်မြန်ချွတ်ချလိုက်ပီး မာတင်းနေတဲ့ လိင်တံကြီးကို တင်ပါး၂ခုကြားထဲထောက်ထားရင်း ဂုတ်သားဂင်းဂင်းလေးကို
နှုတ်ခမ်းနဲ့ ရှုရှုလေးနမ်း၊ လက်၂ဖက်ကလဲဂျိုင်း
အောက်က လျှိုပီး နို့၂လုံးကို အုပ်ကိုင်လိုက်တော့ အို! ဆိုတဲ့ ညည်းသံကလေးနဲ့ တင်ပါးလေးကို အရှေ့ဖက်
ကော့ပစ်တယ်။

ဟင်းးး ဖိုးသ..သက်လေး "ချို" အရမ်းမောလိုက်တာကွယ်
ချစ်တယ်.. ဆရာမလေးရာ.. ပလွတ်.. ပြွတ်စ်..ပြွတ်စ်

ကျောပေးထားတဲ့ချစ်သူ ဆရာမလေးကို နို့၂လုံးကိုအုပ်ကိုင် ညှစ်ချေရင်းသနပ်ခါးရနံ့လေးတွေမွှေးကြိုင်နေတဲ့..
ပုခုံး၊ဂုတ်ပိုး၊ ပါးပြင်၊နားရွက်ဖျားကလေး.. အဲ့ဒီလိုနေရာ အနှံ့ လျှောက်နမ်းပေးနေမိတယ်။ အောက်က
ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်လေးတွေစိုစပြဲနေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံမာမာကြီးနဲ့လည်း
သူ့တင်ပါးပြောင်ချောချောအိအိလေးကို ဟိုထောက်ဒီထောက် လိုက်ထောက်ရင်းညှောင့်ပေးနေမိတယ်။ နို့၂လုံးကို
အုပ်ကိုင်ထားရင်းလည်း နို့သီးခေါင်း စူစူလေးတွေကို လက်ညှိုးလက်မ ကြားညှပ်ကိုင်ပီး လိမ့်ပေးနေလိုက်မိတယ်။

ချို ... ချို ဒူးတွေတအားပျော့လာပီကွာ မတ်တပ်ဆက်မရပ်နိုင်တော့ဘူး.. အမေ့!

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ခွေကျချင်သလိုဖြစ်လာတဲ့ ကိုယ်လုံး ပုံ့ပုံ့လေးကို ဖမ်းထိန်းထားရင်း ခြေလှတ်လက်လှတ်
ယက်ကန်ကန်လေးဖြစ်သွားအောင် ဆွဲပွေ့ချီလိုက်မိတယ်။
ခြေလှမ်းခပ်ကျဲကျဲလှမ်းလို့ ကုတင်ပေါ် အသာအယာချထားပေးလိုက်ပီး ပက်လက်လှန်
ဒူးထောင်ပေါင်ကားဖြစ်အောင် အနေအထားပြင်ထားပေးလိုက်တယ်။
ကျနော်အောက်ကနေကုတင်ပေါ် လှမ်းမတက်ပဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ပေါင်ကားထားတဲ့
ဆရာမလေး
ကို ကုတင်စောင်းနားအထိ ဆွဲယူလိုက်တယ်။ ရင်ဘတ်ကလေး က ဖားဖိုလို မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက်ဖြစ်ပီး
စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဆရာမလေးက ခေါင်းထောင်ကြည့်လာတယ်။ ကျနော်က ဂရုမစိုက်သလိုလုပ်ရင်း
ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ဆွဲယူပီး ဆရာမ တင်ပါးတွေအောက်ကိုထိုးထည့်ဖို့ကြိုးစား
မိတယ်။ ရသွားပီ။ တင်ပါးအောက် ခေါင်းအုံးခံလိုက်တော့ ခပ်မြင့်မြင့်လေးဖြစ်လာတဲ့ အပြင် နီရဲနေတဲ့
အကွဲကြောင်းလေးက ပိုလို့တောင် ပြဲအာအာလေးဖြစ်လာသလိုပဲ။ အဖုတ်မွှေးလေးတွေပေါ် မှာ အကွဲကြောင်းထဲက
တောက်တောက်ယိုကျလာတဲ့ အရည်လေးတွေက သီးလို့တောင်နေ
ပါပီကောလေ။

ဆရာမလေး?

ရှင်! (ခေါင်းကလေးထောင်ထ လာပြီး ရီဝေဝေ ရှက်ဂဲဂဲလေးနဲ့ သူ့ပေါင်ကြားထဲ မျက်နှာအပ်မလိုလုပ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို ငေးကြည့်နေတယ်)
ကျနော့်ကို အထင်သေးမှာလားဗျာ?
ဟော့အေး .. သေးဘူး ပို... ပိုပီးတောင် ချစ်မိလာတာ ... ဘယ်တော့မှ အထင်မသေးပါ.. အာ့ အာ့ ရှီးးး

ခေါင်းနဲ့ မွှေ့ယာ ရိုက်ခတ်သံ ဘုတ်ကနဲမြည်သွားတဲ့အထိ ဆရာမလေးနောက်ပြန်လှဲအိပ်သွားရှာတယ်။ ပါးစပ်ကလည်း အကျယ်ကြီးပဲ အော်ညည်းလို့ပေါ့။ ဆရာမလေး ပြန်ဖြေတာမှ မဆုံးလိုက်ဘူး ဖောင်းကြွနေတဲ့ အရည်ရွှဲရွှဲ အဖုတ်ဖောင်းလေးကို ကျနော် ရှလွတ်ကနဲကောက်လျှက်ပစ်လိုက်တာကိုးဗျ။ ချိုမြတဲ့ အဖုတ်ရည်အရသာနဲ့အတူ(နည်းနည်းတော့ငံတယ်ဗျ) အနံ့ယဉ်ယဉ်လေးပါ ရှူမိတာမို့ လိင်စိတ်တောင်ပိုကြွလာသလိုပဲ။ အဖုတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်း လျှာကို တောင့်တောင့်ကလေးဖြစ်အောင်လုပ်ပီး အစုန်အဆန်ထိုး ခွဲပေးနေမိတယ်။ နည်းနည်းလေးလျှာညောင်းသလိုဖြစ်လာရင် အစိအပေါ် ကို လျှာနဲ့ တရုတ်စာရေးသလို ပျော့ပျော့ကလေး စုတ်တံနဲ့ခြစ်သလို ဘယ်ညာကစား။ ပင်ပန်းသလိုဖြစ်လာရင် အစိကို သကြားလုံးစုတ်သလို တပြွတ်ပြွတ်စုပ်။ အပေါက်ဝကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့တေ့ထားပီး လျှာကို ဝင်နိုင်သလောက်သွင်းပီးမွှေ့ပေးနဲ့ ဆက်တိုက် တိုက်စစ်ဆင်ပေးလိုက်တာ ကျနော့်ဆံပင်တွေကို လက်၂ဖက်နဲ့ အတင်းဆွဲပီး တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် အကြောတွေဆွဲရင်း တစ်ချီပီးသွားရှာတယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ကျနော်လည်း အသက်ဂဂရှူနိုင်တော့လို့ ဆီးခုံလေး ပေါ် မျက်နှာအပ်ပီး ၂မိနစ်လောက် အသက်ပြင်းပြင်းရှူရင်း အမောဖြေနေမိတယ်။ အမောပြေသွားတာနဲ့ မတ်တပ်ချက်ချင်းရပ် နီရဲနေတဲ့ ကျနော့် ထိပ်ဖူးနဲ့ အရည်တွေအိုင်ထွန်းနေတဲ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို သေချာချိန်ပီး တေ့ထားလိုက်တယ်။
အ ိုး ခံရတော့မယ်ဆိုတဲ့ အသိကြောင့် ဆရာမလေး မျက်လုံးမှိတ်ပီး မှိန်းနေရာက ဖျတ်ကနဲ မျက်လုံးပွင့်လာပီး ခေါင်းထောင်ထလာတယ်။ ချွေးစက်ကလေးတွေ စို့ရွှဲနေတဲ့ ကြားက မျက်နှာဖူးဖူးလေးက ဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေဂဲကျနေတာ ချစ်စရာလေးဗျာ။ အင်မတန်ကောင်း တဲ့ အဖုတ်အလျှက်ခံပီးတဲ့နောက် ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ကာမ အရသာကို ခံစားရတော့မှာမို့ တက်ကြွလာတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေဆိုတာ သူ့အကြည့်က ဖော်ပြနေတယ်။

အိ!
အားးး ကောင်းလိုက်တာ.. စီးပိုင်နေတာပဲ ဆရာမရာ နာလားဟင်?
သာသာလေး ဖိနော် ... မနာဘူး ... နည်းနည်းတော့ ရင်ခေါင်းထဲမှာ တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ... ဒါပေမယ့် ချို ခံနိုင်ပါတယ် ...
အားးးး ရှိ.. ရှီးး
ကျနော် တအားမလုပ်ပါဘူး .. ဖွဖွလေးပဲ ဆောင့်မယ်နော် ဆရာမ

လိင်တံက လည်းသံပိုက်လုံးတစ်ချောင်းလို မာကျောလွန်းနေတော့ နူးညံ့လွန်းတဲ့ အဖုတ်နံရံတွေကို ထိုးထိုးခွဲပီး ဝင်သွားသလို ဆွဲထုတ်လိုက်တိုင်းလဲ ထိပ်ဖူး -စ် နဲ့ ဆွဲချိတ်ထုတ်လိုက်သလို အဖုတ်တစ်ပြင်လုံး စူခုံးကြွပီး

ပါပါလာတာဗျ။
ကျနော် လူနီကြီးစေခိုင်းချက်အရ ပက်ပက်စက်စက် တက်ိုး သွားတာ ခံလိုက်ရပြီးကထဲက တစ်ခါမှ အိုး မခံထားရတော့ တော်တော်ကြီးကို ခက်ခဲနေတယ်။ ခုထိ တစ်ဂက်လောက်ရောက်အောင် မနည်းထိုးထည့်နေရသေးတယ်။ အတွင်းနားရောက်ဖို့နည်းနည်းလိုနေသေးတယ်။
စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ နို့၂လုံးကို လှမ်းဆုပ်ပြီး ဖြေးဖြေးချင်းပဲ ဆွဲုိး နေလိုက်တာ စိတ်ထဲမှာ ဟာ ကနဲဖြစ်သွားလို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ လိင်တံက အဆုံးထိဂင်သွားပြီ။ ခုဆို ဆီးခုံ၂ခုက ဂဟေဆက်မိနေပီလေ။ နောက်ထပ် ၁ဂချက်လောက် အစအဆုံး အသွင်းအထုတ်လုပ်ကြည့်လိုက်
တော့ တော်တော်အဆင်ချောသွားပီမို့ အားထည့်ပီး ခပ်ဆဆလေး ဆောင့်ပေးနေလိုက်တယ်။

အင့် အင့် အင့် ဟူးးး ကျွတ်ကျွတ်! ဖိုးသက်လေး .. "ချို" ပြန်.. ပြန်ဖြစ်လာပြန်ပီ.. မောလိုက်တာ... မရပ်နဲ့နော်.. ဆက်တိုက်လေးဆောင့်ပေး ... အားး ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူးကွာ ..မရတော့ဘူးသိလား ... အိုးးးး

ဆရာမလေး ပီးပြန်တော့မယ်ဆိုတာ သိလိုက်ပီမို့ ဒီအချိန်မှာ အဖုတ်ကွဲအောင် ဆောင့်လည်း မနာတော့ဘူးလို့ မီးစိမ်းပြလာတာမှန်းရိပ်မိပီး နို့ကိုင်ထားတဲ့ လက်တွေကို ခါးကျင်ကျင်လေးဆီပြောင်းကိုင်ရင်း အသားကုန်ဆောင့်ိုး နေမိတယ်။
ကျနော့် လိင်တံကို အသားကုန် အဖုတ်ကြွက်သားတွေက ဆွဲညှစ်လိုက်တာခံလိုက်ရတော့ သူအရမ်းကောင်းပီး ကာမအရသာရသွားပီဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော်မရပ်သေးပဲ တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ ဆောင့်လိုးနေတုံးပဲ။

ဆရာမ.. ဆရာမ ကျနော်လည်း မရတော့ဘူးဗျာ ထွက်တော့မယ် ... ဟားးး
"ချို" သေတော့မယ်ကွာာာ ဘာတွေဖြစ်နေမှန်းမသိဘူးးး နောက်တခါ မောလာပြန်ပီ... မရတော့ပြန်ဘူး... မရတော့ဘူး မရပ်နဲ့နော်.... မရပ်ပေးနဲ့ အားးးးးး
ဖတ်.. ဖတ်... ဖြောင်း..ဖြောင်းး ... အီးး

ပုံမှန်အားဖြင့် ကာမပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ မလွယ်တဲ့ မိန်းမတွေထဲမပါတဲ့ ကျနော့်ဆရာမလေးဟာ ပီးသွားတာကို ဆက်တိုက်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုက်တိုင်း ဆက်တိုက်ဆက်တိုက်ဆိုသလို ထပ်ထပ်ပီးတတ်မှန်းကျနော်ရိပ်မိပီး မီးပွင့်မတတ်ဆောင့်ိုး ရင်း
ကျနော့် လိင်တံကို အဖုတ်က တဖိဖိနဲ့ ဆွဲအညှစ်မှာ ဘယ်လိုမှမထိန်းထားနိုင်တော့ ပဲ အပြင်းထန်ဆုံးဆောင့်ိုးရင်း သုတ်ရည်ပူနွေးနွေးတွေကို ပန်းထည့်ပစ်လိုက်မိပီ။ အင်မတန်ပြင်းထန်တဲ့ စိတ်နဲ့ ဆာလောင်နေသမျှ အားရပါးရ ပီးလိုက်ရလို့လားမသိဘူး သုတ်ရည်ပန်း
အထုတ်မှာ ကျနော့်နားထဲက လေတွေက တရှူး၂နဲ့ထွက်သွားသလိုပဲ။ နားထဲမှာ တဂီဂီတောင်မြည်လာတယ်။ နောက်ဆုံးလက်ကျန် သုတ်ရည်တစ်စက်နှစ်စက်လောက်ကို ညှစ်ထုတ်ရင်း အဖုတ်နဲ့ လိင်တံတပ်ထားလျှက်နဲ့ ဆရာမလေး ကိုယ်ပေါ် ကို ကျနော်မှောက်ကျသွားခဲ့
တယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

ရှင်လေးက မော်ဆရာလေးလားဟင်?
အမ်! ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာမ
သိပူး ... ကျမ သေတော့မတတ်ပဲ မမြင်ဘူးလား ခုနက လူးလိမ့်နေတာ ဟွန်း!
နာလို့လား
ဟုတ်ပါပူး.. အာကွာ.. ဘာပြောရမှန်းမသိဘူး ရှက်လို့သေတော့မယ်နော် အကျင့်ပုတ်လေး ..
သူပီးသွားလို့တော်သေးတယ်.. မဟုတ်ရင် အဲ့ဒီလိုမောတာကြီးတွေဆက်တိုက် ဖြစ်ရလွန်းလို့ ကျမ
သေသွားမလားလို့တောင် ထင်နေတာ
ဘာဖြစ်လို့မော တာလဲ
အာကာသထဲ မြောက်တက်သွားပီး ပြန်အကျ... ကိုဖိုးသက်လေးနော် .. မပြောတတ်ဘူး တော်ပီ လာမမေးနဲ့
ဟီးဟီး ... ဆရာမမျက်နာလေးကရှက်နေတာ ချစ်စရာလေး.. ပြွတ်စ်

အိပ်ယာပေါ်မှာ ဖင်တုံးလုံးလေးတွေနဲ့ ပူးကပ်နေရင်း
တီတီတာတာချစ်စကားဆိုနေကြတဲ့ချစ်သူ၂ယောက်အဖို့ကမ္ဘာလောကကြီးက သာယာနေမယ်ဆိုတာ
ပြောစရာတောင်မလိုတော့ဘူးထင်ပါရဲ့ဗျာ။

ဒီနေ့ အိမ်မပြန်ပဲညဒီမှာ အိပ်လိုက်တော့နော်
ဟမ်! ဆရာမ တပည့်တွေ ပြန်လာရင်ကော? ကျူရှင်သင်ရမှာမလား ကျောင်းသူတွေလည်းဒီမှာနေတာမလား?
လျှာမရှည်နဲ့ တိတ်တိတ်နေ.. ချစ်တယ်ဆို? ရဘူး ဒီအခန်းထဲမှာ ပုန်းနေ.. ညစာပါ အခန်းထဲယူပေးမယ်.. ဒါပဲ
မခွဲနိုင်တော့ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား?
အမယ်! ရှင်နော် ... အထက်စီးကြီးက .. တော်ပီ မိန်းကလေးဈေးကျလိုက်တာ

ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကနေ မူနွဲ့ရင်း ချစ်စကားဆိုနေတဲ့ ဆရာမလေးက ဆတ်ကနဲ ကျောပေးပီး ဟိုဖက်လှည့်လို့
စိတ်ကောက်သွားပြန်တယ်။ ဘယ့်နယ် အပျိုကြီး မျက်နာကြောတင်းတင်းကလေးက စိတ်ကောက်တတ်သားပဲ။
ကြည်မွေ့နေတဲ့ ခပ်ရွှင်ရွှင်စိတ်ကလေးနဲ့ ကျောပေးထားတဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို အထက်အောက် အစုန်အဆန်
လက်ဖဝါးနဲ့လျှောက်ပွတ်ပေးနေလိုက်တယ်။ ပုခုံးလေး၊လက်မောင်း၊ကျောပြင်ချောချောလေး၊ တင်ပါးအိအိကြီး..
ကျနော့်လက်ကို လှည့်မကြည့်ပဲပုတ်ပုတ်ချတယ်
ဗျ။ စိတ်ကောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဆန္ဒပြနေတာလေ ဒင်းကလေးက။ ရယ်ချင်စိတ်ကို မျိုသိပ်ရင်း
ကျစ်ဆံမြီးအရှည်ကြီးကို လှမ်းကိုင်လိုက်ပီး နားရွက်နားကိုကပ်လို့ တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်တယ်။

ဆရာမလေးရဲ့ မဟာဆန်တဲ့ ပောဒီ ကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ကြီးကို လက်နဲ့ ဆွဲ၊ လေးဖက်ထောက်ပီး
တင်ပါးလေးကော့ထားတာကို အနောက်ကနေ အားရပါးရဆောင့်ပီး ချစ်ပစ်လိုက်ချင်တယ် သိလားးး
.... (ကိုယ်လုံးလေးက တွန့်သွားပေမယ့် ကျောပေးထားတုံးပဲ)
ဟင် လို့ ဆရာမလေး?? အဲ့လိုချစ်ချင်တယ်ဗျာ

ကျနော့်စကားအဆုံးမှာ ဆတ်ကနဲ ကျနော့်ဖက်ကို လှည့်လာတယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်
အံကလေးကြိတ်လို့ သွားကြားထဲက လေသံလေးနဲ့ ခပ်ငေါက်ငေါက်ကလေးမေးလာတယ်။

ဒါဆို ရှင်လေး ကျမ နဲ့ဒီည တူတူအိပ်မှာလား တဲ့

ကျနော် ပြုံးစိစိနဲ့ ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်မိတယ် ထင်တာပဲဗျ။

မိုးတွင်းကာလမို့လားမသိဘူး တိတ်ဆိတ်တဲ့ညမှာ ဖားအော်သံ အုံအွမ်.. အုံအွမ် သံတွေက ဆူညံနေတာပဲ။
နေ့လည်က ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေနဲ့ ဆက်ပီး ဟိုဟာမလုပ်ဖြစ်ပဲ စလိုက် နောက်လိုက်
ဟိုကလိဒီကလိ လုပ်လိုက်နဲ့ ကလူကြည်စယ်ရင်း အားရပါးရ ပေါက်ကွဲပီးချစ်ခဲ့ကြတဲ့ အရှိန်ကြောင့်လားမသိဘူး
၂ယောက်သားကိုယ်လုံးတီးတွေနဲ့ အဂတ်မပါပဲဖက်လျှက်
ကလေး အိပ်ပျော်သွားကြတာ ကျူရှင်သင်ခါနီး အိမ်အောက်ထပ်မှာ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ
ဆူညံပွက်လောရိုက်နေတဲ့ အသံကြားမှ လန့်နိုးလာကြတယ်။ ဆရာမလေး လည်းလူးလဲထ ထိုင်
အဂတ်တွေကောက်ဂတ် ပီး ကျနော့်ကို တိတ်တိတ်ကလေးနေနော်လို့အမူ
အရာပြရင်း ဖတ်စရာစာအုပ်တွေ တစ်ထပ်လိုက်ချပေးထားခဲ့ပီး အခန်းတံခါးကို အပြင်ကနေသော့ခတ်လို့
အိမ်အောက်ကို အပြေးလေးဆင်းသွားတော့တယ်။ ကျူရှင်ချိန်တွေ အကုန်ပီးသွားတော့
ညနေစောင်းမိုးချုပ်စတောင်ပြုနေပီ။ စာသင်ရတာမောလာဟန်တူတဲ့ ဆရာမ
လေးက ညစာမချက်ခင် ချွေးပြန်နေတဲ့ရုပ်ကလေးနဲ့ အိမ်အပေါ်ထပ်ကို လှစ်ကနဲတက်လာပီး
ကျနော့်ဆီလာလိုက်သေးတယ်။ အိပ်ယာပေါ် မှာ ခွေနေတဲ့ ကျနော့်ကို အုပ်မိုးပီး ချစ်လိုက်တာဟာ! လို့
တိုးတိုးလေးပြောရင်း တရွတ်ရွတ်နမ်းသွားသေးတယ်။ ကိုယ်ကိုကိုင်းညွှတ်လာ
တဲ့ ဆရာမလေးရဲ့ ရင်သားတွေကို အသာလေး အင်းကျီပေါ် ကဆုပ်ချေမိလိုက်တော့ ဟွန်း! လက်ဆော့လိုက်တာ
လစ်တာနဲ့ နှိုက်တယ်ကွာ ဆိုပီး မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့ပီး ... ကဲ! ချို ညစာသွားချက်ဦးမယ်နော် ချို့ပါးကိုတစ်ခါနမ်းပေး
ဆိုပီးပြောလာလို့ ဘယ်ပြန်ညာပြန်တပြွတ်ပြွတ်
နဲ့ နမ်းပေးလိုက်ရသေးတယ်ဗျ။
ညစာကို လင်ဗန်းလေးနဲ့ အခန်းထဲယူလာပေးတော့ ဆရာမလေးခွံ့ကျွေးတာကို ပလုတ်ပလောင်းစားလိုက်တာပေါ့။
ခရမ်းသီးအိုးကပ်နဲ့ ကုလားပဲဟင်းရည်.. ကြက်ကြော်.. ဟင်းတွေထက် ချစ်သူကိုယ်တိုင်က ဟ
ဆိုတဲ့အမူအရာလေးလုပ်လုပ်ပီး အခွံ့ခံရလို့လားမသိဘူး။ တသက်မမေ့နိုင်မယ့် ညစာလေးပေါ့ဗျာ။
ညနည်းနည်းမိုးချုပ်လာတော့ ကျနော်ရေချိုးချင်လာတယ်။ အိမ်အောက်ထပ်မှာ
အဆောင်နေတဲ့ ဆယ်တန်းကျောင်းသူတွေရှိတာကြောင့် အိမ်နောက်ဖေးရေတွင်းဆီကို ကျနော့်ကို ခေါ် သွားဖို့
ဆရာမလေးက လန့်နေရှာတယ်။ ရေမချိုးရင် နေလို့ထိုင်လို့မရဖြစ်တတ်တဲ့ ကျနော်က အတင်းပူဆာတော့မှ
ကျောင်းသူလေးတွေကို ပုစ္ဆာတွက်ခိုင်းထားပီး ဆရာမ
ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်ဆိုပီး အိမ်ပေါ် ပြေးတက်လာ.. ကျနော့်ကို အိမ်နောက်ဖေးလှေကားကနေ တိတ်တိတ်လေး
ရေတွင်းနားက အုတ်ကန်လေးဆီလက်ဆွဲပီး ခေါ် သွားပေးတယ်။ အရွက်အကြောက်ကြီးတဲ့ အပျိုကြီးလေးမို့ လူမိမှာ
ကြောက်ပီး လက်ကလေးတွေကို တုန်တုန်ရီရီ

ဖြစ်နေရှာတယ်။ ခါးစောင်းလောက်အမြင့်ရှိတဲ့ အုတ်ကန်လေးကို ကွယ်လို့ ၂ယောက်သား တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ ရေကို တဗွမ်းဗွမ်းမြည်အောင် သွက်သွက်လေးချိုးနေကြတယ်။ အိမ်မကြီးဖက်ကနေ တစ်ယောက်ယောက်လာနေရင်လဲ ကျနော်တို့က အမှောင်ထဲကနေဆို တော့ အရင်မြင်နေရတာမို့ သိပ်တော့ကိစ္စမရှိဘူးပေါ့လေ။ စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းပေမယ့် တခွိခွိနဲ့ ကြိတ်ရယ်နေကြရင်း ပျော်နေကြတာပေ့ါ။ အိမ်အောက်ထပ်က ကျူရှင်သင်တဲ့နေရာမှာ လေးပေဖန်ချောင်းဒုချောင်းအောက်မှာ ကျောင်းသူလေးတွေအုပ်စုလိုက်က စာကျက် လိုက် စကားပြောလိုက် ဆူညံနေကြတာကို လှမ်းမြင်နေရတဲ့နေရာမှာ ချစ်သူဆရာမလေးနဲ့ ရေတူတူချိုးနေရတာလေ။

ကိုဖိုးသက်လေး .. ရှင်အဲ့လိုမကဲနဲ့ကွာ ဟိုမှာ ကလေးတွေအများကြီးရှိနေတယ်နော် ကျွတ်..ဟာ.. "ချို" စိတ်တိုလာပီနော် .. လုပ်နဲ့ဆိုနေ

ရေချိုးရင်းဆပ်ပြာတိုက်ကြတော့ ဆရာမလေးရဲ့ ထမီရင်လျားလေးကို ဆွဲချွတ်ပီး နို့တွေ အဖုတ်တွေ ကျောပြင်တွေကို ကျနော်ကိုယ်တိုင်ဆပ်ပြာတိုက်ချွတ်ပေးလိုက်တယ်။ ငြိမ်ငြိမ်လေးကျနော် လုပ်ပေးသမျှခံနေတဲ့ ဆရာမကို ရေလောင်းပေးရင်းဆွဲဖက်လိုက်တော့ ဖင်တုံးလုံးဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို အတင်းပြန်ဖက်တွယ်လာတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ကျနော့်အောက်က လိင်တံက အလိုက်မသိပဲဖျောင်းကနဲထောင်လာတော့တာဗျ။ ကျစ်ဆံမြီးအရှည်ကြီးကို အခွေလိုက်ကလေးခေါင်းပေါ် တင်ပီး ဆံညှပ်နဲ့ညှပ်ထားတော့ လည်တိုင်ကျော့ကျော့လေးဖြစ်ပီး ထမီရင်လျားဝွင်းလုံးကျွတ်နေတဲ့ ဆရာမလေးကို ဒီနေရာမှာတင် ကျနော် အရမ်းို့း ပစ်ချင်စိတ်က ထိန်းမရတော့ဘူးဖြစ်လာတယ်။ ပုံမှန်ဖက်တာမဟုတ်တော့ပဲ နို့ကြီးတွေကို ငုံ့ပီး စို့၊ ဖင်တွေကို ချေနှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပီး လျှာကိုထိုးထည့်ထားရင်းကစား လုပ်လာတော့ စိတ်အိုက်လာဟန်တူတဲ့ ဆရာမလေးက အတင်းတွန်းထုတ်ရင်း ငြင်းတယ်။ ဖားအော်သံတွေဆူညံနေတဲ့ညအမှောင်မှာ လူရိပ်၂ခုဟာတွန်းထိုးနေကြရင်း ပူနွေးမာတောင့်နေတဲ့လိင် တံကို ဆရာမလက်ဖဝါးနုနုလေးထဲထည့်ပေးလိုက်တော့..

ဟောတော့ ရှင်လေးဟာကြီးကလဲ ဒုံးပျံကြီးကြနေတာပဲ.. အရမ်းဖြစ်နေပီ ..အိပ်ခန်းထဲရောက်တဲ့ထိတောင် မစောင့်နိုင်တော့ဘူးကွာ ကျွတ်! ဒုက္ခနော်.. စိတ်ညစ်လိုက်တာ

တုန်ရီနေတဲ့အသံကလေးနဲ့ ပြောရင်း မတ်တပ်ရပ်နေရာက ထိုင်ချလိုက်ပီး ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ပလွတ်ကနဲကောက်စုပ်ပစ်လိုက်တော့တာပဲဗျ။ ရှီးး ကနဲအသံထွက်ညည်းမိရင်း အဲ့လိုလုပ်လိမ့်မယ်လို့မမျှော်လင့်ထားတဲ့ ကျနော် ခြေဖျားထောက်လို့ ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေ့ ခေါင်းကလေးကို လက်၂ဖက်နဲ့ စုံကိုင်ရင်း ကော့ထားပေးမိတယ်။ -စ် ထိပ်ဖူးကို ငုံထားရင်း လျှာနွေးနွေးကလေးနဲ့ ခတ်ပီးဆော့ပေးနေရာက လိင်တံ တစ်ဂက်လောက်ရောက်သွားတဲ့အထိ စုပ်ယူပစ်လိုက်တော့ ကျင်တက်သွားအောင်ကောင်းလိုက်တာဗျာ။

အု..အု..အု.. ပူး

အသံတိတ်အော်ညည်းသံလေးတွေထွက်ကျလာတဲ့အထိ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ပါးစပ်ထဲကို
လိင်တံသွင်းပီးဆောင့်ပစ်လိုက်မိတယ်။ သနားညှာတာရကောင်းမှန်းတောင်မစဉ်းစားမိတော့ပါဘူးဗျာ။
၅မိနစ်လောက် အဲ့လိုလုပ်နေရာက တော်တော်ကြီးစိတ်ရိုင်းဝင်လာတော့မှ ပါးစပ်ထဲက လိင်တံကြီးကို
ဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပီးတော့မှ ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်နေတဲ့ ဆရာမကို ဆွဲထူပီး
ရေကန်ဘောင်ပေါ် ပွေ့ချီတင်ပီးိုးဖို့ပြင်တယ်။ လူမိမှာကြောက်လန့်နေရတဲ့အခြေနေ
ပေမယ့် ဆရာမလေးက ငြင်းဆန်တာတွေဘာတွေမလုပ်တော့ဘူးဗျ။

ဟားးးး မြန်မြန်လုပ်နော် ... ကြပ်လိုက်တာကွယ်.. ဖူးးး

အဖုတ်ဂကိုတေ့မိတာနဲ့ ဖိပီး အဆုံးထိသွင်းပစ်လိုက်တော့ လိင်တံတစ်ချောင်းလုံး နွေးကနဲဖြစ်သွားပီး
ကြပ်သိပ်စီးပိုင်လွန်းတဲ့ အရသာကိုခံစားလိုက်ရတယ်။
ရေကန်ဘောင်တစ်ဖက်ခြမ်းကို အိကျနေတဲ့ ဖင်၂ခြမ်းကို စုံကိုင်ထားရင်း အချိန်မဆွဲတော့ ပဲ
မတ်တပ်ရပ်လျှက်ကျနော်စောင့်ိုး မိနေပီ။ ဆရာမလေးကတော့ ကျနော့်ပုခုံးပေါ် မျက်နှာအပ်ထားရင်း
အတင်းဖက်ထားတယ်။ အော်ညည်းမိမှာစိုးလို့လားမသိဘူး ပုခုံးကိုသွားနဲ့
လာကိုက်ထားတယ်။ ကျနော် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လေလေ ပိုကိုက်လာလေလေပဲ။
ခင်ဗျားတို့ပဲမျက်စိထဲမြင်ကြည့်ကြစမ်းပါဗျာ။ ဟိုးအဝေးမှာ စာကျက်နေတဲ့ ကျောင်းသူတွေကို လှမ်းမြင်နေရပီး
ဆရာမလေးဒေါ်ခင်ချိုမေ့ ကိုပွေ့ိုး နေရတဲ့ ကျနော့်အဖြစ်ကို။ လူတွေရှေ့
မှာ ချစ်တဲ့သူကိုိုး နေရသလိုခံစားမနေရဘူးလားဗျ။ အဲ့လိုဆိုတော့ ပိုပီး စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းတယ်လေ။

အာကွာ! ဘာလို့ရပ်လိုက်တာလဲ ... ဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ..
ခဏအောက်ဆင်းပေးနော်... အုတ်ကန်ဘောင်ကို ကိုင်ပီး လက်ထောက်လိုက်.. တင်ပါးကို ကော့ထားပေး
အနောက်ကနေ မတ်တပ်ရပ်ပီး ဆောင့်ချင်လို့..
ဆိုးတယ်ကွာ.. ကြံ၂ဖန်၂တွေ.. စိတ်ညစ်လိုက်တာနော်..

တငြီးငြီးတငြူငြူနဲ့ ကျနော်ပြောသလိုလုပ်ပေးရှာတယ်။
တင်ပါးအိအိကြီး၂ခြမ်းကိုဖြဲပီး ခါးကျင်ကျင်လေးကို ကိုင်လို့ ကျနော့် လိင်တံကို ဖြေးဖြေးချင်းသွင်းလိုက်တယ်။ ၂-
၃ချက်လောက် အသွင်းအထုတ်လုပ်လိုက်တော့ အဝင်ချောသွားပီ။ ဒါပေမယ့် အုတ်ကန်ဘောင်ကို လက်ထောက်ပီး
ကုန်းထား ကော့ထားပေးတာကို မတ်တပ်
အနောက်ကနေိုး နေရတော့ ပုံမှန်ထက် ပိုပီးထိတယ်။ ကြပ်တယ်ဗျ။ နို့၂လုံးကို လှမ်းကိုင်လိုက်ပီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ
ဆက်ိုး နေလိုက်တယ်။

ဖောက်.. ဖောက်... ဖတ်..ဖတ်.. အင့် အင့်.. အီးးး ဖူးးး.. အာ့ အာ့ မြန်မြန်ဆောင့်ပေးတော့ ကောင်းလာပီ...
မရတော့ဘူးးး ... ဖိုးသက်လေး ချို ဖြစ်လာပြန်ပီ မြန်မြန် မြန်မြန်

ကြာကြာ မ႑ိုး လိုက်ရပါဘူး။ တင်ပါးကို ကျနော့်ဆီးခုံရိုက်သံ.. ဆရာမလေးရဲ့ အော်ညည်းသံတွေဟာ ဖားအော်သံတွေဆူညံနေတဲ့ကြားထဲမှာ ပျံ့လွင့်ရင်း သူမ ပြီးချင်လာမှန်းသိလိုက်ရတော့ စိတ်ကိုထိန်းမနေတော့ပဲ တင်ပါး၂ဖက်ဆီလက်ပြောင်းကိုင်
လို့ အားကုန် ပင့်ဆောင့်႑ိုး ရင်း ကျနော်လည်း သုတ်ရည်တွေ ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေ့အဖုတ်ထဲ ပန်းထုတ်လိုက်သလို ပြီးသွားတဲ့ ဆရာမလေးခမျာလည်း ဒူးပျော့ပြီး အုတ်ကန်ဘောင်ကို ကိုင်ထားရာက တဖြေးဖြေးချင်း ခွေညွှတ်ကျသွားလို့ အမြန်ဖမ်းထိန်းထားလိုက်ရသေး
တယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

ထတော့ ဆရာမလေး အအေးမိမယ်..
ထနိုင်တော့ပူး.. သူများကို တအားလုပ်ပစ်တာ ခုဒူးပျော့နေတယ်.. ပွေ့ပြီး ခေါ်သွားတော့
အာ.. ဒါဆို ဆပ်ပြာတွေဘာတွေ ထားခဲ့ပစ်မှရတော့မယ်.. ကဲမြန်မြန်လာ ကျနော် ကုန်းပိုးမယ် တက်..
တက်ပီ အဟိ

ပျော့ခွေသွားတဲ့ဆရာမလေးကို ထိန်းထားရင်း အဖုတ်ကိုဆေးကြော၊ကျနော့်လိင်တံကိုလည်းဆေးကြောပြီးတော့ အိမ်အပေါ် ထပ်ကိုတက်ဖို့ပြင်တာကို ညောင်စိန်လုပ်နေတဲ့ ဆရာမလေးကို ကျနော် အသာလေးကုန်းပိုးပြီး အမှောင်ထုကို အကာကွယ်ယူလို့
ခပ်သုတ်သုတ်ကလေးပြေးလာခဲ့ရတယ်။ အိမ်နောက်ဖေးလှေခါးဆီမရောက်ခင် တစ်ယောက်ယောက်ကများမြင်လိုက်လို့ကတော့ ဖင်တုံးလုံးဆရာမလေးကို ဝွေးတန်းလန်း ဖိုးသက်က ကုန်းပိုးပြီး ပြေးနေတာကို မြင်ရရင် ဘယ်လိုနေမလဲမသိဘူးလို့တွေးရင်း ရယ်ချင်စိတ်က ထိန်းမရဖြစ်လာလို့ အံကြိတ်ထားလိုက်ရတယ်။ ကျနော့်ကျောပေါ် ပါလာတဲ့ဆရာမလေးကတော့ ခပ်ရွှင်ရွှင်အသံလေးနဲ့ ကျနော့်နားရွက်နားကပ်ပြီး ဖေ့သားရေ! ပြေးထားဟေ့ လို့ နောက်တောက်တောက်အသံလေးနဲ့ စနေတယ်ဗျာ။

အဲ့ဒီတလောက မိုးလင်းမိုးချုပ် အလုပ်ရှုပ်နေပေမယ့် သန်တုံးမြန်တုံး လူငယ်ကလေး ကျနော်တစ်ယောက် ရူပဗေဒဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေ့ အိပ်ခန်းပြူတင်းပေါက်ကို ညတိုင်းနီးပါးရောက်ရောက်လာတတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော့်ဘဝမှာ တသက်မမေ့နိုင်မယ့် နေ့ရက်အချိန်တွေကို ရင်ခုန်ယစ်မူးဖွယ်ဖြတ်သန်းခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ကျနော်ရောက်မလာမချင်း ပြူတင်းပေါက်တံခါးလေးဖွင့် မီးချောင်းအလင်းရောင်ဖြူဖြူအောက်က အိပ်ယာနွေးနွေးကလေးပေါ် ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ဖြန့်ခင်းထားရင်း ဂမ်းလျားမှောက်အိပ် စာဖတ်ရင်းမျှော်နေတတ်တဲ့ ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးခမျာ သူခိုးငတက်ပြား ဆန်ဆန် အိပ်ခန်းပြူတင်းပေါက်ကနေ တွယ်တက်လာတတ်တဲ့ ကျနော့်ကို မြင်တိုင်း မထီတရီညို့မြူတဲ့ အကြည့်လေးနဲ့ဆီးလို့ကြိုတတ်ပါ့ဗျာ။
"ငါ့အချစ်ကလေး တနေကုန် အိမ်အလုပ်တွေကူလုပ်လာရတာ မောနေရှာမယ်"ဆိုပြီး အိပ်ယာပေါ် မှာ

မှောက်အိပ်ခိုင်း ကျောတွေ၊ခြေသလုံးတွေ၊ဖက်တွေကို(သူက ကျနော့်ထက် အသက်ကြီးပေမယ့်)
ယုယုယယနှိပ်နယ်ပေးတတ်တယ်။
အဲ့လိုအပြုစုအယုယလေးတွေကြောင့် ကျနော်သူ့ကို ရူးမတတ်ချစ်ရပါတယ်လေ။ ခဏာလောက်
ဆရာမလေးကျေနပ်အောင် အနင်းအနှိပ်ခံပီးတာနဲ့ လာပါဦးဗျာ ဆိုပီး ကိုယ်လုံးအိထွေးထွေးလေးကို ဆွဲပွေ့ပီး
လည်တိုင်လေး၊ပါးကလေးတွေကို တရွှတ်ရွှတ်နမ်းပေးလိုက်ရင်
လည်း ဟင်း ကနဲသက်ပြင်းလေးချပီး အတင်းပြန်ဖက်ထားရင်း ကျမရဲ့ ကိုဖိုးသက်ကလေး.. ရှင့်ကို ချစ်လိုက်တာဟာ
ဆိုပီး ရင်ထဲခေါင်းနဲ့ခွေ့ပီး ကောင်မပေါက်စကလေးလို ချွဲလာပြန်ကရောဗျ။ ဟိုထိဒီထိလုပ်ကြရင်း ကျနော့်
ပုဆိုးအောက်က မာတောင့်နေတဲ့ လိင်တံကြီး
ကို မတော်တဆကိုင်လိုက်မိသွားရင်လည်း..
ဟောတော့! လူကသာ အလုပ်များပီးပင်ပန်းနေတာ .. ဒီဟာက ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတယ် မပြောလိုက်ချင်ဘူး ဟွန့် ..
လို့ မူန္ဒဲ့န္ဒဲ့ အသံလေးနဲ့ နောက်တောက်တောက်လုပ် ပက်လက်လှန်အိပ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို
ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေနော်လို့ပြောရင်း အဂတ်တွေကိုချွတ်.. နို့အိထွားထွားကြီးတွေကို ကျနော့်မျက်နှာနားကပ်ပီး
စို့ခိုင်း..လက်တစ်ဖက်က ကျနော့်လိင်တံကို အုပ်ကိုင်ပီး ဂွင်းတိုက်ပေး၊
ကျနော့်နို့သီးခေါင်းတွေကိုပါ သွားနဲ့မနာအောင်ကိုက်ရင်းစို့.. ကျနော်က မရတော့ဘူး ဆရာမလေးရာလို့
ပြောလိုက်ရင် တက်ခွပီး ကျနော့်ကို မြင်းတက်စီးတော့တာပါပဲဗျာ။ တုန်ခါနေတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးနဲ့ ဖားလျားချထားတဲ့
ဆံနွယ်ရှည်ကြီးတွေက အရိုင်းဆန်လွန်းလို့ ပိုပီးလိင်
စိတ်ကြွစေသလို၊ အံကလေးတင်းတင်းကြိတ်ရင်း ကျနော့်ကို တက်ဆိုး နေရင်းက ချစ်တယ်ကွာ... ရှီးးး ချစ်လိုက်တာ
လို့ အဆက်မပြတ်ပြောတတ်တဲ့ ဆရာမလေးကို ကျနော်ပိုလို့ စွဲမက်လာခဲ့တာပေါ့လေ။ သူစိတ်ကြိုက်တက်ဆိုး
ရင်းပီးသွားပီဆိုရင်တောင် ကျနော်မပီးနိုင်
သေးမှန်း သိတော့ အလိုက်သိသိနဲ့
"ချို" ကုတင်စောင်းမှာ လေးဖက်ထောက်ပေးမယ်လေ.. ချို့ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ဆွဲပီး နောက်ကနေ လုပ်.. လာ
ဆိုပီး ဖင်တုံးကြီး၂ခု ကားထွက်လာအောင် ဖင်ကုန်းထားပေးတော့ ကြမ်းပြင်အောက်ကနေ မတ်တပ်ရပ်ရင်း
ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ အားရပါးရရစ်ပတ်ပီးဆွဲ၊ ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က
တင်ပါးဖွေးဖွေးကြီး၂ခြမ်းကို ဆုပ်ချေ၊ တစ်ချက်တစ်ချက် နို့၂လုံးကို
မမှီမကမ်းလှမ်းဆွဲရင်း အားရပါးရဆောင့်ဆိုး ပစ်လိုက်ရင်း သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရတာ
ဆွေမျိုးမေ့မတတ်ပေါ့ဗျာ။ ပီးသွားလို့ ကျနော့်လိင်တံကို ဆရာမလေးရဲ့ အဖုတ်ထဲက ဆွဲထုတ်ပီး
သန့်ရှင်းရေးလုပ်မယ်ပြင်တိုင်းလည်း ချို လုပ်ပေးမယ် ဆိုပီး တပြွတ်ပြွတ်နဲ့
စိုလက်နေတဲ့ လိင်တံမပျော့တပျော့ကို ပြောင်လက်သွားအောင် ပါးစပ်နဲ့ စုပ်လျှက်ပေးပီး ကဲ! သန့်သွားပီ အိပ်စို့ ဆိုပီး
ပြုံးစိစိနဲ့ ကျနော့်ကို အတင်းဖက်ထားရင်း ၂ယောက်သားမောမောနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတတ်ကြတာပေါ့။
မနက်ဝေလီဝေလင်းလောက်ဆို ဆရာမလေးက နိုး
နေပီ။ အသာအယာထသွားပီး မျက်နှာသစ်ကိုယ်လက်သန့်စင်၊ဘုရားဆွမ်းကပ်ပီးမှ အိမ်ပြန်ဖို့ ကျနော့်ကို
အသာအယာလေး လှုပ်နိုးတိုင်း အတင်းဆွဲဖက် လင်းဆွဲလေးဆွဲရအောင် ဆိုပီး သနပ်ခါးနံ့လေးသင်းနေတဲ့
ကိုယ်လုံးလေးကို ကုတင်ပေါ် ဆွဲတင်၊ အချိန်မဆွဲတော့ပဲ

ထမီကို အသာဆွဲလှန်ပီး ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး တချီ-း ပီးမှ အိပ်ပြန်တတ်တယ်လေ။ ကံကောင်းတာတစ်ချက်က ကျနော့်ရည်းစား အပျိုကြီးလေးက ဘာကြောင့်မှန်းမသိပဲ ဇောက်ဖုတ်အရည်စိုလာအောင်သိပ်ဆွစရာမလိုတာရယ်၊ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး-း လိုက်ရင်ဘာမှ
မကြာလိုက်ပဲ အပီး မြန်တာရယ်ကြောင့် ကြိုက်တဲ့အချိန် ကောက် လုပ် အဆင်ပြေနေတတ်ပြန်ရောဗျ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ဒီနေ့ညတော့ ဆရာမလေးဆီမရောက်ဖြစ်တော့မှာ သေချာတယ်ဗျ။
အိမ်အလုပ်တွေကူလုပ်ပေးရင်း ရပ်ကွက်ထဲက မမိချိုလေးတို့ အဘိုး ဦးမှတ်ကြီး ဆုံးသွားလို့ အသုဘအိမ်မှာ ဟိုလုပ်ဒီလုပ်တွေသွားလုပ်ကူပေးရမယ်လေ။ အဲ့ဒီမမိချိုလေးက ကိုရွှေဘနဲ့ ချိတ်တိတ်တိတ်ဖြစ်နေတာတော့ရိပ်မိတယ်။ အသုဘမှာလုပ်ကူကိုင်ကူရင်း အခြေနေ ဘယ်လိုလဲဆိုတာတစ်ချက်လောက်အကဲခတ်လိုက်ဦးမှလို့ တေးထားလိုက်ရသေးတယ်။ ရပ်ကွက်ထုံးစံအတိုင်း အသုဘရှုလာတဲ့သူတွေကို ကျွေးမွေးဖို့ အချက်အပြုတ်အတိုအထွာလေးတွေကူလုပ်ပေး၊အောက်လင်းမီးအိမ်တွေထွန်း၊ ဖဲဝိုင်းအကောက်ဂင်ကောက်ပေးနဲ့ လုပ်ကူကိုင်ကူပေးနေရပေမယ့် စိတ်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းမျှော်နေရှာမယ့် ကျနော့် ဆရာမလေးဆီရောက်နေမိတယ်။ ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာနဲ့ ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်နေတဲ့ ကိုရွှေဘနဲ့ မမိချိုလေးတို့ရဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြီတီတီ အကြည့်တွေကို သတိထားမိပေမယ့် လူနဲ့စိတ်နဲ့ မကပ်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ဒီည ရောက်မလာနိုင်ဘူးဆိုတာ ပြောမ
ထားခဲ့မိတော့ ကျနော့် ဆရာမလေး "ချို" တစ်ယောက် ရွှေစိတ်တော်ကောက်နေရှာမလားလို့ တွေးနေမိတာဗျာ့။

ဖိုးသက်!
ဗျာ
ညဉ့်နက်နေပီ မမငါပြန်တော့မယ် မိုးကလည်း တအားရွာနေတာ အိမ်ပြန်လိုက်ပို့စမ်းကွယ်
ဟုတ် မမငါ

အသုဘအိမ်မှာ လာကူပေးနေတဲ့ မမငါတစ်ယောက်အနားရောက်လာပီး အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ခိုင်းတော့မှ သတိဂင်လာတယ်။ ထီးခပ်ကြီးကြီးတစ်ချောင်းကို ကောက်ဆွဲပီး မမငါကို လက်ဆွဲလို့ အသုဘအိမ်ကနေ အပြင်ထွက်လာတော့ မိုးက တဝေါဝေါနဲ့ကောင်း
တုံးပဲ။ မိုးစိုမှာကြောက်လို့ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲအတင်းတိုးကပ်နေတဲ့ မမငါကို ထီးတစ်ဖက်နဲ့ သိုင်းဖက်ထားရင်း အမှောင်ထုထဲစမ်းတဂါးဂါးနဲ့ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်းလျှောက်လာခဲ့တယ်။ လူနဲ့စိတ်နဲ့မကပ်ပေမယ့် တစ်ချက်တစ်ချက် ကျနော့်ခါးကိုဖက်ထားတဲ့ မမငါရဲ့လက်တွေက
အငြိမ်မနေတာကို သတိထားလိုက်မိတယ်။ မိုးကလည်းသည်း လေကလည်းသုတ်နဲ့ ဆိုတော့ ၂ယောက်သား တော်တော်လေး စိုကုန်ကရောဗျ။ မမငါတို့ခြံတံခါးကိုသော့ဖွင့်လိုက်ရင်း အိမ် တံစက်မြိတ်အောက်ရောက်တော့မှ နည်းနည်းသက်သာသွားတယ်။ လိုက်ပို့ပီးပီဆိုတော့
အသာလေး မသိဟန်ဆောင်ပီး လစ်ထွက်တော့မယ့် ဟန်ပြင်နေတဲ့ ကျနော့်ကို လက်မလွှတ်သေးပဲ မမငါက

စကားစပြောလာတယ်။

မောင်လေးဖိုးသက် မိုးက တအားကြီးသည်းနေတယ် ခဏစောင့်လိုက်ဦး
အာ.. ရပါတယ် မမဂါ ကျနော် အသုဘအိမ်ပြန်ရောက်မှ မမိချိုရဲ့ မောင်တစ်ယောက်ယောက်ဆီက ပုဆိုးယူပြီး လဲဝတ်ထားလိုက်မယ်
ကျွတ်! ခဏနေပါဦးဆိုနေမှ.. ဘာဖြစ်နေတာလဲ ငါနားရင်းအုပ်လိုက်ရ

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မိုးရေထိလို့ ချမ်းတုန်နေဟန်တူတဲ့ မမဂါတစ်ယောက် ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကိုတိုးဝင်လာတယ်။ မွှေးတေးတေးကိုယ်နံ့လေးနဲ့ အေးစက်စက် ကိုယ်လုံးလေးက ချမ်းလို့လား၊စိတ်လှုပ်ရှားလို့လားမသိဘူး တုန်နေသလိုပဲ။ မမဂါနဲ့ကျနော် ဟိုလိုမဖြစ်ပဲ သေသေချာချာမျက်နှာချင်းမဆိုင်ဖြစ်ခဲ့တာ အတော်ကြာခဲ့ပြီဗျ။ ပိုဆိုးတာက ကျနော့်မှာချစ်သူဆရာမလေးရှိနေပြီ။ အရင်လို ရှူးသလိုပေါသလိုလုပ်ပြီး ခိုးစားနေလို့မသင့်တော့ဘူးလေ။ ဖောက်ပြန်ချင်လာတဲ့ စိတ်ကို ထိန်းထားပြီး မမဂါကို ကိုယ့်အမကြီးလိုပဲသဘောထားရင်း အချမ်းသက်သာသွားပါစေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ အိမ်နံရံကို မှီထားရင်း ရင်ခွင်ထဲ မြုပ်သွားအောင်ဖက်ထားပေးနေမိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးထူပူစပြုလာနေပြီ။ မမဂါရဲ့လက်ချောင်းတွေက ကျနော့် လိင်တံကို ပုဆိုးအပေါ်ကနေ ဆုပ်ကိုင်ထားတယ်ဆိုတာ အမှောင်ထဲမှာ မမြင်ရပေမယ့် အထိအတွေ့ကြောင့် ကျနော်သိလိုက်ရပြီလေ။ ဒုက္ခပါပဲဗျာ ကျနော်ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ ကျနော့်ပုခုံးပေါ် မေး တင်ထားတဲ့ မမဂါက မိုးသံတဝေါဝေါကြားထဲမှာ ကျနော့်နားရွက်နားကပ်ပြီး စကားပြောလာတယ်။

ဒီရက်ပိုင်း မောင်လေးဘယ်ပျောက်နေတာလဲမသိဘူး မမဂါလိုက်ရှာနေတာသိလား
ဟုတ်..ကျနော်..
မမဂါ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက် စိတ်တအားဖြစ်နေတယ် သိလား... ညဖက်တွေဆို မောင်လေးများပေါ်လာမလားလို့ မျှော်ရင်း အိပ်လို့ကိုမပျော်တာ..
အင်း..
ဘာဖြစ်နေတာလဲ? မယုံရင်ဒီမှာကြည့်ကွာ.. အရမ်းဖြစ်နေတယ်

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော့် လက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲယူပြီး ဖြေလျော့ထားဟန်တူတဲ့ ထမီအောက်က အတွင်းခံမဝတ်ထားတဲ့ ခေါက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းပူနွေးနွေးကြီးဆီကို ဆွဲယူပြီးထိကပ်ပေးလိုက်တယ်။ အရည်တွေရွှဲနစ်ပြီး ဖောင်းကားနေဟန်တူတာကို ကျနော့်စမ်းလိုက်မိပြီ။ မိုးအေးနေပေမယ့် ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ ပူနေတဲ့ အပူကြောင့် ဇောချွေးတွေပြန်စပြုလာနေတယ်ဗျာ။

စတိုခန်းထဲက သစ်သားရုပ်ထုကလေးကို ထုတ်ယူလာပြီး နွမ်းနယ်နေတဲ့ ကျနော့်ကိုယ်ခန္ဓာကို ကုတင်ပေါ် ပုန်းကနဲလှဲချလိုက်ရင်း ပက်လက်လှန်အိပ် အတွေးနယ်ချဲ့နေမိတယ်။ ကာမဘုံသား ဆုံလည်နွားပီသစွာနဲ့ပဲ လွှန်ခဲ့တဲ့ ၂နာရီလောက်က ကျနော်တစ်ယောက် မမဂါနဲ့ လွှန်လွှန်ကြူးကြူးထပ်ဖြစ်ခဲ့မိပြန်ပြီဗျာ။ အချစ်ကို ငတ်မွတ်နေရှာတဲ့ အရွယ်ကောင်းတစ်ခုလပ်မလေး မမဂါနဲ့

အတွေ့ကိုမရှောင်နိုင်တဲ့ မောင်လေးအရွယ် ကျနော်တို့ရဲ့ မိုးသံလေ
သံတွေကြားထဲက အရိုင်းခေါ် သံ(ဟီး! ဂျက်လန်ဒန် ဂတ္တုနာမည်ကြီး) တွေကို ပြန်မကြားချင်တော့ပါဘူးလေ။
အိမ်နံရံကို မှီတွယ် ပီး မတ်တပ် ဆော်ပစ်လိုက်တာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲဗျ။ ပေါင်တစ်ချောင်းကို ဆွဲမ နူတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပီး
မတ်တပ်ိုး ပစ်လိုက်တာ ဘယ်လောက်မှ
တောင်မှမကြာလိုက်ဘူး အဖုတ် နွေးနွေးကြီးထဲ သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရင်းပီးသွားတယ်။
အိမ်အပေါ် ထပ်တက်တဲ့ အပြင်လှေခါးအောက်က ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ် ကို အသာလေး တွဲခေါ် သွားပီး ခဏလောက်
တူတူဖက်ပီး လဲလျောင်းရင်းအမောဖြေနေလိုက်ကြသေး
တယ်။ မိုးစက်တွေက တိုက်ရိုက် မထိပေမယ့် မိုးမှုန်မွှားလေးတွေ စင် နေတာမို့ နွေးနေအောင်
အတင်းဖက်ထားပေးလိုက်မိတာပေါ့လေ။ မိနစ်၂၀တောင်မကြာလိုက်ပါဘူး။ မမဂါတစ်ယောက် ကျနော့် လိင်တံကို
ကိုင်ပီးဆွနေရင်း အသာအယာလေး ဘေးတစ်စောင်းအိပ်နေ
ရာကနေ အောက်ကို လျှောဆင်းသွားပီး ရပ်ကွက်ထဲက ကာလသားတွေအပြောများတဲ့ နူတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေးနဲ့
ငုံစုပ်ပေးတော့တာပဲ။ ဒီလိုအလုပ်ခံရမှတော့ သကောင့်သားလည်းဘယ်ခံနိုင်ရှာမလဲဗျာ။ လိင်တံက ပြန်ပီး
တောင့်တင်းလာပြန်တော့တာပေါ့။ မမဂါတစ်ယောက်
ခများလည်း တော်တော်လေး ဆာလောင်နေဟန်တူပါရဲ့ ကျနော့်လိင်တံမာလာတာနဲ့ ချက်ချင်း တက်ထိုင်ပီး
ကြမ်းတော့တာဗျို့။ ရှိုးရှိုးတက်ဆောင့်တာကို မဟုတ်တာဗျ။ စကောဝိုင်းသလိုမျိုး တဖွဖွမြည်အောင် လှည့်ရင်း
မွှေရင်းနဲ့ကိုိုး နေတော့ ကျနော်လည်း ပက်လက်ကို
မနေနိုင်တော့လို့ ထထိုင်လိုက်ရင်း တင်ပါး ပြောင်ချောချောအိအိကြီးကို လက်၂ဖက်နဲ့ထိန်းထားရင်း
တအီးအီးနဲ့အသံထွက်ကို ညည်းနေမိတော့တာပေါ့။ သူလည်းမြင်းတက်စီးနေရင်းနဲ့ ဘော်လီအင်းကျီကို
ကျင်ကျင်လည်လည်ဖြုတ်ပေးပီး ဆူထွားထွားနို့၂လုံးကို ကျနော့်
မျက်နာနဲ့ အတင်းဆွဲကပ်ပီးပွတ်နေတော့ အလိုက်တသိနဲ့ ဘယ်ညာပြောင်းစို့ပေးနေရတာပေါ့။ အဲ့လိုသူကျနော့်ကို
တက်ိုး ပစ်တာ သူ၃-၄ခါလောက် ဆက်တိုက်ပီးသွားတယ်တဲ့။ သူစိတ်ကျေနပ်သွားမှ အသာအယာလေး
ကွပ်ပျစ်ပေါ် ခွေခွေလေးတစ်စောင်းအိပ်ခိုင်းထားရင်း
အနောက်ကျောဖက်ကနေ ကပ်ပီး ပုဇွန်ထုပ်ကွေးိုးရင်း ဖိမ်ကျကျနဲ့ ကျနော်တစ်ချီပီး လိုက်ရတယ်။
သူ့ဆန္ဒပြည့်သွားတော့မှ ထမီတွေ ဘော်လီတွေ သေချာပြင်ဝတ် ကျနော့်ပါး၂ဖက်ကို တရွှတ်ရွှတ်နမ်းရင်း
အရမ်းကောင်းတယ်သိလား လို့ တိုးတိုးလေးကပ်ပြောပီးမှ အိမ်
ပေါ် တက်သွားလေရဲ့ဗျာ။
အသုဘအိမ်ကို ပြန်မသွားဖြစ်တော့ပဲ လမ်းမ တစ်ဖက်ခြမ်းက ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်လာဖြစ်ခဲ့တယ်။
ဆူပွက်နေတဲ့ သွေးတွေ အေးသွားတော့မှ ကျနော့်စိတ်ထဲနောင်တရသလိုလိုဖြစ်လာပီလေ။ ကျနော့်မှာ အခု
ရှုပေဗေဒ ဆရာမလေးရှိနေတယ်မဟုတ်လား။ ကျနော်ကလည်း အလွန်ချစ်သလို ကျနော့်ကိုလည်း
တုန်နေအောင်ချစ်နေတဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ချို ကလေ ချို ကလေလို့
ပြောတတ်တဲ့ ဒေါ် ခင်ချိုမေ ဆိုတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ ဆရာမလေး.. ကျနော်ဒီလိုတခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
ဖောက်ပြန်ပါတယ်ဆိုတာ သိသွားလို့ကတော့ ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲလို့ စဉ်းစားနေမိရင်း စိတ်မောလာတယ်။
ဒီပြဿနာတွေရဲ့ အစဟာ ကျနော် အိမ်သာတွင်းတူးရင်း

ရလာတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ သစ်သားရုပ်ထုကလေးကြောင့်ပဲ။ အဲ့ဒီသစ်သားရုပ်ထုလေးထဲမှာ စီမံခြင်းခံထားရတဲ့ ဘာမှန်းမသိတဲ့ လူနီကြီးရဲ့ ကာမသိဒ္ဓိ အစွမ်းတွေကြောင့်မဟုတ်လား။ အရုပ်မြင့်မြင့် အသားဖြူဆွတ်ဆွတ်နဲ့ မြင်တဲ့ယောကျ်ားတိုင်းက တပ်မက်စဖွယ်အမျိုးသမီးလေး
လို့ ပြောကြတဲ့ မမဂါနဲ့ ခုလို လွန်လွန်ကြူးကြူးဖြစ်ရတာကို ခု ကျနော်အင်မတန်ကြောက်လန့်သလိုလိုခံစားလာရပြီ။ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို တချိန်ချိန်မှာ ကျနော့်ဆရာမလေး ရိပ်မိသွားနိုင်တယ်။ ရင်မောလိုက်တာဗျာ။

xxxxx xxxxx xxxxx

တောင်တွေးမြောက်တွေးနဲ့ မှေးကနဲတစ်ချက်အဖြစ်မှာ ကျနော့်ကုတင် သိမ့်ကနဲဖြစ်သွားသလိုခံစားလိုက်ရလို့ မျက်လုံးကို အတင်းဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ မတွေ့တာကြာပီဖြစ်တဲ့ လူနီကြီးကို ပိုးတဝါးမြင်လိုက်ရတယ်။ ပင်ပန်းထားတဲ့ အရှိန်နဲ့ လူက မူးတူးဝေတေကြီး။ သေသေချာချာမမြင်ရသလိုလိုဖြစ်နေတယ်။ ရောင်ထုံးကြီးနဲ့ လူနီကြီးရဲ့ မျက်နာက အခါတိုင်းနဲ့မတူသလိုလို။ တစ်ခုခုကို ပူပန်နေသလိုလို ဘာလိုလိုကြီးဗျ။

ဟေ့လူ! ဘာမှထပ်ပီး ဒုက္ခမပေးပါနဲ့တော့ဗျာ တော်လောက်ပါပီ
....
ဒီမယ်.. ခုနောက်ပိုင်း ကျုပ် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်ထဲက မပစ်မှားရဲဘူး.. ခင်ဗျားရောက်လာပီး
အတင်းခေါ်သွားမှာကြောက်လွန်းလို့ ဘယ်မိန်းမဖင်ကိုမှ မျက်စိမကစားရဲတာကြာပါပီ..
ကျုပ်ဖာကျုပ်အိပ်ပါရစေဗျာ..တောင်းပန်ပါတယ်
....
ခုဒီအရုပ်ကို စတိုထဲကပြန်ထုတ်လာတာကလဲ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ မီးရှို့ပစ်လိုက်ဖို့ တွေးမိလို့ဗျ.. ခင်ဗျားကိုလည်း လွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားနိုင်အောင် ဆွမ်းသွပ်ပေးပါ့မယ်ဗျာ..

ကျနော်ဘယ်လောက်ပဲတောင်းပန် တောင်းပန် မရဘူးဗျ။ ရုတ်တရက် ပက်လက်အိပ်နေရာက ဆတ်ကနဲထထိုင်မိပီး ထုံးစံအတိုင်း လူက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးသွက်လက်ဖြစ်စပြုလာပြန်ပီ။
အသိစိတ်က လုံး၀ မလွှတ်ပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ့်ကိုယ် မဟုတ်တော့ဘူး။

ဟိုင်းရား

ပါးစပ်က အကျယ်ကြီးမအော်မိပေမယ့် နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံကလေး အော်ရင်း အိမ်ပြူတင်းပေါက်ကနေ ကျနော် ဂျွမ်းပစ်ပီး ခုန်ထွက်သွားပြန်ပီ။
မိုးရေတွေစိုစွတ်နေဆဲ ကတ္တရာလမ်းမပေါ် မှာ ဖိနပ်မပါခြေဗလာနဲ့ လေပွေတစ်ခုလို ရွှတ်ကနဲ ရွှတ်ကနဲ ကျနော်ပြေးနေတယ်။ ကျနော်ဘယ်ကိုသွားနေမှန်း ကျနော်မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် မကောင်းမှုတစ်ခုကို ဆက်ပီး ကျူးလွန်ရတော့မယ်ဆိုတာတော့ သေချာနေပြန်ပီ။
ငြင်းဆန်လို့လဲမရ၊ ရုန်းကန်လို့လဲမရတဲ့ အခြေနေမှာ ဒီငြိုပ်ဖွေ့တဲ့ အရုပ်ကို စတိုထဲက ပြန်ထုတ်ပီးကြည့်လိုက်မိတဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်သာ အပြစ်တင်နေမိတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

ကတုတ်ကျင်းတွေ.. သံဆူးကြိုးတွေကို လွှားကနဲလွှားကနဲ ပျံဝဲခုန်ကျော်နေမိတာကိုတော့ သတိထားမိပေမယ့် ဘယ်ရောက်နေလဲသေသေချာချာမသိဘူးဗျ။
တောင်ကုန်းတစ်ခုကို လမ်းလိမ်လိမ်ကလေးတွေပတ်ထားတဲ့နေရာဆိုတာ သတိထားလိုက်မိမှ ဟိုက်! ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဒါမြို့အစွန်က စစ်တပ်ကြီးဗျ။ မြစ်ကမ်းပါး အစွန်းခြောက်ကမ်းပါး မှာမှေးတင်ထားတဲ့ ၂ထပ်အဆောက်အအုံမည်းမည်းကြီး ရှေ့ရောက်တော့ အလိုလို
ရပ်လိုက်မိတယ်။ အထပ်ထပ်ချထားတဲ့ ကင်းတွေကို ကျနော်ဘယ်လိုဖြတ်ခဲ့မိတာလဲ နားမလည်တော့ပါဘူး။ ပီးတော့ ဒီအထဲကို လူနီကြီးက ကျနော့်ကိုဘာဖြစ်လို့ ခေါ်လာပြန်တာလဲ စဉ်းစားလို့မရဘူးဗျ။

နှစ်ထပ်အဆောက်အဦးကြီးပေါ်ကို ဘေးဖက်က လှေကားအတိုင်း ကျနော်ပြေးတက်သွားမိတယ်။ တံခါးမကြီးက စေ့ရုံစေ့ထားတော့ အသာယာတွန်းဖွင့်လိုက်တာနဲ့ ပွင့်သွားတယ်။ ဝါကျင့်ကျင့် ၄ဂအားမီးရောင်အောက်မှာ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေတဲ့ အိမ်အပေါ်ထပ်။ အဲ့ဒီအလယ်တည့်တည့်မှာ ဧည့်ခန်းတွေမှာထားလေ့ထားထရှိတဲ့ ဥချောင်းထောက် ပီယာနိုကြီးတစ်လုံး။

စိတ္တဇညများ.. ကုန်ဆုံး လွန်မြောက်ပါစေကွယ်ဟယ်.. စိတ္တဇညများ ကုန်ဆုံးလွန်မြောက်ပါစေကွယ်..

ဆွဲငင်တဲ့ ဆွေးရီရီလေသံနဲ့ သီချင်းအော်ဆိုနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ပီယာနိုကြီးဘေးမှာရပ်လို့။ ပီယာနိုတီးနေတာကလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ပဲဗျ။
၂ယောက်စလုံး အနက်ရောင်ဂမ်းဆက်တွေဂတ်ထားကြပြီး ဆံပင်တွေက ပုခုံးကျော်ရုံလေးတွေ ဖားလျားချလို့။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘာလုပ်လို့ လုပ်နေမှန်းမသိတဲ့ ကျနော် အဲ့ဒီမိန်းမ ၂ယောက်အနားကို တိုးကပ်သွားမိတယ်။ ကျနော်လာနေတာကို သိနေတဲ့ အတိုင်းပဲ ပြုံးချိုနေတဲ့
မျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေးတွေနဲ့ ပိုင်းကြည့်လာကြတယ်။ အံ့သြစရာကောင်းလွန်းနေတာက နှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ထေရာထဲ တူနေတာပဲ။ အလုံးတူအရပ်တူ ဂတ်ပုံစားပုံတူနေသလို ခေါင်းမှာ ပန်ထားတဲ့ ပန်းပွင့်အစိမ်းရောင်လေးပါတဲ့ ဘီးကုတ်အနီလေးတွေကအစ အားလုံး
တူတူပဲဗျ။ ၂ယောက်စလုံးရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ လွန်ရောက်ကျွံရော အသက်၂၁နှစ်လောက်ပဲရှိမယ်ထင်တယ်။ နုနယ်ပျိုမျစ်တဲ့ ရုပကာလေးတွေ အပြင် ရှိုက်ကြီးဖိုငယ် အသွယ်သွယ်လေးတွေ အငေ့အဂန်းလေးတွေက အစ ပုံတူပတ်တူလေးတွေဗျ။ အသားအရည်ကညို
စိမ့်စိမ့်လေးတွေ၊ မျက်ဂန်းမျက်ဆံလေးတွေက အောက်အရပ်က ဗမာပြေသူမှန်းသိသာနေတယ်။
ရုတ်တရက် ပီယာနိုသံရပ်သွားသလို ညှို့မြူနေတဲ့ မျက်ဂန်းတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ရင်း ၂ယောက်စလုံး ကျနော့် လက်တွေကို ပြိုင်တူဆွဲကိုင်လာကြတယ်။
အနီးကပ်မြင်လိုက်ရမှ တော်တော်လှတဲ့ ကောင်မလေးတွေမှန်း သတိထားမိတယ်။ သူတို့ဆီက ရနေတဲ့ စံပယ်ပန်းလတ်လတ်ဆတ်ဆတ် အနံ့လို ရနံ့က ကျနော့်ကို ပိုလို့တောင် တိမ်းမူးစေလာပီ။ တစ်ယောက်က ကျနော့်ကို ကျောဖက်က သိုင်းဖက်လာသလို၊နောက်တစ်ယောက်
ကလဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် အတင်းရင်ခွင်ထဲတိုးဂင်လာတယ်။ အသားချင်းထိမိတာနဲ့ ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံး အိထွေးတဲ့

အထိအတွေ့အာရုံနောက်ကို လိုက်သွားမိပီ။ ကျနော့်ဂုတ်ပိုးကို အနောက်က သိုင်းဖက်ထားရင်း နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်ပီး နမ်းရှုံ့နေသလို.. အရှေ့ဖက်က တစ်ယောက်
ကလည်း ကျနော်ဂုတ်ထားတဲ့ ရုပ်အင်းကျီကြယ်သီးတွေကို ဖြုတ်ချပီး ကျနော့်ရင်အုံကို လက်ဖဝါးနုနုလေးတွေနဲ့ ပွတ်သပ်ကစားနေတယ်။ ညိုစိမ့်စိမ့်နဲ့ ချစ်စဖွယ် မိန်းကလေး၂ယောက်ရဲ့ အထိဆွတွေကို ခံနေရတော့ လူကို တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလို တုန်တုန်ရီရီကြီးဖြစ်လာ
နေပီဗျ။
မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားရင်း သာယာတဲ့အထိအတွေ့နောက်လိုက်နေမိတဲ့ ကျနော်.. လိင်တံကို ပါ ခပ်ဖွဖွအကိုင်ခံလိုက်ရတော့ ခြေဖျားတောင် ထောက်ထားမိပီ။
နောက်ကျောဖက်က တစ်ယောက်က အဂုတ်တွေကို ချွတ်ချလိုက်ပီး နို့၂လုံးနဲ့ ကျနော့်ကျောပြင်ကို ပွတ်ရင်းကစားလာသလို၊ အရှေ့ဖက်က တစ်ယောက်ကလဲ ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်အောင်ချွတ်ချလိုက်တာ မြင်နေရတယ်။ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းဖြစ်သွားတော့မှ ဆံပင်နက်နက်
ပုခုံးကျော်ရုံ၊ ပိုင်းစက်တဲ့ နို့ညိုညိုကြီး၂လုံး၊ ခါးကျင်ကျင်လေးအောက်က အမွေးနက်နက်တွေဖုံးထားတဲ့ အဖုတ်.. ကားဆင်းသွားတဲ့ တင်ပဆုံအိအိကြီးတွေကို ကျနော်သေသေချာချာကြည့်နေမိတယ်။ ခွိကနဲ တစ်ချက်ရယ်ပြရင်း.. ကျနော့်အောက်က ဘောင်းဘီတိုကို ချွတ်ချ
နေပြန်တယ်။ မီးရောင်ပါ ကျင့်ကျင့်အောက်မှာ ဖြောင်းကနဲထွက်ကျလာတဲ့ ကျနော့် လိင်တံကြီးကလည်း မာတောင့်တောင့်ဖြစ်နေတဲ့ အပြင် အစာငတ်နေတဲ့ ငန်းမြွေကြီးတစ်ကောင်လို တစ်ရမ်းရမ်းဖြစ်လို့ပေါ့။ အနောက်မှာ ရပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးက ကျနော့်ကျောတွေကို
နို့နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းကပ်ပွတ်နေသလို.. ကျနော့်ဂုတ်ပိုးတွေ လက်ပြင်တွေကို နှုတ်ခမ်းအိအိလေးနဲ့ လျှောက်နမ်းနေတော့ လူကို တစ်ကိုယ်လုံး တရွရွဖြစ်လာနေပီ။ ဒီကြားထဲ အရှေ့ ကတစ်ယောက်ကလဲ တောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကြီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆုပ်ကိုင်ရင်း
ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်ကစားလိုက်၊ ကျနော့်ရင်အုံကို သွားစွယ်လေးတွေနဲ့ မနာအောင် တဆတ်ဆတ်လိုက်ကိုက်လိုက် လုပ်နေပြန်တော့ လိင်ဆက်ဆံချင်တဲ့ စိတ်က ပေါက်ကွဲခါနီး မီးတောင်တစ်ခုလိုပဲ။ ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်တော့တဲ့ အဆုံး ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက ကောင်မလေးကို
ဆတ်ကနဲ ဆွဲပွေ့ပီး မလှမ်းမကမ်းက ပီယာနိုကြီးပေါ် ပက်လက်လှန်အနေအထားနဲ့ ဆွဲတင်လိုက်တယ်။ လိင်စိတ်ကြွလွန်းလို့ ကျနော့် ဆီက တရှူးရှူးနာမှုတ်သံက တိတ်ဆိတ်တဲ့ ညဥ့်ယံမှာ ဆူညံနေတယ်။ ညိုစိမ့်စိမ့်ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်နဲ့ကောင်မလေး ခမျာပက်လက်
ကလေး လှန်ထားရင်း ကျနော်သူ့ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းိုး တော့မယ်ဆိုတာ သိနေတဲ့အလား အောက်နှုတ်ခမ်းထူထူလေးကို တင်းတင်းကိုက်ရင်း ငံ့လင့်နေရှာတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ တိုင်ကပ်နာရီအိုကြီးဆီက လေးနာရီထိုးတဲ့ ဒင်!!!! ဒင်!!!! ဒင်!!!!! ဒင်!!!! ဆိုတဲ့ခေါင်းလောင်း
မြည်သံ အကျယ်ကြီးထွက်လာတယ်။

ဒိုင်း... ဒက်.. ဒက်.. ပုန်း... သူပုန်တွေဟေ့.. ရန်သူ ရန်သူ
@#$%&*#$@ &*^%$$#@!

ဘာတွေဖြစ်သွားမှန်းမသိပဲ နားကွဲမတတ် ပေါက်ကွဲသံ.. သေနတ်ပစ်သံ.. အော်ဟစ်သံတွေ ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရပီး မီးရောင်လည်းပျောက်.. အမှောင်တိကျသွားတယ်။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ဂမ်းလျားမှောက်လျှက်ကြီးဖြစ်နေတယ်။ အရာရာအားလုံးဟာ မှောင်မိုက်နေတာပဲဗျ။ အဲ့ဒီနောက်မှာ ကျနော်ဘာမှမသိတော့ဘူး။

xxxxx xxxxx xxxxx

ဗျူဟာကုန်းနားကို တော်ရုံလူ ဘယ်သူမှမသွားရဲကြဘူးကွ
... ...
ဗကပနဲ့တိုင်းရင်းသားသူပုန်၂ဖွဲ့ ပေါင်းပီး တက်တိုက်သွားတာ အစိုးရဖက်က တစ်ယောက်မှ မကျန်သလို ဟိုကောင်တွေလည်း တော်တော်သေကုန်တာပေ့ါ
... ...
ဗျူဟာမှူးပါ မလွှတ်သွားဘူး.. ဗမာစစ်သားတစ်ယောက်ကတော့ မြစ်ကမ်းပါးချောက်ကနေ မြစ်ထဲခုန်ချပြေးတာ လွှတ်သွားတယ်ကြားတာပဲ... သနားစရာကောင်းတာက ဗျူဟာမှူးသမီး အပျိုမလေး၂ယောက်ကွာ.. အမြွှာညီအမ.. ကိုယ်လုံးလုလု အသားညိုစိမ့်စိမ့်လေးတွေနဲ့ ငါတို့ကာလသားတွေကြားမှာစူပါစတားလေးတွေပေ့ါ..
သူတို့၂ယောက်ပါ တိုက်ပွဲဖြစ်တဲ့ အထဲသေကုန်ရှာတယ်ဟ.. အိပ်လို့ကောင်းတုံး မနက်ဂေလီဂေလင်းကြီး ချကြနက်ကြတာဟ
... .
ငါတို့မြို့ကနေဆို အဲ့ဒီနေရာက အမြင့်ပိုင်းဆိုတော့ လှမ်းမြင်နေရတာဆရာ.. မော်တာတွေထု၊ သူပုန်တွေသေနတ်က မီးတအားပွင့်တဲ့ အမျိုးဆိုတော့မီးရောင် တလက်လက်နဲ့ ဟိုဖက်ဒီဖက် ပစ်နေခတ်နေကြတာ..
အော်သံဟစ်သံတွေကအစကြား
နေရတာပေ့ါ
....
စစ်ကူလာတဲ့အချိန် သူပုန်တွေက ပြန်ဆုတ်သွားတာဟ... ဒါပေမယ့် အစိုးရဖက်က အကုန်နီးပါး သေတယ်...
ဗျူဟာကုန်းလဲ မွမွကြေသွားရော... အဲ့ဒီနောက်ပိုင်း ဖုန်းဆိုးမြေကြီးလိုဖြစ်ပီး တပ်ကလည်း စခန်းမထိုင်တော့သလို.. လူတွေကလည်းသိပ်
မသွားရဲကြတော့လို့ ကျတ်ကုန်းလိုလိုဖြစ်သွားတာပေ့ါ.. နေစမ်းပါဦး ဖိုးသက် မင်းက
အဲ့ဒီနေရာအကြောင်းဘာလို့လာမေးနေတာလဲ?
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး.. ကိုရွှေဘရာ.. ရှုခင်းလည်းကောင်း လူလည်းပြတ်တော့ ကျနော့် ဆရာမလေး ဒေါ် ခင်ချိုမေနဲ့ အဲ့ဒီနေရာမှာ သွားချိန်းတွေ့ရင်ကောင်းမလားတွေးမိလို့ အဟီး
ရှီး! ခင်ချိုမေနဲ့ တခြားချိန်းစရာလားကွ.. သူ့အိမ်သွားတက်ပေ့ါ.. အဆင်ပြေရင် မင်းနဲ့သူနဲ့ အုပ်နေတာကို သူ့တပည့်မလေးတွေက ချောင်းပီးဖီးလ်တက်.. ရတနာဂင်းထိန်ဂတ္တူထဲကလို .. တပည့်မလေးတွေပါ ဆွဲစား.. နင်စားရရင်ငါ့လည်းခေါ် ဟိဟိ
ဒီတဏှာရူးကလည်း တစ်မှောင့်ဗျာ!

ကိုရွှေဘ ပြောပုံအရဆို ကျနော်မနေ့ညက ကြုံခဲ့တာ သေသွားတဲ့ ဗျူဟာမှူးသမီး အမြွှာညီအမ

ဆိုတာသေချာတယ်ဗျ။ စိတ်ထဲမှာ မသက်မသာဖြစ်စပြုလာလို့ စီးကရက်ကို တစ်လိပ်ပီးတစ်လိပ်ဖိဖွာနေမိတယ်။
မနေ့ညက အသိစိတ်ပျောက်သွားပီး မိုက်
ကနဲဖြစ်သွားလိုက်တာ မိုးစင်စင်လင်းလို့ ကိုရွှေဘ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်လာခါ်တော့မှ
ကိုယ့်အိပ်ယာပေါ် ကိုယ်ပြန်ရောက်နေမှန်းသိလိုက်တာဗျ။ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့မှန်းမသိဖြစ်နေလို့
လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ကိုရွှေဘကို ဟိုမေးဒီမေး မေးကြည့်လိုက်မှ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်အတန်
ကြာ ကျနော်ကလေးဘဝက ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းကို အပြည့်အစုံသိရတော့တာကိုးဗျ။
ကြက်သီးမွှေးညှင်းထသလိုဖြစ်သွားပေမယ့် ခပ်ရွတ်ရွတ်စိတ်ကြောင့် သိပ်တော့ မတုန်လှုပ်ပါဘူးလေ။
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် က ထလာတော့.. ဒီနေ့ အိမ်မှာဘာအလုပ်မှ မရှိမှန်းသတိရသွားလို့ ထုံးစံအတိုင်း
အလေလိုက်ချင်စိတ်က ပေါ်လာပြန်တယ်။
ကိုရွှေဘကို ကျနော်ဒီနေ့အားတယ် လို့ ယောင်ကန်းပီး ပြောလိုက်မိတာနဲ့ ၂ကောင်သား မြို့ပြင်ဖက်
အလိုလိုခြေဦးလှည့်သွားမိတယ်။ ဂက်သားဖုတ်(မြေကြီးထဲတစ်ကောင်လုံးထည့်ဖုတ်တာ) နဲ့ ခေါင်ရည်တွဲရောင်းတဲ့
ခြံဝင်းနဲ့ဆိုင်ထဲဝင်ထိုင်လိုက်ပီး စားလိုက်သောက်လိုက်
အာလူးဖုတ်လိုက်နဲ့ မိုးချုပ်လို့ချုပ်မှန်းမသိဖြစ်သွားတယ်။ အိမ်ပြန်ဖို့ကောင်းပီဆိုပီး ၂ကောင်သား ဒရီးဒယိုင်နဲ့
မြို့ထဲဖက် ပြန်လာကြတယ်။ ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးဆီမရောက်ဖြစ်တာကြာပီဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာတာနဲ့
တော်၏မတော်၏ မတွေးတော့ပဲ မြို့ထဲမှာ ကြက်သား
ဆန်ပြုတ်တူတူဝင်သောက်ရင်းတန်းလန်းက ကိုရွှေဘကို ကျနော်သွားစရာရှိသေးတယ်လို့ ချန်ပစ်ထားခဲ့ပီး ရူပဗေဒ
ဆရာမလေးဆီကို စက်ဘီးမြန်မြန်နင်းပီး ဒိုးလာခဲ့တယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

ထောင်းကနဲ ဒေါသစိတ်က ထွက်ကျလာတယ်။
ခြံဝင်းထဲမှာ အခါတိုင်းလို ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ ရှုပ်မနေလို့ ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်ရင်း စက်ဘီးကို
ဒေါက်ထောက်ထားခဲ့ပီး အိမ်အနောက်ဖက် မီးဖိုဆောင်ဖက် လျှောက်လာခဲ့တော့ ကျနော် ဆရာမလေးကို
ပထမဆုံးဖက်နမ်းမိခဲ့တဲ့ စကားပင်လေးအောက်မှာ လူတစ်ယောက်
နဲ့ ဆရာမလေး ရယ်မောပြုံးရွှင်လို့ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေတယ်။ လယ်ဂဝုံးရုပ်အဖြူ ယောလုံချည်နဲ့ အလှူသွားမလို
ဂိုက်နဲ့ ဘဲကြီးတစ်ပွေ(ဆရာမလေးနဲ့အသက်ရွယ်တူလောက်) က စကားပြောရင်း ခြေပုတ်ခေါင်းပုတ်လုပ်နေတယ်။
ကျနော်ကတော့ ခပ်တည်တည်ခါးထောက်ပီး
မလှမ်းမကမ်းကနေ ခပ်စောင်းစောင်းကြည့်နေလိုက်တယ်။ ကျနော့်ကို ကျောပေးထားတဲ့ ဟိုကောင်က မမြင်ပေမယ့်
ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေက အရင်မြင်သွားတယ်။

ဩော! ဖိုးသက် ... လာလေ.. ဒီမှာ ဆရာမ သူငယ်ချင်းရောက်နေတာ.. သားဘာလာလုပ်တာလဲ??

ဟိုလူနဲ့ပြုံးချိုနေရာက ကျနော့်ကို မြင်သွားတာနဲ့ ခပ်တည်တည် ဆရာမရုပ်ဖမ်းပီး စကားလှမ်းပြောတယ်ဗျ။
ဟိုလူလည်း ကျနော့်ဖက်လှည့်ကြည့်လာပီး ချာတိတ်ကျောင်းသားလေးဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ အထက်စီးက
ကြည့်နေတယ်။

ဗိုက်ဆာလို့ ထမင်းလာစားတာ ဆရာမ!

လေသံမာမာနဲ့ ပါးစပ်ထဲတွေ့ရာ လျှောက်ပြောရင်း ခြေလှမ်းမယိုင်သွားအောင် ထိန်းပြီး မီးဖိုဆောင်ထဲခပ်တည်တည် ဝင်လာခဲ့တယ်။
အိုးတွေခွက်တွေကို ဂလုံဂလွမ်မြည်အောင် လှန်လှောရင်း တွေ့တဲ့ ထမင်းတွေဟင်းတွေကို ခူးခပ်ပြီး ဇလုံတစ်လုံးထဲထည့် နယ်ဖတ်ပြီးစားနေမိတယ်။ ခေါင်းရည်က မူး၊ ဒေါသကထွက်သလိုဖြစ်နေတော့ ထမင်းက စားလို့ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ဗိုက်ကိုကားထွက်သွားတာပဲ။
စားသောက်ပြီးသွားတော့မှ ဘေစင်မှာ ပန်းကန်ဆေး၊လက်ဆေး၊ပလုတ်ကျင်း သန့်စင်နေမိတယ်။

အဲ့ဒါ ဘာဖြစ်လာတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး?
....
အမူးသမားရုပ်နဲ့ ကျမ ဆီလာရဲသလား ... ဧည့်သည်က "ချို့" ကို တစ်မျိုးမထင်သွားဘူးလား ပြောလေ
ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခင်ဗျာ့ တပည့်လိုလို လုပ်ပြနေတာပါဗျာ ... မသိတာလိုက်လို့ ဟာဟ
ဖိုးသက်လေးးး ရှင်လေး မူးနေတာမလား ... အိမ်ပြန်ရင်ကောင်းမယ်...
မပြန်ဘူးဗျာ! ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလဲ ကဲ ... ဟိုကောင့်ကိုလည်း တစ်ခါထဲပြောပြထားလိုက် နောက်တစ်ခါ ခင်ချိုမေ့ကို ဟိုတို့ဒီထိ လုပ်ရင် လုပ်တဲ့ လက်တွေကျိုးအောင် အချိုးခံရမယ်လို့ ဟုတ်ပီလား?
ဖိုးသက်!!!!!!!!!!
ဘာတုံးးးးးးးးးးး

ကျနော့်အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ဟစ်လိုက်သံကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွားပြီး ကြောက်လန့်သွားဟန်နဲ့ ဆရာမလေး ခမျာ ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်လုံးဝိုင်းကလေးတွေနဲ့ မှင်တက်ပြီးငေးငိုင်သွားတယ်။
ကိုယ်ချစ်တဲ့ ဆရာမလေး လန့်သွားရှာတာ မြင်လိုက်ရတော့ သနားစိတ်ကလေး လှိုက်ကနဲဖြစ်လာပေမယ့် သဂန်တိုနေတဲ့ဒေါသစိတ်က ဖုံးလွှမ်းသွားတာကြောင့် မသိဟန်ဆောင်လိုက်မိတယ်။

အေးလေ.. ငါက မင့်လို လူဆိုးကို ရည်းစားတော်မိတာကိုး .. ငါ့အပြစ်တွေပါ (မျက်ရည်တွေရစ်ဝဲနေတဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျနော့်ကို မကြည့်ပဲ အဝေးကိုငေးထားတယ်)
ဘာလဲ? နောင်တရတယ်ပေါ့ .. ဟားဟား ..ကျနော်က လူရမ်းကား လူမိုက် ဟုတ်ပါ့ ခင်ဗျားခု အားကိုးရှိသွားပီကိုးဗျ ပြောပီပေါ့
"ချို" စိတ်တအားတိုလာပီ ရှင်တော်လိုက်တော့ .. ထပ်ပြောရင် ကျမကို အဆိုးမဆိုနဲ့နော်
.... (ကျနော်ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ပဲ အိမ်နေရင်းဝတ်ထားတဲ့ ဘလောက်စ်လက်ပြတ်ကလေးအောက်က ပုခုံးသားဝင်းဝင်းလေးတွေကို လက်၂ဖက်နဲ့ စုံကိုင်ထားရင်း စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ အံကြိတ်ပြီး မျက်နှာကို လွှဲထားတယ်)
အရက် မူးပီးတော့များ ဒီကိုလာရဲသေးတယ်.. မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအရှေ့မှာ အရှက်လာခွဲတယ်.. ငါက သိက္ခာနဲ့နေရတဲ့ ဆရာမ တစ်ယောက်ဆိုတာ မစဥ်းစားမိဘူးလား

ဩော်! သိက္ခာရှိတဲ့သူက ထိပ်ပုတ် ခေါင်းပုတ်အလုပ်ခံနေတယ်ပေါ့ ဟာဟ
ဖိုးသက်! နင်အရှက်မရှိဘူးလား အဲ့ဒါ ငါ့ငယ်သူငယ်ချင်း.. ပီးတော့ သူက..
မလိုချင်ဘူးဗျာ.. ကျုပ်ရည်းစားကို ဘယ်သူမှထိတာ ကိုင်တာ လာမလုပ်နဲ့ အကုန်ရိုက်ခွဲပစ်မယ်.. တောက်!

အဲ့ဒီလို မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှက်နဲ့ အချီအချ အော်ဟစ်ရန်ဖြစ်ပြဿနာတက်နေတဲ့အချိန် မီးဖိုခန်းထဲ လူတစ်ယောက်ရိပ်ကနဲဝင်လာတာကို ကျောပေးထားပေမယ့် ဆရာမဒေါ် ခင်ချိုမေရဲ့ မျက်နှာ အမူအရာရယ်.. ဖျတ်ကနဲ သူ့ပုခုံးကို ကိုင်ထားတဲ့ ကျနော့်
လက်တွေကို ပုတ်ချသွားတာရယ်ကြောင့် ချက်ချင်းသိလိုက်ပေမယ့် လှည့်မကြည့်ဖြစ်ဘူး။

ချိုမေ! ဘာဖြစ်တာလဲဟ? (ယောကျ်ားတစ်ယောက်အသံ ဆိုတော့ ခုနက သူတောင်းစားမှန်းသိလိုက်ပေမယ့် ကျနော် ကျောပေးထားဆဲပဲ)
ဘာ.. ဘာမှမဖြစ်ဘူး ကိုထွန်း.. နင်မပြန်သေးဘူးလား?
မပတ်သေးပါဘူးဟာ ... ဒီချာတိတ်က ဘယ်သူလဲ? နင်နဲ့ခုဘာဖြစ်နေကြတာလဲ?
ကိုထွန်း.. ငါ့ပြဿနာ ငါရှင်းမယ် နင်ပြန်တော့ဟာ.. ငါစိတ်ညစ်လာပီ.. သွားတော့
နင်ကသာ ဘာမှမဖြစ်ဘူးပြောနေတယ်.. ဒီချာတိတ်က အတော်မိုက်ရိုင်းနေတာ ငါကြားပါတယ် ... ဟေ့ကောင် မင်းက ဘာကောင် ... အာ့အာ့!!

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော့်ကို နောက်ကျောဖက်ကနေ ပုခုံးတစ်ဖက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်တဲ့ အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ် ချက်ချင်းနောင်တရသွားတယ်။
အကျင့်ပါနေတဲ့ ကျနော့်လက်က ပုခုံးကိုလာကိုင်တဲ့ သူ့လက်ကို ချက်ချင်းလိမ်ယူလိုက်ပီး ကိုယ်ကို အသာရှိ့ ပီး ဘေးကိုထွက်၊ သူ့ခြေဒခေါက်ကွေးကိုအသာ နင်းလိုက်ပီးသားဖြစ်သွားတော့ သကောင့်သားခမျာ လက်ပြန်အလိမ်ခံထားရရုံတင်မက သံမံသလင်းပေါ် ဒူးကလေး
ထောက်လျှက်သားဖြစ်သွားရှာတယ်။ မူးယစ်ရီဝေနေတဲ့ စိတ်ကြောင့် အလိုလို သွေးဆူသလိုဖြစ်နေရတဲ့ အထဲ ကျနော့်ချစ်သူကို ဟိုတို့ဒီထိ လုပ်ထားတာကို မြင်ထားတဲ့ ဒေါသစိတ်အခံကြောင့် နံဘေးနားက ထမင်းစား စားပွဲပေါ် မှာတင်ထားတဲ့ ဘီလပ်ရည်ပုလင်းကို အလိုလို
ဆတ်ကနဲ ဆွဲယူမိသွားတယ်။ လက်ကိုနောက်ပြန်အလိမ်ချိုးခံထားရပီး သံမံတလင်းပေါ် ဒူးထောက်လျှက် အချုပ်ခံထားရတဲ့ အဲ့ဒီကောင့် မျက်ခွက်ကို ဖြတ်ရိုက်ချလိုက်ဖို့ ပုလင်းကိုင်လက် က အလိုလိုမြောက်တက်သွားပီ။

ဖိုးသက်!!!!!!!!!!!!!!!

ကျနော့်ရူပဗေဒ ဆရာမလေးရဲ့ ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်သံကြောင့် ကျနော့်လက်က လေထဲမှာတန့်သွားတယ်။ ဒေါသစိတ်ရယ်၊အမူးစိတ်ရယ်ကြောင့် ကျနော့်လက်တွေက တဆတ်ဆတ်တုန်ခါပီး
သွေးဆာနေတာတော့အမှန်ပဲဗျ။

ဟေ့ကောင်! မင်းမှတ်ထား ငါ့နာမည် ဖိုးသက်.. ဒေါ် ခင်ချိုမေ့ကို အသက်ပုံပေးပီးချစ်တဲ့ကောင်.. မင်းခုနက သူ့ကို

ဟိုတို့ဒီဆိတ်လုပ်တာမျိုး ထပ်လုပ်ရင် မင့်မေးရိုးကို ငါချိုးပစ်မယ်.. ငါပြောတာကြားလားဟေ့ကောင်
ဖိုးသက်.. နင့်လက်ထဲက ပုလင်းကိုခုချလိုက်စမ်း ....
ဂလောက်...ဂလောက်!!

ဟိုကောင့်ကို ချုပ်ထားရာက လွှတ်ပေးလိုက်သလို လက်ထဲက ဘီလပ်ရည်ပုလင်းကို လဲ
သံမံတလင်းပေါ် လွှတ်ချလိုက်တော့ မကွဲသွားပဲ ဂလောက်ဂလောက်မြည်ပီး လိမ့်သွားတယ်။
ဂမူးရှူးတိုးပုံစံနဲ့ ကိုထွန်းဆိုတဲ့ကောင် မတ်တပ်ထရပ်လာတာကို ကျနော် သတိနဲ့ ကြည့်နေဆဲမှာပဲ ဖြန်းကနဲ
မြည်သံနဲ့ အတူ ကျနော့် ဘယ်ဖက်ပါးပြင်တစ်ခုလုံး ပူထူသွားတယ်။ အံ့သြတကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေး ကျနော့်ကိုပါးလှမ်းရိုက်လိုက်
တာမှန်းသိလိုက်ရတယ်။ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ကျဉ်တက်သွားတဲ့ဝေဒနာက ကြီးစိုးသွားပီဗျာ။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို
ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ထားရင်း မီးဟင်းဟင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ကြည့်နေတဲ့ ကျနော့်ဆရာမလေး။
ကျနော့်ကို ရွံရှာစက်ဆုတ်သွားပီလို့တောင်ထင်မှတ်
မှားရပီ။

သွား...သွား.. ခုငါ့အိမ်ကနေထွက်သွား ... နင့်မျက်နှာတစ်သက်မမြင်ချင်ဘူး .. ကိုထွန်း နင်လည်းသွားတော့
ဂျယောက်စလုံး ငါ့ရှေ့က ထွက်သွား.. ငါတော့ရက်လွန်းလို့သေချင်လာပီ အီးဟီးဟီး

အဲ့ဒီလို ဗလုံးဗထွေးတွေ အော်ဟစ်ပီး မျက်နှာကို လက်ဝါးနဲ့အုပ်ရင်း ဆရာမလေး မီးဖိုခန်းထဲက
ပြေးထွက်သွားရှာတယ်။
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့တဲ့ ကျနော် ရေအိုးစင်က ရေတစ်ခွက်ခပ်သောက်ရင်း ဟိုကောင့်ကို အကဲခတ်လိုက်တော့
ကုပ်ချောင်းချောင်းနဲ့ အသာလေး လစ်သွားတာတွေ့လိုက်ရတယ်။ ပုဆိုးပြင်ဝတ်ရင်း မီးဖိုခန်းထဲက ထွက်လိုက်တော့
အပြင်မှာ မိုးအတော်ချုပ်နေတာကိုသတိ
ထားလိုက်မိတယ်။ ဒေါ်ခင်ချိုမေ့ အိမ်မှာ ဘော်ဒါဆောင်နေတဲ့ ကျောင်းသူကောင်မလေးတွေက
စူးစမ်းတဲ့အကြည့်တွေနဲ့ ပိုင်းကြည့်နေကြတာကို မမြင်ဟန်ပြုလို့ စက်ဘီးကို ဒေါက်ဖြုတ်ပီး
ခြံအပြင်ဖက်ကိုလစ်ထွက်ခဲ့တယ်။ သေချာတယ် ကျနော့်ချစ်သူ ကျနော့်ကို တော်တော်
လေးမုန်းတီးသွားပီနေမယ်ဗျာ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ချိုး! မင်းလဲ ဒီလောက်စာတွေပေတွေဖတ်ဖတ်ပီးတော့ ဦးကျောက်က ချေးစားတဲ့ဦးကျောက်
အဆင့်ကနေတက်မလာပါလား
....
ပြဿနာတက်တဲ့ အချိန်က မင်းမူးနေတာလေ.. ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မင့်အမှားပဲ ဖိုးသက်
ဟိုကောင် လုပ်နေတဲ့ လုပ်ပေါက်က ကျနော့်ရည်းစားကို ပါးကိုင်နားကိုင်ဗျ .. ခင်ဗျားမှမမြင်တာ ကိုရွှေဘကလဲ
ဟ! အဲ့ဒါ ဒီလိုလုပ်စရာမှမလိုတာ.. မင်းမကျေနပ်ရင် အသာလေးလှို့ပီးမှတ်ထားခဲ့ ... ပီးမှ အပြင်မှာ

အဲ့ကောင်ကိုဂုတ်ဆွဲပြီး နောက် မင့်ဆရာမနားမကပ်ဖို့ ငါကိုယ်တိုင်လိုက်ရှင်းပေးလို့မရဘူးလား
ဒါကတော့ ကျနော်လည်း ချက်ချင်းဆိုတော့ သွေးဆူမိတာလေ.. အဲ့လိုဘယ်တွေးမိမလဲဗျ
အေးလေ.. ဖြစ်ပြီးမှတော့ ငါမပြောချင်တော့ပါဘူး ... ခုခင်ချိုမေက အရှက်ကွဲရပြီ ... နဂိုက မာနကခပ်ကြီးကြီးရယ် .. မင်းဘယ်လိုပြန်ချော့မလဲခု?
မချော့ပါဘူး.. ကျနော်သူ့ကိုဘယ်လောက်ချစ်လဲ သူသိသားပဲ.. အိမ်ကိုနောက်နေ့သွားတာ ကျနော့်ကို စကားလည်းပြန်မပြောဘူး မျက်နှာချင်းလည်းမဆိုင်ဘူး... ကိစ္စမရှိဘူးနေပါစေ ပါးအချခံရတာ ကျနော်ဗျ.. ဒါတောင်သူက မလျှော့ချင်ဘူး ကျနော်ဂရုမစိုက်ဘူးဗျာ

ရပ်ကွက်ထိပ် ကြက်ခွပ်ပင်ကြီးတွေ အောက်က မီးကင်းတဲအမိုးအောက်က ကွပ်ပျစ်ပေါ် ပက်လက်လှန်လှဲရင်း ဆေးပေါ့လိပ်ကိုယ်စီဖွာလို့ ဟိုတနေ့က ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ကိုရွှေဘကို တိုင်ပင်နေမိတော့ အဲ့ဒီလို အပြစ်တင်ခံ အဟောက်ခံလိုက်ရတယ်။
မိုးကုန်ခါနီး ညဆိုတော့ ခြေခင်းလက်ခင်းသာစပြုလာလို့ မီးကင်းတဲမှာ ထုံးစံအတိုင်းစကားဝိုင်းဖွဲ့ ကြရင်း ကျနော့်ပြဿနာဆီရောက်သွားကြတာပေါ့။ ချာတိတ်၃-၄ကောင်ရယ်၊ကျနော်ရယ် ကိုရွှေဘရယ် အပြင် ထူးထူးခြားခြား ဦးရဲထောင်(မောင်မောင်ရဲ) ခေါ် ဘကြီးထောင်
ပါ မီးကင်းတဲက ကျနော်တို့စကားဝိုင်းဘေးမှာ ကွမ်းတမြုံ့မြုံ့လုပ်ရင်း လာဝင်ထိုင်နေတာဗျ။ အဲ့ဒီဘိုးတော်ကြီးက ကျနော့်အသည်းကွဲဇာတ်လမ်းကို ပြီတီတီမျက်နှာပေးနဲ့ ဝင်နားထောင်ရင်း ကွမ်းသွေးတစ်ပျစ်ထွေးထုတ်လိုက်ရင်း စကားဝင်ရောလာတယ်။

မထူးပါဘူး ငါ့တူဖိုးသက်ရာ ... နင့်ရည်းစားဆရာမလေးကို ချော့မရရင်လည်း လူရှင်းတဲ့ အချိန်ချောင်းပြီး အတင်း တစ်ချီလောက် ဝင်ဆွဲပစ်လိုက်ပါလားဟီးဟီး အဆင်ပြန်ပြေချင်ပြေသွားမှာပေါ့
အာ! ဘကြီးထောင်က တစ်မျိုး ... ခင်ဗျာ့ ကုန်စိမ်းသမလေးတွေက မုန့်ဖိုးရတော့ အဲ့လိုအလုပ်ခံချင် ခံမယ် ဟိုဟာက ဆရာမ ဗျ.. ပြီးတော့ကျနော့်ထက်ကြီးတယ်.. မဟုတ်တရုတ်တွေလာပြောနေတယ် ... ကျနော် ဂျေးအောင်းသွားအောင်လာ "မ" နေပြန်ပြီ
ဟီးဟီး! ငါက ငါ့တူလေး အသည်းကွဲနေတာ သနားလို့ပါကွာ ... ဒါမှမဟုတ် ဒူးထောက်ပြီးတောင်းပန်သလို သွားလုပ်ချေ.. လစ်ပြီဆိုမှ ထမီ ဆွဲချွတ်ပြီး ဘာဂျာဆွဲမှုတ်ပစ် .. ချက်ချင်း စိတ်ဆိုးမပြေရင် ငါ့ပါးလာချ ရည်းစားကိုပြန်ချော့တာ ဘာဂျာမှုတ်ပြီးချော့ရတယ်တဲ့ ... မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ
ငါတော့ ငါ့ကျောင်းအမကြီး မသေခင်က ငါနဲ့နောင်ဂျိန်ချပြီး စိတ်ကောက်တိုင်း ဒီနည်းပဲသုံးတယ်မောင် ... ရေလည်အဆင်ပြေတာ.. နောက်ပိုင်း ကျောင်းအမကြီးက အမှုတ်ခံချင်ပြီဆို ငါ့ရန်ရှာတော့တာဟေ့ ခွိခွိ

အဆီပြန်နေတဲ့ ပြုံးဖြီးဖြီးမျက်ခွက်ကြီးနဲ့ ပေါက်ကရတွေလျှောက်ပြောနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးကော့ကော့နဲ့ ဘကြီးထောင်ကို ဘေးနားက ချာတိတ်တွေက ဂျာကြီးထောင်.. ဂျာကြီးထောင် လို့ဝိုင်းသြဘာပေးကြတော့ တဝါးဝါးနဲ့ပွဲကျကုန်ပြန်တယ်။
ကိုရွှေဘကတော့ ဘကြီးထောင်ကို စပ်မြင်ကပ်တဲ့ အကြည့်နဲ့ကြည့်ရင်း မနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အပြုံးနဲ့ပြုံးပြနေတယ်။
ဘကြီးထောင်က ကွမ်းသွေးတစ်ပျစ်လောက် လှမ်းထွေးရင်းဆက်ပြောတယ်..

ဒါထက်နင့် ဆရာမလေးကို နင်နောက်ပေါက်ဖွင့်ဖူးလား ဖိုးသက်?
ဟာ! ယုတ်ယုတ်ပတ်ပတ်တွေဗျာ ... အော့အော့ကြီး ကျနော်မလုပ်ချင်ပါဘူး
အေး..ဒါကြောင့်နင်တို့လူငယ်တွေခက်တာပေါ့ ... နောက်ပေါက်ဆိုတာ လုပ်တတ်ရင်သိပ်ကောင်းတာနော့် ..
နောက်ပေါက်အဖွင့်ခံထားရတဲ့စော်တွေက ဘယ်တော့မှစိတ်မကောက်တော့ပဲ ကိုယ်မှကိုယ်ဖြစ်သွားတာ
ငါ့ကိုယ်တွေ့ဟီးဟီး
အဲ့ဒါတော့ နည်းနည်းမှန်တယ်ဟ ဟီးဟီး(ကိုရွှေဘ ရဲ့စကားသံ)
တွေ့လား နင့်ဆရာရွှေဘတောင်ထောက်ခံတယ်.. စမ်းကြည့်စမ်းပါ ဖိုးသက်ရာ... ငါကမဟုတ်ပဲမပြောပါဘူး ...
အုန်းဆီလေးဘာလေးသုံးပြီး ဖြေးဖြေးချင်းလုပ်ကြည့် -င အဆော်ခံထားဖူးတဲ့နောက် ကိုယ့်ကိုတန်းတန်းစွဲဆိုတာ
ဘကြီးအသိဆုံးဟဲဟဲ
တော်ပီဗျာ! ရည်းစားနဲ့ကွဲသလိုဖြစ်လို့စိတ်ညစ်နေပါတယ်ဆို ခင်ဗျားတို့ မဟုတ်တရုတ်တွေ နားထောင်ရတာ
အော့နလုံးနာလိုက်တာ.. အိမ်ပြန်တော့မယ်.. ကိုရွှေဘ နက်ဖန်မြို့သစ်ဖက်မှာ ဖဲဝိုင်းချိန်းပွဲရှိတယ်တဲ့
အဲ့ဒါသွားချမယ်လာခေါ် လာ ဒါပဲ

ဘကြီးထောင်ရဲ့ နောက်ပေါက်ဇာတ်လမ်းစုံတွေလာတော့မယ်ဆိုတာ သိလို့ ချက်ချင်းထပြီး
အိမ်ပြန်လာခဲ့လိုက်တယ်။
မီးကင်းတဲ ကွပ်ပျစ်ပေါ် မှာတော့ ဘကြီးထောင်ရဲ့ လိင်ဇာတ်လမ်းစုံကို ရင်တဖိုဖိုနဲ့
ကိုရွှေဘအပါအဝင်ချာတိတ်တွေတစ်အုပ်ကြီး စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေကြတုံးပဲ။

ကျနော်တို့မြို့နဲ့ မိုင်၂၀လောက်ဝေးတဲ့ မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ သက်ကယ်မိုး ဗလာတဲကလေးတွေ ၃-
၄လုံးထိုးထားတာတွေ့ရတယ်။
မနက်စောစော ထ၊ ဗိုက်ဖြည့်ပီးတာနဲ့ စက်ဘီးတစ်စီးနဲ့ ကိုရွှေဘနဲ့ကျနော် အင်းဂလိပ်ခေတ်က ဖောက်သွားခဲ့တဲ့
လမ်းအတိုင်း စက်ဘီးတစ်စီး၂ယောက်တက်စီးပီး ထွက်လာခဲ့တာ နေတအားမမြင့်ခင်ရောက်လာကြတာလေ။
ဒီနေရာအထိအောင်ကမြင်းကြောထပီးလာခဲ့ရ
ခြင်းအကြောင်းရင်းက ဖဲဝိုင်းချိန်းဝိုင်းတွေအကြီးအကျယ်ဖြစ်နေတာကြားလို့ဗျ။ ကျောက်တုံးတွေကြားထဲ
ရေစီးသံတဝေါဝေါမြည်နေတဲ့ ရှမ်းနဲ့ကချင်နယ်စပ်က ဟော့ဒီမြစ် နံဘေးမှာ ရွာနီးချုံစပ်က နာမည်ကျော်ဖဲသမားတွေ
အကုန်စုပြုံပြီး သူသေကိုယ်သေ ပိုက်ဆံထုပ်တွေ
နဲ့ဆော်နေကြတယ်ကြားလို့ အချိန်မီ ရောက်လာတာပေါ့။ ဟိုဖက်တောင်နဲ့ဒီဖက်တောင်ကို ဆက်ထားတဲ့
ကြိုးတံတားအကြီးကြီး အောက်တည့်တည့်မြစ်ကမ်းနားမှာ တဲလေးတွေထိုးလို့ ဝိုင်းအကြီးအကျယ်ဖြစ်နေတယ်။
ရဲတွေဘာတွေလား? အင်း! ခင်ဗျားတို့နားလည်အောင်
ပြောရရင် ဒီနယ်မြေက အစိုးရကော သူပုန်ကော အရမ်းကရော ဝင်မလာရဲတဲ့ နယ်မြေဆိုတော့
လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီးကိုးဗျ။ အရင်ခေတ်က ဗကပနဲ့တိုင်းရင်းသားသူပုန်တွေမကွဲခင် သူတို့ကြီးစိုးတဲ့နယ်မြေပဲ။
နောက်ပိုင်း အချင်းချင်း အကွဲအပြဲတွေဖြစ်တော့ ဒီနယ်မြေက
၃ဖွဲ့စလုံး မသိမ်းနိုင်တော့ပဲ ကြားခံနယ်သက်သက်လိုဖြစ်သွားတာမျိုးပေါ့။ အတော်အန္တရာယ်များတဲ့နေရာပါ။
သို့သော် အတော်လည်း လွတ်လပ်တယ်လို့ပြောရမယ်လေ။ ခုလည်းကြည့် ဖဲဝိုင်းလာတဲ့လူတွေ အကုန်လုံး ကျောမှာ

ဓားရှည်တွေလွယ်ထားကြတယ်။ အနက်ရောင်
နယ်မြေဆိုတော့ ကိုယ့်အသက်ကိုယ်ကာကွယ်ဖို့လိုမယ်လေ။
ကိုရွှေဘနဲ့ ကျနော့်ပုံစံကိုလည်းကြည့်ဦး ... အောက်က ကွန်မင်ဒိုပျောက်ကြား
ဘောင်းဘီရှည်၊ကင်းဘတ်ဖိနပ်ကိုယ်စီ၊ အပေါ် ကဖရီးဂျက်ကက်စစ်စိမ်းရောင် ကိုယ်စီနဲ့ မသိရင်
ရှမ်းသူပုန်တွေလိုလိုဘာလိုလို။
ဒီကြားထဲ ကိုရွှေဘက နေကာမျက်မှန် အမဲရောင်ကြီးတပ်လို့ မသိရင် နျူးယောခ်မြေအောက်လောက
ကနာမည်ကြီးမာဖီးယားဂိုဏ်းချုပ် မေယာလန်းစကီးလ် ကြနေတာပဲအဟီး။ သူက မေယာလန်းစကီးလ်
ဆိုတော့လည်း ကျနော်က လပ်ကီးလူစီယာနို ပေါ့ဗျာ။ ဖဲသမား
တွေက ကုန်းအမြင့်ကြီးဆီက ဆင်းချလာတဲ့ ကျနော်တို့၂ယောက်ကို အသာအယာအကဲခတ်နေကြသေးတယ်။
အနားရောက်မှ ၄မြို့နယ်အိပ်ဖန်စောင့်ညီနောင် ဆိုပီး အသိမှတ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ အားလုံးက မေးဆတ်ပြပြီး
သူတို့ဖဲဝိုင်းကို ဆက်ဆော့နေကြတယ်။ ဖဲဝိုင်းတွေက
စုစုပေါင်း၇-၈ဝိုင်းလောက်ဖြစ်နေတာဗျ။ ကျနော့်ကျောပေါ် က လွယ်လာတဲ့ စစ်ကျောပိုးအိတ်ကို ဖြေလိုက်ပီး
ယူလာတဲ့ ပိုက်ဆံ၈သောင်းထဲက တစ်ဂက်ကို ကိုရွှေဘလက်ထဲလွှဲပေးလိုက်တယ်။ တစ်ယောက်တစ်ဂက် လူခွဲပီး
ကြိုက်တဲ့ဝိုင်းဂင်ဆော့ကြမယ်ပေါ့။ တစ်ချို့ဝိုင်းတွေ
ဂင်အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တော့ ပိုက်ဆံတွေကတော့ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေပေမယ့် ရိုက်နေတာက ဘူကြီးဖြစ်နေတယ်။
ဂဏန်းပေါင်းတဲ့ကလေး ကစားနည်းတွေကျနော်မကြိုက်ဘူးဗျ။ ရိုက်နေတဲ့လူတွေကလည်း တောသူဌေးရုပ်တွေနဲ့မို့
စိတ်မဂင်စားပဲ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ကြည့်နေ
လိုက်မိတယ်။ ပိုက်ကျူး(ဖိုက်ကျိုး) ဝိုင်း၂ဝိုင်းတော့တွေ့ပေမယ့် တစ်ဝိုင်းကို လူ၄ယောက်စီပဲမို့
ဂင်ရိုက်ဖို့မအားသေးဘူးဆိုတာနဲ့ ထပ်ရှာရပြန်တယ်။ နောက်ဆုံး တစ်ချပ်မှောက်(ရှိုး)ရိုက်နေတဲ့ ဝိုင်းတစ်ခုမှာ
တစ်ယောက်လွှတ်နေတာနဲ့ဂင်ထိုင်လိုက်တယ်။

ဘယ်လောက်ကုတ်လဲဗျ?
၁ဂ၊ဂ! ဒါပေမယ့် မင်းခုဂင်ချင်ရင် ၅ဂ၊ဂဂ ချရိုက်မှရတော့မယ် အရှိန်တက်နေပီ ကောင်လေး
အိုကေလေ ချတာပေ့ါ

ကျောပိုးအိတ်ထဲက ကိုးဆယ်တန်တစ်အုပ်ကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပီး ဂါးကွပ်ပျစ်လေးပေါ် တက်ထိုင်ရင်း
တင်ပလင်ခွေထိုင်ပီးနေရာယူလိုက်တယ်။
အသာလေးအကဲခတ်လိုက်တော့ တစ်ဖက်မြို့နယ်က သစ်တောဂန်ထောက်ဘိုးတော်ရယ်၊
မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ရှည်နဲ့တရုတ်အဖိုးကြီးတစ်ယောက်ရယ်၊ အသားမဲမဲအောက်သား(ဗမာပြေသား)
မျက်နာစိမ်း၂ယောက်ရယ်ဗျ။ ဖဲကစားတဲ့နည်းအမျိုးမျိုးထဲက အခုရိုက်မယ့်တစ်ချပ်မှောက်
ကစားနည်းက ကျနော့်ဖေးဘရိတ်။ ကံသက်သက်မဟုတ်ပဲ ဉာဏ်ကစားရတာ၊ တဖက်လူကိုယ့်ကို လိမ်မလိမ်
ကိုယ်နှုတ်အမူအရာကြည့်ပီးခန့်မှန်းယူရတာ.. ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ ဆိုက်ကိုတွေ အများကြီးပါတဲ့
ဖဲကစားနည်းပေ့ါ။ မျက်နာစိမ်း၂ယောက်ကို ကျနော်သတိထားမှုရမယ်
ဆိုတာကိုတော့ စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုသိလိုက်တယ်။ နယ်လှည့်ဖဲသမားနယ်ကျော်လာတဲ့ကောင်တွေက

"အလုပ်သမား"(ဖဲဂိဏ္ဍာ) တွေက ခပ်များများရယ်။ လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေတဲ့ မြစ်ပြင်ဘေးမှာ မွန်ထရီ စီးကရက်တွေတစ်ဖွာဖွာလုပ်ရင်း ဂါးကွပ်ပျစ်ပေါ် ဖဲရိုက်ရတဲ့ အရသာက အတော်ဖိမ်ရှိတာကလား။ တခြားဝိုင်းတွေက တဟေးဟေး တဟားဟား ဆူညံနေသလောက် ကျနော်တို့ဝိုင်းကတော့ တိတ်ဆိတ်နေတာပဲဗျ။ ကျနော်ကတော့ ဒီတစ်ခေါက်ဖဲရိုက်ရတာ အရင်ခေါက်တွေထက် ပိုပြီးစိတ်တက်ကြွနေတယ်။ ခင်ဗျားတို့ထင်သလိုပါပဲ။ ကျနော့်ဂျက်ကင် အိတ်ထောင်ထဲမှာ ဟို သစ်သားရုပ်ထုလေးပါလာတာပေါ့။ အဲ့ဒီအတွက် ကျနော်ရှုံးကို မရှုံးဘူးဆိုတာ သေချာတယ်။ လူနီကြီးက ကျနော့်ဖက်မှာပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုကြောက်ရဦးမှာလဲပေါ့။ စစချင်းကတော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပုံမှန်လေး ရိုက်နေကြပေမယ့် နည်းနည်းဝိုင်းအရှိန်တက်လာ တော့ ကျနော့်ဗီဇက ပြပြလာတယ်။ ဉပမာ.. တစ်ယောက်ချင်းတွေ့လို့ ကျနော်က ပိုက်ဆံအများကြီးနဲ့ ဟောက်ခေါ် ခေါ် လိုက်တယ်.. အဲ့ဒီမှာ တစ်ဖက်လူက ကျနော့်အမြင်ဖဲကို ကြည့်ပြီး သူ့ထက်သာလောက်တယ်ထင်ပြီး မလိုက်တော့ဘူးလို့ရှောင်ပြေးသွားရင် ကျနော်က မှောက်ထားတဲ့ အောက်ဖဲကို လှန်ပြပြီး ဟာ.. ကျနော့်အောက်ဖဲက A ပါလား အပေါ် ဖဲလေးချပ်က 9,J,Q,K ဆိုတော့ A,9,J,Q,K ဖဲအပျက်ကြီးပဲ ... ခင်ဗျာ့ဖဲက J,J,Q,Q,10 ဆိုတော့ တူးပဲ ၂ပူးလေ ဘာဖြစ်လို့ထွက်ပြေးတာတုံး ကျနော်အလကားလိမ်စားသလိုမဖြစ်ဘူးလားဗျာ.. အားနာလိုက်တာ ဘာညာ ဆိုပြီး ရိသဲ့သဲ့တွေစပြောတော့တာကိုး။ ကျနော်အဲ့လို စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးလုပ်လေလေ တစ်ဖက်လူက ဒေါသထွက်ပြီး အယောင်ယောင်အမှားမှားတွေလုပ်လေလေဖြစ်လာတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် လိမ်မယ်ထင်ပြီး လိုက်လာပြန်တော့လဲ ကျနော့်ဖဲက အမှန်အကန်ဖြစ်နေပြီး အလှည့်တိုင်းဘယ်လိမ်မှာတုံးဗျ.. မိုက်လိုက်တဲ့လူပဲ ဆိုပြီး ပိုက်ဆံတွေဆွဲစားလိုက်ပြန်တယ်။ အဲ့ဒီမှာ ဝိုင်းက တော်တော်ကြမ်းသလို.. ဆူဆူပူပူတွေပါဖြစ်စပြုလာပြီ။ နံဘေးမှာချထားတဲ့ လွယ်အိတ်တွေထဲက နေ ပိုက်ဆံအကပ်လိုက်တွေ တဖုံးဖုံး ဂါးကြမ်းခင်းပေါ် ပစ်တင်ပြီး အထုပ်လိုက်ဆော်ကြတော့ ဖဲဝိုင်းထဲမှာငွေစက္ကူတွေဖွေးဖွေးလှုပ်နေတာပဲ။ ကျနော့် ပိုက်ဆံအပုံကလဲ တော်တော်လေးများလာသလို တစ်နာရီချင်းရိုက်တဲ့ ဆက်ရှင်တွေကို ၂နာရီစီပြောင်းပြီး ဆက်တော့ကြတာ ညနေတောင်စောင်းစပြုလာတယ်။ တရုတ်အဖိုးကြီးကတော့ ပါသမျှပြောင်ပီဆိုပြီး ဘေးထွက်ထိုင်နေတယ်။ မြစ်ဘေးမှာ ဂက်တစ်ကောင်ပေါ် ပီး ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ဆီက ဂက်ကလီစာချက်နဲ့နံကင်တချို့ .. လာပို့ထားတော့ ဂါလံပုံးနဲ့ထောင်ထားပေးတဲ့ ရှမ်းမီးတောက်အရက်တွေနဲ့ အားလုံးသောက်စားနေကြတယ်။ ကျနော်ကတော့ ဖဲရိုက်နေရင် အရက်သောက်လေ့သောက်ထ မရှိတဲ့အတွက် အမြည်းလေးနည်းနည်းယူစားပြီး စီးကရက်ပဲဖွာနေလိုက်တယ်။ သစ်တောဂန်ထောက်ကြီးက တော်တော်ထိနေပေမယ့် ဟိုလူစိမ်း၂ယောက်က သိပ်မရှုံးသလို ပုံမှန်လေးပဲဆက်ကစားနေကြတယ်ဗျ။ ကျန်တဲ့လူတွေလို သိပ်ပြီး ပျာယာခတ်မနေဘူး။ ကျနော်လည်းသူတို့၂ယောက်ကိုပဲ သတိထားနေရတယ်။ တချက်တချက် စွတ်ပြီး ဖိန့်ရမှာကို နည်းနည်းလန့်လာတယ်။ သူတို့အချင်းချင်း အချက်ပြပြီး ပင်းရိုက်မလားဆိုတဲ့အတွေးက ဖိစီးလာလို့ မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ပြီး အသာအကဲခတ်နေရတယ်။

ဖိုးသက်ရေ! အခြေနေဘယ်လိုလဲ.. ငါတော့ တော်ခဲ့ပီ ပြန်မယ်လေဟ မိုးချုပ်တော့မယ်

ဒီ ဆက်ရှင်ပြည့်ရင်ပြန်တာပေါ့ဗျာ.. အခြေနေကတော့ ဒီအပုံကိုကြည့်လေ
ဟာ! မနည်းပါလား

ကျနော့်ဘေးနားကိုရွှေဘက ဂင်ထိုင်လိုက်ရင်း ကျနော်တို့ ကျောပိုးအိတ်ထဲ ပိုက်ဆံတွေထည့်နေတယ်။ သူလည်း နိုင်လာပုံပေါ်တယ်ဗျ။ သူဘယ်လောက်နိုင်လာသလဲတော့ မသိဘူး ကျနော့်အပုံထဲက ပိုက်ဆံကတော့ သိန်းချီနေပီဆိုတာသေချာတယ်။

ကဲ! အချိန်စေ့ပီ နောက်ဆုံးဂမ်နင်ဥလက် ရိုက်ကြမယ်

ကျနော့်စကားသံအဆုံးမှာ ကျန်တဲ့လူတွေအကုန်လုံး ပိုက်ဆံတွေထပ်ထုပ်ပီး သူတို့အပုံထဲ ထပ်ဖြည့်ကြတယ်။ နောက်ဆုံးဥလက်မို့ သူပြုတ်ကိုယ်ပြုတ်ဆော်ဖို့ပြင်ကြပီ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ ကိုရွှေဘက ကျနော့်ကို အသာလေးလက်ကုတ်လာတယ်။ အမိပ္ပါယ်က တော်ပီ မလုပ်နဲ့တော့လို့ ပြောချင်တာ။ တစ်ချပ်မှောက်ဖဲက တစ်ချိန်လုံးဘယ်လောက်နိုင်ခဲ့နိုင်ခဲ့ ဝိုင်းသိမ်းခါနီးတစ်ချက်မှားလိုက်
ရင် အပုံလိုက်ကြီးလည်း ပြုတ်သွားနိုင်တာကိုး။ ဒါကြောင့် ကျနော့်ကို လျှော့လိုက်ဖို့ပြောနေတာ။ ဆိုလိုတာက တစ်ဖက်လူ ဘယ်လောက်ခေါ် ခေါ် မလိုက်ဘူးဆိုပီး ပြေးခိုင်းတာ။ ဥပေဒအရ ဖဲမကောင်းလို့ မလိုက်ဘူးဆိုလဲ နေလို့ရနေတာကိုးဗျ။ ပထမတစ်လက် ဖဲစဂေကထဲ
ကတပုံးပုံးနဲ့ ပိုက်ဆံတွေ အလယ်ပုံကို ပစ်သွင်းပီးခေါ်ကြတယ်။ ကျနော်မလိုက်ဘူး။
ရှုံးချင်ယောင်ဆောင်ပီးပြေးလိုက်တယ်။ အဲ့ဒါကို ဟိုလူစိမ်း၂ယောက်ထဲက တစ်ကောင်က မဲ့သလိုလိုလုပ်ပြတယ်။ ဇ မရှိတဲ့ စကြောက်ပေါ့။ အဲ့ဒီမှာ ဗီဇကပြလာတယ်။ ဒုတိယအလှည့်ဖဲဂေ
လိုက်တော့ ကျနော့် အပေါ်ဖဲက စပိတ် A။ မှောက်ထားတဲ့အောက်ဖဲကို လှန်မကြည့်ရသေးပဲ ပိုက်ဆံတစ်သောင်းအုပ် အလယ်ကိုပစ်သွင်းလိုက်တယ်။

ဇ ရှိရင် လိုက်ကြည့်လိုက် တစ်သောင်း!

တစ်သောင်းစီ အားလုံးပစ်ထည့်လိုက်ကြတယ်။ တတိယဖဲတစ်ချပ်စီထပ်ဂေတယ်။
ကျနော့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ကကောင် အမြင်မှာ J,J ဖြစ်သွားပီ။ ဂန်ထောက်ကြီးက 9,9။ နောက်တစ်ယောက်က Q,9။

၅သောင်းခေါ်တယ်ကွာ
လိုက်တယ်.. လိုက်တယ်.. ချတယ်.. ဖုန်း..ဖုန်း...ဖုန်း

J ပူးထားတဲ့ကောင်က ၅သောင်းဆိုတာကို ကျနော်အပါအဂင်အားလုံးက ပိုက်ဆံအုပ်တွေပစ်ထည့်လိုက်ကြတယ်။ စတ္တုထဖဲချပ်ဆက်ဂေကြပြန်တယ်။ ကျနော်ခုထိ မှောက်ထားတဲ့ဖဲချပ်ကို မကြည့်ရသေးဘူး။
အပေါ်မှာလှန်ထားတာက A,Q,10။
ခုနက J,J ဖြစ်နေတဲ့ကောင်ဆီ 9 တက်သွားလို့ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်တယ်။ ဂန်ထောက်ဘိုးတော်က 9,9,10။ ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်က Q,9,10။

တစ်သိန်း!!

ကျနော့်မှောက်ဖဲကို ကျနော်လုံး၀ ပွတ်မကြည့်သေးတာ သူတို့မြင်ထားတော့ တစ်သိန်းဆိုပီး ပစ်ထည့်လိုက်တာကို နားမလည်နိုင်တဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ကြည့်နေကြတယ်။ ဂန်ထောက်နဲ့ဟိုတစ်ကောင်ကတော့ မလိုက်တော့ဘူး ပြေးတယ်ဆိုပီးရပ်သွားတယ်။
၂,၂,9 ကျထားတဲ့ လူစိမ်းက စီးကရက်တစ်လိပ်မီးငြှိသလိုလုပ်ရင်း သူ့ပိုက်ဆံအပုံကို ကိုင်လိုက်၊ သူ့အောက်ဖဲမှောက်ထားတာကို ကြည့်လိုက်လုပ်နေတယ်။ ပီးမှ ဆတ်ကနဲ ပိုက်ဆံတစ်သိန်းအုပ်ကို ပစ်ထည့်လာတယ်။ လိုက်တယ်ပေါ့လေ။ ပဋ္ဌမ မြောက်ဖဲချပ်ကို ဆက်ဝေလိုက် ကြတယ်။ တစ်ယောက်ချင်းရင်ဆိုင်ရပီ။

ဟာ! ဟင်! ဟယ်!

တခြားဝိုင်းတွေဆီ လူတွေလည်း ဝိုင်းသိမ်းသွားပီးကျနော်တို့အနားမှာ လာရပ်ကြည့်နေကြတာမို့ အော်ဟစ်သံတွေ ဆူညံသွားတယ်။ ဟိုကောင့်ဖဲက အမြင်မှာ ထရှိုင် ဖြစ်သွားပီကိုး။ ၂,၂,9,၂ နဲ့အောက်ကမှောက်ဖဲ။ ကျနော့်ဟာက အမြင်မှာ A,Q,10,K။
ပွဲက အတော်လှနေပီ။ လုံး၀မကြည့်ရသေးတဲ့ အောက်ဖဲကို ကျနော် အသာအယာပွတ်ကြည့်ဖို့ပြင်တယ်။ မပွတ်ခင် ဂျာကင် အိတ်ကပ်ထဲက သစ်သားရုပ်ထုလေးကို အသာယာ လက်နဲ့ဖွဖွလေးပွတ်လိုက်သေးတယ်။
စိတ်ကိုလျှော့ချထားရင်း ကျနော့်အောက်ဖဲကို အသာလေး
ပွတ်ကြည့်လိုက်တော့ ၂ ဖြစ်နေတယ်။ အပေါ်ကဖဲတွေနဲ့ပေါင်းလိုက်ရင် A,K,Q,J,10 စီနီယာ။ သူ့ဖဲ ၂ ၃လုံး ထရှိုင်ထက်သာတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အောက်ဖဲရှိသေးတယ်။ သူ့အောက်ဖဲက 9 ဖြစ်နေရင် ၂,၂,၂,9,9 ဟောက်စ်။ အဲ့လိုဖြစ်နေရင် ကျနော်ရှုံးမယ်။ ဒါပေမယ့် ထွက်ပြေး
သွားတဲ့ ဟိုလူ၂ယောက်ဆီမှာ 9 သုံးချပ်ပါသွားပီ.. သူ့ဆီက 9 တစ်ချပ်ပေါင်းလိုက်ရင် 9 လေးချပ်ကုန်ပီ။ ဖဲတစ်ထုပ်မှာ ဂဏန်းတစ်ခုကို ၄ချပ်စီပဲပါတာမလား။ ဒါဆိုသူ့အောက်က 9 မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့အောက်ဖဲ ၂ ဆိုရင်တော့ ၂,၂,၂,၂,9 ၄ခု တက်ထရာ ဖြစ်ပီး ကျနော့်ကိုနိုင်မယ်။
ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးကျန်တဲ့ ၂ က ကျနော့်မှောက်ဖဲဖြစ်နေပီ။ ဒီထက်ပီတာ ဘာရှိဦးမလဲဗျာ။ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ် လူတွေအမြင်မှာ သူ့ဖဲက အမြင်သာနေတယ်။ ကျနော်မထီတရီပြုံးပီး ခွိ ကနဲတစ်ချက်ရယ်လိုက်မိသေးတယ်။

ဖြောင်း! ရှုံးး အပုံပြောင်းး

တစ်ဖက်လူက ရှိတဲ့ပိုက်ဆံတွေအကုန်လုံးကို လက်ဖဝါးနဲ့ ပုတ်လိုက်ရင်း ခေါ်လိုက်ပီ။ အလယ်ပုံက ပိုက်ဆံတွေအပါအဝင် သူကောကိုယ်ကောရှိတာ အကုန်ရိုက်မယ်တဲ့။ သနားစရာသတ္တဂါပေပဲဟာဟ။
ကျနော့်အောက်က ဘာဖဲမှောက်ထားမှန်းမသိပဲ
ဇွတ်စိမ်ခေါ်တော့တာကိုးကွယ်။ ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောသေးပဲ အလယ်ပုံထဲက ပိုက်ဆံတွေကို

အစီအရီလေးဖြစ်အောင်ထပ်နေမိသေးတယ်။ ပီးမှ ပြုံးစိစိကြည့်ရင်း..

လိုက်တယ်ဗျာ! အပုံတိုက်
အေးး လိုက်ရင် ...ငါစားတယ် အကုန်
အမယ်.. ဘာကိစ္စ စားမှာလဲ ခင်ဗျာ့အောက်ဖဲက ဘာမှမကျန်တော့တာလေ
ဟော့ဒီမှာ... ဒါနဲ့စားတာကွာာ

ပိုက်ဆံအပုံကို သိမ်းယူဖို့ပြင်နေတဲ့ အဲ့ဒီလူက မှောက်ထားတဲ့ သူ့ဖဲကို လှန်ပြ လိုက်တော့ ၂???? ၂,၂,၂,၂,9 ၂ ၄လုံး တက်ထရာ။
ဖဲတစ်ထုပ်မှာ ၂ က ၄ချပ်ပဲရှိတာ ခု ကျနော့်အောက်ဖဲတစ်ချပ်နဲ့ဆို ၅ချပ်ဖြစ်နေပါပေါ့လား။
သဘောပေါက်သွားတဲ့ကျနော် အောက်ဖဲကို ချက်ချင်းလှန်ပြလိုက်တယ်။ ကျနော့်ဖဲက A,K,Q,J,10 စီနီယာ။

ကျနော့်အောက်ကလည်း ၂ ပဲဗျ.. ၂ ၅ချပ်ဖြစ်နေတယ်.. ကဲ ရော့ရော့

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ကျနော့်ခြေသလုံးမှာ သားရေကြိုးနဲ့ စည်းပီးဖွက်ယူလာတဲ့ ဆင်စွယ်ရိုးတပ် မောင်းချဓားနဲ့ ပိုက်ဆံအပုံကို လှမ်းယူဟန်ပြင်နေတဲ့ အဲ့ဒီလူရဲ့လက်ကို လှမ်းတွက်လိုက်တယ်။ လက်ကိုဓားနဲ့အခွဲခံလိုက်ရလို့ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျနော်
နောက်ပြန်လှဲအိပ်ပီး သူ့ မျက်ခွက်ကိုတည့်တည့် ဆောင့်ကန်ချလိုက်တော့ အင့် ကနဲ
ကွပ်ပျစ်ပေါ် ကနေပြုတ်ကျသွားတယ်။ ကျနော့်လှုပ်ရှားမှုတွေက ဆက်တိုက်ဆိုသလိုဖြစ်နေချိန်မှာပဲ ဘေးက ကိုရွှေဘက ပိုက်ဆံအထပ်လိုက်ကို လုယူပီး ကျောပိုးအိတ်ထဲထည့်ပီးသွားပီ။
ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်တဲ့ အခြေနေမှာ အသားမဲမဲနောက်တစ်ကောင်ကို ကိုရွှေဘအရက်ပုလင်းနဲ့ ရိုက်ချလိုက်တာမြင်လိုက်ရတယ်။ ကျနော်က ဂါးကြမ်းခင်းပေါ် ကနေ မြေကြီးပေါ် နောက်ပြန်လိမ့်ချလိုက်ပီ။
နေဂင်ရီတယောမှာ လူရိပ်တွေရှုပ်ထွေးသွားသလို ဖုံး..ဒိုင်း..ခွပ်
ကျား..အား သံတွေဆူညံကုန်တယ်။ ဟိုကောင်တွေက အုပ်စု တော်တော်တောင့်တယ်ဗျ။ တခြားဝိုင်းကနေ ထလာတဲ့လူတွေထဲမှာ သူတို့ လူတွေအများကြီးပါလာမှန်းအခုမှသိရတယ်။ အရပ်မြင့်ပီး ဗလတောင့်တဲ့ ကိုရွှေဘရဲ့ တခွပ်ခွပ်ထိုးချက်၊ တွေ့ကရာ ရေအိုး၊ဂါးဆစ်ပိတ်
တွေနဲ့ ဆွဲရိုက်တာတောင် လူတွေက တစ်ယောက်ပီးတစ်ယောက်အုံလာတုံးပဲ။ ဒီထက်ပိုဆိုးတာက ဓားလွတ်ကိုင်ထားတဲ့ ကောင်တွေပါ ဝိုင်းလာပီ။ ကျနော်တို့နဲ့ မျက်မှန်းတန်းမိတဲ့ လူတချို့လဲ ပြေးကုန်ပီဗျ။

ဖိုးသက် ငါ့အနားက မခွါနဲ့ ကျောချင်းကပ်ထား

သူတို့ အုပ်စုက တဖြေးဖြေးဝိုင်းလာတယ်ဗျ။ ကျောချင်းကပ်ထားတဲ့ ကိုရွှေဘနဲ့ ကျနော် ခံဆုတ်ဆုတ်လာကြရင်း နောက်ထပ်ဆုတ်လို့မရတော့ဘူး။ အနောက်မှာ ရေတဂေါ်ဂေါ်စီးနေတဲ့ ရွှေလီမြစ်။
ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာက ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ဝိုင်းထားတဲ့ ဓားရှည်တွေ တလက်လက်နဲ့ လူအုပ်။

သေချာတာကတော့ ဒီအခြေနေရောက်နေတာတောင် ကျနော်တို့ ၂ယောက်စလုံးက
ကြောက်စိတ်နည်းနည်းကလေးတောင် မရှိဘူးဆရာ။

ဒိုင်း..ဒိုင်း.. ဖောက်.. ဖောက်!

သေနတ်သံ ၂ချက်ဆက်ကြားလိုက်ရပီး ကျနော်တို့ ၂ယောက်နဲ့ ဓားလွတ်ကိုင် လူအုပ်ကြားထဲက
သဲနဲ့ကျောက်စရစ်ရော နေတဲ့ မြေသားပွပွတွေ ဖောက်ကနဲ ဖောက်ကနဲ ဖွာတက်သွားလို့ အားလုံး ငြိမ်ကျသွားတယ်။
မြစ်အောက်ခြေကနေ ကမ်းစပ်နားအတိုင်း လူ၃ယောက် တက်လာတဲ့အထဲက လှမ်းပစ်တာဗျ။ သူပုန်တွေထင်ပီး
၂ဖက်စလုံး တစ်ယောက်မှ တုတ်တုတ်မလှုပ်ရဲတော့ဘူး။ အနားရောက်လာလို့ မသိမသာအကဲခတ်လိုက်တော့မှ
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူတဲ့လူက သားရည်တု
ဂျာကင်နီညိုရောင် ဝတ်ထားတဲ့လူဂကြီး၊ ပုဆိုးတိုတိုဂတ်လို့ ခါးမှာ စစ်ခါးပတ်နဲ့ ဓားမြှောင်တစ်လက်နဲ့
သေနတ်အိတ်ကိုပတ်ထားလို့ လက်ထဲမှာတော့ စစ်သုံးပစ္စတို တစ်လက်။ တပည့်ဖြစ်ဟန်တူတဲ့
ခပ်ပိန်ပိန်လူ ၂ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ ဗလချိုက်သေနတ်လို့ ခေါ်တဲ့ တော်မီ
ဂန်းတွေကိုင်လို့။

ဓားတွေအကုန် ပစ်ချလိုက်စမ်း.. အကုန်သေကုန်မယ်.. ဒူးထောက်ထား ခေါင်းပေါ် လက်တွေတင်ထား
ခွေးမသားတွေ
....
မင်းတို့ ၂ကောင်ကိုလည်း ငါနားရင်းအုပ်မိတော့မယ်.. ဒီနေရာအထိ လာကမြင်းကြောထတယ် ... ဟုတ်လား
ဟာ! ကိုပန်းရိုင်း (အဲလေ.. ရောကုန်ပီခွိခွိ မှားလို့ ပန်းရိုင်းမဟုတ်ဘူး) ဟာ! ကိုမြင့်အောင်ကြီး ... ဟီးဟီး
လေးမြင့်အောင်ပါလား

(ကဲ! နည်းနည်းတော့ရှင်းပြမှရတော့မယ်ဗျ။ အခု အဲ့ဒီမြင့်အောင်ဆိုတဲ့လူက သူပုန်လည်းမဟုတ်ဘူး။
စစ်ဖက်ကလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဘာလဲဆိုတော့ ဓားပြ ပါခင်ဗျ။ ဟုတ်ပါတယ် ကျနော်တို့နယ်မှာ
အင်မတန်ဖိန့်ဖိန့်တုန်ရတဲ့ ဓားပြကြီးပါ။ ဟိုအရင်တစ်ခါက
ကျနော်အာလူးဖုတ်ဖူးတဲ့ ဗကပ ကျားကြီးရဲ့ တပည့်ကျော်ပေါ့။ ရင်ကွဲတောင် တိုက်ပွဲမှာ ဗကပတွေပြိုကွဲသွားတော့
သူက ဟိုဖက်ကိုလည်း ထွက်မပြေး၊ လက်နက်လည်းမချပဲ ရှူးသလိုပေါ်သလိုလုပ်၊ လက်နက်တွေ
တစ်နေရာမှာဖွက်ခဲ့ပီး ကျနော်တို့မြို့ထဲပြန်ဂင်လာပီးခပ်တည်တည်
လာနေတာဗျ။ နဂိုကထဲကလည်း ကျနော်တို့ရပ်ကွက်က သူ့ချက်မြုပ်ကိုး။ ဘယ်သူမှလဲ သူ့ကို
ဒုက္ခမပေးကြတော့အေးဆေးပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်း ချန်ထားခဲ့တဲ့လက်နက်တွေ သွားသွားယူပီး
တခြားနယ်တွေမှာ ဓားပြ ပတ်တိုက်တော့တာပဲဗျ။ ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်ရွာတစ်ခုပဲချမ်းသာပေး
တယ်။ ကျန်တဲ့နေရာတွေ လှည့်ပီးတိုက်နေတော့တာ။ သူအဲ့လိုလုပ်နေမှန်း လူတော်တော်များများက ရိပ်မိပေမယ့်
ဒဲ့တော့ ဘယ်သူမှမပြောရဲဘူး။ ရဲဆိုတဲ့ ကောင်တွေကလည်း ကျနော်တို့လို မငြိမ်းချမ်းတဲ့ဒေသမျိုးမှာ
ဘာမှအာဏာစက်ပြရဲတာမှမဟုတ်တာကိုး။ မသိချင်ယောင်ဆောင်
ပီး မျက်နာချိုသွေးနေကြတာမျိုးလေ။ ကျနော်နဲ့ ကိုရွှေဘကိုတော့ တော်တော်ချစ်ပီး အလိုလိုက်တယ်။

ကျနော့်ကိုတော့ အဘိုးမျက်နာနဲ့ ပ စားပေးရှာတာပါ။ ရယ်စရာပြောရရင် ကျနော့်အဘိုးအသုဘမှာ အလောင်းမြေချ တော့ ခပ်တည်တည်နဲ့ လူတွေကြားထဲ "အလေးနီ" ပြုရင်း ရဲဘော်ကြီး
သွားလိုရာသို့သွားနိုင်ပီလို့ အော်၊ ခါးကြားထဲက ဖွက်ယူလာတဲ့ သေနတ်ကို မိုးပေါ် ထောင်ဖောက်ပစ်လိုက်တာ ရှုတ်ရှုတ်သဲသဲကိုဖြစ်ဖူးတယ်။ နည်းနည်း ဂေါက်တောက်တောက်ရယ်ဗျ။ ကျနော့်အဘိုးခမျာသေတာတောင် ဓားပြတွေက လာအလေးပြုတာခံရရှာမှန်းမသိသွားရရှာဘူးဟီးဟီး။
ဧရာဝတီမြစ်ဖျားကနေ စက်လှေတစ်စင်းကို လုပီး မြစ်ကြောင်းအတိုင်းစုန်ဆင်းသွားရင်း
မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်ရွာတွေဓားပြ ဂင်တိုက်သွားတာ မန်းလေးရောက်သွားတယ်။ မန်းလေး ရောက်တော့
သင်္ကြန်တွင်းကြီးဆိုပဲ။ အဲ့မှာ ဓားပြ မြင့်အောင်ကြီး သင်္ကြန်မှာမူးကြောင်ကြောင်နဲ့ဂင်ကဲရင်း
အမူးလွန်ပီး မဏ္ဍပ်ပေါ် တက်ကတာ ခါးကြားထဲက သေနတ်ကို လူမြင်ပီး အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။
သူ့ကိုဖမ်းသွားတာတောင် အမူးပြေမှသိတယ်ဆိုပဲ။ အမှုတွေက များလွန်းလို့ အမှုစစ်တာတောင် နစ်ချီတယ်။
ထောင်ကျတော့လဲ အားလုံးပေါင်း လိုက်ရင် အနှစ်တစ်ရာလောက်ရှိမလားမသိဘူး။
ပြန်ကို မလွတ်တော့ဘူးထင်နေတာ။ ကံကောင်းချင်တော့ အာဏာသိမ်းပီး တက်လာတဲ့အစိုးရလက်ထက်မှာ
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်နဲ့ ပြန်ထွက်လာတာဗျ။ တခါတလေ အရက်မူးရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာမည်တတပီး ဒီမအေ◌ိုး ကြီးက ငါ့ကျေးဇူးရှင်ပါကွာလို့ မေတ္တာပို့တတ်တယ်ဟီးဟီး။ ဒါပေမယ့်
အဲ့ဒီပြန်လွတ်လာတဲ့နောက်ပိုင်း ကျနော်တို့မြို့မှာ မနေတော့ဘူး။ ဘယ်တွေရောက်နေမှန်းလဲသေချာမသိရပေမယ့်
တခါတလေကြတော့ ပြန်ပြန်ပေါ် ချင်ပေါ် လာတတ်တယ်။ သူလုပ်လို့ ကျနော်နဲ့ကိုရွှေဘ ဒုက္ခရောက်ဖူးသေးတယ်ဗျ။
အသုဘတစ်ခုမှာ ကျနော်တို့ဖဲချနေတုံး ညဖက်ကြီးဘွားကနဲ
ပေါ် လာပီး သူ့ပစ္စည်းတွေသိမ်းထားပေးဖို့လာညောင်တယ်။ ကျနော်တို့ကလည်း ဖဲအရှိန်တက်နေတော့ အင်းအင်း
အိမ်မှာဂင်ထားသွားလိုက်လို့ အလွယ်ပြောလိုက်တာပေါ့။ ၂ယောက်သား ဖဲပိုင်းသိမ်းလို့
ဂေလီဂေလင်းအိမ်ပြန်လာတော့ ကိုရွှေဘက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်နေပီမို့ ထုံးစံအတိုင်းနံပြား
ရိုက်ဖို့ မီးမွှေးမယ်ဆိုပီးနံပြားဖိုကိုဖွင့်လိုက်တော့ သောက်ကျိုးနဲ! ဂုန်နီအိတ်နဲ့ထုပ်ထားတဲ့
စစ်သုံးရိုင်ဖယ်၄လက်ရယ်၊လက်ပစ်ဗုံး၅လုံး၊ ကျည်ဆံတွေဖြစ်နေလို့ ၂ယောက်သားထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်ပီး
ဖွက်လိုက်ရတာဗျာ။ သူ့ပစ္စည်းတွေပြန်လာမယူမချင်း ညဖက် ၂ယောက်လုံးအိပ်လို့ကိုမပျော်တာ။
မတော်စစ်ထောက်
လှမ်းရေးက သတင်းရလို့လိုက်လာရင် နေရင်းထိုင်ရင်း ဂျေးအောင်းရမယ့်အပေါက်ဗျ။ တသက်လုံးဓားပြ
တိုက်စားနေပေမယ့် ချမ်းလည်းမချမ်းသာပါဘူး။ လူကသာဂတုတ်တုတ်ပုံဆိုးဆိုးကြီးနဲ့ ကျပ်သိပ်မပြည့်တာ ..
ဖွန်ကအသေကြောင်တာကိုး။ မိန်းမတွေ အတော်များများယူပီး အကုန်လုံးကို ပံ့ပိုး
နေရတယ်လို့လည်းကြားဖူးတယ်။ ကဲ.. ကျနော်လည်း လေကြောရှည်သွားပီ ဇာတ်လမ်းပြန်ဆက်ရအောင်ဟီး)

ဖဲဂိဇ္ဇာများ အဖွဲ့က အဖွဲ့ သားတွေခ မြစ်ကမ်းဘေးက မှာ ဒူးကလေးတွေထောက်ပီး
ခေါင်းပေါ် လက်ကလေးတွေတင်လို့ မျက်နာငယ်လေးတွေနဲ့ဖြစ်နေရှာပီ။
ခုနက ခုတ်ကြထစ်ကြဆော်ကြပီဆိုပီး ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ကျနော်တို့နယ်သား ဖဲသမားတွေကလည်း ခုမှ
အနားပြန်ကပ်လာပီး အခြေနေကြည့်နေကြတယ်။ ကျနော်ကတော့ စိတ်လျှော့ချလိုက်လို့ မောမောနဲ့
ကျောက်စရစ်ခဲတွေအပေါ် ဖင်ချထိုင်ပီး ချွေးသုတ်ရင်း မွန်ထရီတစ်လိပ်လောက်

ဖွာနေလိုက်တယ်။ ဟိုကောင်တွေရဲ့ နောက်ကျောကနေ ဓားပြမြင့်အောင်ကြီး ရဲ့ တပည့်၂ယောက်က ဗလချိုက် သေနတ်တွေနဲ့ချိန်ထားတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ကျော်ဟိန်းဂိုက်ဖမ်းထားတဲ့ ကိုမြင့်အောင်က သူတို့အရှေ့မှာ ခါးထောက်ပီး တစ်ယောက်ချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်စေ့စေ့လိုက်ကြည့်နေတယ်။

မင်းတို့ကောင်တွေ အောက်ပြေအောက်ရွာကနေ ဒီနေရာအထိတက်လာပီး လူပါးလာဝတယ် ... အေး.. ဒီနေရာမင်းတို့ သချိုင်းလို့သာမှတ်ပေတော့
ကျနော်.. ကျနော်တို့ မသိလို့ပါ ဗိုလ်လုံ
ီး ဗိုလ်လုံ လား ရဲဘော်မြင့်အောင်ကွ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကကွ ... မင်းတို့ အပျောက်ရှင်းဖို့ကြိုးစားတဲ့သူတွေက ငါ့ညီနဲ့ငါ့တူပဲ လူလူချင်းခေါင်းပုံဖြတ်လုည့်စားနိုင့်ထက်စီးနင်းလုပ်တဲ့ မင်းတို့ကောင်တွေကို ငါသေဒဏ်ပေးမယ်
(ဟီး! ကိုမြင့်အောင်ပြောတာလဲ ဟုတ်သလိုလိုပဲနော်လို့တွေးမိပီးရယ်ချင်လာလို့ မနည်းအောင့်ထားရသေးတယ်)
မလုပ်ပါနဲ့ရဲဘော်ကြီး ... ကျနော်တို့နောင်တရပါပီ နောက်မလုပ်ရဲတော့ပါဘူးဗျာ ..အီးဟီးဟီး

သူတို့အဖွဲ့ထဲက တစ်ကောင်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့အော်ငိုလိုက်တယ်။ အနောက်က ကိုမြင့်အောင်တပည့်၂ယောက်ကလည်း သေနတ်မောင်းတွေ တဖြောင်းဖြောင်းဆွဲတင်လိုက်ပီ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ လက်ပိုက်ပီး ရပ်ကြည့်နေတဲ့ ကိုရွှေဘက တစ်စခန်းထပြန်တယ်။
ဟိုကောင်တွေပစ်ချထားတဲ့ ဓားရှည်တစ်လက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပီး ဒူးထောက်နေတဲ့ လူအုပ်ရှေ့ကိုသွားရပ်လိုက်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ ကိုရွှေဘကို သတိထားလိုက်မိတယ်။ ကျနော်သိတယ် ဒီလူ ဒေါသတအားထွက်နေတယ်။ ဒေါသထွက်ရင် ဘာဖြစ်တတ်လဲဆိုတာ ကျနော်က ဆရာတပည့်မို့သေချာသိတယ်ဗျ။

လူအုပ်နဲ့များ ငါတို့ကိုပိုင်းလုပ်ချင်သေးတယ် ...ဟုတ်လား မအေပေး အောက်သားတွေ.. မင်းတို့လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ရမယ် ထင်နေလား ... ဒီမှာကြည့်စမ်း..တွေ့လား .. ဒီမှာ.. ဒီမှာ
ဟာ! ဟင်! ဟယ်!

ဘေးကရပ်ကြည့်နေတဲ့ လူတွေဆီက အာမေဋိတ်တွေဆူညံသွားတယ်။ ဒူးထောက်ထားတဲ့ လူအုပ်ကလည်း မျက်လုံးပြူးပီး ကိုရွှေဘ ကိုမော့ကြည့်နေကြတယ်။ ကိုရွှေဘတစ်ယောက် တရှူးရှူးတရားရားဖြစ်ရင်း ကိုယ့်လက်ကိုကိုယ်ဓားရှည်နဲ့ခုတ်ပြ လှီးပြ
နေတာကိုးဗျ။ ရာဘာတုံးကို လှီးနေတဲ့အတိုင်း ဘာမှကိုမဖြစ်တာဗျ။ ဒီထက်ပိုဆိုးတာက ဓားကိုပြောင်းပြန်ကိုင်၊ဓားဦးအချွန်နဲ့ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်ပြန် ထိုးဆွပြလိုက်၊ ဗိုက်ပေါ် မှာ လွှဆွဲသလို အသွားနဲ့ အင်းကျိုလှန်ပီး ဆွဲပြနေတာ။ ခြစ်ရာကလေးတောင်မထင်ဘူးလေ။ ဒီနယ်သားမဟုတ်တဲ့လူတွေကတော့ နားမလည်တဲ့မျက်နှာလေးတွေနဲ့ကြောက်လန့်တကြား
ကြည့်နေပေမယ့် ရပ်ကြည့်နေတဲ့ လူတွေဆီက ဂက်ကုန်းဟေ့.. ဂက်ကုန်းဆိုတဲ့ အော်သံတွေထွက်လာတယ်။
ဟုတ်တယ်ဗျ! အဲ့ဒါဂက်ကုန်းထတယ်လို့ ကျနော်တို့နယ်မှာခေါ် တယ်။ လွယ်လွယ်ပြောရရင် ကာယသိဒ္ဓိ ပီး တာပါပဲ။ အဲ့ဒီဟာကို ဂက်ကုန်းဆေးထိုးထားတယ်လို့ခေါ် တယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် တချိန်လုံး ဖြစ်နေတာမျိုးမဟုတ်ပဲ။
ဒေါသထွက်လာပီဆို

ဘာနဲ့ ခုတ်ခုတ် ဘာနဲ့ရိုက်ရိုက် ဘာမှကိုမဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုရွှေဘ လူပျိုဘဝက ရှမ်းဘုန်းကြီးတစ်ပါးဆီမှာ အဲ့ဒီအင်းကို ကြေးစုတ်ကြီးနဲ့ကျောမှာ ထိုးပီးတင်ထားတယ်လို့ပြောဖူးတယ်။ ထိုးတဲ့လူစုစုပေါင်း၃ယောက်မှာ ကျန်တဲ့လူ၂ယောက် က ဆက်မထိုးနိုင်ပဲ ဆေးမအောင်ခင်ရပ်လိုက်ရတယ်။ ခပ်ရွှတ်ရွှတ်ကိုရွှေဘ ကတော့ ပီးအောင်ဆက်ထိုးလိုက်တာ ဂက်ကုန်းမော့

အောင်တယ်လို့ပြောတာပဲ။ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်း ဒီလိုမျိုး ဂက်ကုန်းထ လာရင် အားလုံးဝေးဝေးကရှောင်ရတော့တာပေါ့။ ကျနော့်မျက်စိရှေ့တင် အဲ့လိုထထဖြစ်တာ ၃-၄ခါလောက်မြင်ဖူးတာကိုး။ ဒါပေမယ့် ပုံမှန်အချိန် အလစ်ချောင်းပီး တွယ်အပ်နဲ့ ထိုးကြည့်တာ နာလို့ အဆဲခံရဖူးတယ်။ သူ့ဟာက ဒေါသထွက်မှ စွမ်းတာမျိုးကြီး။ ဘယ်လိုမှန်းမသိပါဘူး။

(ဂက်ကုန်းဆေး စွမ်းမစွမ်းတော့မသိဘူး နောက်ပိုင်း ဦးဇင်းဂတ်ကြီးနဲ့ မန်းလေးမှာ ဆေးရုံတင်ရသေးတယ်။ ဆရာဂန်တွေက သူ့ကိုကောင်းကောင်းမကုပေးလို့ဆိုပီး ဒေါသထွက်နေတာ၊ လူကဖြင့်အိပ်ယာပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေး။ နှစ်မတွေ သူ့အသားထဲအပ်ထိုးတာ အပ်၃-၄ချောင်းကုန်သွားတယ် ထိုးလို့ကိုမရဘူး။ ဘေးနားကနေ ဦးဇင်းစိတ်လျှော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဘုရားသားတော်

ဖြစ်နေပီဆိုတာလေး နလုံးသွင်းဆိုတော့မှ အေးးး တဲ့။ အဲ့ဒီတော့မှ အပ်က ပလွတ်ဆိုဂင်သွားတယ်ဟီး)

ကိုရွှေဘ.. တော်တော့ဗျာ

ကျနော်ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ထရပ်လိုက်ရင်း ကိုရွှေဘ လက်ထဲက ဓားရှည်ကိုလုပီး လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ ခုနက ဒီလောက်စိတ်မညစ်ဘူး ခုမှခေါင်းပူလာတယ်။ ဟိုဓားပြမြင့်အောင်က စိတ်သိပ်မှန်တာမဟုတ်ဘူး။ အကုန်လုံးပစ်သတ်ပစ်တော့မလိုလုပ်နေပီ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကြောင့် လူ့အသက်သေမှာကိုတော့ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ကိုရွှေဘကို အတင်း ရေစပ်နားကိုဆွဲခေါ် လာပီး။ တော်ပီဆရာသမား.. လစ်ကြစို့လို့ အတင်းဖြောင်းဖြနေရတယ်။ ဟိုဘိုးတော်ကိုလည်း ကြည့်ကျက်ပြောဦး အကုန်သတ်ပစ်တော့မှာလားမသိဘူး! ကျနော့်စကားကိုအရေးမစိုက်သလိုလုပ်ပီး ပိုက်ဆံထည့်ထားတဲ့စစ်ကျောပိုး

အိတ်ကို ပစ်ပေးရင်းကိုရွှေဘတစ်ယောက် မြစ်ရေနဲ့ မျက်နှာသစ်ခြေလက်ဆေးနေတယ်။

ပီအောင်း အောက်သားများ နားမလည်ဝေး သွားပစေတော့

စိတ်လျှော့လိုက်ဟန်တူတဲ့ ကိုရွှေဘက (ကိုအောင် ဗမာပြေက လူတွေမို့နားလည်ပါးမလည်လာလုပ်တာပါ လွှတ်ပေးလိုက်ပါ) လို့ လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

ထ..ထ.. အကုန်ထွက်သွား .. နောက်နောင် ဒီနယ်တစ်ပိုက်ထပ်တွေ့ရင် အသေသတ်ပစ်မယ် ကြားလား ဟုတ်ကဲ့ပါ.. ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ် ဆရာကြီး

ခုမှသတ္တိပြချင်တဲ့ ရပ်ကြည့်နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးထဲက ကျနော်တို့နယ်သား ဖဲသမားတွေက တုန်တုန်ရီရီထလာတဲ့ ကောင်တွေကို သေကုန်မယ်..ဘာမှတ်သလဲ ဘာညာနဲ့ နားရင်းဂင်အုပ်၊ဖင်ပိတ်ကန်

ဂင်လုပ်လိုက်ကြသေးတာမြင်ရလို့ ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းမျိုသိပ်
လိုက်ရသေးတယ်။ အားလုံးရှင်းသွားတော့မှ ကျနော့်ကျောပိုးအိတ်ထဲက ၂ရာတန်အုပ်တချို့ထုတ်ပီး
ပိုက်ဆံ၅သောင်းလောက်ယူ၊ ကိုမြင့်အောင်ကြီးကို လှမ်းပေးလိုက်တယ်။

ရော့! လေးမြင့်အောင် ဟီးဟီး
အမယ်.. ငါက မင့်ပိုက်ဆံဘာလုပ်ရမှာလဲ
ပါတီရုံပုံငွေလို့ သဘောထားလိုက် ဟီးဟီး ယူပါဗျ
အေး.. ငါလည်း လုပ်ငန်းသိပ်မကောင်းတာကြာပီ ပေးကွာ.. အေဘေးမင်းတို့ကြောင် နောက်ထပ်ဒီဖက်လာပီး
မကမြင်းနဲ့ ထပ်တွေ့ရင် နားရင်းတီးခံရမယ် ခုတောင် ငါနဲ့တွေ့လို့ကံကောင်းတယ်မှတ်ဟွန်း
လာတော့ပါဘူးဗျာ တာ့တာ မိုးချုပ်နေပီ ပြန်တော့မယ်

xxxxx xxxxx xxxxx

အပြန်လမ်းမှာ ခုနက ကျနော်နဲ့တစ်ပိုင်းထဲ ရိုက်ခဲ့တဲ့ သစ်တောဂန်ထောက်ကြီးရဲ့ ဂျစ်ကားနဲ့ လမ်းကြုံနေလို့
စက်ဘီးပါတင်ပီး ကိုရွှေဘနဲ့ကျနော်လိုက်လာခဲ့တယ်။
တခြားလမ်းကြုံလိုက်လာတဲ့ဖဲသမားတွေလည်း ပါလာလို့ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့လာကြတာပေါ့လေ။
ဓားပြမြင့်အောင်ကြီး အကြောင်းပိုင်းမေးနေကြလို့ သူနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ ကိုရွှေဘက
အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းတွေပြန်ပြောပြနေတာကို အားလုံးက စိတ်ဂင်တစားနားထောင်နေကြတယ်။
တခါက ကျောက်သွားတူးရင်း (အမှန်ကတော့ ကျောက်တွင်းမှော်ထဲ ဂျပိုးသွားထိုးတာပါ)
အပြန်မှာ(တစ်ပတ်လျှောက်ခြေလျင်လျှောက်ရတဲ့ခေတ်) စားရိတ်ပြတ်လို့စားစရာမရှိတဲ့ ကိုရွှေဘတစ်ယောက်
မမျှော်လင့်ပဲ ဓားပြမြင့်အောင်နဲ့လမ်းမှာတွေ့တဲ့အကြောင်း၊ အားကိုးတကြီး အကူညီတောင်းလိုက်တော့ သူ့မှာလည်း
ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှမရှိဘူး၊ဒါပေမယ့် မပူနဲ့ကွာ
ဆိုပီး စားရိတ်ပေးရန်အလို့ငှာ ကားလမ်းမပေါ်တက်ပီး ဖြတ်လာတဲ့ကားကို သေနတ်ဖောက်ပီး
ဓားပြတိုက်ဖို့ကြိုးစားတဲ့အခါ .. တားမိတဲ့ကားက ညနေမိုးချုပ်စဆိုတော့ စစ်ကားဖြစ်နေမှန်းမသိဖြစ်နေတော့
ကားပေါ်ကနေ သေနတ်တွေနဲ့လှမ်းဆော်တော့ ၂ကောင်သားခွေးပြေးဂက်ပြေး ပြေးခဲ့ရကြောင်း အစရှိသဖြင့်
ဟာသလေးတွေဖောက်ပီး အာလူးဖုတ်တော့
တစ်ကားလုံး တဂါးဂါးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ စွန့်စားမှုနဲ့စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ငယ်ကထဲက အလိုလိုနေရင်း ကြိုက်မိခဲ့ပီး
လူဆိုးလူမိုက်ဖြစ်လာရတဲ့ ကျနော်ကတော့ ဖဲသိန်းချီနိုင်လာပေမယ့် ပျော်မနေပဲ.. စိတ်ကောက်ပီး
အတွေ့မခံတော့တဲ့ ရုပဗေဒဆရာမလေးဆီကိုပဲ စိတ်ရောက်နေမိတော့
သူတို့ပြောနေတာတွေကြားတစ်ချက်မကြားတစ်ချက်ပဲ။ အိမ်မြန်မြန်ပြန်ရောက်ချင်နေပီဗျာ။
ကျနော့်ဆရာမလေးကိုလွမ်းလှပီဗျ။

နေဂင်မိုးချုပ်လို့ည ၈နာရီစွန်းစွန်းလောက်မှာ ကျနော် အိမ်ကနေ တိတ်တိတ်ကလေး လစ်ထွက်လာခဲ့တယ်။
ကျနော့်ခြေလှမ်းတွေ ဦးတည်ရာက ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေရဲ့ ခြံဖက်ဆီကို ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ရိပ်မိမှာပါလေ။
မြစ်နံ့ဘေးမှာ ခုတ်ကြထစ်ကြတဲ့ ဇာတ်လမ်းက ပြန်ရောက်ပီး နောက်တနေ့မနက်မှာပဲ

အလိုလိုသတင်းပို့နဲ့ကုန်တော့ ဇာတ်လိုက်ကျော်၂ယောက်မှာ ဒုက္ခတွေ
များကုန်တာပေ့ါ။ ကိုရွှေဘ အဖေ တရုတ်ကြီးကိုယ်တိုင် ကျနော့်အဖွားဆီလိုက်လာပီး
သူကြားထားသမျှတွေလာတိုင်တာကိုးဗျ။ အဒေါ်တွေကော၊အဖွားကော၊ကိုရွှေဘအဖေကောဝိုင်းပီး ဆူပစ်လိုက်တာ
ရေဆူမှတ်ကျော်သွားသလားမှတ်ရတယ်။ ငုတ်တုတ်ကလေးတရားခံ
ထိုင် ထိုင်ပီး မျက်လွှာလေးတွေချထားတဲ့ ကိုရွှေဘနဲ့ကျနော်ခမျာ အမြီးလေးကုပ် လို့ဟီးဟီး။ ကိုရွှေဘ အကို
ကိုရွှေတင်ကလည်း လမ်းကြုံသလိုလိုဘာလိုလို ဝင်လာပီး ၂ယောက်စလုံးကို
နားရင်းတစ်ချက်စီဝင်တီးသွားသေးတယ်။ လက်သံပြောင်ချက်ကတော့ ၂ယောက်
စလုံး ကြေးစည်ထုတဲ့ ဂီဂီ ဂီဂီ အသံတွေ ၅မိနစ်လောက်ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရတယ်။ မီးမေရိုး.. မင်းတို့၂ကောင်
တပ်တပ်စီ နေ(တတွဲတွဲမနေနဲ့) အေရိုးတွေ ! လို့ကြိမ်းပီး တရုတ်ကြီးက သူ့သားလိမ္မာ ရွှေဘလေးကို ဂါးဆစ်ပိတ်နဲ့
ကျောကို ၃ချက်လောက်ဖျင်းပီး ကျွဲမောင်း
သလို အိမ်ကိုမောင်းခေါ်သွားတယ်။ အမယ်.. ဒီအချိန်မှာ ကြတော့ သူ့ဂက်ကုန်းဆေးက မထဘူးဆရာ။ အားရိုးရိုး!
အတယ်.. ကိုယ့်သားသမီး မတော်ကျိုးပဲ့သွားမှဖြင့်.. အရမ်းကြီးရိုက်ရလား .. ဘာညာတွေအော်ရင်း
တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးပီး ပါသွားရာတယ်ဟီးဟီး။ ကျန်
ခဲ့တဲ့ ဖိုးသက်လည်း သက်သာမယ်မထင်နဲ့ အဒေါ်အပျိုကြီးတွေရဲ့ လက်သီးဆုပ်တွေက ကျောတွေကော
နဖူးတွေကော(တစ်ယောက်ကဆို စီးထားတဲ့ ခုံဖိနပ်နဲ့ချတာဗျ) ထုပုနေအောင် အဖျင်းခံနေရတာ။ ဒီကြားထဲ
ရပ်ကွက်ထဲက ကလေးတွေကောခွေးတွေကောကခြံ
ဂမှာ ပြူတစ်ပြူတစ်နဲ့ လူသတ်ပွဲကျင်းပ နေတာကို အားရဂမ်းသာတဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်နေကြတာလေ။
မမဂါတစ်ယောက်လည်း သူတို့အိမ်ရှေ့ ဂရန်တာကနေ လှမ်းကြည့်နေတယ်။ လာပီးများ ဆွဲပေးမလားမှတ်တာ
ဒီလောက်ဆိုးတဲ့ကလေး တစ်ခါထဲအသေသတ်
ဆိုပီး လှမ်းအော်လိုက်သေးတယ်အဟင့် ;(။
ကိုရွှေဘနဲ့ဖိုးသက်ရဲ့ ရာဇဝင်ကိုလည်း တစ်ရပ်ကွက်လုံးက သိပီးသားမလား။
စထဲကကိုယဉ်သကို ဆိုသလိုဗျ။ ကျနော်ကလေးဘဝ.. အင်း တော်တော့်ကိုငယ်ဦးမယ်ဗျ။ ကျောင်းသွားခါနီး
ပါးကွက်ကျားလေး ကျောင်းစိမ်းလေးဂတ်ထားတဲ့ ဖိုးသက်.. အမိုက်ပစ်စရာဟင်းရွက်တောင်းက ပြည့်နေပါတယ်လို့
အဒေါ်တွေလှမ်းအော်တော့ သားပစ်ပေးမယ်
ဆိုပီး(အိမ်အရှေ့ လမ်းမတစ်ဖက်ခြမ်းက မြစ်) အမှိုက်တောင်းကလေးယူပီး လှစ်ကနဲပြေးသွားလိုက်တယ်။
ရေစပ်နားရောက်တော့ အမှိုက်သွန်နေတုံး ကွန်ပစ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုသွားတွေ့တယ်။
ဆယ်တန်းတဖုံးဖုံးကျပီး ကျောင်းထွက်သွားတဲ့ လူပျိုဖြစ်စ ကိုရွှေဘပါပဲ။
တစ်ချက်တစ်ချက် ကွန်ပစ်ပီး ဆွဲယူလိုက်ရင် ပါလာတာက ငါးတစ်ထွေးကြီး၊ အားရစရာကောင်းလိုက်တယ်ဗျာ။
ရလာတဲ့ငါးတွေကို နီးနဲ့သီ၊ ပိုက်ကွန်က လက်တစ်ဖက်ကနဲ့ ကသီလင်တဖြစ်နေတော့..

ကိုရွှေဘ.. အနော် ငါးကိုင်ပေးရမရား? (အဲ့တုံးက ရှေ့သွားတွေအကုန်ကျိုးထားတယ်ဟီး)

ဆိုပီး သူကွန်ပစ်တဲ့နောက် မြစ်ရိုးအတိုင်းလိုက်သွားမိတယ်။ ငါးတွေကလည်းရလိုက်တာမှ ဖိုးသက်တစ်ကိုယ်လုံး
ရမ်ဘိုဇာတ်ကားထဲကလို ငါးတွေကို ကျည်ဆံတွေလိုသီပီး ပတ်ထားရတာပေ့ါ။

မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ပြန်စုန်ဆင်းလာကြတဲ့ အချိန်ကြတော့ နေ့လည်ထမင်းစားချိန်တောင် ကျော်သွားပီဗျ။ အမိုက်သွားပစ်တာက မနက်ခင်း ကျောင်းမသွားခင်ကလေးကိုး။ ကျနော်တို့အိမ်ရှေ့က မြစ်ဆိပ်မယ် လူတွေဘာလုပ်နေကြတယ်ထင်သလဲ? ဟီဟိ.. ရေငုတ်သမားတွေ ငါးဖမ်းပိုက် အကြီးကြီးတွေ စက်လှေတွေနဲ့ သဲ့ပီး မနက်က ရေနစ်သေသွားရှာတဲ့ ဖိုးသက်ကလေးရဲ့ အလောင်းကိုရှာနေကြတာလေ။ အမိုက်တောင်းကလေးနဲ့ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်ကလေးပဲ ရှာတွေ့ကြတာကိုး။ ရေဆင်းအဆော့မှာ လှိုင်းပုတ်ပီးပါသွားရှာ တယ်ပေါ့။ အဒေါ် တွေဆို အမလေး.. ကျမတို့ တူလေးကိုယ်ကျိုးနည်းသွားရှာပါပေါ့လား .. အလောင်းတောင်ပြန်မရတဲ့ အဖြစ် ... ကလေးက လိမ္မာရှာတာ အမိုက်ကလေးပစ်ကူ၊ လူကြီးတွေကိုကူချင်လွန်းလို့ ခုလို အဖြစ်ဆိုးရပါတယ် ဆိုပီး မြစ်ကမ်းဘေးမှာမပဋ္ဌာမြေလူးနေတာပေါ့ခွီ။ အဲ့လိုအခြေနေဆိုး ကြီးဖြစ်နေတုံး မြစ်အထက်ဖက်ကနေ ငါးတွေအများကြီး လွယ်ထားတဲ့ ပြုံးစိစိ ဖိုးသက်(ငါ့ကို ကိုရွှေဘက တစ်ဂက်ယူလို့ပြောထားတာ ဒေါ်ကြီးဒေါ် လေးတို့ကို ဒီငါးတွေပေးမယ်ဆိုပီးပျော်နေတာ) နဲ့ ကွန်ကလေးလွယ်ထားတဲ့ ရွှေဘ တို့ဘွားကနဲပေါ် လာရော။ အင်းးးး ပြန်တောင်မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ကျနော်ပြောတာကိုတော့ ယုံ ... အမျိုးတွေတင်မက ဘူး ရပ်ကွက်ထဲက လူကြီးတွေပါ ကျနော့်ကို ပိုင်းအုပ်တာ အိမ်ကို လမ်းမလျှောက်လိုက်ရပဲ ပြန်ရောက်သွားတယ်။ ပိတ် ပိတ်ပီး လိမ့်ကန်တာကိုး။ ကိုရွှေဘ လည်းခေါင်းပေါက်သွားတယ်ဗျ။ သူ့အမေ တရုတ်မကြီး ခုံဖိနပ်နဲ့ခုတ်ပစ်တာ သွေးတွေကိုဖြာသွားတာပေါ့။ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်း အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ ၂ယောက်ပေါင်းမိတဲ့အခါတိုင်း ခုလိုမျိုး တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ထထသောင်းကျန်းတော့တာပါပဲဗျာ။ ရပ်ကွက်ကလည်း ကျနော်တို့၂ယောက်ကို ၂အိမ်စလုံးကလူကြီး တွေသတ်ပီဆို ပြန်ကြားရေးရုပ်ရှင်ပြသလိုပဲ အုံ့ပီးကို လာကြည့်ကြတော့တာအဟိ။ ခုဒီကိစ္စတွေဖြစ်ပီး နောက်ပိုင်း အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်တောင်မထွက်ရတော့တာ တစ်ပတ်လောက်ကြာသွားတယ်ဗျ။ ကိုရွှေဘတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားပီး အဖွားအတွက် နံပြားနဲ့လက်ဖက်ရည် သွားဂယ်တာတောင် သူ့အဖေက ကျနော်တို့ ဘာပြောမလဲ လာရပ်ပီး နားထောင်နေတာ။ ဒီတော့ ကျနော်တို့၂ယောက်ကလဲ ... ရုပ်တည်ကြီးတွေနဲ့ အကို! ဒေါ် ခင် က နံပြားကြွပ်ကြွပ်ကလေးလို့ မှာတယ်.. အေး ညီလေး! ဘယ်နားက ဒေါ် ခင် ကိုပြောတာလဲ? ဘာညာနဲ့တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသလိုလျှောက်ပြောနေကြတာ အတိုင်အဖောက်ညီပါ့ဟီဟိ။ ကျနော်နဲ့ကိုရွှေဘ တမင်လျှောက်ပြောနေတာကို အူလည်လည်ဖြစ်သွားတဲ့ တရုတ်ကြီးက နဂေတိမ် တောင်ကြည့်နေရင်း သဘောပေါက်သွားတော့မှ မီးမေရိုးလေးတွေ! ဆိုပီး ကလော်ဆဲတော့တာဗျ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျနော်တို့၂ယောက် ခဏခြေငြိမ်လိုက်ရင် တစ်လလောက်ဆို လူကြီးတွေ စိတ်ပြေသွားမှာပါ။ အဲ့ဒီတော့မှ ၂ယောက်ပေါင်းပီး ရှုပ်ကြသေးတာပေါ့။ လောလောဆယ် တော့ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်ကြနေကြတာပေါ့လေ။

xxxxx xxxxx xxxxx

ရက်နည်းနည်းကြာလာတော့ ကျနော်မခံနိုင်တော့ဘူးဗျ။

ဘာလဲ ကိုရွှေဘနဲ့မပေါင်းရလို့ထင်နေကြလား။ ဟုတ်ဘူးရယ်။ (အဲ့ဒီသောက်ခွက်ကြီး မမြင်ရလေ ထမင်းစားဂင်လေ) ကျနော့်ရူပဗေဒဆရာမလေးကို လွန်းတာ(လွမ်းတာ)ဗျ။ သူ့ဆံနွယ်ရှည်ရှည်လေးတွေဆီက ရတဲ့ မွှေးပျံ့ပျံ့တရော်ကင်ပွန်းနံ့ကလေးတွေ၊ ရှင်မတောင်သနပ်ခါး နဲ့ချွေးရောထားတဲ့ ကိုယ်နံ့ကလေးတွေကို လွမ်းလွန်းလို့ရူးချင်လာတယ်။ ကျနော့်နဖူးပေါ် ဂဲကျနေတဲ့ ဆံပင်တွေကို လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့ သပ်တင်ပေးရင်း ဖိုးသက်လေး... လူဆိုး ... "ချို့" ကိုချစ်ရင် လိမ္မာရမယ်ကွာလို့ မူနွဲ့နွဲ့လေး မျက်နာနားကပ်ပြီး ချွဲတာလေးတွေ။
ကျနော့်ကို ပါးရိုက်လိုက်တုံးက ဒေါသစိတ်တစ်ဂက် ချစ်တဲ့သူကို နာကျင်အောင် လုပ်လိုက်မိပြီဆိုပြီး နောင်တနဲ့ဂမ်းနည်းသွားတဲ့စိတ်က တစ်ဖက်နဲ့ ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်သွားရှာတဲ့ မျက်နာငယ်ငယ်ကလေးကို ကျနော်တချိန်လုံးပြန်ပြန်မြင်နေမိတယ်။ အင်းလေ.. မညာတမ်းဂန်ခံရရင် အိပ်ယာပေါ် က အချစ်ဇာတ်ကြမ်း၊ဇာတ်နု၊ ဇာတ်မနုမကြမ်းလေးတွေကို ပါအရမ်းသတိရနေတာလည်းပါပါရဲ့။
ဒါကြောင့်ဒီနေ့ည မိုးချုပ်တော့ လူကြီးတွေရှေ့မှာ အဖွားကို ဇက်ကြောလေးဘာလေးဆွဲ၊ တရားစာအုပ်လေးဘာလေးဆွေးနွေးပြီးတော့ နောင်တ တရားအတော်ရနေသလိုလိုဂိုက်ဖမ်းပြီး စောစောအိပ်တော့မလိုလုပ်.. ဒီဖက်အိမ်ထဲဂင်လာခဲ့တယ်။
ပြီးတော့မှ လူအလစ်မှာ ခြံစည်းရိုးကျော်ပြီး လစ်ထွက်လာခဲ့တယ်။ လမ်းမပေါ် ရောက်တာနဲ့ ဒေါ်ခင်ချိုမေ့အိမ်ဖက်ကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး ခြေလျင်လစ်လာခဲ့တာပေါ့။

သေချာကြည့်ထား ... ဒီပွဲစွာမှာ လှည့်ကွက်ကလေးတွေပါတယ်.. အကယ်လို့.. ဒီနေရာကို သတိမထားလိုက်မိရင်.....

အသံလေးတစာစာနဲ့ စာသင်နေတဲ့ ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးက ချောလိုက်တာဗျာ။ လေးပေမီးချောင်းအောက်က ကျောက်သင်ပုန်းပေါ် မြေဖြူခဲနဲ့ တစ်ဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ရင်း ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေကို စာရှင်းပြနေတဲ့ ဟန်လေးက မာန်ပါပါ
လေး၊ တင်ကလေးက ကော့ရင်ကလေးချီလို့ မျက်နာထားတင်းတင်းကလေး။ အောက်က အဂါရောင်ဖျော့ဖျော့မှာ အဖြူရောင် စပေ့ါလေးတွေပါတဲ့ ထမီကိုဂတ်ထားပြီး ၊ အပေါ် က နက်ပြာရောင်ခါးတို အင်းကျီလေးနဲ့။ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို လက်ကိုင်ပုဂါလေးနဲ့စည်းနှောင်ပြီး နောက်ကျောဖက်ကိုချထားတော့ တရမ်းရမ်းလေးနဲ့စိတ်ယားစရာဗျာ။ စာသင်ခုံတွေရဲ့အနောက်နားက တိုင်တစ်တိုင်ကို မှီတွယ်ထားရင်း ကျနော် သတိလက်လွှတ်ငေးကြည့်နေမိတာပေ့ါ။ ကျနော်ရောက်နေတာကို ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ အပါအဂင် ဆရာမလေးကောသတိ မထားမိဘူးထင်ပါတယ်။ ရက်တွေအကြာကြီး ခွဲထားရတာကြောင့်မို့လားမသိဘူး ပြေးပြီး ဆွဲပွေ့ချင်စိတ်က ဖြစ်လာလို့ မနည်းအောင့်ထားရတယ်ဗျာ။ ကျောက်သင်ပုန်းဖက်လှည့်ပြီး စာတွက်ပြနေရာက ကျောင်းသားတွေဖက်ကို ဆတ်ကနဲ လှည့်လာရင်း အမှောင်ရိပ်မကျတကျမှာ တိုင်ကိုမှီပြီး ရပ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို လှမ်းမြင်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းသားတွေရိပ်မိသွားမှာ စိုးတဲ့အလား ချက်ချင်း မမြင်ဟန်ဆောင်သွားတယ်။

ခု ဆရာမ တွက်ပြသွားတာ ရှင်းတယ်နော်

ဟုတ်! ရှင်းပါတယ်
အင်း စာမေးပွဲမှာလည်း ဒီအတိုင်းတွက်ပီးဖြေပါ.. ခုပုစ္ဆာအဖြေထွက်တဲ့အထိ တစ်မျက်နှာလောက်ရှည်မယ်...
တခါက ဆရာမတပည့်တစ်ယောက် ဒီပုစ္ဆာမျိုးကို ၃-၄ကြောင်းလောက်နဲ့အဖြေထွက်အောင်
တွက်ပြသွားဖူးတယ်ကွဲ့

....

အဲ့ဒီကျောင်းသားက သူ့အဖိုးရဲ့ဗီရိုထဲက ရူပဗေဒ အခြေခံဆိုတဲ့စာအုပ်မျိုးကို အလွတ်နီးပါးဖတ်ဖူးထားတာဆိုပဲ...
ကမ္ဘာကျော် အကုမြူပုံးလုပ်ပုံလုပ်နည်းကိုတောင် ဆရာမကို ပြောပြသွားဖူးသေးတယ်
ဟယ်.. ဟာ.. အဲ့ဒီကျောင်းသား ဘာဖြစ်သွားလဲ ဆရာမ?
ဖဲသမားလေး ဖြစ်သွားရှာတယ် ...
ဂါး..ဟား..ဟား
သူအသိ သူအတတ်လုပ်ပီးဆရာကို အာခံတာကိုး.. တပည့်တို့လည်း ဆရာကို မပစ်မှားကြနဲ့ ဟုတ်ပီလား

ကျနော့်ကို လှမ်းဗျင်းလိုက်တာဗျ။ ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းမျိုသိပ်ထားပီး အမှောင်ဖက်အခြမ်းကို
ရွှေ့ပီးရပ်လိုက်ရတယ်။ အော်ရယ်မိတော့မှာစိုးလို့။ ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးက ဒီလိုကြတော့လည်း
ချစ်စရာလေးဗျာ။ ကျနော် အမှောင်ထဲကနေချောင်း
နေမှန်းသူသိပါတယ်ဆိုတာကို အချက်လှမ်းပြတာပေါ့။

ကဲ.. ဒီပုစ္ဆာတွက်ပီးရင် ပြန်လို့ရပါပီ.. အဆောင်က ကျောင်းသူတွေလည်း ရေချိုးထမင်းစားနားလို့ရပါပီ ... ဆရာမ
ခေါင်းနည်းနည်းနောက်လာလို့ သွားနားလိုက်ဦးမယ်ကွယ်

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျောင်းသားတွေအရှေ့ကနေလှစ်ကနဲပျောက်သွားတဲ့ ဆရာမလေး အိမ်အပေါ်ထပ်ကို
လစ်သွားမှာ သေချာတယ်။ ကျနော်လည်း အမှောင်ထုကို အကာကွယ်ပြုပီး အိမ်အနောက်ဖက်ကို ပတ်ပီး
နောက်ဖေးလှေကားကနေအိမ်အပေါ်
ထပ်ကို တက်ဖို့ပြင်တယ်။ လှေကားရင်းမှာ ဂပ်နေတဲ့ ခွေးသမင်ကြီးတွေက ကျနော့်ကို မြင်တော့ အမြီးနှံ့ပြတယ်။
ကျွတ်ကျွတ်.. ဆိုပီး စုပ်သပ်ရင်း သူတို့ကိုကျော်ခွလို့ လှေကားအတိုင်း အိမ်အပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့တယ်။
အိမ်ပေါ်ထပ်က ဆရာမလေး အခန်းပေါက်ဝကိုရောက်
တော့ ရင်တွေတအားခုန်လာတယ်ဗျာ။ စိတ်ကောက်နေတုံးလား၊ ပါးပဲထပ်ချဦးမလားဆိုတာ
ကျနော်စိုးထိတ်နေတာကိုးဗျ။ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့စေ့ထားတဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်တော့ မှန်တင်ခုံ
အရှေ့မှာ ထမီရင်ခေါင်းလျားလေးနဲ့ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ခေါက်ပီး
ကလစ်နဲ့ ခေါင်းပေါ်တင်ပီး ညှပ်နေတဲ့ ဆရာမလေးကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။ မှန်ထဲကနေ ကျနော်ဝင်လာတာကို
လှမ်းမြင်ဟန်တူပေမယ့် အရေးမလုပ်သလို ခပ်တည်တည်ပဲဗျ။ လွမ်းဆွတ်တဲ့စိတ် ကြီးစိုးနေတဲ့ ကျနော်
ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ နောက်ကျောဖက်ကနေ ကိုယ်လုံးပုံ့ပုံ့
အိထွေးထွေးလေးကို တအားပွေ့ဖက်လိုက်မိတယ်။ တောင့်တောင့်ကလေးရပ်နေရင်း တံတောင်နဲ့ ကျနော့်ကို
နောက်ပြန်တွန်းထုတ်တယ်။ ကျနော်က အတင်းပဲ ချုပ်ထားရင်း ဆံပင်တွေကလစ်နဲ့ညှပ်လိုက်လို့ ပြောင်ရှင်းနေတဲ့
လည်တိုင်နဲ့ဂုတ်ပိုးလေးတွေကို တရွတ်ရွတ်မြည်

အောင် ဖွှေးဖွှေးပေးနေမိတယ်။

ဘာဖြစ်နေတာလဲ..ကျွတ်!
ဘာဖြစ်နေတာလဲ မသိဘူးလားဗျာ... ဒီမယ်လွမ်းလို့သေတော့မယ်... ရွှတ်..ပြွတ်..ရွှတ်
ချွေးတွေသံတွေနဲ့ သူများရေချိုးမလို့ဟာ... လွှတ်စမ်းကွာ
ဟင့်အင်း .. လွှတ်ပူး ... ဒီကိုယ်နံ့လေးကို လွမ်းလို့.. ငြိမ်ငြိမ်နေပါဗျာ..
ဟေ့ ... ပြောလို့မရဘူးလား အာကွာာ

နောက်ကျောဖက်ကနေသိုင်းဖက်ထားရင်း အနမ်းစက်သေနတ်နဲ့ တရစပ်ပစ်ခတ်နေရာက ကိုယ်လုံးကလေးကို ဆွဲလှည့်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်တော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းလေးက ပိန်ညှောင်ညှောင်ရုပ်နည်းနည်းပေါက်နေတဲ့ ကျနော့်မျက်နှာကို
ကြည့်ပြီး ချက်ချင်း သနားဟန်ပေါက်သွားတယ်။ တင်းနေတဲ့မျက်နှာလေးက နည်းနည်းပျော့သွားတာနဲ့ ကျနော်လည်း ဆရာမလေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းနီစွေးစွေးလေးကို အတင်းစုပ်ပေးလိုက်မိတယ်။ အသက်ရှူမှားသွားအောင် ၂ယောက်စလုံး ခပ်ကြမ်းကြမ်း အပြန်အလှန်နမ်းစုပ်
ပစ်လိုက်မိတာ တစ်မိနစ်မကလောက်ဘူးဗျ။ ရုတ်ရက် ဆရာမလေးက ကျနော့်ကို နမ်းနေရာက တွန်းခွာလိုက်ရင်း ခပ်မာမာလေသံလေးနဲ့ပြောလာတယ်။

တံခါးကို ကလန့်သွားထိုးချေ .. တဲ့

တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတဲ့ လက်အစုံနဲ့ တံခါးကလန့်ကို မနည်းထိုးလိုက်ရတယ်။
တံခါးပိတ်ပြီးတာနဲ့ ရီဝေဝေလေးငေးကြည့်နေတဲ့ ဆရာမလေးဆီကို လေရဲ့အလျှင်နဲ့ အတူ
အပြေးလေးတိုးကပ်သွားမိတော့တာပေ့ါဗျာ။ ကျနော့်ကို လက်၂ဖက်ဆန့်တန်းလို့ ဆီးကြိုနေတဲ့ ဆရာမလေးရဲ့
ရင်ခွင်ထဲကို အတင်းတိုးဝင်မိပြီး လွှတ်ထွက်သွားမှာ စိုးတဲ့အလား
အားကုန်ဆွဲဖက်ထားမိတယ်။ လူချင်းကပ်လိုက်မိတော့မှ ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေ လည်း ကျနော့်လိုပဲ
တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါပြီး ဒိန်းဒလိန်းနတ်ပူးကပ်နေရှာတယ်ဆိုတာ ခံစားသိရှိလိုက်ရပီ။
ချွေးနဲ့သနပ်ခါးသင်းသင်းအနံ့လေးရောနေတဲ့ သူ့ကိုယ်နံ့လေးကို ရှူရှိုက်ရင်း လည်
တိုင်နုနုလေးတစ်လျှောက် ကျနော် စုန်ချည်ဆန်ချည် နမ်းနေမိတယ်။ ကျနော်ဒီအနံ့လေးကို လွမ်းလွန်းလို့ရူးမတတ်ခံ ခဲ့ရသမျှ အတိုးချနေတာလေ။ ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလည်း အတင်းသိုင်းဖက်ထားမိတာပေ့ါ။ သောင်းကျန်းလွန်းတဲ့ ကျနော့် အနမ်းမိုးတွေကြောင့် ဆရာမ
လေးခမျာ တဟင်းဟင်းညည်းတွားရင်း ခြေဖျားလေးထောက် ခေါင်းကလေးမော့လို့ မျက်လုံးစုံမှိတ်ထားရှာတယ်။
လည်တိုင်လေးကိုနမ်းလို့ဝသွားမှ နှုတ်ခမ်းချင်း ဂဟေဆက်ပြီး တပြွတ်ပြွတ်မြည်အောင် နမ်းစုပ်လိုက်တော့၊
ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကို သူ့နှုတ်ခမ်းအိထွေးထွေး
လေးတွေနဲ့ အတင်းပြန်ငုံဖို့ကြိုးစားလာတယ်။ မျက်နှာ၂ခုဟာ ဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ရင်း သူ့နှုတ်ခမ်း၊ကိုယ့်နှုတ်ခမ်း အပြန်အလှန်ငုံစုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လည်း အောက်ပိုင်းမှာ လက်ဆော့ကုန်ပီဗျ။
ကျနော့်ပုဆိုးက ဘယ်လိုကျွတ်သွားမှန်းမသိပဲ

အိပ်ခါနီး အောက်ခံဘောင်းဘီဂတ်ဖို့မေ့လာတော့ ဆင်စွယ်ကြီးလို ငေါငေါထွက်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကို
လက်ဖဝါးလေးနဲ့ ပင့်ကိုင်ထားရင်း လျှောတိုက်ကစားပေးနေသလို... ကျနော့် လက်အစုံကလည်း
တင်ပါးအိအိပေါ် မှာ တစ်ဖက်၊ နို့သီးခေါင်းတွေမာတောင့်စူထွက်စပြု
လာတဲ့ သူမ နို့ထွားထွားကြီးပေါ် မှာ တစ်ဖက် အလုပ်တွေရှုပ်ပြီး ချေမွပွတ်သပ်ပေးနေခဲ့ပြီ။

ဟင်းးးး .... ပြွတ်... ချစ်တယ်ကွာ.. အရမ်းချစ်တယ်ကွာ (ဆရာမလေး ကယောင်ကတမ်းတွေမြည်တမ်းနေတယ်)
ကျ..ကျနော် အရမ်း လုပ်ချင် လာပီ ... ထည့်စို့နော်.. ဆ.. ဆရာမလေး
"ချို့" ဟာလေးလဲ အရမ်းရွှ..ရွှလာပီ ... ပွေ့ ... ပွေ့ပြီးလုပ်ကွာ

၂ယောက်သား တွန်းထိုး ပွေ့ဖက် လက်တွေရှုပ်ရင်း အခန်းနံရံနားကို အလိုလိုတိုးကပ်သွားမိကြတယ်။
အင့် ကနဲမြည်သွားအောင် ဆရာမလေးကို နံရံနဲ့ကျောထိမိတဲ့ အထိတွန်းကပ်လိုက်တော့ ဆံနွယ်အရှည်ကြီးတွေက
ထွေးကနဲပြေကျသွားပြီး ကပိုကရိုပုံစံလေးဖြစ်သွားရာတယ်။ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကို ပြန်စည်းနှောင်ဖို့
အချိန်မရတော့ဘူး။ ဂါဂင်းစိုပြေလွန်းတဲ့ ရူပဗေဒ
ဆရာမလေးရဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို တပြတ်ပြတ်မြည်အောင် ကျနော် လျှာနဲ့ အပြားလိုက် လျှက်လိုက်တာကို
မခံနိုင်တော့တဲ့ အလား ကျနော့်ကို အတင်းဆွဲမနေတယ်။ ဘယ်လိုမှ အဆွမခံတော့ပဲိုး စေချင်နေပီဆိုတာ
သဘောပေါက်သွားတဲ့ ကျနော် ဆရာမရဲ့ပေါင်တံရှည်သွယ်
သွယ်လေး တစ်ချောင်းကို ဆွဲမယူပြီး ကျနော့်ဒူးတွေကို ကွေး၊ အဖုတ်ဂမှာ ကျနော့်လိင်တံကိုတေ့ထားရင်း
ခါးတစ်ဖက်ကို အသာလေးလက်နဲ့ထိန်းထားရင်း ကော့သွင်းလိုက်တယ်။

အာ့... အာ့... ရှီးးး ဖြေးဖြေးကွာ ... ဒီလောက်အရည်တွေရွှဲနေတာတောင် ပြည့်သိပ်နေတာပဲ... ကျွတ်ကျွတ်!

နံရံကပ် မတ်တပ်ရပ်လျှက် ပေါင်တစ်ချောင်းဆွဲမပြီး ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးကို ကျနော်ဖြေးဖြေးချင်း
ကော့ကော့သွင်းပြီးိုး နေပီ။
နက်မှောင်ရှည်လျားတဲ့ ဆံနွယ်တွေက ကျနော်တို့၂ယောက်စလုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားသလိုဖြစ်နေတယ်။
ဆံနွယ်တွေကြားထဲက မျက်လုံးလေးမှေးစင်းပြီး ဖီးလ်တက်နေတဲ့ ဆရာမလေးကို စိုက်စိုက်ကြည့်နေရင်း
ချစ်မြတ်နိုးကြင်နာစွာနဲ့ိုး နေရတဲ့အရသာ ဘယ်လောက်ကောင်း
မလဲခင်ဗျားတို့တွေးကြည့်ကြစမ်းပါဗျာ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရှိန်ရလာတော့ မညာမတာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းကို ကျနော်
ပစ်ဆောင့်နေမိပီ။ မတ်တပ်ရပ်ထားတော့ တွဲမနေပဲ တင်းရင်းနေတဲ့ ရင်သားနှစ်မြွှာက ကျနော်နဲ့
ကိုယ်လုံးချင်းရိုက်မိတိုင်း ခုန်ခုန်တက်သွားတာကို မြင်နေရတာ
လဲဖီလင်တစ်မျိုးပေါ့။

အမေ့..ဟာာ... ရှီးးး

ဆရာမလေးအထိတ်တလန့်အော်သံနဲ့အတူ ကျနော့်ဂုတ်ပိုးကို ဟီးလေးခိုလာရာတယ်။ ပေါင်တစ်ချောင်းဆွဲမ
ထားရာကနေ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆွဲပွေ့ချီမလိုက်တာ အဖုတ်နဲ့လိင်တံကို မချွတ်ပဲ လုပ်လိုက်မိတော့

ဖွဲ့ကနဲဖြစ်သွားတယ်လေ။
တင်းပြောင်နေတဲ့ တင်ပါး၂ဖက်ကို ပင့်ကိုင်ထားရင်း ပွေ့ိုး လေး ကျနော်ဆက်ိုး နေမိပီ။ ဖင်နဲ့တင် ကြီးသလောက် ပိန်သွယ်သွယ်လေး မို့ ကျနော် ပေါ့ပေါ့ကလေး ဆွဲပွေ့ပီး စိတ်ရှိလက်ရှိ တဖောက်ဖောက်မြည်အောင် မြှောက်တင်လိုက် ..အောက်အကျမှာ ဆောင့်ဆောင့်ပီး
ိုး လိုက်နဲ့ အသားကုန်သောင်းကျန်းလို့ရနေတာပေါ့။ ပိုပီး စိတ်ကြွစရာကောင်းတာက မလှမ်းမကမ်းက မှန်ကြီးထဲမှာ သူ့ကို ကျနော်ပွေ့ပီးိုးနေတာကို လှမ်းမြင်နေရတာကိုး။ ဆရာမ ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေ လှိုင်းထသလို တွန့်တွန့် တွန့်တွန့်ဖြစ်နေတာ၊ တင်ပါးဖွေးဖွေးအောက်က
ကျနော့် မာတင်းပြောင်လက်ပီး အရည်တွေစိုနေတဲ့ လိင်တံကြီး ကော့ကော့ပီး ဝင်သွားတာတွေကို မြင်မြင်နေရတော့ ပိုပီး စိတ်ကြွလာလို့ ပိုပီး ကြမ်းလာမိတယ်။

ဖောက်..ဖောက်.. အင့်.. အင့်... အို အို အို ဟင့် အင့် အင့်
ဖူးးး ... ချစ်လား ဆရာမလေး ... ရှီး
ချစ်တယ်လေ ... ခုတောင် ချစ်လွန်းလို့ သေတော့မလို ဖြစ်နေ... အားးး ... "ချို" ဆက်တိုက်ဖြစ်ဖြစ်သွားတာ ၃ခါလောက်ရှိ... အားးး ရှီးး
ဖြောက် ဖြောက် ... ဖောက်... အင့်
အာ အာ အာ မရတော့ဘူးး ဖြစ်လာပြန်ပီ.. ဟားးးးးးးးးးးး မရပ်နဲ့တအား... တအား လုပ်ပေး... မြန်မြန် မြန်မြန်.. အားးး အမေ့ မရဘူးးးးး

ကယောင်ကတမ်းတွေဆက်တိုက်အော်ပီး ပေါက်ကွဲပွင့်ထွက်တဲ့ ပုံစံနဲ့ ဆရာမလေး ကာမပန်းတိုင်ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ ကျနော်ပွေ့ပီးိုးနေလျှက်နဲ့ အတင်းဖက်ပီး ကျနော့်ခါးပေါ် မှာ စီးဆော ဆော့သလို ကော့ကော့ထိုးရင်း တွန့်လိမ်သွားတာကို
ကြည့်တာနဲ့သိလိုက်ရတယ်။ အတန်ငယ်မောလာတဲ့ ကျနော်လည်း ဆရာမလေးကို ကြမ်းပြင်ပေါ် အသာအယာချလို့ ပေါင်၂လုံးနဲ့ သူမ ရင်ဘတ် ထိသွားအောင် တွန်းကပ်ထားလိုက်ရင်း အသားကုန်ဆောင့်ချ ဖိုး နေလိုက်တာ ၁ဂချက်လောက်ပဲ ဆောင့်ရသေးတယ် ထပ်
ပီး မအောင့်ထားနိုင်တော့ပဲ တာတမံကျိုးသလို ပန်းထွက်လာတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို အမွှေးပါးပါးလေးတွေအောက်က ဖောင်းကြွနေတဲ့ အဖုတ် အနီရဲရဲလေးထဲ ငုံ့ကြည့်နေရင်း အားရပါးရ ပန်းထည့်ပစ်လိုက်မိတယ်ဗျာ။ နားထဲကနေ လေတွေတပူးပူးထွက်လာတဲ့အထိ တစ်စက်မှ
မကျန်အောင် သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်တာ ကုန်သွားတော့မှ ဆရာမလေးရင်ခွင်ထဲ ပုန်းကနဲပစ်သွင်းလိုက်ပီး အားရပါးရဖက်ထားမိတော့တယ်။ ပြန်ဆွဲမထုတ်ရသေးတဲ့ အဖုတ်ကလေးက ကျနော့် လိင်တံကို တဖွဖွနဲ့ ဆွဲညှစ်နေတာကို ဇိမ်ခံရင်း မှိန်းနေလိုက်မိတာပေါ့။

xxxxx xxxxx xxxxx

မုန်တိုင်းထန်ခဲ့တဲ့ အခန်းကလေးက ခုတော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းနေပြန်တယ်။
အဂတ်မဲ့တဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာနှစ်ခု ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ ပူးကပ်နေကြတယ်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပီး

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်စိုက်ကြည့်ရင်း ဘာစကားမှမဆိုဖြစ်ကြသေးဘူး။ တစ်ယောက်ပါးပြင်၊နဖူးပြင်တွေကို တစ်ယောက်က ဆွဲညှစ်လိုက်၊ပွတ်သပ်လိုက်နဲ့ ရန်ဖြစ်ပြီးစိတ်ကောက်ခဲ့
တဲ့ အချိန်ကာလတွေအတွက် နှောင်တရနေကြတယ်။

ကျနော့်ကို!! "ချို"ကို!!
ခွိ! ဟီ!
ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ပြောမလို့မလား ပြိုင်တူတောင် ပြောမိနေကြတာ အဟိ
ကျနော် မှားပါတယ်ဆရာမလေးရာ ... ကျနော် အရမ်းရိုင်းသွားခဲ့တယ်နော်...
အောက်တန်းစားလိုလိုလုပ်လိုက်မိတယ်.. အမှန်က ဆရာမလေးကို ချစ်လွန်းတော့ အူအရမ်းတိုသွားမိတာပါ..
နောက်ကိုလေ.. အုပု!
(ကျနော့်ပါးစပ်ကို လက်ဖဝါးလေးနဲ့ လာအုပ်ထားပြီး မျက်ရည်တွေရစ်ဝဲနေတဲ့ အကြည့်နဲ့ စိုက်ကြည့်နေတယ်)
ဟော့အေး! တကယ်တော့ ကိုယ်ထိလက်ရောက် လုပ်မိတာ "ချို" ပါ ကျမကောင်လေးရာ .. ချိုလေ
ညတိုင်းအဲ့ဒါကိုတွေးမိပြီး ကြိတ်ငိုနေတာ ... ချိုက ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းနေသင့်တဲ့ သူမို့လို့
တအားရှက်ပြီးလုပ်လိုက်မိတာပါ..
....
ဖိုးသက်လေး ကျမ ဆီနောက်ရက် ရောက်လာတော့လဲ ဘယ်လိုပြန်ချော့ရမှန်းမသိတော့လို့ ငြိမ်နေမိတာပါ ....
နောက်ရက်တွေပျောက်သွားတော့ ငါ့ကို ပစ်ပြေးပီထင်တယ် စိတ်နာသွားပါပီဆိုပြီး ညတိုင်းငို..
ငိုဖို့အားမရှိတော့အောင် မောလာမှ အိပ်ပျော်သွား
ခဲ့ရတာ ညတိုင်းပဲ သိလား (ပြောရင်း မျက်ရည်တွေပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလာပြန်လို့ ကျနော်က တကျွတ်ကျွတ်နဲ့
စုပ်သပ်ပြီး ချော့ရင်း မျက်ရည်သုတ်ပေးနေရတယ်)
....
အရမ်းနာ သွားသလားဟင်? (ကျနော့်ဘယ်ဖက်ပါးကို လက်နဲ့ဖွဖွပွတ်ပေးပြီး သနားကြင်နာဟန်လေးနဲ့မေးနေတယ်)
နာတာပေ့ါဗျ ... ထမင်းတောင်မစားနိုင်ဘူး... ဖိုးသက်ချစ်ချစ်လို့ မပြောရဘူး လက်သံပြောင်ချက်က
အိမ်ရောက်တာနဲ့ ပါးကယောင်ကိုင်းလာတာဟားဟား ... ဒေါ်ကြီးကတောင် မသာလေး ဘယ်မှာရန်ဖြစ်လို့
အထိုးခံခဲ့ရပြန်ပီလဲတဲ့ခွိ
ဆောရီးကွာ.. ကျမ ကို ပြန်ရိုက်လိုက်.. ရော့ရော့ (မျက်လုံးလေး စုံမှိတ်ပြီး ပါးကို ထိုးပေးလာတယ်...
တမင်မလုပ်မှန်းသိလို့ လေ..အမြင်ကပ်စရာ ဆရာမလေးဟွန်း)
ရိုက်ချင်ပါပူး ... ဒါမယ့် အပြစ်တော့ ပေးရမယ်
ဘာ အပြစ်လဲဟင်?

ကျနော်ပြန်မဖြေပဲ အမူအရာနဲ့လုပ်ပြလိုက်တယ်။ သူ့လက်ညှိုးလေးကို ဆွဲယူပြီး ပါးစပ်နဲ့ပြွတ်ပြွတ်ဆို
စုပ်ပြလိုက်တယ်။ ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးလေးနဲ့ ဒါများ ဆိုပြီး ချက်ချင်း ဒူးထောက်ထိုင် ပွယောင်းယောင်းဖြစ်နေတဲ့
ဆံပင်တွေကို လက်နဲ့သိမ်း တစ်ပတ်
လှို့ ဆံထုံးဖြစ်အောင် ခပ်မြန်မြန်ချည်နှောင်လိုက်ပြီး ပက်လက်လှန် ထားတဲ့ ကျနော့် ပေါင်ကြားထဲ
မျက်နှာလေးအပ်ချလိုက်ပြီး မပျော့တပျော့ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကို နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးနဲ့ စုပ်ယူလိုက်တယ်။

ခေါင်းထောင်ထကြည့်နေရင်း ကျနော့်ကို ပါးစပ်ကစုပ်၊လက်
ကလျှောတိုက်ပီး ထုပေးနေတဲ့ ဆရာမလေးကို ရယ်ချင်နေတဲ့ အသံနဲ့ .....

ဒါလောက်နဲ့တော့ မကျေဘူးနော်.. ဟွန်းဟွန်း ... လယ်ဒီဖြစ်တာနဲ့ ဟတ်ကလုတ် တက်စီးပေးရမှာ ... ဒါပဲ
အွန်းးး (ပါးစပ်ထဲမှာ ဟိုဟာကို ငုံထားရတော့ အဲ့လိုအသံပဲထွက်လာတယ်၊ မျက်လုံးကလေးကတော့
ပြူးပြူးလေးလုပ်ပြတယ်.. ပီးတောမှ လက်က ဆက်ထုပေးနေရင်း ပါးစပ်ထဲက လိင်တံကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပီး..)
ဒီတစ်ခါ "ချို" ကြမ်းရမယ့် ကလှည့်ပေါ့ ... အဟိ.. အောက်ထပ်က ကလေးတွေ သူတို့ ဆရာမ
ကြိုးခုန်နေတယ်လို့ထင်မလား .. ငလျင်လုပ်နေတယ်ထင်မလားပဲနော

ပက်လက်လှန်အိပ်ထားရာကနေ ခေါင်းထောင်ထပီး အပေါ် အောက် တုန်ခါ ခုန်ပေါက်နေတဲ့ ဂါဂင်းစိုပြေအိထွားတဲ့
နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လက်ဖဝါး၂ဖက်နဲ့အုပ်ကိုင်ထားရင်း ချေမွဆုပ်နယ်ပေးနေမိတယ်။
ဒီတစ်ခါ သူကြမ်းရမယ့် အလှည့်ဆိုတဲ့ အတိုင်း အံကလေးတင်းတင်းကြိတ်လို့ ကျနော့်ကို မြင်းတက်စီးနေတဲ့
ဆရာမလေးဒေါ် ခင်ချိုမေ့ မျက်နာပိုင်းပိုင်းလေးက ချွေးသီးလေးတွေနဲ့စိုလက်လက်ကလေး။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ကို
လက်နဲ့ထောက်ထားရင်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လို့
တဖန်းဖန်းဆောင့်ချရင်း သူမအဖုတ်ထဲ စီးပိုင်တင်းကြပ်စွာ ထိုးခွဲဂင်ရောက်သွားတဲ့ လိင်တံကိုလည်း
ငုံ့ငုံ့ကြည့်နေသေးတယ်။ နည်းနည်းလေးဆောင့်ချလိုက်.. ညောင်းလာပီဆို အဆုံးထိဖိသွင်းထားရင်း တဖွဖွနဲ့
မုန့်ကြိတ်ဆုံ လှည့်သလို မွှေလိုက်နဲ့ ကျနော့်ကိုစိတ်ရှိလက်ရှိ
တက်ပီးသောင်းကျန်းနေတော့တာပဲဗျ။ ခံနေရတဲ့ ကျနော့်ခမျာလည်း အံကိုကြိတ်ပီး ကောင်းလွန်းတဲ့
ကာမအရသာကို အပြည့်အဂရနေတာပေါ့။

ဖောက်...ဖောက်... ဖတ်..ဖတ်..ပလွတ်

ဆက်တိုက်ဆောင့်ချနေရာက ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ၃-၄ချက် ဆောင့်အပီး အဖုတ်ထဲက ကျနော် လိင်တံကို
ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ရင်ထဲမှာ ဟာကနဲဖြစ်သွားပီး လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဆရာမလေးကျနော့် ကိုယ်ပေါ် က
ဆင်းသွားပီး ဘာမပြောညာမပြောနဲ့
ကြမ်းပြင်ပေါ် မှာ လေးဖက်ကလေးထောက်.. တင်ကလေးကော့ထားပေးနေတာတွေ့ရလို့ ဆတ်ကနဲထထိုင်လိုက်ပီး
ပြူစစဖြစ်နေတဲ့ တင်ပါး ဖွေးဖွေးကြီး၂ခု ကြားက အရည်တွေစိုအိနေတဲ့ အဖုတ်ဂမှာ လိင်တံကိုတေ့ပီး
ဒူးထောက်လျှက် ဖိသွင်းလိုက်တယ်။

အားးးး

တစ်ချက်ထဲနဲ့ အဆုံးထိဂင်သွားတော့ ဖင်ကုန်းထားပေးတဲ့ ဆရာမလေးခမျာ ခါးကလေး ပိုညွတ်ကျသွားပီး
လည်တိုင်ကလေးမော့ကနဲဖြစ်သွားရှာတယ်။
နက်မှောင်တဲ့ဆံနွယ်တွေကို ဆံထုံးကလေးဖြစ်သလို ကပိုကရိုထုံးဖွဲ့ထားတဲ့ ချစ်သူဆရာလေးကို
လေးဖက်ထောက်လျှက်ကလေး အနောက်ကနေ ဆောင့်ိုး နေရတာ ဘယ်လောက် ဖီမ်ရှိလိမ့်မလဲဆိုတာ

တွေးသာကြည့်ကြပါတော့ဗျာ။ အားရစရာကောင်းလွန်းတဲ့ တင်ပါး၂ခု
ကို စုံကိုင်ထားရင်း ဖင်၂ခြမ်းကို ဖြဲလို့ တဖောင်းဖောင်းမြည်အောင် ဆောင့်ဆောင့်သွင်းနေမိတာပေါ့။
အရှိန်တော်တော်ရလာတော့ ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေက မညှာမတာဖြစ်လာပီ။

ဖိုးသက်လေး ဆောင့်..ဆောင့်ကွာာ ... "ချို" မနာတော့ဘူး မြန်မြန်လေးလုပ်... ရှီးးး
ဖန်း...ဖန်း...ဖျောက်..ဖျောက်..
ချစ်တယ်ဗျာ... ဆရာမလေး.. ကျနော်တအားကောင်းလာပီ.. ကျနော်ပန်းထုတ်မိတော့မယ်.. ဖူးးး
အားးး ... ချိုတအားမော ..မော လာပီ ...အားးးး

ကျနော့်ဆောင့်ချက်ဘယ်လောက်ပြင်းသွားသလဲဆိုရင် ဆရာမလေးရဲ့ဆံပင်တွေချည်ထုံးတာတောင်
အကုန်ပြေကျသွားတယ်။
ခေါင်းကလေး ငုံ့ထားရင်း ကျနော်ဆောင့်အသွင်းမှာ နောက်ပြန်ကော့ပီး တင်ပါးနဲ့ ပြန်ဆောင့်လာတာ အတွေ့
ဖောင်းကနဲ.. ဖောင်းကနဲတောင် မြည်သွားတယ်။ ပိုင်းစက်စက် တင်းပြောင်လွန်းတဲ့တင်ပါးသားကြီးတွေတောင်
လှိုင်းထပီး တုန်ခါသွားတဲ့အထိ ၂ယောက်စလုံးရဲ့
ဆောင့်အားက ပြင်းထန်လွန်းနေတယ်။ နောက်ဆုံး မျက်လုံးထဲမှာ မီးပွင့်တွေမြင်လိုက်ရတဲ့အထိ အပြင်းထန်ဆုံး
ဆောင့်ိုး ရင်း ဒုတိယအကြိမ် ပူနွေးတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို အဖုတ်ရဲရဲကလေးထဲ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ပီး ဆောင့်ို:း
နေတာကို အရပ်မှာ လေးဖက်ထောက်ထားတဲ့
ဆရာမလေး ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်လျှက် ပုန်းကနဲ ပစ်ကျသွားရှာတယ်။ အဖုတ်နဲ့ လိင်တံဆွဲမချွတ်သေးပဲ
တပ်လျှက်တန်းလန်းကြီး ကျနော်လည်း အပေါ်ကနေ ထပ်လျှပ်ပါသွားတော့ အောက်က ဆရာမလေးခမျာ အင့်
ကနဲနေအောင် အသံထွက်ညည်းသွားရှာတယ်။
အဖုတ်ထဲက လိင်တံက တင်းကနဲတင်းကနဲဖိမ်ယူနေသလို ကျနော့်အောက်က တစ်ကိုယ်လုံး
တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ ဆရာမလေးရဲ့ နားရွက်ကလေးတွေ၊ဂုတ်ပိုးလေးတွေကို ကျနော် ဖွဖွလေး ကိုက်လိုက်
လျှာနဲ့လိုက်လျှက်လိုက် လုပ်ပေးနေဆဲပဲ။

ဒေါက်..ဒေါက်.. ချိုမေ... ချိုမေ
@_@
မိချိုမေ ... တံခါးဖွင့်စမ်း .. ဒေါက်..ဒေါက်..ဒုံး
....
တံခါး အခုဖွင့်စမ်း ... ငါပြောနေတယ်နော်

၂ယောက်သား ဂရုန်းသုံးကားတွေဖြစ်ကုန်တယ်။ ချွတ်ချထားတဲ့ အဝတ်တွေကို အပြေးအလွှားဝတ်နေရတယ်။
အပြင်က တံခါးခေါက်သံက ဆူညံနေသလို အော်ခေါ် သံတွေကလည်း ဒေါသသံတွေပါနေတာကိုး။
နားမလည်နိုင်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ဆရာမ ဒေါ် ခင်ချိုမေ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရိုက်ခံရတော့မှာ ကြောက်နေရှာတဲ့
ကလေးမလေးလို မျက်လုံးလေးပိုင်း ငိုမဲ့မဲ့နဲ့ အမေ့ အသံ.. အမေ ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲမသိဘူး လို့
ငိုသံပါလေးနဲ့ တိုးတိုးကပ်ပြောလာလို့ ကျနော်ခေါင်း

နပမ်းကြီးသွားတယ်။ ကျနော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ.. ပြူတင်းပေါက်ကနေ သစ်ပင်ပေါ် တက်ပီး ဆင်းပြေးရမလား။ ဒါပေမယ့် အခုအော်ခေါ်နေတဲ့ ဒေါ်သ သံကိုနားထောင်တာနဲ့ ကျနော်သိလိုက်ပါပီ။ ဆရာမလေးရဲ့ အမေဟာ ကျနော်တို့ သောင်းကျန်းတဲ့ အသံတွေကြားပီး
လောက်ပါပီ။ ဒါကြောင့် အပြင်ကနေ အသားကုန်အော်ဟစ်နေတာပေ့ါ။ ဆရာမလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ ကူကယ်ရာမဲ့နေတဲ့ရုပ်ကလေးနဲ့ ကုတင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်ကလေး မျက်ရည်ဝိုင်းပီး ကျနော့်ကို ကြည့်နေရှာတယ်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းတစ်ချက်ရှူလိုက်ရင်း ကျနော့်အဂတ်
အစားတွေကို ပြန့်ပြန့်ရှံ့ရှံ့ဖြစ်သွားအောင် တစ်ချက်ဆွဲဆန့်ပီးတာနဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးဆီ ခြေလှမ်းလိုက်တယ်။ ကလန့်ဖြုတ်လိုက်တာနဲ့ အသားဖြူဖြူရုပ်သန့်သန့်နဲ့ အသက် ၅၀ကျော် အန်တီကြီးတစ်ယောက် ဘွားကနဲပေါ် လာတယ်။

ဘယ်မလဲ.. ချိုမေ.. (ပြောပြော ဆိုဆိုနဲ့ ကုတင်ပေါ် မှာ ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်နေတဲ့ ဆရာမလေးဆီ ခြေလှမ်းကျဲကြီးနဲ့ ကပ်သွားပီး ဆရာမဆံပင်ရှည်တွေကို ဖမ်းဆွဲ.. ဆတ်ကနဲ ပါးဆွဲချလိုက်တယ်)
ဖြန်း! ဖြန်း! အရှက်မရှိတဲ့ ဟာမ (ဆရာမလေးခမျာ အံကလေးကြိတ်ပီး မျက်လုံးစုံမှိတ်ခံနေရှာတယ်)
....
ကိုယ့်တပည့်နဲ့ ဒီအရွယ်ကြီးရောက်မှ ဖြစ်ရသလား .... နင့်ကိုအသေသတ်တာပဲ အေးမယ်... ကဲဟယ်! ကဲဟယ်! ဖြန်း! ဖြန်း
အီးဟီးဟီး.. ချိုမေကို အမေသတ်ချင်လည်းသတ်ပါ ... ဒါချိုမေ့ ချစ်သူပါ ... ချိုမေ အမေ့စကားတသက်လုံးနာထောင်ခဲ့ပါတယ် ... ဒီတစ်ခါတော့ ... အီးဟီး

ကျနော်ချစ်တဲ့ မိန်းမကို ဒီလောက်ကြီးရိုက်နက်နေတာမြင်ရတော့ ရင်ထဲမှာ မချိတော့ဘူးဗျာ။ ဘယ်လိုမှမခံနိုင်တော့တဲ့ အဆုံး အတင်းဝင်ပီး ဆရာမလေးကို ဖက်ထားပေးရင်း ကျနော့်ကိုယ်နဲ့ကာထားပေးလိုက်မိတယ်။
အဖွားကြီးက ၂ယောက်စလုံးကို သိမ်းကြုံးပီး တဖြောင်းဖြောင်းချတယ်ဗျ။ ကုတင်ပေါ် မှာ လုံးထွေးကုန်ရော။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာ မြုပ်နေတဲ့ ဆရာမလေး ခမျာ သက်သာရာနည်းနည်းရသွားရှာပေမယ့် ကာထားပေးတဲ့ ကျနော့် ကျောပြင်ကို တအုံးအုံးနဲ့ ထုနေတဲ့ အဖွားကြီး
လက်ဆက ပြင်းလွန်းတယ်။ လွှဲရိုက်ရင်းနဲ့ မောလာသလားမသိဘူး ရပ်သွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ မှ ကျနော်ခေါင်းထောင်ထ လာပီး မျက်နာချင်းဆိုင်စကားပြော ဖို့ ဟန်အပြင် ပါးတွေထုပ္ပသွားပြန်ရော။

နင်လား ငါ့သမီးလေးကို ဖျက်ဆီးတဲ့ကောင်...ဖြန်း..ဖြန်း
အမေ! အမေ.. သမီးကို သတ်ချင်သတ်လိုက်ပါ ... သမီးကောင်လေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး .. အီးး မလုပ်ပေးပါနဲ့ ... တော်ပါတော့ အမေရယ်

ဆရာမလေးက ဘယ်ပြန်ညာပြန် ကျနော့်ကိုပါးပိတ်တီးနေတဲ့ သူ့အမေကိုဆွဲထားတယ်။ ကျနော်ကတော့ တောင့်တောင့်ကြီးရပ်နေရင်းက တောင်းပန်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်ပီး ပေခံနေလိုက်တယ်။
အဲ့ဒီနောက်မှာ အရာရာအားလုံးဟာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားပီ။ မျက်ရည်တွေသုတ်နေတဲ့ ဆရာမလေးက

ခေါင်းကလေးငုံ့ပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ ဒူးပေါ်မျက်နှာအပ်ထားတယ်။ ကုတင်စောင်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ အဖွားကြီးက ပြူတင်းပေါက်ကနေ အပြင်ကို ငေးသလိုလုပ်ရင်း ရှက်ရှာ
လွန်းလို့ ကျခဲ့မိတဲ့ မျက်ရည်တွေကို ခိုးသုတ်နေတယ်။

ကျ.. ကျနော် ဆရာမလေးရဲ့ တပည့် မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်ဒေါ် ခင်ဗျ (ကျနော်စကားစလိုက်တော့ ဆတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်လာတယ် ဒါပေမယ့် ဘာမှပြန်မပြောဘူး)
....
ကျနော် မိကောင်းဖခင် သားသမီးပါခင်ဗျာ ... ဒီလိုဖြစ်တာလဲ ကျနော့်အပြစ်ပါ ဒေါ်ဒေါ့် သမီးလေး အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး ... ကျနော့်ကြောင့်ပါ သူ့ကို မရိုက်ပေးပါနဲ့တော့ ကျနော့်ကို ထပ်ရိုက်ချင်သေးရင်ရိုက်ပါ ကျနော်ခံပါ့မယ်
အေး! မိကောင်းဖခင် သားသမီး ဆိုပြီး ဘယ်လိုလုပ်ငါ့သမီး အိပ်ခန်းထဲဝင်နေတာလဲ ... ငါ့သမီးအပြစ်ရှိမရှိ မင်းနဲ့မဆိုင်ပါဘူး
ကျ..ကျနော် ဆရာမလေးကို မိသားဖသားပီပီ လာတောင်းရမ်းပြီး ယူပါ့မယ်
မင်းက ဘယ်ကကောင်မှန်းမသိ ငါ့သမီးလေးကို ဟင်းရွက်ကစွန်းမှတ်နေလို့လားကွယ့် ...
ပြောလိုက်ရမကောင်းရှိတော့မယ်
ကျနော့် အဖွားက ဒေါ်ခင်ပါခင်ဗျာ
ဘယ်က ဒေါ်ခင်လဲ?
မယ်မယ်ခင်ပါ ... ဒေါ်ဒေါ် သဘောတူရင် နက်ဖန် မနက် အဖွားကို ကျနော်ကိုယ်တိုင်ခေါ်ပြီး လာကြောင်းလှမ်းပါ့မယ်
ဒါဆို မောင်ရင်က ဒေဝီခင့်မြေးလား?
ဟုတ်

ကျနော်တို့မြို့က မဟုတ်ပေမယ့် ဒီနယ်တဝိုက်လူတိုင်းသိတဲ့ကျနော့်အဖွားအကြောင်းတော့ ကြားဖူးပုံရတဲ့ ဆရာမလေး အမေ ငြိမ်ကျသွားပြီး မျက်နှာမှာ အတန်ငယ်စိတ်သက်သာရာရသွားသလိုဖြစ်သွားတယ်။
တဟင့်ဟင့်ရှိုက်ငိုနေဆဲ ဆရာမလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကျနော့်ကို
အားကိုးတကြီးမျက်နှာလေးနဲ့ငေးနေရှာတယ်။ အားပေးတဲ့အပြုံးနဲ့ကျနော် ပြုံးပြလိုက်ရင်း .. ..

"ချို" ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့နော် "မောင်" နက်ဖန်မနက် အဖွားကို ခေါ်ပြီးလာခဲ့မယ် ဘာမှကြောက်စရာမလိုဘူး သိလား

ရည်းစားဖြစ်လာတဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဆရာမနဲ့ဖိုးသက် ပဲခေါ်လာရာက သူ့အမေကြီးရှေ့မှာ မှ ချိုတွေမောင်တွေဖွတ်ခေါ်ပစ်လိုက်တာကို မျက်လုံးလေးပြူးပြီး အံ့ဩသလိုငေးနေတယ်။

ဒေါ်ဒေါ် ကျနော့်ကိုခွင့်ပြုပါဦး ခင်ဗျ ... လူငယ်တွေမို့ ဒေါ်ဒေါ် စိတ်အနှောက်ယှက်ဖြစ်အောင် လုပ်မိခဲ့တာတွေကိုလည်း ခွင့်လွှတ်ပေးပါခင်ဗျာ

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ချလိုက်ပြီး ကုတင်ပေါ် တင်ပါးလွှဲထိုင်နေတဲ့ ဆရာမလေးရဲ့ အမေကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ထိုင်ကန်တော့ပစ်လိုက်တယ်။ (ဟိုသေနာကြီး ကိုရွှေဘာသာတွေ့ရင် အေဘေးလေး

မင်းကတော့ဖဲသမားလို့မပြောရဘူး ဉာဏ်ချည်းပဲ
လို့ပြောမှာသေချာတယ်) လက်အုပ်ချီပြီး ထိုင်ကန်တော့နေတဲ့ ကျနော့်ကို သူ့အမေရဲ့ ကိုယ်လုံးနောက်ကနေ
ချောင်းကြည့်နေတဲ့ ဆရာမလေးရဲ့ ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာကလေးတောင် ပြုံးယောင်ယောင်လေးဖြစ်သွားတယ်။

xxxxx xxxxx xxxxx

နက်ဖန်မနက် အိပ်ယာထထတာနဲ့ အဖွားရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းခွေ့ပြီး မိန်းမလိုက်တောင်းပေးတော့လို့ ကျနော်ပူဆာတဲ့ အခါ
အဖွားက မနက်စာစားပြီးလို့ လက်ဖက်ရည်အချိုသောက်ရင်း ဆစ်ကလက်(စီးကရက်) လေးတဖွာဖွာလုပ်နေရာက
ဟေ!အဟုတ်လား
လို့ အံ့ဩ သွားလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော့်ကို ဘာမဆို အလိုလိုက်တဲ့အဖွားမို့ သွားကြတာပေ့ါလကွယ်လို့
ပြောမှာသေချာတယ်။ ကျနော့်ကိုခုထက်ထိ ဆိုးပေတေလို့ကောင်းနေဆဲ ကလေးပေါက်စလေးလို့ မှတ်ယူနေကြတဲ့
အဒေါ် တွေက တပွမ်ပွမ်နဲ့ တစ်အိမ်လုံးဆူညံသွားအောင်
သောင်းကျန်းလိမ့်မယ်။ ကိစ္စမရှိဘူး။ ကျနော့်ကောင်မလေး ဗိုက်ကြီးနေပီဗျလို့ လိမ်လိုက်မယ်ဗျာ။ ဒါဆို
သူတို့ငြိမ်ကျသွားပြီး မဖြစ်မနေ အတင်းလိုက်တောင်းပေးတော့မှာသေချာတယ်။ ဒေါ် လေးခင်ခက်ကတော့
သူ့သူငယ်ချင်း ချောချောလှလှအပျိုကြီးပေါက်စလေးဟာ ကျနော့်
ဇနီးလောင်းဆိုတာ သိသွားရင် ဘယ်လိုနေမယ်မသိပါဘူးဗျာအဟီး။

မနက်ခင်း ဝေလီဝေလင်းအချိန်မှာ ကျနော်တို့ ခြံဝင်းထဲ လူတွေရှုပ်ထွေးစည်ကားနေပါတယ်။
ဒီနေ့ မနက်ခင်းမှာ လူမိုက်ကလေးနဲ့ သူ့ဆရာမလေး တို့ရဲ့ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးရှိတယ်လေ။ သတို့သမီးက ဧည့်ခံပွဲ
မဟုတ်သေးပဲ သံဃာတော်တွေဆွမ်းကျွေးမယ့် မနက်ဆိုတော့ ခပ်ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်လေးပဲ ဂုတ်စားထားပြီး
အဖွားနားမှာခြေဆုပ်လက်နယ်လုပ်ရင်း ကပ်ချွဲနေ
သလို ကျနော့် အဒေါ် တွေကတော့ မမပါ.. ကိုရွှေဘတို့နဲ့အတူ ချက်ပြုတ်ရေးမှာ ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ပြီး
အလုပ်ရှုပ်နေကြတယ်။ ကျနော်ကတော့ ခိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုနဲ့ အတူ စတိုခန်းထဲကဖွက်ထားတဲ့
ဂျပ်စက္ကူဗူးကလေးကို သွားထုတ်ယူလာခဲ့တယ်။ ခြံထောင့်က
လူရှင်းတဲ့ ငှက်ပျောပင် အုပ်အုပ် နားရောက်တော့မှ ဘေးနားမှာ အသင့်ရှိထားတဲ့ ထင်းပုံထဲက ထင်းချောင်းတွေကို
ယူလိုက်ပြီး မီးပုံတစ်ခုဖိုလိုက်တယ်။ မီးတောက်တွေ အရှိန်ကောင်းလာတော့ စက္ကူဗူးထဲက သစ်သားရုပ်ထုလေးကို
ထုတ်ယူလိုက်ပြီး နောက်ဆုံးအနေနဲ့စူးစိုက်
ကြည့်နေမိတယ်။ ကံအကောင်းအကြောင်းမလှစွာနဲ့ မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေရှာတဲ့ ဟော့ဒီသစ်သားရုပ်ထုလေးထဲက
အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ကြာအောင် ဝဋ်ကြွေးတွေဆပ်နေခဲ့ရသလဲကျနော်မသိပါဘူး။
သို့သော် ယခုအခါမှာတော့ ကျွတ်လွတ်သွားစေ
ချင်ပါပြီ။ လူကောင်းသူကောင်း မဟုတ်သူ တွေလက်ထဲရောက်သွားရင် မတော်တရော်တွေဖြစ်ကုန်တော့မယ်ဆိုတဲ့
အတွေးကြောင့်လည်း ကျနော် ဒီအရုပ်ကလေးကို မီးရှို့ပစ်လိုက်ချင်တာပါ။ မကြာခင် ကြွလာမယ့်
ရဟန်းတော်တွေဆီက တရားနာယူပြီ အမျှပေးဝေတဲ့အခါ ကျနော်
သူ့ကိုလည်း အမျှပေးပါ့မယ်။ နောင် သံသရာ အဆက်ဆက်မှာ ဒီလို ဘဝမျိုး မကြုံပါစေနဲ့တော့လို့ လူနီကြီး ကို
လက်နက်ချသွားပီဖြစ်တဲ့ လူမိုက်ကလေး ဖိုးသက်က မေတ္တာပို့တောင်းဆုချွေချင်ပါတယ်။

ဟကောင်! အေဘေးလေး ဘာတွေမီးရှို့နေတာလဲဟ? နင့်ရည်းစားဟောင်းရဲ့စာတွေ ဖျောက်ဖျက်နေတာလား
မဟုတ်ပါဘူး ကိုရွှေဘရယ် ... ဟိုးတလောက ဘုရားပွဲသွားကြတဲ့ညက ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်ခဲ့ဖူးတယ်မလား..
အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းရဲ့ လက်သယ်တရားခံကို ခု မီးသင်းဂြိုလ်နေတာဗျို့
ဟင်! နင်အဲ့ဒါ ဘယ်လိုသိနေတာလဲ .. ငါလည်းမပြောဘူးပါဘူး .. ငါက ဘာဒုက္ခရောက်ခဲ့တာလဲ ပြောစမ်းပါဦး
အတိကျတော့ ကျနော် ဘယ်သိပ့်ါမလဲဗျ ... ဒါပေမယ့် လူနီကြီးလာခေါ် သွားတယ်မလား ခွိ ... ကိုယ့်ဆရာက
တစ်ညထဲမှာ တစ်ယောက်မက လျှောက်တွယ်ပစ်လိုက်ပုံရတယ် ...နောက်တနေ့မနက်ခင်ဗျာ့မျက်နာက
ချောင်ကျနေတာလေဟီဟိ
ဟမ်.. ဖိုးသက် ... အဲ့ဒါ.. အဲ့ဒါ
ဟားဟား နားထောင်.. ကျနော်ရှင်းပြမယ် #@!$%&*!@#$%&*%$#

xxxxx xxxxx xxxxx

ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲကလို စာတမ်းထိုးလိုက်ရရင်တော့ "တစ်နှစ်ခန့်ကြာသော်" ပေါ့။

မောင်ရေ! မောင်
....
မောင်လို့ ... ချို ခေါ် နေတယ်ကွာ ..
....
ဟော့ကောင် "သေက်" ငါဒီလောက်အော်ခေါ် နေတာ နားပင်းနေသလား ငါနွားနို့ခွက်နဲ့ လှမ်းထုလိုက်ရ..
"ချိုကြီး" မောင် အလုပ်ရှုပ်နေတာ မမြင်ဘူးလား ... ဘာဖြစ်လို့ဆူညံနေရတာလဲ ခွီးတယ်ဗျာ
ဟော့အေး! မသိပူး ငါပျင်းတယ် ဗီဒီယို ခွေသွားငှါးပေးချေ .. ချောင်ယွန်ဖတ် ဇာတ်ကားအသစ်ထွက်တယ်တဲ့အေ့
"ဖဲဘုရင်" တဲ့ ... အရမ်းကောင်းတယ်လို့ပြောတယ် ခုထ..ခုထ.. ခုသွားငှါးပေး ... မောင် မထရင်
ငါ့ဖာငါသွားငှါးမှာနော် ဘာမှတ်လဲဟွန်း!
ဖိုးသက်!!!
ဗျာ.. အဖွား?
ငါ့မြေးမလေး နင့်ကို ဘာလုပ်ခိုင်းနေသလဲ မကြားဘူးလား .. အခု သွားငှါးပေးလိုက်စမ်း
ကျွတ်!

အဖွားရဲ့တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်ချမှတ်တဲ့နောက် ဘာမှပြန်မပြောရဲတော့ပဲ ကုန်အဂယ်စာရင်း လယ်ဂျာ စာအုပ်ကို
ဆတ်ကနဲပိတ်ပီး ထထွက်ခဲ့ရတယ်။
ဧည့်ခန်းထဲက ဆက်တီခုံရှည်ပေါ် မှာ ခေါင်းအုံးတွေကြားထဲ ဘုရင်မစတိုင်နဲ့ လှဲနေရင်းက ဂမ်းသာအားရ ဖြစ်နေတဲ့
မျက်နာနဲ့ ကျနော့်ကို လှမ်းကြည့်နေတဲ့ ဗိုက်ကြီးသည် ကြီးကို မင်းတော့နာမယ် ဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့
ဂျိုကြည့်တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ရပ်ကွက်ထိပ်က ဗီဒီယိုအခွေငှါးဆိုင်
ဆီ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေးလျှောက်လာခဲ့တယ်။ ဒီဟာမ ဘာဖြစ်နေမှန်းမသိပါဘူးဗျာ။ ဗိုက်ကြီးလာကထဲက
ဖဲထုပ်ဂယ်ပေးဆိုပီး ဇာတ်လမ်းစလာတာ။ နောက်ပိုင်း ဖဲရိုက်တာပါသင်ပေးဆိုပီး ပူဆာလာရော။

အိမ်ထောင်ကျပြီဆိုပြီး မဆိုးမမိုက်တော့တဲ့ ကျနော် ခုမှဂဠုန်လည်နေပြီလေ။
ညအိပ်ပြီဆိုလည်း "ဟောလီးဟုဒ်" တစ်ပွဲလောက် ဆွဲဦးမယ်ဘာညာတွေ ညောင်တယ်။ တော်ပြီလို့ ငြင်းရင် ငါ နက်ဖန်နင့်အလစ်မှာ ဒီဗိုက်ကြီးနဲ့ ကြိုးခုန်ပစ်လိုက်ရမလား လို့ ခြိမ်းခြောက်တာနဲ့ စိတ်ကျေနပ်အောင် ဖဲတစ်ပွဲနှစ်ပွဲလောက် မအိပ်ခင်တူတူရိုက်ပေးနေရတယ်။
အဲ့လိုခြိမ်းခြောက်တာက တစ်ပိုင်း ကျနော့်ကို ညစာမကျွေးမှာကြောက်တာကလဲ တစ်ပိုင်းပေါ့လေ ဟီးဟီး။
ဗိုက်ကြီးကြီးနဲ့ လုပ်တုံးလားလို့မေးရင် လုပ်ပါ့လို့ဖြေရမှာပဲ။ ခင်ညားတို့ ရှုပဗေဒဆရာမလေးက ဗိုက်ကလေးပူလာမှ ပြည့်ပြည့် လုံးလုံးဟာသရုပ်ကလေးပေါက်ပြီးပိုပိုလှလာ
တာကိုးဗျ။ ချိုပူးကြီးတွေက ပိုဆူဖြိုးလာသလို.. ကိုယ်လုံးလေးကလဲ
ပိုတောင့်ပိုထွားလာသလိုဖြစ်လာတော့(ရုပ်ကလေးကလည်း ကျနော့်မျက်စိထဲ ပိုလှလာတယ်)
ကျနော်မလုပ်ပဲမနေနိုင်ပါဘူးဗျာ။ အဲ့ဒါကို ဒင်းက ဟောက်သေးတယ်.. မောင်! နင့်ကလေး
မွေးလာမှဆံပင်တွေဖွေးဖွေး
ဖြူတာမျိုးဖြစ်နေရင် နင်တရားခံနော် တဲ့ဟားဟား။
ကျနော့် အဒေါ်တွေကလဲ သူ့ကိုဆိုသည်းသည်းလှုပ်ချစ်ကြရာကနေ(ချစ်မှာ ပေါ့လေ သူတို့
တူလေးအပိုးကျိုးသွားတာ ဒီမိန်းမကြောင့်ကိုး) ခုလို ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိလာတော့ ပိုတောင်သည်းလာကြတယ်။
အဲ့လိုသည်းလာလေလေ ဒင်းက အိမ်မှာ ဘုရင်မကြီး စတိုင်ဖမ်းလာလေလေမို့ စပ်မြင်တောင်ကပ်လာတယ်။ ခုနက အဖြစ်အပျက်ပဲကြည့်တော့လေ။

ဟဲ့! ဒါကဘယ်တုံး ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့
မမဂါ.. မပြောချင်တော့ပါဘူးဗျာ ... အိမ်က "ကိုဂင်းကြည်" က ဖဲချတဲ့ ဗီဒီယိုကြည့်ချင်ပါတယ်ဆိုလို့
အခွေသွားငှါးမလို့ဗျ
ဟာဟ.. နင်တော့ သားလေး မွေးလာရင် ဂဠုန်လည်ဦးမှာမြင်ယောင်သေးတယ် ကွယ် ...
မမဂါတို့ကော ကလေးတွေဘာတွေ မယူတော့ဘူးလားဟီးဟီး
ဟဲ့! နင့်အမ ကို ကလေးတွဲလောင်း မုဆိုးမ ဘဝနဲ့ကျန်ခဲ့စေချင်တာလား ... ပေါက်ကရတွေလျှောက်မပြောစမ်းနဲ့
ဟွန်း အမယ်မယ်..ရှင်ကြီးက ဘာပြီတီတီလုပ်ပြီး ကလေးကို မျက်စိမှိတ်ပြနေတာလဲ လာ အိမ်ပြန်မယ်

မမဂါရဲ့ဆောင့်ဆွဲမှုကြောင့် သူ့ယောကျ်ားကြီး ကျနော့်ကိုတောင် စကားလှမ်းမပြောနိုင်ပဲ ဒရန့်ဒရန့်နဲ့ပါသွားရှာတယ်။ သူ့ယောကျ်ားက သူ့ထက် အသက်အများကြီး ကြီးတာကိုးဗျ။ အင်း! ကျနော်ပြောဖို့မေ့နေလို့ သူ့ယောကျ်ားနာမည်က ... ... "ဘကြီးထောင်" တဲ့ဗျားး။ ချောချောလှလှ တစ်ခုလပ်ကလေး မမဂါ ဒီနွတ်ခမ်းမွှေးကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်ကြိုက်သွားသလဲ ကျနော်လည်းနားမလည်ပါဘူးဗျာ။
တစ်ခုတော့ရှိတယ် သစ်သားရုပ်ထုလေးကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တဲ့ နေ့က ညနေစောင်းကြီး အူယားဖားယားနဲ့ ဘကြီးထောင်ကျနော့်ဆီရောက်လာသေးတယ်။ ဟိုကောင်ရွှေဘ မူးမူးနဲ့ငါ့ကိုခုမှပြောလို့သိရတာ
နစ်နာလိုက်တာကွာတဲ့.. ဘယ်မလဲ အဲ့ဒီသစ်သားရုပ်ထုမီးရှို့ထားတဲ့နေရာ
ဆိုလို့ ကျနော်လိုက်ပြလိုက်တော့ ချက်ချင်းပဲ အိမ်က ပေါက်ပြားတောင်းပြီး မီးဖို နေရာပတ်ချာလည်က ပြာ မှုန်တွေကို မြေကြီးပါမကျန် ပေါက်ပြားနဲ့ပေါက်ယူပြီး ဂုန်နီအိတ်နဲ့ထည့်ယူသွားတာပဲ။ ဒီအဘိုးကြီးက

အင်းတွေ၊ဆေးတွေ အင်မတန်လိုက်စားတာဆိုတော့ ဆေးဖော်တော့မယ်ဆိုပဲ။
သူ့ဆေးပဲအောင်သွားတာလားဘာလားတော့မသိဘူး နောက်ထပ် ၃-၄လလောက်နေတော့ မမဂါနဲ့
လူကြီးတွေရှေ့လက်မှတ်ထိုးလက်ဖက်ရည်တိုက်ပြီး ယူပစ်လိုက်တော့တာပဲဗျ။ မမဂါတစ်ယောက် ရပ်ကွက်ထဲက
ကုန်စုံဆိုင်မှာ အုန်းဆီဂယ်နေတာ မြင်ရင် အင်းးး သူ့ဆံပင်တွေလိမ်းဖို့လား
ဘကြီးထောင် နောက်ပေါက်ဖွင့်ဖို့လားလို့ ကျနော်တွေးမိပြီး မရယ်မိအောင်မနည်းထိန်းထားရတယ်။ ဟိုလူကြီးက
နောက်ပေါက်ဂါသနာရှင်ဆိုတော့ လုပ်တော့ လုပ်မှာသေချာတယ်လေခွိခွိ။ (ဘကြီးခင်ညာ့ ဆန္ဒဖြည့်ပေးလိုက်ပီနော်
😁😁)
ငှါးလာတဲ့ ဗီဒီယိုအခွေကို အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့ ဟိုဗိုက်ပူရဲ့လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရင်း ညကျရင် အခွေငှါးခ
တစ်ကြောင်းလောက်လာထား.. လို့ပြုံးစိစိနဲ့စ လိုက်တော့ လက်၂ချောင်းထောင်ပြပြီး တစ်ကြောင်းလောက်တော့
မဂျသေးဘူး လို့တိုးတိုးလေး ပြန်ပြော
လာလို့ တဟားဟားအော်ရယ်လိုက်မိတယ်။ ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ပါဂင်စားစွာမော့ တော်မူနေတဲ့
ရှုပဗေဒဆရာမလေးကို ကျနော် မြတ်နိုးစွာနဲ့ ငေးကြည့်ရင်း သူတို့ထင်သလို ဗိုက်ထဲက ကလေးလေးဟာ
သားလေးမဟုတ်ပဲ သမီးလေးဖြစ်ခဲ့ရင်ဆိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေမိတယ်ဗျာ။
ကျနော့်သမီးလေးဟာ သူ့မေမေလို ဆံပင်နက်နက်အိအိလေးတွေပိုင်ဆိုင်မှာသေချာတယ်။ မျက်နာပိုင်းပိုင်းအသား
ဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေးနဲ့ချစ်စရာလေးဖြစ်နေမှာပေ့ါ လို့တွေးမိပြီး မမြင်ရသေးတဲ့ ကလေးလေးကို
ပုံဖော်ကြည့်နေမိတယ်။ ကျနော့်သမီးလေးသိတတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်လာရင်
ရင်ခွင်ထဲထည့်ပြီး ဗင်းနစ်မြို့မှကုန်သည် ဆိုတဲ့စာအုပ်မျိုးကို ပုံပြင်ပြောသလိုဖတ်ပြချင်တယ်။ ကောင်းကင်ကြီးက
ဘာလို့အပြာရောင်ဖြစ်နေရတာလဲ ဆိုတာကို ရှင်းပြချင်တယ်။ သူမမြင်ဖူးလိုက်တဲ့မတရားမှုတွေကို မုန်းတီးတဲ့
သူ့အဖိုး အကြောင်းဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ပြောပြပြီး အမှန်တရားကို
ချစ်မြတ်နိုးတတ်တဲ့ သမီးလိမ္မာလေးဖြစ်အောင်မသိမသာလေးသွန်သင်ပေးချင်မိတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါ
ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တဲ့ အပျိုချောလေးဖြစ်စေချင်သလို ... ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့တစ်ခါလောက်
အိပ်မိလိုက်တာနဲ့ ယူစရာမလိုတဲ့အကြောင်း.. လောကမှာအသောက်အစား
လောင်းကစားကင်းတဲ့ ယောက်ျားတွေဟာ ထုံအအ ယောက်ျားတွေသာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း...
ပေတေဆိုးမိုက်ပေမယ့် သူတပါးအပေါ် နိုင့်ထက်စီးနင်းမလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူ့ဖေဖေလို လူမျိုးကိုသာ
လက်ထပ်စေချင်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းတွေပါ ကျနော်သွန်သင်ဆုံးမချင်တယ်။ လူ့လောကထဲရောက်မလာသေးတဲ့
သမီးလေးအကြောင်း ကျနော်စိတ်ကူးတွေယဉ်နေမိတာများသွားပီလားမသိပါဘူးလေ။

နိဂုံး

ခေတ်စနစ်ပြောင်းလာပီဖြစ်တဲ့နောက်ပိုင်း ကျနော်တို့မြို့မှာ
အုတ်ကန်နဲ့ရေစစ်ကန်တွေပါတဲ့အိမ်သာတွေတူးလာကြပါတယ်။ အများနည်းတူ အုတ်အိမ်သာဆောက်ဖို့
ကျနော်တို့ခြံထဲမှာ ခပ်နက်နက်တွင်းတစ်တွင်း ခြံထောင့်မှာ ထပ်တူးကြရပါတယ်။
ထုံးစံအတိုင်း အိမ်သာတွင်းတူးရေး တာဂန်ခံကိုရွှေဘတစ်ယောက် အနီးကပ်စီစဉ်ညွှန်ကြားရင်း
တွင်းထဲခဏခဏဆင်းဆင်းကြည့်နေတာကို ကျနော်သတိထားမိလိုက်တယ်။

ဟာ! ဒါလေးကဘာလေးလဲဟ အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ် ထွက်လာပါလား
ဘယ်မှာလဲ ... နေဦး ငါကြည့်မယ် ပြစမ်းပြစမ်း

တွင်းနှုတ်ခမ်းကနေ လှှားကနဲ ခုန်ဆင်းသွားတဲ့ ကိုရွှေဘတစ်ယောက် လက်ထဲမှာ
အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်ကိုင်ပီးပြန်တက်လာတယ်။ သစ်သားရုပ်ထုကလေးပါလားဗျ။
ဒါပေမယ့် ဟိုယခင်က သစ်သားရုပ်ထုကလေးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျနော်ငယ်ငယ်က ဆော့ကစားခဲ့ဖူးတဲ့
သစ်သားနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ပုံတီးနေတဲ့ ဂက်ဂံ ရုပ်ကလေးမှန်း မြေကြီးတွေကို ဖယ်ထုတ်သန့်စင်လိုက်မှသိလိုက်ရတယ်။
ဒီနေရာက လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာက အိမ်သာတွင်းဟောင်းကြီးလေ။
ငယ်ငယ်က ဆော့ကစားရင်း ဒီအရုပ်ကလေးကို အိမ်သာထဲပစ်ချခဲ့မိတာကို ခုမှသတိရတော့တယ်။ သူရှာနေတဲ့
အရုပ်ကလေး မဟုတ်ပဲ ကလေး ကစားစရာ အရုပ်ဖြစ်သွားတော့ စိတ်ပျက်သွားတဲ့ ကိုရွှေဘရဲ့မျက်နှာကို
လှမ်းကြည့်ရင်း ကျနော် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ထိုင်ရယ်လိုက်မိတယ်ဗျာ။

ဟားဟားဟားဟား!

ကျနော်နှင့်ထူးဆန်းသော သစ်သားရုပ်ထုလေးပုံပြင်ပီး၏။
channko